

TORSTAI 15. TAMMIKUUTA 2009

Puhetta johti

varapuhemies **Luigi COCILOVO**

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 10.05.)

2. Eläinten kuljetus (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Neil Parishin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä eläinten kuljetuksesta (O-0134/2008 – B6-0496/2008).

Neil Parish, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, esitän tämän suullisen kysymyksen paitsi maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan myös eläinten hyvinvointia käsittelevän laajennetun työryhmän puolesta, koska katson, että meillä Euroopan unionissa on hyvin vahva maatalous. Vahva maatalous kuitenkin edellyttää myös voimakasta eläinten hyvinvointia koskevaa politiikkaa, koska eurooppalaisen maatalouden tulevaisuus on nähdäkseni hyvin pitkälti laadukkaissa tuotteissa ja erittäin tiukoissa eläinten hyvinvointia koskevilla vaatimuksilla. Voimme käyttää niitä tehdäksemme tuotteitamme tunnetuksi myönteisessä mielessä, ja tästä syystä eläinten kuljetus ei ole pelkkä vaikutin, vaan on ehdottoman tärkeää, että voimassa on oikeanlaista lainsäädäntöä.

Haluan keskittyä tänä aamuna monessa suhteessa siihen, että meillä on jo voimassa olevaa lainsäädäntöä. Voimme kiistellä siitä, onko se riittävää vai ei, mutta tärkeintä tällä hetkellä on tarkastella tätä lainsäädäntöä ja varmistua ehdottomasti siitä, että jäsenvaltiot noudattavat sitä. Tiedämme nimittäin esimerkiksi, että joissakin jäsenvaltioissa on ongelmia lainsäädäntöä antavan kansallisen hallituksen ja sitä täytäntöön panevien aluehallitusten välillä. Tästä syntyy ongelmia, joista kärsivät viime kädessä eläimet.

Voisin korostaa monia seikkoja, mutta yksi nimenomainen ala, jolla meillä Euroopassa on ongelmia, on hevosten kuljetus. Monet hevoset päätyvät uransa päätteeksi salamiksi Italiassa, eikä niiden matkanteeko tapahdu parhaissa mahdollisissa oloissa missään suhteessa. Monet näistä ajoneuvoista ovat matkanneet Euroopan unionin jäsenvaltioissa, joissa sääntöjä ei ole noudatettu. Eläinkuljetuksissa ei ole noudatettu säädettyjä lepojaksoja, ajoneuvot eivät ole olleet asianmukaisia, niissä ei ole ollut kunnollista ilmanvaihtoa, eikä eläimille ole ollut tarjolla puhdasta vettä. Tämän ei voida enää antaa jatkua.

Vaadin puheenvuoroissani usein, ettei komissio saa aiheuttaa toimillaan lisäkustannuksia. Kun kyse on kuitenkin eläinten kuljettamisesta teurastettaviksi, jos asianmukaisten ajoneuvojen, joita ei saa kuormata liian täyteen, käyttäminen ja hyvien käytäntöjen noudattaminen lisää kuljetuskustannuksia, olkoon niin! Monessa tapauksessa sen sijaan, että eläimiä kuljetetaan teurastettaviksi pitkiä matkoja, ne pitäisi lopettaa asianomaisessa jäsenvaltiossa ja kuljettaa eteenpäin jäädytetyin lihan muodossa. Meillä on siten paljon työtä tässä asiassa.

Totean lisäksi, että maatalousasioista aiemmin vastannut komission jäsen Kyprianou myös vakuutti meille paitsi panevansa nykyisen lainsäädännön täytäntöön asianmukaisesti myös arvioivansa tilannetta uudelleen toimikautensa lopussa. Parlamentin lainsäädäntökausi ja nykyisen komission toimikausi ovat piakkoin päättymässä. Pyydänkin komission jäsentä Vassiliouta, joka on korvannut Markos Kyprianoun erittäin hyvin, kunnioittamaan tätä sitoumusta, koska eläinten kuljetus on yksi niistä asioista, joihin meidän on suhtauduttava äärimmäisen vakavasti.

Olemme tuoneet nämä asiat esille useita kertoja aiemminkin, mutta olemme sivistysyhteiskunta, ja sivistysyhteiskuntaa arvioidaan monessa suhteessa hyvin pitkälti sen perusteella, miten se kohtelee paitsi kansalaisiaan myös eläimiään. En näin ollen voi, kuten olen todennut, kylliksi painottaa tätä.

Käsittelen lopuksi itse suullista kysymystä ja huomautan, että eläinten kuljetusta koskeva asetus on ollut voimassa vuodesta 2007 lähtien. Näin ollen komission olisi pitänyt vastaanottaa ensimmäiset asetuksen täytäntöönpanon valvontaa koskevat vuosittaiset kertomukset jäsenvaltioilta. Voiko komissio antaa selvityksen siitä, mitkä jäsenvaltiot ovat toimittaneet kertomuksensa? Onko komissio jo laatinut kertomuksia koskevan alustavan arvioinnin, jonka perusteella komissio voisi antaa lausuntoja sekä puutteista ja ongelmista että

asetuksen täytäntöönpanon valvonnassa saavutetusta merkittävästä edistymisestä? Voiko komissio tämän jälkeen laatia kertomuksen asetuksen täytäntöönpanon valvonnasta jäsenvaltioissa? On otettava huomioon, että mainittu arviointi on ratkaisevassa asemassa eläinten kuljetusta koskevan asetuksen suunnitellun tarkistamisen yhteydessä. Arvoisa komission jäsen, haluan näin ollen vastauksia näihin kysymyksiin.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, arvoiset parlamentin jäsenet, olen aivan samaa mieltä jäsen Parishin kanssa siitä, että tapa, jolla kohtelemme eläimiä ja myös karjaa, on kysymys, joka liittyy kiistatta sekä etiikkaan että sivistykseen. Komissio on tietoinen siitä, että eläinten kuljettaminen kaupallisessa tarkoituksessa voi aiheuttaa eläimille suurta kärsimystä. Tällainen kärsimys kohdistuu erityisesti niin sanottuihin vähempiarvoisiin eläimiin, kuten teuraseläimiin. Pitkiä kuljetuksia koskevan lainsäädännön valvonta ei ole tyydyttävää. Viime kuukausina komissio on saanut raportteja eläimiin kohdistuneesta julmuudesta. Komissio tukee edelleen parhaita käytettävissä olevia vaihtoehtoja tilanteen parantamiseksi. Perimmäisenä tavoitteena on EU:n lainsäädännön valvonnan parantaminen ja sitä kautta terveemmät eläimet ja asianmukaiset elinolot kyseisille eläimille. Yhteisen tutkimuskeskuksen tekemässä tutkimuksessa todettiin, että uudet ja tehokkaammat valvontajärjestelmät, kuten kuljetusten seuranta satelliittipaikannusjärjestelmien avulla, auttaisi parantamaan tilannetta ja mahdollistaisi sääntöjen avoimemman soveltamisen. Näiden uusien teknologioiden käyttö myös auttaisi vähentämään kansallisten viranomaisten ja järjestöjen hallinnollista taakkaa.

Ennen nykyisen toimikautensa päättymistä komissio myös harkitsee ehdottavansa uusia vaatimuksia, jotka perustuvat kuljetusaikojen, kuormattujen eläinten lukumäärää ja ajoneuvoihin kuormattujen eläinten lukumäärää koskevan tieteellisen tutkimuksen tuloksiin. Komissio arvioi parhaillaan EU:n lainsäädännön täytäntöönpanoa jäsenvaltioiden nykyisten EU:n säännösten nojalla toimittamien kertomusten perusteella. Kertomuksiin sisältyvät tiedot yhdistetään eläinlääketieteen asiantuntijoiden jäsenvaltioissa paikalla tekemien tarkastusten tuloksiin. Komission asiantuntijoiden tekemien tarkastusten tulokset julkaistaan komission Internet-sivustolla. Komissiossa myös arvioidaan parhaillaan tällä alalla toimivien kansainvälisten kansalaisjärjestöjen julkaisemien raporttien tietoja.

Useimmat jäsenvaltiot ovat jo toimittaneet komissiolle kertomuksen eläinten kuljetuksesta vuonna 2007. Vuoden 2008 lopussa kertomustaan eivät olleet vielä toimittaneet Kypros, Liettua, Malta, Bulgaria ja Luxemburg. Komissio muistutti niitä tästä velvoitteesta, ja tilannetta seurataan jatkossa tiiviisti. Asetuksessa (EY) N:o 1/2005 ei kuitenkaan edellytetä, että komissio laatii kertomuksen asetuksen täytäntöönpanon valvonnan edistymisestä jäsenvaltioissa. Komissio on samaa mieltä siitä, että valvottavuus on minkä tahansa ehdotetun lainsäädännön keskeinen näkökohta. Komissio kiinnittääkin tarkasti huomiota jäsenvaltioiden kertomuksista tehtävään analyysiin ja tätä alaa koskevien yhteisön säännösten mahdolliseen muuttamiseen tulevaisuudessa.

Struan Stevenson, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tarkastelkaamme ensinnäkin tämän kysymyksen taustaa. Eläinkuljetusten kahdeksan tunnin aikarajasta sovittiin joulukuussa 2004, ja se tuli voimaan tammikuussa 2007 kaikissa 27 jäsenvaltiossa. Erityisiä poikkeuksia sovelletaan pitempiin kuljetuksiin, jos voidaan osoittaa, että kuljetusajoneuvon tasoa on parannettu, eläimille on kuljetuksen aikana tarjolla vettä, ajoneuvon lämpötilaa voidaan säätää, ajoneuvossa on riittävä ilmanvaihto ja kuljetusaikaan sisällytetään useita lepojakoja.

Erityisiä poikkeuksia myönnettiin myös syrjäisille maaseutualueille ja saarille, esimerkiksi Orkneyn ja Shetlannin saaret omassa vaalipiirissäni, sillä niiden kohdalla pitemmät kuljetusajat ovat väistämättömiä. Näissä tapauksissa on kuitenkin suunniteltu käytettävän erityisiä kuivikkeilla varustettuja paikkoja, joissa eläimille on tarjolla vettä, jotta eläimet voidaan kuljettaa verrattain hyvissä oloissa. Lisäksi kiellettiin kokonaan tiettyjen eläinten, kuten alle 10 päivän ikäisten vasikoiden ja alle viikon ikäisten lampaiden, kuljettaminen.

Olen melko tyytyväinen voidessani kertoa, että näitä kuljetussääntöjä on noudatettu tiukasti, erityisesti Skotlannissa, joka kuuluu parhaiden käytäntöjen määrässä mitattuna parhaimmiston koko EU:ssa. Olen kuitenkin huolestunut siitä Neil Parishin mainitsemasta seikasta, että näitä sääntöjä ei noudateta yhtä tiukasti muualla EU:ssa, erityisesti joissakin eteläisissä Välimeren alueen jäsenvaltioissa ja joissakin uusissa itäeurooppalaisissa liittymisneuvotteluja käyvässä maissa. Kuten Neil Parish myös korosti, tämä pätee varsinkin hevosten teuraskuljetuksiin.

Eläinten hyvinvointiin keskittyvät kansalaisjärjestöt esittävät edelleen todisteita järkyttävistä väärinkäytöksistä, joissa hevosia ja toisinaan muuta karjaa kuljetetaan suunnattoman pitkiä matkoja polttavassa kuumuudessa, vailla vettä tai asianmukaista ilmanvaihtoa, ilman lepojakoja, sullottuina täpötäysiin ajoneuvoihin. Matkan edetessä eläimet uupuvat ja kuivuvat, osa niistä ei kestä kuumuuden aiheuttamaa räsitystä ja läähättää ja

haukkoo epätoivoisesti ilmaa, ja pahimmissa tapauksissa monet eläimet kuolevat. Tästä käytännöstä on tehtävä loppu, ja asetuksen tiukkaa noudattamista on valvottava kaikissa jäsenvaltioissa.

Tuen Neil Parishin tänään esittämää suullista kysymystä, jolla pyritään selvittämään, missä määrin näitä toimia noudatetaan. Toivon, että komissio voi nyt antaa meille nämä tiedot ja vakuuttaa toteuttavansa parhaillaan toimia sen varmistamiseksi, että eläinkuljetuksia koskevaa kahdeksan tunnin aikarajaa sovelletaan tinkimättömästi, mainitsemani poikkeukset huomioon ottaen, ja että nykyisten EU:n säännösten edelleen jatkuva rikkominen julmalla tavalla saadaan lopetettua.

Rosa Miguélez Ramos, PSE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, joillekin Euroopan maille, niiden maantieteellisestä sijainnista – kuten jäsen Stevenson totesi – sekä pinta-alasta ja kauppavirtojen suuruudesta riippuen, eläinten kuljetus on erityisen tärkeä aihe.

Arvoisa komission jäsen, haluan tarkastella puheenvuorossani kahta erityistä kysymystä. Ensinnäkin minusta vaikuttaa edelleen selvältä, että komissio kohtaa vaikeuksia analysoidessaan tilannetta koko yhteisön alueella. Vaikka nykyisen asetuksen nojalla jäsenvaltioiden pitäisi – kuten olemme nähneet – laatia vuosittain kertomus edellisenä vuonna tehdyistä tarkastuksista, asetuksessa ei säädetä tarkastusten vähimmäismäärästä, eivätkä kertomusten perustana olevat tilastotkaan näytä olevan yhdenmukaisia. Tämä estää eri jäsenvaltioiden ilmoittamien tietojen vertailun. Arvoisa komission jäsen, kaikkien asianosaisten etu olisi nähdäkseni, että tämä tilanne korjataan mahdollisimman nopeasti.

Olen kuitenkin huolissani toisestakin asiasta. Puheenvuorossanne kuvasitte teurastettaviksi kuljetettavia eläimiä vähempiarvoisiksi. Arvoisa komission jäsen, olen täysin eri mieltä kanssanne. Henkilökohtaisesti pidän näitä eläimiä taloudellisesti erittäin arvokkaina ja olen varma, että alan toimijat ovat kanssani samaa mieltä. Näin ollen, ja koska tämän lihan taloudellinen arvo on suuri, asianmukaiset kuljetusolot ovat välttämättömiä lopullisesta määräpaikasta – vaikka se olisikin teurastamo – ja kuljetusmatkasta riippumatta. Toisin sanoen on merkittävä – itse asiassa tärkein – asia, että teuraseläinten kuljetusolot ovat otolliset.

Pyydänkin teitä ottamaan nämä näkökohdat huomioon asetukseen ehdotetuissa muutoksissa, joita komissio parhaillaan valmistelee. Tiedämme, että uudistuksessa käsitellään uusien teknologioiden lisäksi muutoksia kuljetuksen enimmäisaikaan – kuten täällä on jo todettu – sekä eläinkuljetuksissa sovellettaviin enimmäis- ja vähimmäislämpötiloihin.

Arvoisa komission jäsen, pyydän vielä kerran teiltä ja komissiolta, että näin perustavien säännösten muutosehdotuksilla olisi oltava vankka tieteellinen perusta. Lisäksi pyydän, että niin kauan kuin meillä ei ole tällaista vankkaa tieteellistä perustaa, jollainen puuttuu tällä hetkellä joidenkin kysymysten osalta, meidän ei pitäisi tehdä nykyisiin asetuksiin ehdotettuja muutoksia vaivihkaa mietinnöissä, joilla ei ole mitään tekemistä kuljetuksen kanssa. Tarkoitoin tällä eläinten suojelua teurastushetkellä, josta olemme laatimassa mietintöä. Näin tärkeissä ja merkittävässä asioissa meidän kaikkien – niin komission kuin parlamentinkin – pitäisi mielestäni pelata avoimin kortein.

Anne E. Jensen, ALDE-ryhmän puolesta. – (DA) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan todeta olevani hieman pettynyt siihen, ettemme ole neljän vuoden jälkeenkään saaneet komissiolta ehdotusta siitä, miten voimme tiukentaa eläinten kuljetusta koskevaa lainsäädäntöä. Komission jäsenen Kyprianoun, ja nyt hänen seuraajansa Vassilioun, ja parlamentin yhteistyö on ollut rakentavaa ja aikeet hyviä. Milloin ehdotus kuitenkin tehdään? Tämän haluan todellakin saada tietää. On myös tärkeää, että lainsäädäntöä valvotaan asianmukaisesti. On tärkeää varmistaa, että todellakin rajoitamme teuraseläinten kuljetusajan kahdeksaan tuntiin. Tämä ei kuitenkaan vielä riitä. Meidän ei pitäisi puhua pelkästä aikarajasta. Tutkimukset ovat osoittaneet, että tuntikin voi olla liikaa, jos eläin ei ole tarpeeksi vahva kuljetettavaksi, ja pitemmät kuljetusmatkat voidaan sallia, jos eläin on vahva ja terve ja kuljetusolot ovat hyvät. Siitoseläimiä kuljetetaan todennäköisesti jatkossakin pitkiä matkoja, ja tähän liittyen parlamentti onkin ehdottanut kokeiluhanketta levähdyspaikoista, joissa eläinten on levättävä 24 tuntia kestäneen kuljetuksen jälkeen. Haluaisin tietää, miten levähdyspaikkahanke etenee. Aikomuksena on tietyt saattaa yhteen valvonnasta vastaavat viranomaiset, eläinlääkintäviranomaiset, tutkijat ja eläinten hyvinvointia käsittelevät järjestöt, jotta ne voivat yhdessä määritellä hyvät käytännöt tällä alalla. On vaikeaa saada tällainen hanke vauhtiin, mutta sitä kannattaa yrittää, koska on tärkeää, että eläinten hyvinvointia kuljetuksen aikana koskeva tietämyksemme ja tutkimus näkyvät myös lainsäädännössä ja käytännössä.

Janusz Wojciechowski, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, jäsen Parish muistutti meitä perustellusti seikasta, johon olemme usein viitanneet täällä istuntosalissa. Nimittäin siihen, että tapa, jolla kohtelemme eläimiä, kuvastaa meitä – sitä, miten ”sivistyneitä” olemme. Eläimiin kohdistuu kuljetuksen

aikana paljon julmuutta. Tiettyjä parannuksia on tehty ottamalla käyttöön tiukemmat eläinten kuljetusta koskevat vaatimukset, mutta nämä toimet eivät edelleenkään riitä.

Tarkoituksenmukainen ratkaisu, jota ehdotettiin ensi kerran jo kauan sitten, olisi mielestäni rajoittaa eläinten kuljetusaika kahdeksaan tuntiin ja kokonaisaika, jonka eläimet viettävät kuljetuksessa ja teurastamossa, 12 tuntiin. Tarkoituksenamme on esittää tämä ehdotus osana työtä, jota parhaillaan teemme eläinten suojelusta teurastushetkellä annetun asetuksen parissa.

Arvoisat parlamentin jäsenet, toimia voidaan perustella tietysti inhimillisyydellä, mutta on myös toinen perustelu, nimittäin taloudellinen (joka vetoaa enemmän tiettyihin henkilöihin). Pitkät kuljetusmatkat lisäävät kustannuksia, jotka siirretään viime kädessä kuluttajan maksettaviksi. Meidän olisi arvioitava näitä kustannuksia ja käytettävä niitä perusteluna sille, että vuosia jatkuneen keskustelun jälkeen asetetaan viimeinkin rajoituksia eläinkuljetuksille ja lievitetään näin eläinten kärsimystä.

Carl Schlyter, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (SV) Arvoisa puhemies, kulttuurin kehitystasoa voidaan arvioida sen perusteella, miten se kohtelee kaikkein puolustuskyvyttöimpiä eläviä olentoja kyseisessä kulttuurissa. Sen perusteella, miten kohtelemme eläimiämme, olemme edelleen barbaareja.

Muistan, kun Ruotsi liittyi EU:hun, mistä tulee pian kuluneeksi 15 vuotta. Monet ennen liittymistä käydyistä keskusteluista koskivat eläinten kuljetusta. Meidän oli määrä parantaa tilannetta tällä alalla. Ensimmäinen direktiivi saatiin vuonna 2005. Eläinten olot eivät kuitenkaan kohentuneet. Meille kylläkin kerrottiin tuolloin, että valvonta toimisi *tästä lähtien*, että GPS-järjestelmät otettaisiin käyttöön *tästä lähtien*, että kuljettajia koulutettaisiin *tästä lähtien* ja että kuljetusajoneuvot toimisivat paremmin *tästä lähtien*. Viisi jäsenvaltiota ei ole edes vaivautunut toimittamaan kertomusta. Vaadin, että komissio määrää välittömästi sakon näille jäsenvaltioille. Muiden 22 jäsenvaltion osalta kysyn, miten monta tarkastusta niissä on tehty. Miten jäsenvaltiot ovat noudattaneet sääntöjä? Toimiiko asetus? Vastaus on monissa tapauksissa valitettavasti kielteinen.

Sitten komission jäsen Kyprianou lupasi meille palaavansa asiaan ennen toimikautensa päättymistä, jos se olisi tarpeen – se on tarpeen – ja jos asiasta on yleinen mielipide – ja sellainen on! Monet uusista jäsenvaltioista ovat itse asiassa pieniä, eikä tarvetta 24 tuntia kestäväälle kuljetusmatkalle ja yhtä pitkälle paluumatkalle ehkä ole. Saamme tulevaisuudessa uuden teurastamoja koskevan direktiivin, jossa sallitaan liikkuvat teurastamot ja joka vähentää kuljetustarvetta.

Meidän on arvioitava uudelleen eläinten oloja kuljetuksen aikana. Kuinka moni meistä haluaisi viettää 24 tuntia samassa parisängyssä neljän lehmän tai kymmenen lampaan kanssa? Näin tiiviisti kuormattuina eläimiä tällä hetkellä kuljetetaan. Tai kuvitelkaapa sitä, että kuljetusajoneuvon ylätasolla olevien kanojen ulosteet pääsevät osittain tippumaan alla olevien päälle. Kuka haluaisi tulla kuljetetuksi tällaisissa oloissa? Kutsun kaikki EU:n maatalousministerit matkustamaan kanssani Tukholmasta Brysseliin samoissa oloissa kuin eläimet. Kuinkahan moni mahtaa hyväksyä tämän kutsun. Ehkäpä he mieluummin muuttavat lainsäädäntöä.

Puhumme kustannuksista. Korkein hinta tältä osin on pitkien kuljetusmatkojen hinta ympäristölle. Pitkien kuljetusmatkojen hintana on myös eläinten kärsimys. Sitä paitsi pitkät kuljetusmatkat heikentävät lihan laatua. Niiden seurauksena on siis konkreettinen arvon aleneminen. Stressaantunut eläin tuottaa paljon huonompilaatuista lihaa, ja kärsimys vaikuttaa siten koko tuotantoketjuun. Ajatelkaapa maataloustuottajaa, joka on käyttänyt paljon aikaa ja rahaa tuottaakseen hyvän eläimen, joka sitten pilataan sen elämän viime hetkillä.

Ei, tarvitsemme uuden ehdotuksen ennen vaaleja. En ymmärrä, miten meidän on määrä käydä vaalikampanjaa, jos meillä ei ole ainakin komission ehdotusta, joka osoittaa meidän parantavan – viimeinkin – eläinten oloja.

Jens Holm, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (SV) Arvoisa puhemies, tämän keskustelun lähtökohta on tietysti se, että eläimet ovat tuntevia olentoja. Eläimillä on kyky tuntea kipua, stressiä ja kärsimystä aivan samalla tavalla kuin meillä ihmisilläkin. Meidän on otettava tämä huomioon lainsäädäntöä laatessamme. Näin ei tehdä tällä hetkellä.

Eläimiä kuljetetaan yhä enemmän EU:n sisällä. Tämä on suoraa seurausta sisämarkkinoista. Sisämarkkinat johtavat erikoistumiseen. Eläimet kasvatetaan yhdessä paikassa, teurastetaan toisessa, ja liha kuljetetaan kolmanteen paikkaan. Jäsenvaltiot eivät saa edes kieltää eläinten kuljettamista niiden hyvinvoinnin perusteella. Tätä ei todellakaan voida hyväksyä. Ruotsalainen tutkimus osoitti, miten monta eläintä kaikkiaan kuljetettiin jäsenvaltiosta toiseen EU:n sisällä. EU-15:n osalta tutkimuksessa todettiin, että jäsenvaltioiden välillä kuljetettiin vuosittain 22 miljoonaa nelijalkaista eläintä, kuten sikoja, hevosia ja lehmiä, sekä 500 miljardia siipikarjaan

kuuluvaa eläintä. Näin siis 15 jäsenvaltiota käsittävässä EU:ssa. Voitte vain kuvitella, millaisia luvut ovat 27 jäsenvaltion unionissa. Ne ovat tietysti paljon, paljon korkeammat.

Haluan kysyä komissiolta, milloin saamme uuden eläinten kuljetusta koskevan direktiivin. Komission jäsen Kyprianou tietysti lupasi, että saisimme uuden direktiivin tällä lainsäädäntökaudella. Voiko komissio luvata sen, mitä me Euroopan parlamentissa haluamme, nimittäin kahdeksan tunnin enimmäisrajan eläinkuljetuksille? Haluan myös esittää komission jäsenelle Špidlalle pari kysymystä. Sanotte, että viisi jäsenvaltiota ei ole toimittanut kertomusta, mikä on tietysti tyrmistyttävää. Mitä te komissiossa teette näillä jäsenvaltioiden kertomuksilla? Analysoitteko niitä jotenkin? Me parlamentissa toivomme komissiolta analyysia tai kertomusta, jossa esitätte yhteenvedon kaikista kertomuksista ja osoitatte selkeästi toimet, joilla eläinten kuljetusoloja voidaan muuttaa. Milloin siis saamme uuden direktiivin, johon sisältyy kahdeksan tunnin aikaraja, ja voimmeko saada analyysin jäsenvaltioiden kertomuksista?

Godfrey Bloom, IND/DEM-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on yhtä kiehtovaa kuin aina. Istuntosalissa ei ole jälleen tietoaakaan ironiantajusta. Yksi suurimmista ongelmistamme, erityisesti Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ovat 10 vuotta sitten annetut lukuisat aivan älyttömät säännöt ja säännökset, joiden vuoksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa suljettiin yli 1 000 teurastamoa ja eläinten kuljetusajat pitenivät merkittävästi.

Lankoni on teurastaja, ja hän omistaa teurastamon Yorkshiressa. Yhdessä vaiheessa – tämä pääsi *Private Eye* -lehteenkin – tarkastusmatkalla ollut eläinlääkäri valvoi eläinlääkäreitä, joka valvoi lihantarkastajaa, joka puolestaan valvoi kahta teurastajaa! Tällaisia älyttömiä tilanteita syntyy, kun ollaan tekemisissä tämän järjestön sääntöjen ja säännösten kanssa. Ongelmana ovat kuljetusajat. Vaalipiiriini kuuluvasta Bridlingtonista kuljetetaan nykyisin sikoja, lampaita ja karjaa Englannin läpi Manchesteriin kaikkien näiden teurastamojen sulkemisten takia. Tätä ongelmaa meidän on käsiteltävä.

Puhun myös hevosten kuljettamisesta. Kollegani Nigel Farage on kertonut, että Euroopan unionissa on maita, joissa hevosia pidetään itse asiassa ruokana! Englantilaisena minusta on aivan uskomatonta, että ihmiset söisivät hevosensa. Englantilainen ei söisi hevostaan, sen enempää kuin koiraansa tai lapsiaanakaan, mutta oletan, että tämä on vain osoitus meidän ja muiden unioniin kuuluvien maiden välisestä valtavasta kulttuurierosta.

(Naurua)

Jim Allister (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, ei ole helppoa jatkaa äskeisen jälkeen! Saanen sanoa, ettei minulla ole mitään eläinten hyvinvointia koskevia tehokkaita ja asianmukaisia sääntöjä vastaan. Alan kuitenkin huolestua siitä, että olemme joutumassa oravanpyörään, jossa ajamme maataloutemme sellaiseen ahdinkoon, että sen käytännön toiminnasta tulee mahdotonta. Näen merkkejä tällaisesta kehityksestä komission järjestämässä kuulemisessa, joka koskee enimmäiskuljetusaikojen ja suurimman sallitun eläintihedeyden uudelleentarkastelua.

Palauttakaaamme mieliin, että komissio ei onnistunut saamaan tahtoaan läpi vuoden 2005 asetuksessa. Nyt, kun sen voimaantulosta on kulunut alle kaksi vuotta, komissio kuitenkin yrittää jälleen poistaa mahdollisuuden jatkaa kuljetusta kahdeksan tunnin jälkeen vielä toiset kahdeksan tuntia. Minun on sanottava, että se olisi tuhoisaa vaalipiirilleni Pohjois-Irlannille, koska harjoittamamme eläinten maastavienti edellyttää merimatkaa. Jos kuljetusmatka saa kestää vain yhden kahdeksan tunnin jakson, se ei missään tapauksessa riitä, emmekä voi mitenkään hyväksyä tätä.

Muistuttaisin parlamenttia siitä, etteivät tällaiset hankalat ehdot ole mitenkään verrattavissa eläinten suunnattoman pitkiin kuljetusmatkoihin Etelä-Amerikassa, mistä tuomme lihaa maahan! Rankkaisimme siten jälleen kerran omia maataloustuottajiamme, samalla kun emme piittaa lainkaan siitä, mitä vaikutuksia tällä on maahantuotuun lihaan.

Minun on sanottava, että meidän on päästävä eroon tästä pakkomielteestä aiheuttaen vain itsellemme vahinkoa.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, tämä on jälleen yksi sellainen aihe, josta käytävä keskustelu paljastaa hyvin pian, että asiaan liittyy yhtäältä voimakkaita tunteita mutta toisaalta myös karuja tosiasioita. Haluan kiittää erityisesti maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puheenjohtajaa Neil Parishia tästä kysymyksestä. Se on tärkeä kysymys – ei siksi, että sen avulla voidaan välittää tunteita, vaan siksi, että komissiolle voidaan esittää seuraavat konkreettiset kysymykset: Mitä on tapahtunut? Miten tämä kehitys voidaan näyttää toteen? Onko teillä todisteita, ja jos on, millaisia? Mitä lukuja teillä on esittää?

Arvoisa komission jäsen, mainitsitte puheenvuorossanne pari lukua. Olen vakuuttunut, että jäsenvaltioiden välillä on muitakin eroavuuksia kuin se, että jotkin jäsenvaltiot ovat toimittaneet kertomuksen ja toiset taas eivät. Mikä on tilanne täytäntöönpanon osalta? Miten pitkiä kuljetusmatkoja valvotaan? Miten niitä valvotaan yksittäisissä jäsenvaltioissa?

Meidän on keskusteltava kiireesti toisesta merkittävästä ongelma-alasta, nimittäin ongelmista, jotka ovat syntyneet sen seurauksena, että olemme määritelleet maatalouden puhtaasti taloudelliseksi toimialaksi ja rinnastaneet tässä yhteydessä asioita, joita olisi ehkä tarkasteltava erikseen. Esimerkiksi millaista eläinten kuljetusta koskevaa ammatillista täydennyskoulutusta koulutettujen maataloustuottajien olisi hankittava? Miten koulutus olisi järjestettävä, ja kuka sitä tarjoaisi? Missä maataloustuottajien on annettava näyttönsä saadakseen pätevyyden?

Toistan vielä, että maataloustuottajat on koulutettu käsittelemään eläimiä, kun taas kuljetusalalla työskentelee kuljettajia, jotka eivät ole ehkä koskaan olleet tekemisissä eläinten kanssa. Näitä kahta asiaa ei voida rinnastaa, mutta olemme jossain määrin tehneet niin.

Toinen suuria ongelmia aiheuttava seikka on seuraava. Maataloustuottajat voivat kuljettaa omia vasikoitaan enintään 50 kilometrin matkan. Saanen sanoa tähän, että meidän on todellakin pohdittava viipymättä sitä, miten voimme auttaa pienempiä teurastamoja toimimaan taloudellisesti ja siten vähentää kuljetustarvetta.

Maataloustuottajat siis saavat kuljettaa omia eläimiään enintään 50 kilometriä, mutta ongelmia syntyy, jos kyytiin otetaan myös naapurin kasvattama eläin. Tätäkin on pohdittava. Onko 50 kilometrin raja oikea, vai pitäisikö meidän kenties etsiä syytä tähän kehitykseen myös teurastamoista? Jos maataloustuottajat kuljettavat hevosta vapaa-ajallaan, ongelmaa ei ole, eikä tätä asetusta sovelleta. Jos he kuitenkin kuljettavat hevosta markkinoille, asetusta sovelletaan, ja heidän on täytettävä siinä asetetut vaatimukset. Näistä kysymyksistä olisi keskusteltava ja niihin olisi vastattava tulevissa keskusteluissa.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Eläinten kuljetus ja hyvinvointi on, kuten jäsen Parish ja muut ovat osuvasti todenneet, kysymys, jota on tarkasteltava lähinnä kulttuurin näkökulmasta. Eläinten kärsimysten rajoittaminen mahdollisuuksien mukaan on eettinen välttämättömyys, joka on osa kulttuuriperintöämme, huolimatta siitä ilmeisestä paradoksista, että pyrimme suojelemaan eläinten hyvinvointia monen tapauksessa niiden viimeisellä matkalla.

Toisaalta ei pidä unohtaa, että hinta, joka on maksettava nykyisten tiukkojen ja taloudellisesti kalliiksi käyvien sääntöjen soveltamisesta, ovat ongelmat, jotka vääristävät kilpailua ja vaikuttavat voimakkaasti maaseudun kehitykseen joillakin Euroopan unionin alueilla.

Teurastus- ja jalostustoimintaa harjoittavilla yrityksillä on nyt entistäkin suurempia vaikeuksia säilyä kilpailukykyisinä sellaisilla alueilla ja sellaisissa jäsenvaltioissa, joilla ei ole valmiuksia toimittaa tiettyjä lajeja omille markkinoilleen ja jotka sijaitsevat kauempana tuotantokeskuksista, kuten kotimaani. Ne alueet ja jäsenvaltiot, joissa on ylituotantoa, puolestaan saavat lisää kilpailuetuja, koska niiden on helpompi myydä tuotteita, jotka on jo jalostettu. Ne myös hyötyvät tästä työllisyyden ja lisäarvon muodossa.

Kun tämä lainsäädäntö on ollut voimassa kaksi vuotta, on täysin perusteltua vaatia komissiota esittämään siitä mahdollisimman kattava arviointi. Siinä pitäisi käsitellä paitsi eläinten kuljetusta koskevien asetusten täysimääräiseen täytäntöönpanoon liittyviä erityiskysymyksiä myös niiden taloudellisia ja sosiaalisia seurauksia alueille ja jäsenvaltioille, joiden tuotantokapasiteetti on alhainen joidenkin sellaisten eläinlajien osalta, jotka ovat tärkeitä ihmisravinnon lähteitä.

Katson näin ollen, että komission olisi vastattava näihin kysymyksiin mahdollisimman nopeasti, objektiivisesti ja seikkaperäisesti.

Mojca Drčar Murko (ALDE). – (SL) Slovenian kautta kulkee merkittävä määrä elävien eläinten kuljetuksia, joiden lähtöpaikka on useimmiten Itä-Euroopassa ja määräpaikka Italiassa. Eläinlääkintäviranomaisemme kokemusten mukaan sovellettava EU:n lainsäädäntö on melko kattava mutta jossain määrin tehoton, ja sen soveltaminen on monimutkaista.

Suurimpana ongelmana Sloveniassa ovat tarkastukset, koska nyt kun EU:n sisärajoista on luovuttu, on vaikea tarkastaa, pysähtyvätkö kuljetusajoneuvojen kuljettajat todellakin ennalta määrätyillä pysähdyspaikoilla. Huomaan, että pinta-alansa vuoksi Slovenialla ei tarvitse olla omia pysähdyspaikkoja ja että se on tehnyt sen sijaan järjestelyjä Unkarin ja Italian kanssa. Tarvitsemme pikaisesti yhdenmukaisen ratkaisun, jota myös sovelletaan yhdenmukaisesti.

Kun otetaan huomioon katastrofaalinen tilanne, jossa eläimiä kuljetetaan pitkiä matkoja Euroopan teillä, vuoden 2005 asetuksen uudelleentarkastelua olisi käytettävä tilaisuutena tiukentaa eläinten hyvinvointia koskevia vaatimuksia. Kuljetus liittyy läheisesti eläinten kohteluun ennen teurastamista, ja olen samaa mieltä niiden kollegojen kanssa, joiden mielestä ei ole perusteita sallia yli kahdeksan tuntia kestäviä kuljetuksia.

Puollan siten tiukan enimmäiskuljetusajan määrittämistä mutta tuen myös ehdotusta liikkuvien teurastamojen käyttöön otosta.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, asetus eläinten suojelusta kuljetuksen aikana on äärimmäisen tärkeä, ja tämäntyyppistä tietoa tarvitaan ehdottomasti. Tässä yhteydessä on syytä korostaa, että suuri osa Euroopan unionin kansalaisten kuluttamasta tuontilihasta ei kuulu vastaavien säännösten piiriin. Käsiteltävänä oleva asetus on yksi järkevimmistä eläinten kasvatusta ja teurastusta koskevista asetuksista.

Ymmärrän, että suuret elintarvikeyhtiöt eivät useinkaan noudata työntekijöiden oikeuksia saati kohtele eläimiä asianmukaisesti. Juuri suurissa yhtiöissä tapahtuvat pahimmat eläinten väärinkäytökset. Tämä ongelma koskettaa harvoin pieniä tai keskisuuria yrityksiä. Ainoa ratkaisu on varmistaa tiukempi valvonta ja rajatarkastukset sekä julkistaa niiden yhtiöiden nimet, jotka loukkaavat eläinten oikeuksia, jotta kuluttajat voivat välttää niiden tuotteiden ostamista.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – (EN) Arvoisa puhemies, on hyvin tärkeää, että eläimiä kuljetettaessa varmistetaan niiden turvallisuus ja ehkäistään vältettävissä olevaa kärsimystä. Käytän tätä ilmausta, koska eläimet pitävät säännönmukaisesti kaikenlaisia moottorikäyttöisiä kuljetusvälineitä pelottavina. On tärkeää minimoida eläinten kärsimys, aina kun se on mahdollista.

Antaessamme sääntelyä eläinten turvallisuudesta ja kärsimyksen ehkäisemisestä meillä on taipumus tarkastella kuljetusaikaa ja -matkaa. Tämä on luonnollista mutta liian yksipuolista Irlannin tapauksessa. Muistutan teitä siitä, että Irlanti on saarivaltio ja myös merkittävä eläinten viejämaa. Aikarajat ja kuljetusmatkat ylittettäessä vesialueita, jotka erottavat meidät mantereesta ja markkinoistamme, eivät voi olla ehdottomia. Kuulimme, että joku suositti kuljetusajaksi kahdeksaa tuntia, mutta eläimen kuormaus ja meren yli kuljettaminen vie enemmän kuin kahdeksan tuntia. Eläintä ei voi viedä laitumelle keskellä Englannin kanaalia.

Suositan, että tarkastelemme erityisesti Irlannin tapauksessa pelkän ajan ja matkan lisäksi oloja, joissa eläimiä kuljetetaan.

Lydia Schenardi (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, vaikka eläinten kuljetusta koskeva asetus on ollut voimassa tammikuusta 2007 lähtien, jäsenvaltiot eivät näytä noudattavan sitä järjestelmällisesti, koska ne eivät toimita vaadittuja vuosittaisia kertomuksia. Kattavan analyysin tekeminen on siten vaikeaa, koska suuri osa tarvittavista tiedoista tarkastusten tekemiseen osoitetuista resursseista puuttuu. Eläinten hyvinvointia käsittelevien yhdistysten ja eläinten hyvinvointia käsittelevän laajennetun työryhmän jäsenenä olen erityisen kiinnostunut tästä kysymyksestä.

Alan yhdistykset taistelivat sitkeästi vuosikymmenten ajan aina vuoteen 2007 saakka, jolloin annettiin viimeinkin direktiivejä tällä alalla, jolla jäsenvaltioiden voidaan nyt nähdä osoittavan tiettyä leväperäisyyttä. Puhuisin jopa haluttomuudesta, koska lyhyesti sanottuna tarkastusten tekeminen ei ole kovinkaan vaikeaa, kuten tiedämme. Tiedämme, missä teurastamot sijaitsevat, missä eläimiä kasvatetaan ja mitä reittejä pitkin eläimiä kuljetetaan, joten missä on ongelma?

Mielestäni nykyaikana, jolloin kansalaiset ovat perustellusti yhä kiinnostuneempia eläinten hyvinvoinnista tiloilla, teurastamoissa ja kuljetuksen aikana, on tärkeää, että jäsenvaltiot kunnioittavat näitä näkemyksiä.

Koska minulle on annettu tilaisuus puhua täysistunnossa, haluan lisätä, että kuljetuksen osalta on matkan pituudesta riippumatta hyvin tärkeää, että paikalliset ilmasto-olot otetaan huomioon. Useita tunteja kestävä matka keväisessä Alankomaissa on hyvin toisenlainen kuin yhtä pitkä matka, joka tehdään keskikesällä Kreikan kaltaisessa maassa. Eikö meidän pitäisi tehdä yöaikaan tapahtuvasta kuljettamisesta pakollista jälkimmäisessä tapauksessa?

Olin kiitollinen, jos harkitsitte tätä ehdotusta tulevaisuudessa.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, lainsäädännön osalta totean, että tarkastelemme verrattain uutta asetusta eläinten suojelusta kuljetuksen aikana, koska se tuli voimaan vasta tammikuussa 2007. Vaikka uskon meidän kaikkien toivovan, että kaikki toimijat ovat noudattaneet tähän asetukseen sisältyviä useita vaatimuksia heti sen voimaantulosta lähtien, olisi melkoinen ihme, jos asia olisi näin. Kyseessä on

nimittäin hyvin yksityiskohtainen asetus, jossa asetetaan – aivan oikeutetusti – erittäin tiukkoja vaatimuksia jäsenvaltioille ja toimijoille.

Pidän myönteisenä maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puheenjohtajan Neil Parishin tämänpäiväistä suullista kysymystä, koska haluamme nähdä, toimiiko asetus. Meidän on kuitenkin ennen kaikkea tiedettävä, että asetus pannaan täytäntöön, koska välitämme siitä, miten eläimiä kuljetetaan Euroopan unionissa.

Irlannin kaltaisissa jäsenvaltioissa, joissa on hyvin merkittävä karjatalousala, asetuksen täytäntöönpaneminen heti sen voimaantulosta lähtien on edellyttänyt valtavasti työtä sekä alan toimijoilta että asetuksen täytäntöönpanoa valvovilta tahoilta – maatalousministeriöltä ja muilta viranomaisilta. Luvan saaneet toimijat ovat investoineet suuria summia ajantasaistaakseen kuljetuskalustoaan ja täyttääkseen asetukseen sisältyvät koulutus- ja pätevyysvaatimukset. Olen itse asiassa pannut merkille, että Irlannissa järjestetään tässä kuussa useita koulutuskursseja sellaisten ajoneuvojen kuljettajille, joilla kuljetetaan karjaa, lampaita, vuohia, sikoja, hevosia ja siipikarjaa – kuten jäsen Jeggle mainitsi –, ja ehkäpä muiden jäsenvaltioiden on tehtävä samoin.

On mielenkiintoista, että asetusta sovelletaan vain taloudelliseen toimintaan liittyvään eläinten kuljettamiseen. Olen huolissani siitä, että jätämme huomiotta koti- ja lemmikkieläinten hyvinvoinnin, koska olen nähnyt esimerkkejä ihmisistä, jotka luulevat osaavansa hoitaa eläimiä mutta epäonnistuvat siinä surkeasti. Hyvin usein juuri nämä samat ihmiset kuitenkin vaativat erityissääntöjä maataloudelle ja taloudelliselle toiminnalle. Tätä alaa meidän on tarkasteltava.

Katson, että yleisesti ottaen eläinkuljetuksia jo pitempään hoitaneet toimijat ovat saaneet toimiluvan ja viranomaisten hyväksynnän sekä noudattavat tiukimpia eläinten hyvinvointia koskevia vaatimuksia – koska se on heidän elintärkeiden etujensa mukaista: heidän on kuljetettava eläimet siten, että ne saapuvat määräpaikkaan hyvässä kunnossa, jotta ne täyttävät ostajien tarpeet. Ongelmana on sääntelyn ulkopuolelle jäänyt ala, jolla nämä säännöt eivät kosketa joitain toimijoita, ja tähän meidän on keskityttävä. Keitä ovat ne ihmiset, jotka ovat aitauksen ulkopuolella, ja miten voimme saada heidät kiinni ja tehdä lopun heidän toimistaan?

Aikarajoista ja kahdeksan tunnin säännöstä haluan todeta, että EU:lla oli todellisia ongelmia asetuksen käyttöönotossa, koska monet jäsenvaltiot, Irlanti mukaan luettuna, tietävät, että kuljetusaika on joissain tapauksissa väistämättä pitempi. Tiedämme kuitenkin myös, miten eläimistä huolehditaan näillä pitemmällä kuljetusmatkoilla. Olen siis eri mieltä niiden kanssa, jotka haluavat lyhentää kuljetusmatkan kestoja, mutta olen yhtä mieltä siitä, että meidän on varmistettava, että eläinten hyvinvointi on etusijalla.

Mitä tulee hevosiin, sanon usein itseseni, että toivoisin olevani täysverinen hevonen, koska ne matkustavat ensimmäisessä luokassa. Ihmiset huolehtivat tietenkin eläimistä, jotka ovat taloudellisesti hyvin arvokkaita, ja nykyisen taloudellisen laskusuhdanteen aikana olen huolissani hevosten hyvinvoinnista, piste. Viestini on: ei enempää sääntöjä. Meillä on kenties jo liikaakin sääntöjä, jotka tukahduttavat niitä noudattavaa alaa. Soveltakaamme kuitenkin sääntöjä kaikkiin ja tehkäämme loppu niiden toimista, jotka eivät noudata sääntöjä.

Robert Evans (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan onnitella jäsen Parishia tämän kysymyksen esittämisestä. Huolimatta poliittisista erimielisyyksistämme ja hänen ilmeisistä puutteistaan ihmisenä hän on mielestäni itse asiassa aivan oikeassa tässä asiassa, ja annan hänelle tukeni. Meille on tärkeää, että asetus on menestys ja että sitä sovelletaan kaikissa tapauksissa. Suhtaudun kuitenkin varauksella joihinkin kysymyksiin ja olen eri mieltä joidenkin tänä aamuna puheenvuoron käyttäneiden kollegoiden kanssa.

Jäsen Stevenson sanoi, että pitemmät kuljetusmatkat ovat väistämättömiä – mistä olen eri mieltä. Jäsen Jensen puhui 24 tuntia kestävästä kuljetuksesta – mikä ei ole mielestäni välttämätöntä. Hyvä jäsen Allister, maatalouden on esitettävä itselleen kysymyksiä. Sivistisyhteiskuntana meidän on tarkasteltava koko kysymystä, koko päämäärää ja koko ajatusta eläinten kuljettamisesta pitkiä matkoja, minkä jälkeen ne lopetetaan. Jos söisin lihaa, haluaisin tietää, miten kuljetusmatkan aiheuttama kärsimys, josta olemme tietoisia, eläinten kuivuminen, stressi ja – osoitan sanani irlantilaisille kollegoillemme niin pohjoisessa kuin etelässäkin – merimatkat voivat viime kädessä parantaa tuotteen laatua?

Eläinten kuljettaminen ei ole mielestäni taloudellisesti mielekäästä. Se ei ole mielekäästä humanitaarisesta näkökulmastakaan. Tästä syystä kannatan eläinten kuljettamisen kieltämistä kokonaan, mikä uskoakseni tukisi maaseutualueiden taloutta. Se kannustaisi paikallisia tuottajia, siis juuri niitä pieniä ja keskisuuria yrityksiä, jotka joku jo mainitsikin, ja mahdollistaisi elintarvikkeiden kuluttamisen mahdollisimman lähellä tuotantopaikkaa.

Koska näin ei ole, ja tiedän, ettei niin tapahdu lähitulevaisuudessakaan, tarvitsemme nähdäkseni nykyisen lainsäädännön, tämän asetuksen, asianmukaista ja järkevää valvontaa. Kehotan komissiota käyttämään kaikkia eri puolilla Eurooppaa sijaitsevia elimiä – tarvittaessa poliisipartioita moottoriteillä – eläinkuljetusajoneuvojen pysäyttämiseksi ja tarkastamiseksi, jotta nähdään, noudattavatko ne kaikkia lainsäädäntöön sisältyviä vaatimuksia.

Fiona Hall (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, onko komissio tarkastellut eläinten hyvinvointia koskevien asetusten heikon täytäntöönpanon vaikutuksia ihmisten terveyteen? Kuljettaminen, erityisesti pitkiä matkoja tilahtaudessa, aiheuttaa eläimille stressiä, joka taas lisää alttiutta sairastua. Tämä pätee erityisesti hevosiin, joista tehdyt tieteelliset tutkimukset osoittavat, että kuljettaminen lisää hevosten karvanlähtöä. Tämä tarkoittaa, että ne erittävät paljon tavallista enemmän, mikä lisää merkittävästi tautien leviämisen todennäköisyyttä. Monet kuljetettavat eläimet ovat menossa teurastettaviksi – 320 miljoonaa eläintä EU:ssa vuosittain –, mikä tarkoittaa, että riski salmonellan kaltaisten tartuntojen pääsystä elintarvikeketjuun on merkittävästi suurempi.

Kun otetaan huomioon nykyisten sääntöjen erittäin heikko soveltamisaste ja pitkiin kuljetusmatkoihin asianmukaisista lepojakoista huolimatta liittyvä stressi erityisesti hevosilla, aikooko komissio ehdottaa tarvittaessa ja tieteellisen näytön perusteella eläinkuljetuksille ehdotonta aikarajaa? Se olisi eläinten hyvinvoinnin ja ihmisten terveyden etujen mukaista.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, eläinten kuljettamisen ongelma on hyvin tärkeä, ja on hyvä asia, että parlamentti käsittelee jälleen tätä kysymystä. Vähemmän myönteistä on kuitenkin se, ettemme pysty panemaan asetusta tehokkaasti täytäntöön.

Pidän myönteisenä, että keskitymme tämpänpäiväisessä keskustelussamme hevosten kuljettamiseen. Tämä on hyvä uutinen paitsi sen vuoksi, että kasvatat hevosia, myös siksi, ettei vaatimuksia todellakaan noudateta tällä alalla. Haluan tässä yhteydessä todeta, että hevoset voivat ymmärtää ihmisiä. Vaikka hevoset ymmärtävätkin aina meitä, me emme aina pysty ymmärtämään niitä. Hevoset tuntevat ihmisten tavoin pelkoa ja pystyvät luottamaan ihmisiin. Muistan tapauksen, jossa klinikalle tuotu vakavasti sairas hevonen ei antanut eläinlääkäreiden koskea itseensä tyttäreni poissa ollessa. Heti tyttäreni saavuttua paikalle eläinlääkärit saivat tehdä hevoselle mitä halusivat. Eläin vain luotti tyttäreeni. Aivan kuten me ihmiset emme aina luota lääkäreihin, tämä hevonen ei luottanut eläinlääkäreihin, mutta se luotti tuttuun ihmiseen. Katsonkin, että ihmiset eivät myöskään aina ymmärrä hevosia, jotka ovat peloissaan tai yrittävät puolustaa itseään, vaan pitävät tällaista käyttäytymistä tottelemattomuutena. Omistaja piiskaa hevosta. Hevonen puolestaan tietää, miksi omistaja on poissa tolaltaan, ja tietää, miten taipua sen tahtoon. Tästä syystä olen kiitollinen kaikille niille Euroopan parlamentin jäsenille, jotka pystyvät lähestymään tätä ongelmaa myös siitä näkökulmasta, mikä on hyvää, tarkastelemaan sitä eläviä olentoja koskevana kysymyksenä ja osoittamaan siinä yhteydessä tiettyä inhimillisyyttä.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Arvoisa puhemies, keskustelemme täällä parlamentissa jälleen eläinten kuljetuksesta ja tulemme taas kerran kahtalaiseen johtopäätökseen. Ensinnäkin nykyinen lainsäädäntö ei vastaa lähellekään parlamentin kunnianhimoisia tavoitteita, jotka asetettiin edeltäjäni Albert Jan Maatin laatimassa mietinnössä. Hän oli mielestäni oikeassa tehdessään eron teuraseläinten ja muun karjan välillä. Toimiin on todellakin ryhdytty kuljettajien kouluttamiseksi, kuljetusolojen parantamiseksi ja GPS:n käyttämiseksi, mutta nämä toimet eivät varmastikaan riitä.

Toiseksi valvonta on edelleen tämän lainsäädännön akilleenkantapää. EU:n valvonta jättää toivomisen varaa, ja valvonta järjestetään edelleen hyvin suurelta osin kansallisella tasolla. Tarvitsemmekin pikaisesti sopimuksia valitusten käsittelystä ja rajat ylittävistä todisteiden keräämisestä. Haluaisin myös elintarvike- ja eläinlääkintätoimiston tehostavan valvontatoimiaan. Tarkistukseni tähän tarkoitettujen varojen lisäämisestä talousarviomenettelyssä on torjuttu *muun muassa* Euroopan komissiossa. Nytkin Euroopan komissio viittaa kansallisiin kertomuksiin, joita se teoriassa arvioi. Peseekö Euroopan komissio mieluummin kätensä asiasta kuin takaa todellisen Euroopan laajuisen seurannan, eurooppalaisten tarkastajien tekemät *ad hoc*-tarkastukset ja eurooppalaisen valvonnan?

Muita parannuksia, joita nykyiseen lainsäädäntöön on tehtävä, ovat seuraavat: enemmän ja paremmin varustettuja levähdyspaikkoja Euroopan unionissa ja sen ulkopuolella, yksityiskohtaisemmat ilmastointia koskevat vaatimukset eri eläinlajeille, ja lopuksi meidän on aloitettava satelliittijärjestelmien pakollista käyttöä ja valtuutetun henkilöstön pääsyä keskustietokantaan koskeva työ.

Vaikka kuva asianomaisen lainsäädännön todellisesta täytäntöönpanosta Euroopassa onkin vaillinainen, olemme tietenkin kuulleet tiettyjä huhuja, esimerkiksi Itävallasta. Siellä paikallinen tarkastaja kuulemma näkee useiden tyhjiä kuljetusajoneuvojen ajavan esimerkiksi Puolan ja Tšekin suuntaan mutta ei näe täysien

ajoneuvojen ajavan takaisin kohti Etelä-Eurooppaa. Tarkoittaako tämä sitä, että kun nämä ajoneuvot ovat täynnä, ne päättävät kiertää Itävallan kenties välttyäkseen siellä sovellettavilta valvontasäännöiltä, jotka ovat tiukemmat kuin sen naapurimaissa? Minusta tämä on merkki siitä, että lainsäädäntöä sovelletaan hyvin eri tavalla jäsenvaltioissa.

Toinen ongelma on kuljetukset hyväksyvien eläinlääkärien rooli. Arvoisa komission jäsen, joissakin tapauksissa nämä eläinlääkärit ovat muuttuneet pelkiksi leimasinkoneiksi. Ei kai kukaan täysjärkinen voisi hyväksyä hevosten kuljetusaikataulua, jossa matkan Romaniasta Etelä-Italiaan oli määrä kestää 24 tuntia? Viimeiset 500 kilometriä oli kuljetusaikataulun mukaan määrä ajaa 2,5 tunnissa. Tämä saa miettimään, oliko eläimet tarkoitus kuljettaa Ferrarilla.

Totean lopuksi, että esimerkiksi nuoria eläimiä, varsinkin koiranpentuja, lennätetään nykyisin ympäri Eurooppaa ilman minkäänlaista asiaa koskevaa lainsäädäntöä. Haluankin kehottaa Euroopan komissiota tarkastelemaan tätä kysymystä.

Olemme täällä parlamentissa tehneet kotiläksymme ja jäämme nyt odottamaan komission ehdotuksia, jotka odotamme saavamme ennen tulevia Euroopan parlamentin vaaleja.

Elizabeth Lynne (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, joidenkin kollegoideni tavoin aion keskittyä hevosten kuljettamiseen. On merkittävää näyttöä siitä, että EU:n sääntöjä, joilla oli tarkoitus suojella hevosten hyvinvointia pitkien kuljetusmatkojen aikana, pidetään pilkkana, mikä johtaa epäinhimillisiin kuljetusoloihin ja tarpeettomaan kärsimykseen. Joissakin tapauksissa hevoset pakataan kuin sardiinit teräsjoneuvoihin, joissa lämpötila voi nousta yli 40 °C:een. Joissakin tapauksissa hevosia kuljetetaan tuhansia maileja ilman ruokaa tai vettä, mikä aiheuttaa niille vammoja tai johtaa jopa kuolemaan.

Onko komissiolla tietoja siitä, miten monta kannetta jäsenvaltioissa on nostettu asetuksen (EY) N:o 1/2005 rikkomisesta sen jälkeen, kun asetus tuli voimaan 5. tammikuuta 2007, ja valvotaanko ajoneuvojen yhdenmukaistettua GPS-seurantaa koskevien EU:n säännösten täytäntöönpanoa? Onko yksittäisillä henkilöillä mahdollisuutta tutustua tietoihin, jotka on kerätty eläinten liikkeistä jäsenvaltioiden sisällä? Tiedän, että komissio pääsee käsiksi näihin tietoihin, mutta yksittäiset ihmiset eivät. Haluaisin saada vastaukset näihin kolmeen nimenomaiseen kysymykseen.

Den Dover (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, on ilo osallistua tämän aamun tärkeimpään keskusteluun, ja korostaisinkin, miten suuri merkitys eläinten kuljetuksella on Luoteis-Englannille. Kuten maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puheenjohtaja totesi, meistä olisi paljon parempi, että eläimet teurastetaan ensin ja kuljetetaan sen jälkeen tarvittaessa muualle jalostettaviksi. Meillä Luoteis-Englannissa on paljon hevosia, lampaita ja karjaa – siis paljon eläinkuljetuksia.

Olin Englannin parlamentin jäsen 18 vuotta. Eläinten kuljetus oli jatkuva ongelma, josta äänestäjäni olivat toistuvasti yhteydessä minuun. Myönnän, etteivät asiat ole oikeastaan parantuneet viimeisten 10 tai 20 vuoden aikana.

Olen iloinen tämän kysymyksen esittämisestä. Vuosi 2007 oli ensimmäinen asetuksen täytäntöönpanovuosi, ja kertomukset oli määrä toimittaa kesäkuuhun 2008 mennessä, mutta myönnän, että olemme aikataulusta jäljessä. Kuuntelin, mitä komission jäsenellä oli sanottavanaan – että hän tarkastelee satelliittivalvonnan etuja. Se on hyvä ajatus. Huomautan kuitenkin komission jäsenelle, että asetukseen sisältyy perustellusti monia yksityiskohtaisia tarkastettavia seikkoja – jotka koskevat esimerkiksi eläinten kuljetuskuntoisuutta, kuljetuskäytäntöjä, kuljetusvälineitä, merikontteja, kokonaiskuljetusaikoja, lepojaksia ja tilavaatimuksia – joita kaikkia ei voida valvoa satelliittien avulla. Niitä varten tarvitaan yksityiskohtaisia tarkastuksia, joista on otettava opiksi.

Toivoisin, että komission jäsen mainitsee loppuhuomautuksissaan päivämäärän, johon mennessä hän toivoo esittävänsä ehdotukset ja päätelmät tässä asetuksen täytäntöönpanon varhaisessa vaiheessa, koska mitä pikemmin jotain tehdään tilanteen kohentamiseksi, sitä parempi.

On kauhistuttavaa, että eläimet joutuvat muutamina viimeisinä elinpäivinä kestämään nämä pitkät kuljetusajat. Kuluttajat haluavat nähdä, aivan kuten vapaiden kanojen ja niiden munien kohdallakin, että kohtelemme eläimiä inhimillisesti. Kuluttajat maksavat lisähintaa lihasta, koska he haluavat meidän pitävän huolta näistä eläimistä, jotka ovat niin arvokkaita ja välttämättömiä ravintotarpeidemme kannalta.

Puhetta johti*varapuhemies* **Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ**

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen. Kiitokset Neil Parishille tästä keskustelusta.

Eläinten hyvinvoinnin takaaminen on hyvin tärkeä asia. Komission on varmistettava, että eläinten kuljetusta koskevan asetuksen täytäntöönpano ja valvonta on yhtenäistä koko EU:n alueella.

EU:n eläintenkuljetuslainsäädäntö on tiukka. Toistuvat vakavat ongelmat eläinten kuljetuksessa johtuvat lainsäädännön törkeästä rikkomisesta. Nykyiset kuljetusaikamääräykset joustoineen ovat riittävät, kun niitä valvotaan ja kun samalla ylläpidetään korkeatasoista kuljetuskalustoa, jossa on mm. kunnollinen ilmanvaihto, lämpötilan seuranta, juomavesijärjestelmä ja satelliittipaikannus. Lisäksi on tarpeen kouluttaa kuljettajia ja laatia eläinten kuljetuskuntoisuusohjeita, kuten monissa jäsenvaltioissa tehdään jo nyt.

Pidän tärkeänä, että nykyinen eläintenkuljetussäännöstö pannaan asianmukaisesti täytäntöön koko EU:n alueella ja että siitä saadut kokemukset otetaan huomioon, ennen kuin uusia säännöksiä aletaan laatia.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, yhteisö voi tehdä rakentavaa yhteistyötä vain, jos kaikki noudattavat lainsäädäntöä ja sääntöjä. Erityisesti maataloustuottajat pitävät ensiarvoisen tärkeänä sen varmistamista, että eläimiä kuljetetaan siten, että teurastuksen jälkeen kuluttajalle päätyvä liha on huippulaatuista ja että stressin vaikutukset siihen ovat mahdollisimman vähäiset. Mustat lampaat on nimettävä ja saatettava häpeään, koska näitä rikkomuksia ei voida hyväksyä ja ne pilaavat koko alan maineen.

Meidän on onnistuttava vähentämään eläinten kuljettamista teurastettaviksi. Toivon, että voimme päästä tältä osin vihdoinkin hyväksyttävään tilanteeseen ja että toimilla on myös tieteellinen perusta. Arvoisa komission jäsen, haluan toistaa vaatimukseni siitä, että kolmansista maista harjoitettavaa tuontia kohdellaan ja rangaistaan aivan samalla tavalla kuin EU:n sisäisiä eläinkuljetuksia, jos niissä ei noudateta sääntöjä.

Richard Corbett (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, tämä keskustelu on osoittanut, että EU:ssa suhtaudutaan vähintäänkin hyvin epäilevästi siihen, toimiiko nykyinen lainsäädäntö, pannaanko sitä asianmukaisesti täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa ja jopa voidaanko se panna asianmukaisesti täytäntöön. Onko tätä lainsäädäntöä mahdollista valvoa kansainvälisten eläinkuljetusten kohdalla?

On tutkittava, olisiko meidän syytä palata ajatukseen tiukasta kahdeksan tunnin aikarajasta, johon ei tehdä poikkeuksia – ainoina poikkeuksina ehkä merikuljetukset saarilta.

Kollegoita saattaa kiinnostaa tieto, että juuri tämän puolesta kampanjoidaan ja kerätään myös vetoomusta uudella verkkosivustolla. Se löytyy osoitteesta www.8hours.eu. Monet parlamentin jäsenet ja muut tätä keskustelua seuraavat ovat ehkä kiinnostuneita vierailemaan sivustolla.

Sylwester Chruszcz (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, tänään on puhuttu paljon inhimillisestä kohtelusta ja siitä, missä määrin olemme sivistisyhteiskunta. Olen samaa mieltä siitä, että yleisesti ottaen keskustelumme ja niissä korostamamme asiat ovat askel oikeaan suuntaan. Tämä keskustelu on erittäin tarpeellinen.

Haluan vain huomauttaa, että vaikka suunta, johon olemme lähteneet, on aivan perusteltu ja oikea, meidän ei pitäisi asettaa mitään keinotekoisia tai tarpeettomia rasitteita maataloustuottajille ja yrityksille, minkä voimme nähdäkseni varmasti välttää. Kehotan komissiota ja meitä kaikkia Euroopan parlamentissa varmistamaan, ettemme hankaloita tätä hyvää hanketta tarpeettomasti tietyillä toimilla. Koska korostamme tänään painokkaasti näitä täysin perusteltuja ratkaisuja, vetoan teihin myös sen puolesta, että välttäisimme valikoivaa lähestymistapaa myös myöhemmin. Kaikkien meidän, nimittäin kaikkien Euroopan yhteisön ja unionin jäsenvaltioiden, on kohdeltava eläimiä samalla tavalla. Olen huolissani esimerkiksi...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Constantin Dumitriu (PPE-DE). – (RO) Eläinkokeet ovat tärkeä vaihe biologisessa ja lääketieteellisessä tutkimuksessa. Osana tätä toimintaa on kuitenkin kiinnitettävä erityistä huomiota kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävistä eläimistä huolehtimiseen. Euroopan unionin on todellakin näytettävä esimerkkiä, miten näitä eläimiä säilytetään ja miten niistä huolehditaan.

Euroopan komission direktiivi 86/609 on yli 20 vuotta vanha, ja siinä säännellään näitä näkökohtia vain hyvin yleisluonteisesti. Tilastojen mukaan kokeissa on käytetty koko EU:ssa tänä aikana noin 235 miljoonaa eläintä, ja Euroopan unionin laboratorioissa tapetaan joka vuosi yli 12 miljoonaa eläintä.

Huolenpitoon kuuluu monenlaisia aineellisia ja muita edellytyksiä, jotka on taattava kokeissa käytettävillä eläimillä. Kaikissa vaiheissa, eläinten kaupasta, kuljetuksesta ja leikkaamisesta niiden lopettamiseen saakka, on noudatettava tiukasti eläinlajeja ja -ryhmiä sekä olosuhteita koskevia kansainvälisiä ja kansallisia säännöksiä, jotta estetään mahdollisuuksien mukaan eläinten fyysinen ja henkinen kärsimys.

Tämä huolenpito edellyttää...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Uudet jäsenvaltiot, ja viittaen nimenomaisesti kotimaahani Romaniaan, tarvitsevat, kuten täällä on jo mainittu, tukea niiden viranomaisten toimivaltuuksien lisäämisessä, jotka ovat vastuussa tänään keskusteltavana olevan eläinten kuljetusta koskevan asetuksen soveltamisen varmistamisesta.

Tästä näkökulmasta tarkasteltuna Romanian eläinlääkintäviranomaisten on edelleen hyvin vaikea tarkastaa eläinkuljetuksia pyytämättä apua poliisilta, sillä se on ainoa viranomainen, jolla on toimivalta pysäyttää läpikulkumatalla olevat eläinkuljetusajoneuvot.

Toinen nimenomaan Romaniaa koskeva kysymys on vuodenaikojen mukaisen siirtymisen laitumelta toiselle jatkuminen, tietenkin paljon pienemmässä mittakaavassa. Tätä käytäntöä pitäisi mielestäni käsitellä erillisenä kysymyksenä sinänsä, ja se olisi mahdollisuuksien mukaan säilytettävä.

Kolmas ja viimeinen kysymys, josta haluan puhua, on se, että meidän pitäisi olla huolissamme keskusteltavina oleviin tarkastuksiin ja kertomuksiin liittyvistä valtuuksista.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen vakaasti sitä mieltä, että ajoneuvon laatu ja kuljettajan taidot ovat yhtä tärkeitä, elleivät jopa tärkeämpiä, kuin kuljetusmatkan pituus. Kaksi tuntia kestäväällä matkalla autonrämässä tai loppuun ajatussa autonromussa, jonka kuljettaja ajaa ylinopeutta erityisesti kaarteissa, on paljon vakavampia vaikutuksia eläinten hyvinvointiin kuin kahdeksan tai kymmenen tuntia kestäväällä matkalla mukavassa, asianmukaisesti varustetussa nykyaikaisessa ajoneuvossa, jonka kuljettaja ottaa huomioon matkustajina olevat eläimet ja huolehtii niistä.

Teurastettavien hevosten hyvinvointi on edelleen vakava huolenaihe, ja jatkuvasti saadaan näyttöä siitä, että jotkin jäsenvaltiot eivät noudata – ehkäpä tietoisesti – tätä alaa koskevaa lainsäädäntöä. Arvoisa komission jäsen, oletko saanut Irlannilta vuosittaisen raportin, joka oli määrä toimittaa viime vuoden kesäkuussa? Mitkä jäsenvaltiot eivät ole toimittaneet kertomusta? Tulevatko nämä kertomukset saataville Internetiin? Onko teillä yksityiskohtaisia lukuja kussakin jäsenvaltiossa vireillä olevien oikeudenkäyntien määrästä? Pyydän teiltä vastausta näihin neljään kysymykseen.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni pitää suuressa arvossa eläinten asianmukaista kohtelua koko kasvatuksen ajan, syntymästä teurastamolle. Kuten tiedämme, lihan laatu riippuu tavasta, jolla eläimiä kohdellaan kasvatuksen ja kuljetuksen aikana.

Eläinten suojelua kuljetuksen aikana koskevat vaatimukset on laadittava eri eläinlajeille tieteellisen näytön perusteella. Meidän on siten tarkasteltava asetusta uudelleen. Kaupallisten tarpeiden vuoksi eläimiä kuljetetaan matkoja, jotka ovat usein liian pitkiä ja jotka kestävät huomattavan kauan. Siten on tärkeää noudattaa lakisäätteisiä periaatteita ja vaatimuksia. Tästä syystä kysymys siitä, pannaanko eläinten kuljetusta koskevaa EU:n lainsäädäntöä täytäntöön ja miten sitä pannaan täytäntöön, oli täysin perusteltu. Meidän olisi arvioitava tilannetta yksittäisissä jäsenvaltioissa. On syytä muistaa, että tämä kaikki vaikuttaa kustannuksiin ja tuotannon kilpailukykyyn. Euroopan unionin kansalaiset ovat hyvin herkkiä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Neil Parish (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, puhun hyvin lyhyesti, koska olen tämän kysymyksen laatija. Haluaisin vain sanoa komission jäsenelle ennen kuin hän tekee yhteenvedon puheenvuoroista, että suulliseen kysymykseeni sisältyvistä kolmesta kysymyksestä hän on vastannut ensimmäiseen sikäli kuin hän mainitsi jäsenvaltiot, jotka eivät ole vielä laatineet kertomusta. Se, mitä todella haluan tietää, on tämä: Onko komissio jo analysoinut kertomuksia alustavasti, ja mitä parhaillaan tapahtuu? Aikooko komissio esittää kertomuksen asetuksesta tulevaisuudessa? Tarvitsemme sellaisen pikaisesti.

Tarvitsemme myös parhaita käytäntöjä, sillä esimerkiksi Slovenia seuraa ajoneuvoja niin kauan kuin ne ovat sen alueella. Monet jäsenvaltiot tekevät hyvää työtä, toiset taas suoraan sanoen kehnoa työtä. Aikooko komissio analysoida perusteellisesti kaikkea tätä, ja milloin se aikoo esittää analyysinsä?

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, Rooman laissa eläin määritellään esineeksi. Muistan armeijasta säännön, jonka mukaan yksi ajoneuvo voi kuljettaa 8 hevosta tai 48 miestä. Tämä osoittaa, että sivilisaation kehittyessä on alettu ymmärtää, että ihmisten ja eläinten yhtäläisyydet ovat suurempia kuin ihmisten ja esineiden. Sivilisaation kehittyminen on nähdäkseni saanut meidät ymmärtämään, etteivät eläimet ole esineitä vaan eläviä olentoja, joilla on niille luontaisesti kuuluvia oikeuksia, ja olemme ilmaisseet tämän näkemyksen lainsäädännössämme. Voidaankin sanoa, että EU:ssa on laadittu asetuksia, jotka ovat eittämättä edistysaskel sivilisaatiolle. Toisaalta keskustelu on selvästi osoittanut, ettei asetuksia sovelleta yhdenmukaisesti ja että niiden rakennetta voi olla perusteltua parantaa edelleen.

Komissio yhtyy näihin yleisiin huomioihin ja myös pyrkii toimillaan parantamaan tarkastusten toteuttamista ja tilanteen seurantaan koskevaa järjestelmää. Olemmekin nyt laatimassa uusia asetuksia, joissa pyritään ottamaan huomioon viimeisimmät tieteelliset havainnot hyvin monelta alalta, koska kyseessä on monitahoinen ongelma, kuten tämä keskustelu on myös selvästi osoittanut. Asia ei ole yksinkertainen, emmekä voi vain todeta, että ”toteuttakaamme pari toimenpidettä, ja asia on ratkaistu”. Keskustelu myös osoitti mielestäni selvästi, että karjan ja yleensä eläinten suojelu on ajatus, joka ei perustu pelkästään kuluttajansuojaan liittyviin käytännön näkökohtiin. Meillä on taipumus ryhtyä tiettyihin suojatoimiin, vaikka niillä ei ole todellista merkitystä kuluttajien kannalta eikä käytännön hyötyä, vain koska kyseessä on hyvin merkittävä eettinen kysymys.

Haluaisin yrittää vastata muutamiin erityiskysymyksiin. Keskustelun kuluessa on esitetty lukuisia kysymyksiä, ja olemme tietysti valmiita vastaamaan yksityiskohtaisemmin niihin yksittäisten parlamentin jäsenten kysymyksiin, joita en nyt käsittele. Yksi kysymyksistä koski jäsenvaltioita, jotka eivät ole toimittaneet kertomuksia. Mainitsin nämä jäsenvaltiot ensimmäisessä puheenvuorossani. Koska tämä on kuitenkin hyvin tärkeä asia, mainitsen vielä, että nämä jäsenvaltiot olivat Kypros, Liettua, Malta, Bulgaria ja Luxemburg. Tämä kysymys ei siis koskenut Irlantia, joka on täyttänyt velvoitteensa. Muut kysymykset koskivat tietoihin tutustumista. Haluan todeta, että kansallisten kertomusten julkaiseminen on teoriassa mahdollista, mutta asetuksessa annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus kieltää tämä luottamuksellisuuden perusteella. Yksikään jäsenvaltio ei tosin ole tehnyt näin. Jos kertomuksen julkaisemista pyydetään, komissio tiedustelee jäsenvaltioilta, haluavatko ne soveltaa luottamuksellisuussääntöjä. En usko näin tapahtuvan, joten kertomus voidaan tämän jälkeen julkaista kokonaisuudessaan, mikä mielestäni herättäisi lisää keskustelua asiasta. Komission omat asiantuntijat tutkivat vuosittaisia kertomuksia, joita samanaikaisesti täydennetään komission virkamiesten paikan päällä tekemillä havainnoilla. Nämä yhdessä muodostavat perustan asetukseen sisältyvien ehtojen noudattamisen arvioimiselle ja uusille ajatuksille EU:n lainsäädäntö- ja organisaatiojärjestelmän kehittämisestä tällä alalla.

Mitä tulee kysymykseen uudesta direktiiviluonnoksesta lainsäädäntöjärjestelmän muuttamiseksi, olen jo todennut, että komissio tekee parhaillaan työtä tällaisten luonnosten parissa ja pyrkii soveltamaan kaikkein ajantasaisinta tieteellistä tietoa. Keskustelun kuluessa esitettiin kysymys, miten monta rikkomismenettelyä on parhaillaan vireillä. Tällä hetkellä vireillä on kaksi rikkomismenettelyä, ja Andalusiaa, tai pikemminkin Espanjaa, vastaan on nostettu kaksi tai kolme kannetta. Kaikkiaan kuudessa jäsenvaltiossa tehtiin yksityiskohtaisia tarkastuksia vuonna 2008. Nämä ovat joitakin yksityiskohtaisempia seikkoja, jotka liittyvät esitettyihin kysymyksiin. Arvoisat parlamentin jäsenet, haluan vielä kerran kiittää teitä keskustelusta, joka on ollut kattava ja joka on osoittanut selvästi, että komission ja parlamentin kannat ovat hyvin lähellä toisiaan. Pidän tätä lupaavana merkinä uusien edistysaskeleiden ottamisesta tällä poikkeuksellisen arkaluonteisella alalla.

Puhemies. – (ES) Keskustelu on päättynyt.

Kirjallinen lausuma (työjärjestyksen 142 artikla)

Neena Gill (PSE), kirjallinen. – (EN) Arvoisa puhemies, vaikuttaa jälleen kerran siltä, ettei täällä parlamentissa antamaamme lainsäädäntöä panna täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa. Asetus eläinten kuljetuksesta on ollut voimassa nyt kaksi vuotta, mutta eläinten oikeuksia loukataan siitä huolimatta edelleen erittäin räikeästi, erityisesti hevosten kuljetuksessa ja teurastuksessa. Kysynkin komissiolta, mitä se tekee varmistaakseen, että hevoset teurastetaan alkuperämaissaan eikä niiden tarvitse kestää pitkiä ja stressaavia matkoja maihin, joissa niistä valmistettavat tuotteet kulutetaan.

Suuri huolenaihe minulle ja edustamilleni ihmisille on se, että näitä eläimiä kuljetetaan epäinhimillisissä, ahtaissa ja likaisissa oloissa, joissa ruokaa ja vettä on tarjolla rajoitetusti. Tämä on aivan turhaa. Emme voi lopettaa lihan kuluttamista, mutta jos eläimiä teurastetaan, ne on teurastettava alkuperämaissa, joista niiden ruhot kuljetetaan muihin maihin. Lisäksi kuluttajille on kerrottava, jos heidän syömänsä liha ei ole tuotettu paikallisesti vaan kuljettu satojen mailien päästä.

Arvoisa puhemies, näiden hevosten hyvinvoinnin vuoksi meidän on varmistettava, että kaikkia toimia, joita me täällä parlamentissa olemme toteuttaneet kuljetettavien eläinten oikeuksien takaamiseksi, myös noudatetaan vastaisuudessa.

3. Välimeren ruokavalio (keskustelu)

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana Neil Parishin maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puolesta komissiolle laatima suullinen kysymys Välimeren ruokavaliosta, jota tämän täysistunnon puheenjohtaja muuten noudattaa kohtuullisen tiukasti ja enemmän kuin tyydyttävien tuloksin.

Neil Parish, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen, että noudatatte Välimeren ruokavaliota, ja näen sen toimivan erittäin hyvin teidän tapauksessanne!

Tämä aamu on osoittanut minulle maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puheenjohtajana, että keskusteltavanamme on hyvin monenlaisia aiheita. Yhtenä hetkenä puhumme eläinten kuljetuksesta – hyvin tärkeästä aiheesta – ja nyt keskustelemme toisesta erittäin tärkeästä aiheesta, nimittäin Välimeren ruokavaliosta.

Yksi minulle maatalousvaliokunnan puheenjohtajana lankeava tehtävä, jonka parissa teemme parhaillaan erityisesti työtä, koskee sitä, että Brysselissä 16. heinäkuuta 2007 pidetyn neuvoston kokouksen yhteydessä Euroopan komissio vakuutti jälleen antavansa täyden tukensa Välimeren ruokavalion nimeämiselle Unescon maailmanperintökohteeksi. Unescon asiasta vastaava komitea käsittelee – ja on itse asiassa jo käsitellyt – asiaa vuonna 2009. Onko komissio suunnitellut erityistä koordinoitua strategiaa asian edistämiseksi, koska etenemme nyt erittäin nopeasti?

Kuten sanoin, edustan täällä maatalousvaliokuntaa, mutta tässä ruokavaliota koskevassa keskustelussa edustan todennäköisesti kaikkia parlamentin jäseniä. Yksi Euroopan hienouksista on nimittäin sen monimuotoisuus ja kulttuuri, ja osa tätä monimuotoisuutta ja kulttuuria on tietysti ruoka.

Välimeren ruokavalio on erittäin hyvä ruokavalio. Mitä on Välimeren ruokavalio? Voisimme varmasti puhua tästä pitkään, mutta kyseessä on yleisesti ottaen ruokavalio, johon sisältyy runsaasti rasvaista kalaa, oliiviöljyä, hedelmiä ja vihanneksia. Se on kiistatta erittäin maukas ruokavalio, ja näette koostani, että olen sen innokas kannattaja. Välimeren ruokavalio on myös terveellinen: se sisältää runsaasti tärkeitä rasvahappoja ja antioksidantteja, yhdistelmä, joka voi auttaa parantamaan kolesterolitasoja ja suojelemaan sydäntä. Viimeaikainen lääketieteellinen tutkimus on myös viitannut siihen, että tämä ruokavalio saattaa auttaa vähentämään esimerkiksi dementian kaltaisten sairauksien riskiä.

Kun matkustatte Välimeren maihin, voitte nähdä, että ihmiset nauttivat kyseisestä ruokavaliosta. Tämä ei koske vain näiden maiden asukkaita vaan myös monia meistä, jotka matkustamme Välimeren maihin, erityisesti kun haluamme nauttia auringosta ja myös erittäin hyvästä ruoasta.

Kyseessä on asia, johon meidän on suhtauduttava vakavasti maailmassa, jossa kaikki näyttää olevan yhdenmukaista. Näemme, miten kaikkialle Euroopan unioniin leviävät pikaruokaketjut – en mainitse nyt niitä kaikkia nimeltä – ovat ottaneet uudet sukupolvet tähtäimeensä. Meidän pitäisi muistaa, että pikaruokaketjuilla on oma tehtävänsä, mutta olisi kauheaa, jos tulevaisuudessa matkustaessamme Euroopassa tarjolla olisi vain pikaruokaa. Amerikassa – erityisesti länsirannikolla – matkustellessa kaikki ruokapaikat näyttävät olevan pikaruokaketjuja, ja sitä emme todellakaan halua täällä Euroopan unionissa.

Kuten sanoin, meidän on tuettava Välimeren ruokavaliota, ja se on erittäin hyvä ajatus kulttuurin ja monimuotoisuuden kannalta. Tulevaisuudessa meidän on mielestäni tarkasteltava myös muunlaisia ruokavaliota Euroopan unionissa. Haluan nimittäin tehdä hyvin selväksi, että vaikka olenkin Välimeren ruokavalion suuri tukija, maatalousvaliokunnan puheenjohtajan ominaisuudessa en tue pelkästään Välimeren ruokavaliota. Euroopassa on nimittäin myös muita ruokavaliota, jotka ovat yhtä hyviä mutta jotka eroavat toisistaan ominaisuuksiltaan ja koostumukseltaan.

Tämä on siis vasta alkua. Kuten aiemmin totesin, haluan todellakin kuulla komissiolta, miten se aikoo tukea aktiivisesti tätä pyrkimystä koko kuluvan vuoden ajan, koska odotamme palkintoa Välimeren ruokavaliolle ja odotamme myös saavamme erittäin hyviä Välimeren alueen elintarvikkeita tulevaisuudessakin.

Vladimír Špidla, *komission jäsen*. – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisat parlamentin jäsenet, haluan aluksi korostaa terveellisen ruokavalion merkitystä sairauksien ehkäisyssä. Euroopan parlamentin jäsenenä varmaankin tiedätte, että valkoisessa kirjassa ”Ravitsemukseen, ylipainoon ja lihavuuteen liittyviä terveyskysymyksiä koskeva eurooppalainen strategia”, jonka Euroopan komissio hyväksyi 30. toukokuuta 2007, käsitellään kaikkia yhteisön politiikanaloja, joilla voidaan edistää ruokailutottumusten parantamista ja liikalihavuuden ehkäisemistä. Siihen liittyy lähinnä toimia kansanterveyden, ateriapalvelun, liikenteen, aluepolitiikan, urheilun, koulutuksen, tilastojen ja maatalouspolitiikan aloilla.

Yksi parhaista esimerkeistä on komission aloite, joka käsittää paneurooppalaisen ohjelman hedelmien ja vihannesten toimittamiseksi kouluihin. Ohjelman tarkoituksena on tehdä terveellisten elämäntapojen omaksumisesta helpompaa lapsillemme. Se käynnistetään kouluvuoden 2009/2010 alussa, ja tuoreiden hedelmien ja vihannesten ostamiseksi ja toimittamiseksi kouluihin on vuosittain käytössä 90 miljoonaa euroa.

Mitä tulee erään parlamentin jäsenen kysymykseen pyynnöstä Välimeren ruokavalion ottamiseksi Unescon maailmanperintöluetteloon, edeltäjäni Markos Kyprianou otti tämän aiheen esille maatalousneuvoston kokouksessa heinäkuussa 2007. Komissio pitää aloitetta myönteisenä, koska se voi auttaa kannustamaan terveellisiä ruokailutottumuksia koko EU:ssa.

Euroopan komissiolla ei tietenkään ole virallisia valtuuksia tukea tällaista pyyntöä Unescossa, koska se ei ole Unescon jäsen eikä siten voi osallistua sen päätöksentekoon. Toivon kuitenkin, että Unescon jäsenvaltioiden tekemä hakemus hyväksytään ja että ne saavat pyrkimykselleen asianmukaista tukea muilta EU:n jäsenvaltioilta.

Rosa Miguélez Ramos, *PSE-ryhmän puolesta*. – (ES) Arvoisa puhemies, ensinnäkin haluan kiittää komissiota sen toistuvasta ja selkeästä tuesta Välimeren ruokavalion nimeämiselle Unescon maailmanperintökohteeksi.

Komission jäsenen vastauksen kuultuamme on tärkeää muistaa, että ruokavalio on kulttuurinen arvo ja että ruokavalion käsite on paljon laajempi kuin pelkästään siinä käytettävät ruoka-aineet. Kuten jäsen Parish totesi, Välimeren ruokavaliolla on tietysti ravintotyyppinä hyvin tärkeä asema terveellisessä elämäntavassa, myös vääränlaisen ruokavalioon tai liikunnan puutteeseen liittyvien sairauksien ehkäisemisessä.

Käsite Välimeren ruokavalio on kuitenkin laajempi, ja tältä osin huomautukseni täydentävät jäsen Parishin esittämiä toteamuksia. Se käsittää erityisen elämäntavan – tavan jakaa ruokaa ja nauttia siitä seurassa –, joka liittyy tietyn tyyppiseen maisemaan ja alueeseen sekä yhteiskuntiin, joissa Välimeren ruokavalion käsitteen ympärille on vuosisatojen saatossa kehittynyt kulttuuria, taidetta, perinteitä ja juhlia.

Olen näin selventänyt, mitä Välimeren ruokavalio tarkoittaa minulle ja useimmille tämän alan toimijoille, ja syytä nimeämisen taustalla. Arvoisa komission jäsen, saatuaamme vahvistuksen komission halukkuudesta tehdä yhteistyötä meidän olisi tarkasteltava sitä, että vaikka komissio ei olekaan Unescon jäsen – kuten jo tiedämme – eikä osallistu sen päätöksentekoon – mistä olemme myös tietoisia –, komissio voi tukea nimeämistä epäsuorasti. Sillä olisi epäilemättä myönteinen vaikutus äänestysmenettelyyn osallistuvien käsityksiin.

Yhtenä vaihtoehtona ehdotan muodollista lausumaa, jossa Euroopan komissio tukee tätä hanketta, koska muut kansainväliset järjestöt, kuten FAO ja Maailman terveysjärjestö, sekä tiedeyhteisöt ja akateemiset yhteisöt antavat tällaisia lausumia.

Tulevan hallintasuunnitelman osalta katsomme tietysti, että komission olisi oltava siinä mukana antamalla tukensa mahdollisesti ehdotettaville ylikansallisille erityistoimille tai osallistumalla niihin. Viime vuosi oli kulttuurienvälisen vuoropuhelun teemavuosi, ja yksi nimeämisestä tukevista valtioista on naapurimme Välimerellä, Marokon kuningaskunta. Kaikki tämä on hyvin tärkeää ottaen huomioon, että komissio on kiinnostunut edistämään eurooppalaisten terveellisiä ruokavaloita ja elintapoja, kuten mainitsitte.

Komissio voisi myös auttaa tuen saamisessa nimeämiselle ja yhteistyön rakentamisessa. Se voisi käyttää tässä diplomatiaa, kun otetaan huomioon komission nauttima kunnioitus erityisesti EU:hun kuulumattomissa Välimeren maissa sekä Välimeren alueen ja Euroopan unionin ulkopuolellakin. Arvoisa komission jäsen, komissio voisi tietysti osoittaa olevansa käytettävissä tulevina kuukausina mahdollisesti käynnistettävien toimien organisointiin tai niitä koskevaan yhteistyöhön.

Jorgo Chatzimarkakis, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, suuret kiitokset jäsen Parishille hänen kysymyksestään ja kiitokset myös komission jäsenelle vastauksesta. Euroopalla on monia asioita, joita kadehditaan kaikkialla maailmassa: muotimme, elämäntyyliimme, sosiaaliturvajärjestelmämme – ja yhä enenevässä määrin ruokavalioimme. Meidän Euroopassa kannattaisi kiinnittää huomiota kaikkein terveellisimpään ruokavalioon, nimittäin Välimeren ruokavalioon.

Selventääkseni tätä määritelmää totean, että Välimeren ruokavalion juuret ovat ravitsemusmallissa, joka on tyypillinen suurelle osalle Kreikkaa, Kreetan saari mukaan luettuna, ja Etelä-Italialle – siitä se on saanut nimensäkin. Sen tärkein osatekijä on, kuten komission jäsen jo mainitsi, oliiviöljy. Tämä on jälleen yksi syy – ja osoitan sanani paitsi komission jäsenelle Špidlalle myös koko komissiolle – suojella tätä alkuperäistä eurooppalaista tuotetta entistäkin paremmin.

Välimeren ruokavalio koostuu yhä edelleen runsaskuituisesta leivästä, suuresta määrästä hedelmiä ja vihanneksia – minkä vuoksi pidämme myönteisenä komission kouluhedelmäjärjestelmää –, kalasta, kohtuullisina määrinä käytettävistä maitotaloustuotteista ja myös viinistä. On osoitettu tieteellisesti – tämä johtopäätös tehtiin *British Medical Journal* -julkaisun syyskuun 2008 numerossa –, että Välimeren ruokavalio auttaa vähentämään sydän- ja verisuonitauteja, tyypin 2 diabetesta – nykyajan eurooppalaista epidemiaa – ja syöpää sekä lieventämään Alzheimerin ja Parkinsonin tautien vaikutuksia. Tätä havainnollistaa käynti hautausmailla Kreetalla, saarella, josta isäni on kotoisin: asian ymmärtää täysin nähdessään, miten iäkkäiksi ihmiset siellä elävät.

Meidän on siten tehtävä kaikkemme lisätäksimme Välimeren ruokavalion kannattajien määrää Euroopassa ja muuallakin, ja sen sisällyttäminen maailmanperintöluetteloon on tärkeä askel tässä suhteessa. Haluan kiittää komissiota sen pyrkimyksistä.

Meidän on kuitenkin myös tiedostettava, että jos Kiina ja Intia omaksuvat amerikkalaiset ruokailutottumukset, kuten yhä enemmän tapahtuu, tällä on kolmenlaisia kielteisiä vaikutuksia. Ensinnäkin maailman väestön terveys heikkenee. Toiseksi voimaperäinen karjatalous lisääntyy kaikkine ympäristöhaittoineen. Kolmas vaikutus koskee metaanintuotantoa, koska suurin osa käytettävästä lihasta on nauhanlihaa. Karja tuottaa metaania, mikä on huono asia maapallon ilmastolle. Tämän vuoksi on niin tärkeää ottaa tämä nimenomainen askel. Kiitan vielä kerran jäsen Parishia.

Sebastiano (Nello) Musumeci, UEN-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, Euroopan unionin päätös tukea Välimeren ruokavalion nimeämistä Unescon maailmanperintökohteeksi muistuttaa meitä ennen kaikkea kansojen, joiden suhde maahan on tiivis, oikeudesta identiteettinsä suojeluun. Italian, Espanjan, Kreikan ja Marokon osoittama institutionaalinen sitoutuminen ei voi kuitenkaan rajoittua yksinomaan tämän arvostetun tunnustuksen saamiseen.

Meidän on mielestäni rakennettava uudelleen nykyisin yhä heikompi ja hauraampi yhteys maataloustuotannon ja päivittäiselintarvikkeiden välillä. Meidän on toisin sanoen kannustettava kuluttajia olemaan perillä terveellisen ruokavalion periaatteista ja tuotannon kausiluonteisuudesta. Tuotteiden on oltava jälleen luonnonmukaisia, eivätkä ne saa sisältää lisäaineita ja kemiallisia säilöntäaineita. Kansainvälinen tiedeyhteisö vakuuttaa meille, että tällaisten tuotteiden käyttäminen alentaa merkittävästi kuolleisuutta. Ajattelen esimerkiksi ekstra-neitsytoliiviöljyä, viiniä ja hedelmiä sekä erityisesti sisilialaisia veriappelsiineja, jotka ovat ainutlaatuisia maailmassa runsaasti antioksidantteja sisältävän värinsä vuoksi.

Lopuksi toivon, että muut Välimeren maat voivat yhtyä tähän tavoitteeseen, ja koska tarvitaan erityistä strategiaa, vain komissio voi ottaa johtavan roolin ja toimia tässä yhteydessä tulkkina.

Pedro Guerreiro, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Aloitteita, joilla pyritään edistämään ja suojelemaan erilaisia kulttuureita, erityisesti ruoan osalta, on pidettävä myönteisinä. Esimerkki tästä on Välimeren ruokavalion nimeäminen maailmanperintökohteeksi, mitä Unescon asiasta vastaavan komitean on määrä käsitellä vuonna 2009.

Tällaisen tavoitteen toteuttaminen voi osaltaan auttaa säilyttämään, edistämään ja tekemään tunnetuksi ruokavaliota, joka on vallitsevana Välimeren maissa ja jonka monet ravintofysiologit ja muut asiantuntijat ovat osoittaneet olevan terveellinen. Tämä ruokavalio perustuu, kuten täällä on jo mainittu, Välimeren alueen perinteisiin tuotteisiin, kuten hedelmiin ja vihanneksiin, oliiviöljyyn, kalaan, viljoihin, pähkinöihin, mausteyrteihin, maitotaloustuotteisiin, lampaan- ja vuohenlihaan sekä viiniin.

Näitä terveellisiä ravintotottumuksia noudattavien ihmisten määrä on kuitenkin ollut laskussa.

Muista johdonmukaisista ja tarpeellisista poliittisista aloitteista katsomme, että on ryhdyttävä tehokkaisiin toimiin Välimeren alueen perinteisen tuotannon tukemiseksi erityisesti yhteisessä maatalouspolitiikassa ja yhteisessä kalastuspolitiikassa. Tällaiset toimet olisi kohdennettava pienimuotoiseen maatalouteen ja perheviljelyyn sekä näillä alueilla toimiviin kalastajiin niiden tuotannon takaamiseksi. Toimien olisi tuotettava lisäarvoa perinteisille tuotteille ja käsityöläistuotteille sekä kannustettava paikallismarkkinoiden kehittymistä.

Pääasiassa tarvitaan toimia, joilla torjutaan maataloustoiminnan yhä nopeampaa supistumista ja väestön vähenemistä, jotta he voivat tietämyksensä turvin jatkaa näiden perinteisten laatutuotteiden tuotantoa ja turvata näin sen.

Kaikki nämä kysymykset ja toimet kuuluvat Euroopan komission toimivaltaan.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE). – (PT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, ei ole kovinkaan tavallista, että yhdessä aiheessa yhdistyy samanaikaisesti ja myönteisellä tavalla kolme hyvin tärkeää kysymystä, nimittäin terveys, kulttuuri ja talous. Välimeren ruokavalio onnistuu tässä täydellisesti.

Terveysten näkökulmasta vaikuttaa siltä, ettei tuoreisiin ja luonnonmukaisiin ruoka-aineisiin perustuvan ruokavalion etuja ihmisen terveydelle enää kyseenalaisteta tieteen piirissä. Kuten täällä on jo mainittu, Välimeren ruokavalioon kuuluu viljoja, riisiä, palkokasveja, pähkinöitä, hedelmiä ja vihanneksia, paljon kalaa, ruokavalion pääasiallisena rasvana oliiviöljyä ja kohtuullisesti käytettynä viiniä.

Kulttuurin näkökulmasta näiden tuotteiden tuotantojärjestelmiin, jalostukseen ja kulutukseen liittyy esi-isiltä perittyjä tekniikoita ja perinteitä, jotka ovat peräisin kreikkalais-roomalaista kulttuuria edeltäneeltä ajalta ja jotka näkyvät monessa suhteessa yhä Välimeren alueen yhteisöjen käytännöissä, tavoissa ja tekniikoissa.

Talouden näkökulmasta erityisesti maatalouteen, kalastukseen ja maaseutumatkailuun, jotka ovat hyvin tärkeitä väestökadon ehkäisemisessä ja maaseutu- ja rannikkoalueiden elinvoimaisuuden säilyttämisessä, liittyvillä toiminnoilla on edelleen hyvin huomattava sosiaalis-taloudellinen vaikutus. Samanaikaisesti, ja omituista kyllä juuri maatalouden kohdalla, ne edustavat kaikkein kilpailukykyisimpiä tuotantomuotoja Euroopan unionissa ja ovat aina saaneet vähiten rahoitustukea yhteisessä maatalouspolitiikassa.

Kaikkien näiden syiden vuoksi Espanjan viranomaisten aloite Välimeren ruokavalion nimeämisestä Unescon maailmanperintökohteeksi ansaitsee lämpimän vastaanoton. Mielestäni on Euroopan unionin tehtävä ja velvollisuus tehdä kaikki voitava tähän päätökseen vaikuttamiseksi, koska se ei ole yhden maan tai maaryhmän vaan koko unionin etujen mukaista.

Salvatore Tatarella (UEN). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, liikalihavuudesta on tulossa vakava ja suuri ongelma kaikkialla Euroopassa, erityisesti nuorten keskuudessa. Jos haluamme huolehtia lastemme terveydestä, paras tapa onnistua siinä on asiantuntijoiden mukaan se, että päivittäisessä ruokailussa aletaan jälleen noudattaa Välimeren keittiön perinteitä. Se on ainoa henkivakuutus, johon talouskriisit eivät voi koskaan vaikuttaa.

Tunnettu italialainen kokki ja Välimeren ruokavalion nimeämistä maailmanperintökohteeksi käsittelevän asiantuntijakomitean jäsen Alfonso Iaccarino kannattaa paluuta luonnonmukaisiin ja yksinkertaisiin ruoka-aineisiin sekä perinteikkääseen, monipuoliseen ja laadukkaaseen ruoanvalmistukseen. Välimeren ruokavalio ei tarkoita vain leivän ja pastan runsasta käyttöä vaan käsittää myös liikunnan ja kokonaisen elämäntavan. Ekstra-neitsytoliiviöljyyn ja hyvään viiniin perustuvalla Välimeren ruokavaliolla on erinomaisia terveysvaikutuksia: oliiviöljy alentaa veren kolesteroliarvoja, ja viinillä on kohtuullisesti käytettynä antioksidatiivinen vaikutus.

Välimeren ruokavalio on auttanut italialaisia rikkomaan Euroopan pitkäikäisyssennätyksen, ja Italiassa pituuden ja painon suhdetta kuvaava painoindeksi on maanosan paras. Totean lopuksi, että Italian senaatti hyväksyi äskettäin yksimielisesti asiakirjan, jossa puolletaan Välimeren ruokavalion nimeämistä maailmanperintökohteeksi. Toivon, että Euroopan parlamentti on samaa mieltä ja että komissio toimii sen mukaisesti.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Vincenzo Lavarra (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, ensinnäkin haluan kiittää maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puheenjohtajaa Neil Parishia tämän kysymyksen esittämisestä valiokunnassa järjestetyn hyödyllisen asiantuntijakuulemisen jälkeen.

Välimeren ruokavalio on kiistatta osa maanosamme historiallista perintöä ja kulttuuriperintöä. Sen terveellinen perusta on myös kiistaton. Komission lihavuutta käsittelevässä valkoisessa kirjassa Välimeren ruokavalio mainittiin erinomaisena luonnonmukaisena lääkkeenä.

Välimeren ruokavalion terveyshyödyt on osoitettu tieteellisesti, ja niillä on erinomainen maine ulkomailla, erityisesti Yhdysvalloissa. Välimeren ruokavalion käsitettä on tämän seurauksena laajennettu siinä määrin, että sen alkuperäinen luonne on vääristynyt. Unescon tunnustus kannustaisi laatimaan määritelmän, jolla suojellaan tätä nimenomaista ruokavaliota. Sanoisin jäsen Parishille eurooppalaiseen gastronomiseen kulttuuriin kuuluvista ruokavalioista, että puhumme parhaillaan Välimeren ruokavaliosta, mutta se ei todellakaan ole ainoa ruokavalio hyvin rikkaassa eurooppalaisessa gastronomiassa.

Arvoisa komission jäsen, olette pitänyt kiinni edeltäjänne sitoumuksesta tunnustaa tämän aloitteen merkitys, ja kiitän teitä siitä. Olette korostanut, ettei teillä ole päätöksentekovaltuuksia Unescon menettelyn osalta. Katson kuitenkin, että voisitte antaa lausuman ja käyttää diplomatiaa...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, olemme hyvin perillä siitä, että Välimeren ruokavalio voi, kuten useat tutkimukset ovat vahvistaneet, auttaa torjumaan liikalihavuutta ja sydän- ja verisuonisairauksia ja että se vaikuttaa yleisesti ottaen hyvin myönteisesti ihmisten terveyteen monin eri tavoin.

Tarkoituksena ei kuitenkaan ole yrittää pakottaa kaikki EU:ssa noudattamaan Välimeren ruokavaliota tai suosia sitä muihin ruokavalioihin nähden, jotka ovat mukautuneet paremmin ei-välimerellisiin ilmastoihin ja alueisiin. Meidän tehtävämme on joka tapauksessa suojella Välimeren ruokavaliota ja määritellä sen sisältö ja ominaispiirteet, jotta voimme suojata sitä jäljittelyltä ja ulkoisilta vaikutteilta, jotka voisivat vahingoittaa sen imagoa ja arvoa.

Välimeren ruokavaliota pitäisi siten arvostaa samalla tavalla kuin kaikkia muita eurooppalaisen kulttuurin ilmentymiä, jotka ovat suojelun ja maailmanlaajuisen edistämisen arvoisia. Tätä mallia on yritetty matkia ympäri maailmaa, minkä vuoksi on tärkeää määritellä Välimeren ruokavalion erityisluonne ja suojella sitä, jotta vältetään koko eurooppalaisen perinnön häviäminen globalisaatioprosessissa.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Välimeren ruokavaliota on syytä suojella ja edistää myös muista syistä. Nykymaailmassa, jota hallitsevat supermarketit ja pikaruoka, Välimeren keittiö on kiitettävä poikkeus, koska se on suosittu ja terveellinen. Sitä eivät keksineet ravintotieteilijät, vaan se on vuosisataisen sukupolvelta toiselle siirtyneen perinteen tulos.

Yli puolet Euroopan unionin väestöstä on ylipainoisia. Liikalihavia on peräti 15 prosenttia. Tämä ongelma koskettaa myös minua. Tilastot ovat hälyttäviä. Meidän pitäisi ryhtyä toimiin torjuaksemme tätä kielteistä suuntausta. Yksi tapa ratkaista ongelma on edistää terveellisiä ruokailutottumuksia, ja Välimeren ruokavalio kuuluu eittämättä tähän kategoriaan. Tieteellinen tutkimus on osoittanut, että se auttaa vähentämään sydän- ja verisuonisairauksien, erityisesti iskeemisen sydäntaudin, ja eri syöpien riskiä, ja sillä on myös myönteinen vaikutus keskimääräiseen elinaikaan.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, ruokavalion tiedetään olevan tärkeä hyvää terveyttä edistävä tekijä. On kiistatonta tieteellistä näyttöä siitä, että Välimeren ruokavalio – joka perustuu Etelä-Euroopan, esimerkiksi Kreetan ja Kyproksen, asukkaiden perinteiseen ruokavalioon – pidentää elinikää ja edistää terveyttä, kun taas amerikkalaisvaikutteinen roskaruokaan perustuva ruokavalio – johon sisältyy muun muassa teollisesti jalostettuja hampurilaisia, sipsejä ja makeisia – lyhentää elinikää ja altistaa sairauksille. Hyvä ruokavalio on erityisen tärkeä lapsille. Aikooko komissio siten tehdä enemmän – paljon nykyistä enemmän – varmistaakseen, että jäsenvaltiot edistävät tehokkaasti Välimeren ruokavaliota kouluissa ja jopa kieltävät sellaisten ruokavalioiden, joiden on osoitettu olevan haitallisia lasten terveydelle, käytön kouluissa?

Arvoisa komission jäsen, en muuten aivan ymmärtänyt, miksi EU ei ole Unescon jäsen. Eikö sen pitäisi olla?

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, on parempi noudattaa terveellistä ruokavaliota ja välttää sairaudet kuin joutua turvautumaan kaikkein tehokkaimpaankin nykyaikaiseen sairaanhoitoon. Sairaanhoito, johon kuuluvat myös monimutkaiset leikkaukset ja jota erittäin korkeista kolesteroliarvoista kärsivät potilaat tarvitsevat, on myös kalliimpaa kuin yksinkertaiset, perinteiset ruoka-aineet. Tämä lähestymistapa on järkevä, koska se perustuu toimiviin ja hyviksi havaittuihin perinteisiin. Välimeren

ruokavalio tuo terveyttä ja elämäniloa ja myös ehkäisee painon liiallista nousua. Pidän myönteisenä sitä, että Unesco on ottanut Välimeren ruokavalion maailmanperintöluettelonsa.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, olen tyytyväinen, että tämän kysymyksen on esittänyt britti, nimittäin jäsen Parish. Se osoittaa, että roomalaiset sotilaat tekivät 2000 vuotta sitten oikein marssiessaan Isoon-Britanniaan mukanaan amfora oliiviöljyä ja viiniä. Tällä on väistämättä kaksi seurausta, nimittäin ensinnäkin se, että symbolisesta näkökulmasta on melko outoa sijoittaa virasto Helsinkiin, ja toiseksi se, että Euroopan komissio osoittaa arvostelukyvyyn puutetta, kun se ei arvioi uudelleen seuraavia kysymyksiä: Ensinnäkin mantelituotannon tuen ottamista uudelleen käyttöön ja oliivituotannon vastaisia toimia erityisesti Andalusiassa ja koko Euroopassa. Toiseksi komission olisi lopetettava Välimerellä tonnikalaa pyytävien kalastajien ja eurooppalaisten viinitarhojen, joissa hävitetään viiniköynnöksiä, vastaiset toimet. Omasta puolestani haluaisin ehdottaa komission jäsenelle ja puheenjohtaja Barrosolle, että he järjestäisivät Portugalissa suuret pidot, joissa tarjottaisiin lampaanmaitojuustoa ja Samoksella tuotettua viiniä.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisat parlamentin jäsenet, valkoisessa kirjassa määritetyn strategian mukaisesti komissio tukee kaikkia ehdotuksia ja prosesseja, joilla kannustetaan terveellisiä ruokailutottumuksia. Komissio tukee näitä aloitteita aktiivisesti. Se ei kuitenkaan voi tukea vain suppeasti määriteltyä ruokailutottumusten yhdistelmää, koska yksittäisten jäsenvaltioiden ja yksittäisten alueiden välillä on merkittäviä eroja ja koska eroja on esimerkiksi yksittäisten Välimeren maiden välilläkin. Tämä ei tietenkään millään tavalla mitätöi sitä, mitä sanoin ensimmäisessä puheenvuorossani, eli että komissio tukee ehdotusta Välimeren ruokavalion tunnustamisesta osaksi maailmanperintöä. Etenemme koko ajan tähän suuntaan, ja on tietysti selvää, että vaikka emme olekaan Unescon jäsen, on varmasti muita tapoja tukea tätä ehdotusta.

Arvoisat parlamentin jäsenet, haluan vastata erityisesti yhteen puheenvuoroon, josta olen täysin eri mieltä. En näe mitään syytä, miksi meidän pitäisi harkita uudelleen viraston sijaintia Suomessa. Olen täysin varma, että viraston työntekijät ovat täysin kykeneviä täyttämään viraston toimeksiannon ja puolustamaan sitä. Sijainnista päätettiin nähdäkseni asianmukaisesti ja järkevästi.

Puhemies. – (ES) En tiedä, onko jäsenvaltioiden tai ryhmien välillä suuria eroja, mutta varmaa on se, ettei keskustelussa ollut kuultavissa erimielisyyksiä. Aloite on uskoakseni saanut huomattavan yksimielistä tukea niin Saksassa, Puolassa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Portugalissa, Espanjassa kuin Kyproksellakin.

Suuret kiitokset kaikille puhujille. Keskeytämme istunnon muutamaksi minuutiksi. Onnistuimme päättämään keskustelun ajoissa ja ennen kaikkea rauhallisessa ilmapiirissä, jossa voimme kaikki kuunnella, mitä toisilla on sanottavanaan. Tämä on hyvä alku monta täysistuntoa käsittävälle vuodelle. Istuntoa jatketaan klo 12 äänestyksillä.

(Istunto keskeytettiin klo 11.50 ja sitä jatkettiin klo 12.00.)

Puhetta johti

puhemies **Hans-Gert PÖTTERING**

Francis Wurtz (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, minun on valitettavasti kerrottava, että olemme juuri saaneet tietää, että Israelin panssarivaunujen ammuksiset ovat äsken osuneet pakolaisten auttamisesta Gazassa vastaavan Yhdistyneiden Kansakuntien viraston päämajaan. Kolme ihmistä on loukkaantunut, ja YK on päättänyt keskeyttää kaikki toimensa alueella.

Kun otetaan huomioon piakkoin käynnistyvä äänestys, mielestäni on tärkeää, että jokainen teistä on tietoinen tästä asiasta.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (DE) Jäsen Wurtz, suuret kiitokset tästä tiedosta. Jos tieto pitää paikkansa, se tekee piakkoin alkavasta äänestyksestä entistäkin kiireellisemmän asian.

4. Ilmoitus neuvoston toimittamista yhteisistä kannoista: ks. pöytäkirja

5. NTDTV:n televisiolähetysten aloittamiseen jälleen Eutelsatin kautta Kiinaan (kirjallinen kannanotto)

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kiitän niiden puolesta, jotka tukivat tätä aloitetta. Haluan kiittää niitä yli 440:tä jäsentä, jotka allekirjoittivat kannanoton. Euroopan parlamentti pyytää Eutelsatia aloittamaan uudelleen NTDTV:n televisiolähetykset Kiinaan: tiedonsaantivapaus on perusihmisoikeus. Euroopan parlamentti osoittaa näin, kuten se on tehnyt myöntämällä Saharov-palkinnon Hu Jialle ja kutsumalla Dalai Laman parlamenttiin, että kun arvostelemme Kiinaa tai EU:ta ihmisoikeusasioista, teemme sen edistääksemme kiinalaisten vapautta.

6. Äänestykset

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

6.1. EU:n varojenkäytön valvonta Afganistanissa (A6-0488/2008, Véronique Mathieu) (äänestys)

6.2. Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa annetun direktiivin 2002/73/EY täytäntöönpano ja soveltaminen (A6-0491/2008, Teresa Riera Madurell) (äänestys)

6.3. Lähi-idän/Gazan tilanne (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Martin Schulz (PSE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen kiitollinen saamastani puheenvuorosta. Teidän ja kollegojeni luvalla haluan esittää kaksi huomautusta, ensinnäkin äänestettävänä olevasta päätöslauselmasta ja toiseksi henkilökohtaisen lausuman erästä parlamentin jäsenestä.

Mitä tulee päätöslauselmaan, ryhmäni keskusteli siitä jälleen eilen illalla. Keskustelu oli erittäin perinpohjainen ja kiihkeä, mutta myös paljon ajatuksia herättävä. Valmistautuessamme tänä aamuna äänestämään olemme kaikki uskoakseni järkyttyneitä siitä, mitä jäsen Wurtz kertoi meille hetki sitten. Kun aseelliset selkkaukset laajenevat siinä määrin, etteivät kansainväliset elimet ole enää turvassa, tilanne on äärimmäisen vakava. Meidän on vedottava tässä tapauksessa erityisesti Israeliin, että se kunnioittaisi kansainvälisen yhteisön elimiä, koska muutoin vaarannetaan alueen humanitaarinen infrastruktuuri, mikä ei todellakaan ole kansainvälisen lain mukaista.

Olemme päättäneet tukea tätä päätöslauselmaa, koska – eilisen pitkällisen keskustelun jälkeen – katsomme, että on oikein ja erittäin tärkeää hyväksyä se nyt. Katsomme myös, että meidän, Euroopan parlamentin toimielimenä, on välttämätöntä lähettää tällaisia signaaleja. Yksi asia on kuitenkin varmaa, nimittäin se, että kun väkivalta laajenee siinä määrin, etteivät edes koulut ja lastentarhat säästy siltä, kyseessä on asia, jota ei pidä pahoitella vaan joka on tuomittava erittäin jyrkästi. Vaikka päätöslauselmaan ei sisällykään tällaista kohtaa,

(Voimakkaita suosionosoituksia)

haluamme korostaa sitä tässä yhteydessä, koska tämä kuvastaa nähdäksemme monien, myös muita poliittisia ryhmiä edustavien kollegojemme tuntemuksia.

Saanan sanoa muutaman sanan tänään kollegasta, joka on koko poliittisen uransa ajan edistänyt erityisellä tavalla rauhaa maailmassa ja Euroopan unionissa. Tämä on viimeinen täysistunto, johon kollegani Rocard osallistuu. Meille Euroopan parlamentin sosialidemokraattisessa ryhmässä, mutta uskoakseni meille kaikille...

(Parlamentti osoitti suosiotaan seisten.)

Puhemies. – (DE) Suuret kiitokset, jäsen Schulz. Koska en voinut osallistua neuvoston puheenjohtajan, Tšekin pääministerin Mirek Topolánekkin vierailun kunniaksi eilen järjestettyyn vastaanottoon, haluan sanoa jäsen Rocardille seuraavaa. Hyvä jäsen Rocard, haluan ilmaista ystävyysteni ja syvän kunnioitukseni teitä kohtaan ja toivottaa teille onnea ja menestystä kaikissa tulevaisuudensuunnitelmissanne. Toivon, että näemme toisiamme usein vastaisuudessa, ja haluan kiittää teitä suuresta panoksestanne Euroopan yhdistymiseen. Jäsen Rocard, olen teille vilpittömästi kiitollinen!

(Voimakkaita suosionosoituksia)

– Ennen kohdasta 3 toimitettua äänestystä:

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, ryhmäni ja myös muiden poliittisten ryhmien tuella ehdotan seuraavaa tarkistusta:

(EN) sanat ”erityinen vastuu” korvataan sanoilla ”merkittävä rooli”, jotta kyseinen kohta kuuluisi seuraavasti: ”jossa Egyptillä on merkittävä rooli”.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

Puhemies. – (DE) Hyvät parlamentin jäsenet, haluan ilmoittaa teille, että Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen (EMPA) puheenjohtajana pyrin siihen, että Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen puheenjohtajisto antaa samantapaisen päätöslauselman kuin se, josta parlamentti juuri päätti.

(Suosionosoituksia)

6.4. Afrikan sarven tilanne (äänestys)

– Ennen äänestystä:

Ana Maria Gomes (PSE). – (PT) Ehdotan, että ennen 1 kohtaa lisätään uusi kohta, joka kuuluu seuraavasti:

(EN) ”huomauttaa, ettei tämänhetkinen tilanne Afrikan sarven maissa vastaa Cotonoun sopimuksen 9 artiklassa tarkoitettuja yhteistyön olennaisia osia”.

Tämä lause sisältyi jo kertomukseen, jonka kolme alueella vieraillutta kollegamme äskettäin antoi meille.

(Suullinen tarkistus hylättiin.)

6.5. Valko-Venäjää koskeva Euroopan unionin strategia (äänestys)

– Ennen kohdasta 9 toimitettua äänestystä:

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (EN) Ehdotamme, että päätöslauselmasta poistetaan 9 kohdan viimeinen lause, joka kuuluu seuraavasti: ”kehottaa Valko-Venäjän viranomaisia lopettamaan maastapoistumisviisumien myöntämisen kansalaisilleen ja erityisesti lapsille ja opiskelijoille”. Haluamme poistaa tämän, koska viranomaiset ovat jo luopuneet tästä maastapoistumisviisumeja koskevasta järjestelmästä, joten maininta on vanhentunut.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

6.6. Heinäkuun 11. päivän nimeäminen Srebrenican joukkomurhan uhrien muistopäiväksi (äänestys)

– Ennen kohdasta 3 toimitettua äänestystä:

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kaikki ovat puoltaneet lisäyksen tekemistä 3 kohtaan. Haluamme lisätä tähän Haagissa toimivan entisen Jugoslavian alueen kansainvälisen rikostuomioistuimen työtä koskevaan kohtaan seuraavan lauseen:

(EN) ”toistaa tältä osin, että sotarikosoikeudenkäynteihin on kiinnitettävä entistä enemmän huomiota kansallisella tasolla”.

(Suullinen tarkistus hyväksyttiin.)

7. Äänestys selitykset

Suulliset äänestys selitykset

- Mietintö: Riera Madurell (A6-0491/2008)

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, samapalkkaisuus ja sukupuolten tasa-arvo ovat kenties olleet paras esimerkki Euroopan unionissa tuomioistuimen aktivismista eli siitä, että perustamissopimukseen sisältyy määräyksiä, joita Euroopan yhteisöjen tuomioistuin tulkitsee laajasti ja luovasti.

Rooman sopimukseen sisältyy tästä aiheesta yksi virke, jonka olisi luullut olevan hyvin helposti ymmärrettävä: ”miehille ja naisille on maksettava sama palkka samasta työstä.” Useissa kiistellyissä tuomioissa – muun muassa asioissa Defrenne v. Sabena ja Barber v. Guardian Royal Exchange – tätä määritelmää on kuitenkin jatkuvasti laajennettu, ensin siten, että siihen sisältyvät muun muassa lomarahat ja eläkkeet, ja myöhemmin myös samanarvoinen työ.

On epäselvää, miten työnantajan tulisi arvioida samanarvoista työtä ja edellytetäänkö tämän esimerkiksi ottavan siinä yhteydessä huomioon soveltuvien ja pätevien hakijoiden saatavuuden. Sanomani ei oikeastaan liity sukupuolten tasa-arvoon vaan oikeudenmukaisuuteen. Nimittäin siihen, että jäsenvaltiot ajattelevat allekirjoittaneensa tietyn sopimuksen ja huomaavatkin sitten, että sopimusta tulkitsevat tuomioistuimissa tuomarit, jotka antavat sille merkityksen, joka ei ole mitenkään voinut olla sopimuksen tekijän tarkoitus.

Ennen kuin annamme mahdollisuuden entistäkin laajemmille tulkinnoille Lissabonin sopimuksessa, meidän olisi järjestettävä siitä kansanäänestys. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Puhetta johti

varapuhemies **Gérard ONESTA**

Philip Claeys (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, en voi samaistua jäsen Riera Madurellin mietintöön, mikä ei johdu siitä, että vastustaisin sukupuolten tasa-arvon periaatetta. Asia on tietysti aivan päinvastoin, mutta ongelmana tässä mietinnössä – ja itse asiassa kaikissa samantapaisissa mietinnöissä täällä poliittisesti korrektissa parlamentissa – on sen holhoava sävy. Miten voitaisiin hyväksyä esimerkiksi todistustaakan kääntäminen, vaikka oikeusvaltion keskeinen periaate on, että syyttömyyden sijaan on todistettava syyllisyys?

Miksi yrityksille on sälytetty velvoite esittää vuotuinen tasa-arvosuunnitelma? Tämä on hyvin holhoavaa ja kuormittaa yrityksiä täysin tarpeettomalla byrokratialla vain siksi, että saadaa perille useita periaatteita, jotka ovat yleisesti hyväksytyjä mutta joita ei ole aina helppo toteuttaa käytännössä. Miten voimme pakottaa yrityksen palkkaamaan yhtä paljon miehiä ja naisia sen sijaan, että palkattaisiin yksinkertaisesti työhön parhaiten soveltuva henkilö?

- Päätöslauselmaesitys B6-0051/2009 (Lähi-idän/Gazan kaistan tilanteesta)

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Äänestin Gazan kaistan tilannetta koskevan päätöslauselman puolesta, sillä tähän päätöslauselmaan sisältyy useita kohtia, jotka ovat tärkeitä Liettuassa asuville äänestäjilleni.

Tärkein niistä on välitön ja pysyvä tulitauko. Maailman uutistoimistojen eilen esittämät tilastotiedot ovat järkyttäviä: yli 1 000 kuolonuhria, satoja loukkaantuneita, silpoutuneita, itkeviä lapsia. Tämä ei voi jatkua.

Euroopan parlamentin ihmisoikeuksien alivaliokunnan jäsenenä ihmisoikeuksien loukkaukset ja humanitaarinen tilanne Gazan kaistalla ovat minulle erityisen tärkeitä asioita. Humanitaariselle avulle ei pitäisi olla mitään esteitä. Apu on annettava siviileille; heille se on myönnetty, ja he sitä tarvitsevat eniten.

Olen tyytyväinen tähän Euroopan parlamentin päätöslauselmaan. Sitä tarvittiin kipeästi. Euroopan parlamentti ei vaikene, eikä saa vaieta, verenvuodatuksen edessä.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, tuntuu melko turhalta kehua tätä Gazaa koskevaa päätöslauselmaa, vaikka toki olenkin siihen tyytyväinen, sillä tähän asti sanat ovat hukkuneet ohjustulen, laukausten sekä alueella haavoittuneiden tai kuolleiden miesten, naisten ja lasten huutoihin. Saattaa kuitenkin olla, että tänään otetaan askel kohti hartaasti odotettua tulitaukoa.

Tässä mielessä tuemme Egyptin pyrkimyksiä neuvotella tulitauosta. Egyptillä ja arabijohtajilla on vaikutusvaltaa painostaa Hamasia; Israeliin luullakseni puolestaan vaikuttaa Yhdysvallat. Toivon kuitenkin, että tämä parlamentin vahvasti tukema päätöslauselmaehdotus luo lisää painostusta välittömän ja tehokkaan humanitaarisen avun, tulitauon ja pysyvän rauhan puolesta.

Daniel Hannan (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensi alkuun todeta olleeni iloinen huomattessani, että tämän äänestyksen aikana ”Lopettakaa sota” -kylttien ja Palestiinan lippujen kanssa mieltään osoittaneiden jäsenten annettiin toimia vapaasti. Toivon meidän näin osoittaneen, että – toisin kuin kansanäänestyksen puolesta mieltään osoittaneet – me hyväksymme oikeuden ilmaista mielipiteensä rauhanomaisesti ja asianmukaisella tavalla osaksi demokraattista prosessia.

Olen luonnollisesti tyrmistynyt viime aikaisista Lähi-idän tapahtumista kaikkien tässä huoneessa istuvien tavoin. Häviöjiä eivät ole jomman kumman puolen edustajat, vaan kaikkialla alueella elävät hyväntahtoiset ihmiset. On gazalaisia perheitä, jotka haluavat kasvattaa lapsensa sovussa ja jotka ovat kauhukseen joutuneet ohjustaistelun keskelle. On israelilaisia, jotka ymmärtävät, että jonain päivänä itsenäinen Palestiina tulee olemaan heidän naapurinsa ja että viimeaikaisten toimien vuoksi se tuskin tulee olemaan hyväntahtoinen naapuri. Tämänhetkisissä olosuhteissa kukaan ei kuitenkaan halua kuunnella heitä.

Haluan vain todeta, että ihmettelen sitä, miten voimakkaasti päätöslauselmassa painotetaan suhteellisuutta. En oikein tiedä, mitä suhteellisuudella tarkoitetaan. Olisivatko Israelin hallituksen kriitikot tyytyväisempiä, jos gazalasiin kyliin olisi satanut vastaava määrä ohjuksia? Huomaan, että puhemies aikoo kohta lyödä nuijansa pöytään, joten haluan vain lyhyesti todeta, että toivon neuvotteluiden johtavan pian tulitaukoon, jotta pääsemme pian keskustelemaan rauhanomaisesta ratkaisusta.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Arvoisa puhemies, haluan kiittää neuvoston puheenjohtajaa, Tšekin tasavallan ulkoministeri Karel Schwarzenbergiä, sekä ulkosuhteista ja Euroopan naapuruuspolitiikasta vastaavaa komission jäsentä, Benita Ferrero-Waldneriä, siitä, että he ovat osallistuneet tämänpäiväiseen keskusteluunne. Haluan myös kiittää parlamentin jäseniä tämänpäiväisestä äänestyksestä, joka oli lähes yksimielinen.

EU on todellakin paljon yksimielisempi kuin yleisesti luullaan. Jos pysymme yksimielisinä, voimme saada jotakin aikaan Lähi-idässä; meidän on siis jatkettava tällä tiellä.

Viestimme osaset ovat selkeät: ”kyllä” Israelin oikeudelle olla olemassa, ”ei” sodalle ja verenvuodatukselle, ”ei” Hamasin ohjustulle, ”ei” Hamasin terrorismille ja ennen kaikkea ”kyllä” kiistakysymyksiä koskeville neuvotteluille, uudisasukkaiden ongelma mukaan lukien. Hamasin sietämättömän terrorismin ohella tämä kysymys muodostaa ongelman ytimen.

Viestimme keskeiset kohdat on siis tuotu esiin. EU:n on nyt ryhdyttävä ajamaan asioita eteen päin painokkaasti ja päättäväisesti. EU ei saa taantua eripuraiseksi keskustelukerhoksi, jollainen olemme valitettavasti viime vuosina olleet Lähi-idän politiikan suhteen.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, uskon, että me kaikki Euroopan unionissa ja Euroopan parlamentissa haluamme rauhan tuolle alueelle. Rauha ja tulitauko. Ja jotta tulitauko voidaan saada, meidän pitää voimakkaasti ponnistella sen puolesta, että terroristijärjestö Hamas riisutaan kaikista aseista.

Minun mielestäni Hamasin terroristijärjestöluonteen kuvaaminen olisi voinut olla vielä paremmin esillä tässä päätöslauselmaesityksessä, mutta tiedän, että kun tällaista kompromissia rakennetaan eri puolueitten välillä, se voi olla vaikeaa saada aikaan. Joka tapauksessa meidän pitää olla eurooppalaisina tasapuolisia, objektiivisia ja ennen muuta, meidän pitää kaikissa olosuhteissa puolustaa demokratiaa, ihmisoikeuksia, mielipiteenvapautta ja vastustaa terroria, se on kaikista tärkeintä. Meidän on muistettava myös se, että tämä kaikki sai alkunsa terroristihyökkäyksestä, ja nyt täytyy saada terrori kitettyä tästä asiasta.

Kristian Vigenin (PSE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin vaikuttunut siitä, että Euroopan parlamentti saattoi hyväksyä tämän päätöslauselman näin vakuuttavalla äänestystuloksella; kukaan ei äänestänyt sitä vastaan. Me tuimme ja myös minä henkilökohtaisesti tuin tätä päätöslauselmaa, koska Euroopan parlamentilla on oltava selkeä kanta ja yhteinen perusta, vaikka tänään hyväksytty päätöslauselma ei täysin vastaakaan sosiaalidemokraattisen ryhmän kantaa.

Haluan toistaa, että sosiaalidemokraattinen ryhmä on järkyttynyt Gazan kaistalla tapahtuneista väkivaltaisuuksista, Israelin armeijan kohtuuttoman voimankäytön seurauksista sekä sotatoimista, jotka ovat vaatineet useita satoja uhreja – erityisesti siviilejä ja monia lapsia. Pidämme hyvin valitettavana sitä, että osa iskuista on kohdistunut siviilikohteisiin ja YK:n kohteisiin.

Korostamme uudelleen, että EU:n ja Israelin välisten poliittisten suhteiden parantamiselle on asetettava edellytyksiksi kansainvälisen humanitaarisen lain kunnioittaminen, todellinen sitoutuminen kattavaan rauhansopimukseen, Gazan ja miehitetyn Palestiinan alueen humanitaarisen kriisin lopettaminen sekä EY:n ja PLO:n väliaikaisen assosiaatiosopimuksen täyden täytäntöönpanon noudattaminen.

- Riera Madurellin mietintö (A6-0491/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan vain korjata eräitä virheellisiä seikkoja ja väitteitä, joita suullisen äänestyselityksen yhteydessä eräs jäsenistä otti esiin; hän väitti erityisesti päätöslauselman sisältävän joitain asioita, joita se todellisuudessa ei sisällä. Työnantajilla ei ole velvollisuutta laatia suunnitelmia. Poistimme kaikki nämä velvoitteet ja pyynnöt mietinnöstä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan hyväksyttyä sen. Esitimme yhteisen päätöslauselman, ja toivon, että kyseinen jäsen ei vastusta sitä, että korostamme tarvetta edistää työmarkkinaosapuolten välistä vuoropuhelua tasa-arvoperiaatteen soveltamiseksi, tai sitä, että kehotamme jäsenvaltioita kannustamaan työnantajia tarjoamaan työntekijöille tai näiden edustajille säännöllisesti tasa-arvoperiaatteen noudattamista koskevaa tietoa. Halusin siis tehdä selväksi, että kaikki kritisoidut kohdat on jo poistettu hyväksytystä päätöslauselmasta.

- Päätöslauselmaesitys RC-B6-0028/2009 (Valko-Venäjä)

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). - (LT) Äänestin EU:n Valko-Venäjän-strategiasta laatimamme päätöslauselman puolesta. Uskon, että tämä asiakirja kuvastaa täysin Valko-Venäjällä kuluneiden kuuden kuukauden aikana tapahtuneita muutoksia, joita on syytä arvioida.

Yksi pääsky ei tietenkään tee vielä kesää, mutta Valko-Venäjä on suuri ja merkittävä valtio, Euroopan unionin naapuri, ja olemme varmasti kaikki hyvillämme siellä tapahtuvista myönteisistä muutoksista. Poliittisten vankien vapauttaminen, tiettyjen lehdistönvapauden rajoitusten kumoaminen ja vuoropuhelu Euroopan unionin kanssa energia- ja ympäristöasioissa muiden asioiden ohella ovat myönteisiä muutoksia.

Haluan sanoa olevani nyt vakuuttunut, että Euroopan parlamentin on tullut aika lähettää valtuuskunta vierailulle Valko-Venäjälle. Päätöslauselma on varsin yksiselitteinen tämän tärkeän aiheen suhteen. Toivon, että Valko-Venäjä voi jo pian hyötyä Euroopan naapuruuspolitiikan tarjoamista myönteisistä mahdollisuuksista. Me emme saa jäädä tässä asiassa puolitiehen; tämä koskee niin Valko-Venäjää kuin Euroopan unioniakin.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestin tätä päätöslauselmaa vastaan, vaikka se joiltain osin olikin tasapainoinen ja hyväksyttävä. Nähdäkseni sanktiojärjestelmän säilyttäminen kanssakäymisissä Valko-Venäjän kanssa ei ole enää perusteltua. Taloudellisten, poliittisten ja uskonnollisten vapauksien suhteen Valko-Venäjä noudattaa lähes täysin kannattamiemme vapauden periaatteita.

Sen sijaan pidän tarpeellisena luoda aitoja, kunnollisia suhteita Valko-Venäjän kanssa sen integroimiseksi osaksi Eurooppaa. Tämä on erityisen tärkeää aikana, jolloin huomaamme tarvitsevamme avoimia suhteita Venäjään. Valko-Venäjä voisi muodostaa erinomaisen sillan Euroopan ja Venäjän välille. Uskon, että sanktioiden asettamisen sijaan meidän tulisi luoda sen kanssa aito, hedelmällinen suhde.

Kirjalliset äänestyselitykset

- Mathieun mietintö (A6-0488/2008)

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE), kirjallinen. – (LT) Äänestin kollegani, Véronique Mathieun, laatiman EU:n varojenkäytön valvontaa Afganistanissa ja Euroopan parlamentin asiassa antamia päätöslauselmia koskevan mietinnön puolesta.

Kyseessä on kattava ja hyvin laadittu asiakirja, josta peräti kolme Euroopan parlamentin valiokuntaa antoi lausuntonsa, niiden joukossa budjettivaliokunta, jonka lausunnon laatija olen.

Haluan jälleen kiinnittää huomionne tärkeimpiin seikkoihin, joista Afganistanille myöntämämme avun tulokset riippuvat. Näitä ovat ennen kaikkea rahoitustuen koordinointi, ei pelkästään jäsenvaltioiden ja Euroopan komission välillä, vaan myös jäsenvaltioiden sisällä, sekä koordinointi muiden rahoittajien kanssa.

Sen lisäksi haluan korostaa myös painopistealueiden merkitystä. Olen vakuuttunut, että infrastruktuurin kehittäminen, vaihtoehtoisten elinkeinojen tukeminen, joka voisi vähentää köyhyyttä ja korvata oopiumin

tuotannon muilla elinkeinoilla, sekä terveydestä ja koulutuksesta vastaavat elimet olisi sisällytettävä EU:n painopistealueisiin.

Robert Atkins (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Minä ja brittiläiset konservatiivikollegani tuemme täysin EU:n pyrkimyksiä ja kansainvälisiä pyrkimyksiä rauhan, demokratian ja hyvinvoinnin takaamiseksi Afganistanin kansalle. Afganistanin vakaus tulevaisuudessa vaikuttaa keskeisellä tavalla EU:n jäsenvaltioiden ja myös muun maailman turvallisuuteen.

Kannatamme hyvän hallintotavan kehittämisen ja edistämisen rahoittamista Afganistanissa, mutta uskomme, että tätä rahoitusta on valvottava tehokkaasti. Veronmaksajien rahoja käytettäessä on erittäin tärkeää huolehtia avoimuudesta. Rahojen kavallusta tai väärinkäyttöä koskevat epäilykset on tutkittava asianmukaisesti.

Haluamme korostaa, että tukemme tälle mietinnölle ei merkitse millään tavoin mietinnön johdanto-osan 11 kappaleessa mainitun Lissabonin sopimuksen tunnustamista. Me vastustamme Lissabonin sopimusta periaatteesta.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Véronique Mathieun esittelemän EU:n varojenkäytön valvontaa Afganistanissa koskevan mietinnön puolesta. Kyseessä on tarkkaan harkittu ja varsin merkittävä mietintö, sillä Afganistanin vakauttamiseen pyrkivien rahoituksellisten, poliittisten, sotilaallisten ja siviileihin kohdistuvien pyrkimysten tuloksellisuus on erittäin tärkeää EU:lle ja kaikille demokraattisille valtioille.

Romania on osallistunut näihin kansainvälisiin toimiin lähettämällä Afganistaniin 721 sotilasta osana Naton johtamia ISAF-joukkoja ja 57 sotilasta osana Enduring Freedom -operaatiota, joka on liittoutuman omainen operaatio. Useita romanialaisia sotilaita on kaatunut ja haavoittunut näiden operaatioiden aikana, mikä on aiheuttanut surua heidän perheilleen ja Romanian koko yhteiskunnalle. Me emme halua heidän uhrauksiansa valuvan hukkaan. Haluamme, että eurooppalaiset ja kansainväliset toimet, joihin Romania on antanut rahoituksellisen, sotilaallisen ja inhimillisen panoksensa, johtavat Afganistanin pitkäaikaiseen vakauteen ja terroristipesäkkeiden tuhoutumiseen.

Dragoș Florin David (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin mietinnön puolesta, sillä komission on lisättävä huumekaupan torjumiseen osoitettuja varoja.

EU:n kaudella 2004–2007 myöntämä tuki koostuu suorasta ja välillisestä tuesta. Vuosina 2002–2007 yhteisön suora tuki muodosti 70 prosenttia (970 miljoonaa euroa) yhteisön kokonaistuesta, siinä missä välillinen yhteisön tuki, josta huolehtivat kansainväliset järjestöt, muodosti 30 prosenttia yhteisön tuesta (422 miljoonaa euroa).

On kuitenkin tunnustettava, että rahoittajavaltioiden välinen kansainvälinen koordinointi on puutteellista. Koordinoinnin puutteita on havaittavissa myös EU:n jäsenvaltioiden ja komission välillä, vaikka tässä tilanteessa ne voisivat toimia yhdistävällä tavalla. Tämän seurauksena hyöty-kustannussuhde on liian alhainen, ja vaikuttaa siltä, että afganistanilaiset olisivat voineet saada maalleen myönnettyistä kansainvälisistä ja yhteisön varoista irti paljon enemmän.

Koenraad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) EU on kehitys- ja humanitaarisen avun suurimpia rahoittajia Afganistanissa. Vuosina 2002–2007 Euroopan komissio myönsi Afganistanille kaikkiaan 1 400 miljoonaa euroa tukea.

Tämä mietintö on erinomainen, sillä se perustuu asianmukaisiin ehdotuksiin ja siinä tehdään useita perusteltuja suosituksia. EU:n varojen valvontaa on esimerkiksi lisättävä ja Afganistanissa vallitsevan korruption voittamiseksi on ryhdyttävä rohkeampiin toimiin. (Eikö tämä itse asiassa koske kaikkia kehitysmaita, jotka saavat meiltä tukea?)

Euroopan parlamentti vaatii lisäksi kehitystuen lisäämistä sekä komission Kabulissa sijaitsevan lähetystön laajentamista tarvittavien tarkistusten, tilintarkastusten ja tutkimusten suorittamiseksi.

Koska Afganistan on kansainvälisen terrorismin torjunnassa vaa'an kielen asemassa, lisärahoitusta tarvitaan todella.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) EU:n varojenkäytön valvonnasta Afganistanissa laadittu mietintö osoittaa jälleen kerran, että länsimaiden puuttuminen näiden alueiden tilanteeseen ei ole muuttanut mitään. Meidän läsnäolomme ei suinkaan poista sotaa ja siitä aiheutuvaa kärsimystä, vaan pitkittää niitä.

Demokratiasta ja sukupuolten välisestä tasa-arvosta puhuminen maassa, jonka tavat toisinaan lähentelevät barbaarisuutta, kuvastaa hyvin ultra-eurooppalaisten autuasta tietämättömyyttä – niiden eurooppalaisten, jotka yhä mieluummin sekaantuvat kansainvälisiin ongelmiin kuin käsittelevät Euroopan omia ongelmia.

Sodat ovat repineet Afganistania jo vuosisatojen ajan. Maan etniset ryhmät eivät tule koskaan hyväksymään minkäänlaista ulkomaista miehitystä, oli toiminta sitten kuinka ”humanitaarista” tahansa. Miehitys ainoastaan vahvistaa Talebanin ja muiden ääriryhmien asemaa sen sijaan, että se edistäisi vahvan ja pystyvän, laillisen vallan syntymistä ja maan vakautumista.

Eurooppalaisten on vetäydyttävä afgaanien ampuaispesästä mahdollisimman nopeasti.

Bogusław Liberadzki (PSE), kirjallinen. – (PL) Arvoisa puhemies, äänestän EU:n varojenkäytön valvonnasta Afganistanissa laaditun mietinnön (2008/2152(INI)) hyväksymisen puolesta.

Jäsen Mathieu on oikeassa todetessaan, että Afganistanin sosiaaliset indikaattorit ovat hälyttävän matalalla. Maassa on jatkuvia konflikteja tai sotatila sekä heimojen välisiä ja kansainvälisiä yhteenottoja, huumekauppaa ja korruptiota. Tämän vuoksi Afganistan tarvitsee kansainvälistä apua.

Haluan ilmaista tukeni avun myöntämiselle Afganistaniin. Pidän pitkäaikaista sitoutumista tuen antamiseen Afganistanille tervetulleena ja uskon, että komission vuosille 2007–2013 laatiman maakohtaisen strategia-asiakirjan painospistealueet täyttävät afgaaniyhteiskunnan vaatimukset.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Euroopan unioni on yksi avun päärahoittajista Afganistanissa. Se edistää osaltaan alueen vakauden ja turvallisuuden rakentamista, mistä on konkreettisena osoituksena muun muassa elinajanodotteen pidentyminen.

EU:n on jatkettava tuen antamista Afganistanille. Se ei kuitenkaan voi katsella sormiensa välistä yhteisön varoista myönnettyjen rahojen tuhlaavaista käyttöä tietäen, että nämä rahat ovat lähtöisin veronmaksajien taskuista. Tämän vuoksi pidän tätä mietintöä hyödyllisenä välineenä EU:n Afganistanille myöntämän tuen rationalisoimiseksi ja varojen rahoituksellisen vaikutuksen maksimoimiseksi. Tässä mielessä Afganistanille myönnettyjen kehitystukirahojen koordinoiminen ja valvominen mahdollistavat näille varoille asetettujen tavoitteiden saavuttamisen.

Käsiteltävässä mietinnössä luetellaan useita ongelmia, jotka liittyvät EU:n varojen myöntämiseen Afganistanille, ja esitetään useita käyttökelpoisia suosituksia. Haluan ilmaista tukeni tälle mietinnölle ja toivon, että sen seurauksena pannaan toimeen useita erityistoimenpiteitä, joiden tarkoituksena on lisätä EU:n varojen vaikutusta sekä tiukentaa niiden käytön valvontaa. Uskon etenkin useimmissa jäsenvaltioissa tällä hetkellä vallitsevan taloudellisen tilanteen vuoksi, että on Euroopan parlamentin velvollisuus budjettivallan käyttäjänä Euroopan unionissa taata julkisten varojen mahdollisimman tehokas käyttö.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestin jäsen Mathieun EU:n varojenkäytön valvonnasta Afganistanissa laatiman mietinnön puolesta.

Mietinnössä esitetään hyvin selkeät johtopäätökset tuloksista, joita yhteisön tuella on saatu aikaan sopimuksen allekirjoittamisesta nykyhetkeen asti. Vaikka tulokset eivät kenties ole olleet kovin pitkäkantoisia, ne ovat kuitenkin olleet myönteisiä ja merkille pantavia. Viittaa erityisesti lapsikuolleisuuden vähenemiseen, perusterveydenhuollon saatavuuden paranemiseen sekä lasten koulunkäynnin huomattavaan yleistymiseen. Katson myös esittelijän tavoin, että yhteisön ja kansainvälisten rahoittajien välistä koordinointia tulisi parantaa päällekkäisyyksien ja mahdollisten korruption lähteiden välttämiseksi Afganistanissa.

Lisäksi juuri nyt on erityisen tärkeää, että tarjottaessa rahoituksellista tukea maalle, joka kärsii vakavista yhteiskunnallisista ja poliittisista ongelmista, tuen käyttöä valvotaan tehokkaasti. Muutoin saatamme auttamisen sijaan vain pahentaa tilannetta. Toivon näin ollen, että valvontajärjestelmää ja erityisesti ennakkotarkastusjärjestelmää parannetaan ja ryhdytään toteuttamaan aiempaa kattavammin.

- Riera Madurellin mietintö (A6-0491/2008)

Robert Atkins (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Minä ja brittiläiset konservatiivikollegani tuemme täysin miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatetta kaikilla elämänaloilla, niin työelämään pääsyn, ammatillisen koulutuksen kuin työolojenkin suhteen.

Katsomme näiden kysymysten kuitenkin ensisijassa kuuluvan jäsenvaltioiden, ei Euroopan unionin, tehtäviin. Olemme sen vuoksi päättäneet pidättäytyä äänestämästä tästä mietinnöstä.

Gerard Batten, Godfrey Bloom, Derek Roland Clark, Nigel Farage, Michael Henry Nattrass ja John Whittaker (IND/DEM), kirjallinen. – (EN) UKIP tukee täysin miesten ja naisten välistä tasa-arvoa. Yhdistyneessä kuningaskunnassa on kuitenkin jo voimassa olevaa tasa-arvolainsäädäntöä, jota voidaan muuttaa ja parantaa Euroopan parlamentin ja kansan niin tahtoen. EU:n laatima lisälainsäädäntö ja byrokratia ei näin ollen ole tarpeen. Lisäksi EU on epädemokraattinen, eikä siitä ole takaamaan kenenkään oikeuksia, ei siis myöskään naisten oikeuksia.

Koenraad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) Äänestin tätä – ties kuinka monennetta – poliittisesti korrektaa, parlamentin hyväksyttäväksi annettua mietintöä vastaan. Ensinnäkin haluan huomauttaa, että mietintö on täysin tarpeeton, sillä sukupuolten tasa-arvo on EU:ssa huomioitu jo vuosia sitten. Lisäksi vastustan mietinnössä ylistettyä todistustaakan kääntämistä (20 kohta), josta ei ole etua millekään oikeusvaltiolle, samalla kun järjestöille, joita pyydetään huolehtimaan direktiivin täytäntöönpanosta, ei anneta minkäänlaisia valtuuksia (19 kohta).

Jäsenvaltioiden velvoittaminen vaatimaan yrityksiä laatimaan vuosittaisia tasa-arvoa koskevia suunnitelmia ja takaamaan sukupuolten tasapuolinen edustus yrityksen hallintoelimissä on täysin vastoin elinkeinovapautta. Tämän vaatimuksen aiheuttama lisäpaperisota voi osoittautua kansainvälisen rahoituskriisin rasittamille yrityksille tuhoisaksi. Vapailla markkinoilla ja terveellä tavalla toimivissa yrityksissä ratkaiseva tekijä on osaaminen, ei sukupuoli. Tämän olemme voineet todeta jo monesti aiemmin.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Nykyisen talouskriisin aikana työttömyys ja palkkojen leikkaukset kohdistuvat eräiden muiden ryhmien ohella usein naisiin. EU:n tasolla jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön direktiivin 2002/73/EY säännökset, ja Euroopan komission on valvottava näitä toimia ja pidettävä Euroopan parlamentti niistä ajan tasalla.

Jäsen Madurellin mietinnössä todetaan myös, että yksi suurimmista esteistä sukupuolisyrittäjien torjumisessa työmarkkinoilla on tietämättömyys syrjinnän uhrien oikeuksista. Vastuu tästä kuuluu jäsenvaltioille ja EU:n elimille, kuten Euroopan tasa-arvoinstituutille, sekä työnantajille. Myös kansalaisjärjestöt ovat asian suhteen tärkeässä asemassa. Ne voivat täydentää kansallisen tai EU:n tason toiminnan puutteita järjestämällä tiedostuskampanjoita ja laatimalla valvontaraportteja.

Komission on valvottava, että jäsenvaltiot ryhtyvät toimenpiteisiin työn ja yksityiselämän yhteensovittamiseksi, naisten ja miesten välisten palkkaerojen kaventamiseksi sekä naisten johtotehtäviin pääsyn varmistamiseksi. Romanian kansallinen järjestelmä, joka takaa naisille samat oikeudet kuin miehille, on luotu EU:ssa hyväksytyjen asetusten ansiosta.

Edite Estrela (PSE), kirjallinen. – (PT) Kannatan Riera Madurellin miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa annetun neuvoston direktiivin 2002/73/ETY siirtämisestä osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanosta laatimaa mietintöä, sillä pidän tärkeänä, että miehiin ja naisiin sovelletaan tasa-arvoisen kohtelun periaatetta kyseisen direktiivin kattamissa yhteyksissä.

Direktiivin kansallisten lainsäädäntöjen osaksi siirtämisessä voidaan havaita useita puutteita. Haluan niistä korostaa erityisesti sitä tosiseikkaa, että useiden jäsenvaltioiden lainsäädännössä ei mainita sukupuoleen perustuvaa syrjintää. Kuten esittelijä mainitsi, palkkaero on edelleen suuri; naisten ansaitsemat palkat ovat keskimäärin 15 prosenttia miesten palkkoja matalampia. Tämä ero kaventui vain prosentilla vuosina 2000–2006. Lissabonin strategian yhteydessä on erittäin tärkeää saada tähän jähmettyneeseen tilanteeseen muutos. Sen vuoksi pidän esittelijän tavoin tärkeänä suositella Euroopan komissiolle, että se valvoo tarkasti direktiivin täytäntöönpanoa ja kansallisten lainsäädäntöjen yhdenmukaisuutta sen kanssa.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjallinen. – (PL) Äänestin jäsen Madurellin miesten ja naisten tasa-arvoista kohtelua mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen koskevan mietinnön puolesta. Tasa-arvoinen kohtelu sukupuoleen, rotuun, uskontoon tai muuhun vastaavaan tekijään katsomatta on perusoikeus. Emme tietenkään voi unohtaa miesten ja naisten välisiä luonnollisia, biologisia eroavaisuuksia.

Mielestäni sukupuolten tasapuolista edustusta koskeva politiikka, joka edellyttää automaattisesti naisten ja miesten tarkalleen samansuuruista edustusta kautta linjan, ei varsinaisesti osoita, että olemme kiinnostuneita sukupuolten välisestä tasa-arvosta. Fyysisesti vaativissa ammateissa, kuten kaivos- tai terästeollisuudessa, tämä suhtautuminen johtaa ainoastaan naurettaviin tilanteisiin; sama koskee myös sairaanhoitajia ja opettajia. Emme myöskään voi pakottaa tyttöjä suuntautumaan teknisen alan opintoihin. Vain jotta voisimme säilyttää tarkalleen tasapuolisen edustuksen. Keskeisiä ongelmia ovat koulutusmahdollisuudet kaikilla tasoilla,

johtopaikkojen täyttäminen (myös poliittisissa instituutioissa), "sama palkka samasta työstä" -periaatteen toteuttaminen sekä riittävät mahdollisuudet saada sosiaaliturvaa ja -etuja sekä sairaanhoitoa äitiysvapaa huomioiden. Ammattiliitoilla pitäisi olla näissä asioissa merkittävä osa. Kyseessä on sekä paikallisesti, alueellisesti että kansallisesti tärkeä kysymys, joka koskee merkittävällä tavalla myös Euroopan unionin elimiä.

Käytän tämän tilaisuuden hyväkseni kiinnittääkseni huomionne tuomioistuinten päätöksiin, jotka syrjivät miehiä myöntämällä avioerotapauksissa lasten huoltajuuden lähes aina äidille.

Jörg Leichtfried (PSE), kirjallinen. – (DE) Äänestin jäsen Madurellin tasa-arvoista kohtelua koskevan direktiivin siirtämistä osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevan mietinnön puolesta.

Mielestäni on korkea aika, että naisia kohdellaan miehiin nähden tasa-arvoisesti kaikissa suhteissa, eikä vain joissain asioissa.

Niin uramahdollisuudet kuin jokapäiväinen työelämäkin osoittavat, että yhtäläisistä mahdollisuuksista ollaan vielä kaukana. Sukupuolten välinen palkkaero kaventuu joissain jäsenvaltioissa varsin vaivalloisesti ja joissain se on jopa lähtenyt uudelleen kasvuun.

Pidän tämän direktiivin täytäntöönpanoa erityisen tärkeänä näiden ilmiselvien epäkohtien vuoksi ja ennen kaikkea, koska perheellisenä ihmisenä arvostan ja kunnioitan naisia suuresti.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjallinen. – (FR) Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta on huolissaan miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa annetun direktiivin täytäntöönpanosta.

Koska Euroopan komissio ei ollut laatinut asiasta kertomusta, valiokunta suoritti oman tutkimuksensa kansallisten parlamenttien ja tasa-arvoasioihin paneutuneiden järjestöjen keskuudessa. Viralliset huomautukset on lähetetty 22 jäsenvaltioon. Osa määritelmistä on siirretty kansallisen lainsäädännön osaksi virheellisesti 15 jäsenvaltiossa. 5. lokakuuta 2008 yhdeksän jäsenvaltiota ei ollut vielä ilmoittanut komissiolle suorittamistaan toimenpiteistä direktiivin siirtämiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Valiokunta-aloitteinen mietintömme on hälytyskello ja varoitus jäsenvaltioille. Valitettavasti osa valiokunnassa hyväksytyistä ilmoituksista ja vaatimuksista oli liioiteltuja. Laadin sen vuoksi vaihtoehtoisen päätöslauselman.

Olemme sopineet yhteisestä päätöslauselmasta, jonka puolesta äänestin odottaessani vuoden 2009 alkupuoliskolla saatavaa täytäntöönpanokertomusta. Tämän jälkeen voidaan suorittaa perusteellinen analyysi, jonka pohjalta voimme päättää tarpeellisista toimenpiteistä perustamissopimuksen sekä miesten ja naisten tasa-arvoista kohtelua ja mahdollisuuksia koskevan lainsäädännön noudattamiseksi.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Syrjintä ja härintä eivät kuulu liberaaliin yhteiskuntaan. Tämä mietintö muistuttaa meitä siitä järkyttävästä tosiseikasta, että monilla jäsenvaltioilla on yhä edessään pitkä tie, ennen kuin miehet ja naiset voivat olla tasa-arvoisia yksityis- ja työelämässä. Epäoikeudenmukaisuuksien torjuminen esimerkiksi työmarkkinoilla ei kuitenkaan ole yksin EU:n elinten vastuulla, vaan se on ja sen kuuluu olla jäsenvaltioissa toimivien vastuullisten kansalaisten ja heidän poliittisten ja ammattiliittoedustajiensa asia. Vastustan ehdottomasti sellaisia muotoiluja, joilla pyritään tekemään näistä epäoikeudenmukaisuuksista syy ylikansallisuuden lisäämiselle jäsenvaltioiden itsemääräämisoikeuden kustannuksella. Johtajien ja johdettavien välistä kuilua kasvattamalla ei päästä liberaaliin yhteiskuntaan, joka perustuu kaikkien ihmisten tasa-arvoisuuden periaatteeseen.

Mietinnön pääasiallinen tavoite on kuitenkin osoittaa, miten syrjintä ja härintä voivat yhä tuhota ihmisen vaikutusmahdollisuudet ja muut mahdollisuudet elämässä. Tämä tavoite on niin tärkeä, että olen päättänyt kaikesta huolimatta äänestää vaihtoehtoisen päätöslauselmaesityksen puolesta.

Iosif Matula (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa laaditun mietinnön puolesta.

Vaikka sukupuolten tasa-arvo kuuluu Euroopan unionin perusoikeuksiin, viralliset tilastot osoittavat, että työllisyysasteiden välillä on edelleen eroja, erityisesti äskettäin Euroopan unioniin liittyneissä valtioissa.

Koska naisten ja miesten tasa-arvoinen kohtelu on yhä rakenteellinen ongelma, Lissabonin Eurooppa-neuvosto asetti maaliskuussa 2000 Euroopan unionin tavoitteeksi nostaa naisten työllisyysasteen yli 60 prosenttiin vuoteen 2010 mennessä. Tätä kehitystä on valvottava tarkasti uusissa jäsenvaltioissa.

Pidän direktiivin täytäntöönpanoa erittäin tärkeänä, jotta naisten syrjintä työmarkkinoilla voidaan kitkeä pois aikana, jolloin tätä asiaa koskevien asenteiden muuttaminen vaatii lisätoimenpiteitä erityisesti maaseutualueilla.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin mietinnön puolesta, koska mielestäni siinä komissiolle esitetty pyyntö valvoa direktiivin 2002/73/EY siirtämistä osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanon jälkeen hyväksytyn lainsäädännön noudattamista on perusteltu ja tarpeellinen.

Hyväksymällä tämän mietinnön Euroopan parlamentti tarjosi jäsenvaltioille hyödyllisen välineen, jonka avulla ne voivat vahvistaa miesten ja naisten tasa-arvoista kohtelua työmarkkinoilla koskevaa kansallista lainsäädäntöään.

Tilastojen mukaan miesten ja naisten työllisyysasteen välinen ero on kuitenkin yhä 28,4 prosenttia. Tämä osoittaa, että sukupuolten tasa-arvo työmarkkinoilla on edelleen ongelma, johon on puututtava.

Katson sen vuoksi, että jäsenvaltioiden on ryhdyttävä kaikkiin tarpeellisiin toimiin sukupuolten tasa-arvoa edistävien strategioiden toteuttamiseksi.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestin jäsen Madurellin miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa laaditun mietinnön puolesta.

Olen jäsen Madurellin kanssa yhtä mieltä siinä, että tasa-arvoisuuden periaate ei edelleenkään toteudu työmarkkinoilla käytännössä huolimatta Euroopan unionin toimista työssäkäyvien naisten osuuden kasvattamiseksi osana Lissabonin tavoitteita. Yhdyn esittelijän näkemyksiin direktiivin 2002/73/EY siirtämisestä osaksi kansallista lainsäädäntöä jäsenvaltioissa. Olen hänen kanssaan samaa mieltä myös siitä, että jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön direktiivissä säädetyt välineet vahvistaakseen kansallista lainsäädäntöään, joka koskee miesten ja naisten tasa-arvoista kohtelua työmarkkinoilla. Sukupuolten tasa-arvo työmarkkinoilla ei ole ainoastaan arvokas periaate; se on ja se tulee jatkossakin olemaan koko Euroopan unionin kestävän ja vakaan talouskehityksen perusta.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Miesten ja naisten välinen tasa-arvo kuuluu Euroopan unionin perusperiaatteisiin. Periaatteen toteutuminen vaatii kuitenkin vielä paljon työtä. Toivon, että teemme siitä poliittisen painopistealueen kaikilla Euroopan parlamentin käsittelemillä alueilla. Naisten oikeuksien valiokunnan ei tule olla ainoa aloitteentekijä tasa-arvoasioissa.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjallinen. – (PL) Sukupuolten tasa-arvo on perusoikeus. Siitä huolimatta sukupuolten epätasa-arvo on työmarkkinoilla edelleen vakava rakenteellinen ongelma, joka näkyy niin palkoissa, työllisyysasteessa kuin työsuhteiden laadussakin. Voimme valitettavasti todeta, että korkeampi koulutustaso ei aina johda mies- ja naistyöntekijöiden välisten palkkaerojen pienentymiseen.

Jäsen Madurellin mietintö tuo esiin jäsenvaltioiden epäonnistumiset miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen toteuttamisesta mahdollisuuksissa työhön, ammatilliseen koulutukseen ja uralla etenemiseen sekä työoloissa annetun direktiivin 2002/73/EY siirtämisessä osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen täytäntöönpanossa.

Esittelijä korostaa erityisesti, että monet jäsenvaltiot eivät ole siirtäneet syrjinnän määritelmää asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöään. Monissa valtioissa ainoa sitova määritelmä on yleinen määritelmä, jossa ei mainita sukupuoleen perustuvaa syrjintää. Eräissä muissa jäsenvaltioissa ei mainita seksuaalista häirintää tai se on sisällytetty ainoastaan yleiseen häirinnän määritelmään (Puolassa seksuaalinen häirintä on määritelty työlainsäädännön 183 artiklan a kohdan 6 jaksossa), minkä vuoksi uhrien on huomattavasti vaikeampaa vaatia oikeuksiaan.

Ruohonjuuritason aloitteet, joiden tarkoituksena on parantaa yleistä tietoisuutta tai auttaa syrjinnän uhreja, ovat syrjinnän torjumisen kannalta äärimmäisen tärkeitä.

- Päätöslauselmaesitys B6-0051/2009 (Lähi-idän/Gazan kaistan tilanteesta)

Marco Cappato (ALDE), kirjallinen. – (IT) Tehdäksemme eron Partito Radicalen kannan ja kantamme vastaisia näkemyksiä esittäneiden jäsenten välille arvoimme keskuudessamme, ketkä äänestäisivät tyhjää ja ketkä eivät osallistuisi äänestykseen lainkaan. Ratkaisu, jota EU tarjoaa pitkäaikaisen, rakenteellisen rauhan luomiseksi Lähi-itään ja jonka puhemies Pöttering on esitellyt uudelleen tänään täällä Strasbourgissa, on kaksi suvereenia, itsenäistä valtiota.

Euroopan perustajat olivat päinvastaista mieltä. Rauhan saavuttamiseksi ehdottomasta kansallisesta suvereniteetista on luovuttava. Näin Ventotenen manifestissa todettiin.

Meidän on nyt kuunneltava Israelin kansalaisten suurta enemmistöä, jotka toivovat Israelin liittymistä EU:hun ja joihin sekä Israelin että Euroopan johtajat suhtautuvat välinpitämättömästi.

Sodanjälkeisen ajan ”inklusiivinen” Eurooppa, joka on ollut avoin liittymisille ja toiminut vertailukohtana naapurivaltioille, on ollut rauhan osatekijä, vaikkakin puutteellisella tavalla. Kansallisvaltioiden ”eksklusiivinen” Eurooppa, joka puhuu Euroopan ”ulkorajoista” ja ”juutalais-kristillisistä juurista”, on Eurooppa, joka johtaa sotiin niin Lähi-idässä kuin Balkanilla ja Kaukasuksellakin, ja se luo jännitteitä kuten Uralilla, Turkissa ja Maghreb-maissa.

Väkivallattomana radikaalipuolueena katsomme, että rakenteellinen rauhaan johtava ratkaisu on eurooppalainen federalismi, Euroopan yhdysvallat, joka avaa ovensa Turkille, Israelille ja mahdollisesti demokraattisille valtioille, jotka luopuvat omasta absoluuttisesta suvereniteetistaan.

Proinsias De Rossa (PSE), kirjallinen. – (EU) Tuomitsen ehdottomasti siviiliväestön summittaisen ja julman tappamisen Gazassa yhtä lailla kuin tuomitsen israelilaisten siviilien tunteettoman ja oikeudettoman surmaamisen Hamasin ohjuksilla.

Äänestin Euroopan parlamentin Gazaa koskevan päätöslauselman puolesta, sillä siinä tuetaan selväsanaisesti YK:n turvallisuusneuvoston päätöstä, jossa osapuolia kehoitetaan välittömään tulitaukoon. Siinä myös kiinnitetään huomio parlamentin joulukuussa tekemään päätökseen EU:n Israel-suhteiden parantamisen lykkäämisestä. Toivoin päätöslauselman olevan suorasanaisempi. Uskon kuitenkin, että Euroopan parlamentissa ylivoimaisen enemmistön saanut päätöslauselma vaikuttaa Israelin ja Hamasin päätöksiin todennäköisemmin kuin yksittäisten poliittisten ryhmien päätöslauselmat.

Vastustan EU:n Israel-suhteiden parantamista ja katson, että Israelin kanssa tehty kauppasopimus olisi keskeytettävä, kunnes Israel ryhtyy noudattamaan ihmisoikeuksia ja sitoutuu rakentaviin ja merkittäviin neuvotteluihin naapureidensa kanssa kahden valtion ratkaisun toteuttamiseksi. Kaikkien jäsenvaltioiden olisi nyt peruutettava aiempi päätöksensä Israel-suhteiden parantamisesta, jotta Israel suostuisi neuvottelupöydän ääreen käsittelemään realistisia ehdotuksia.

Manuel António dos Santos (PSE), kirjallinen. – (PT) Päätin äänestää tyhjää Lähi-idän/Gazan kaistan tilanteesta laaditusta päätöslauselmaesityksestä siitä syystä, että Euroopan parlamentin päätöslauselma ei mielestäni ole tällä hetkellä perusteltavissa.

Uskon, että Euroopan parlamentti voisi puuttua asiaan tehokkaammin keskustelemalla siitä ilman äänestystä.

Koenraad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) *Une fois n'est pas coutume*, päätöslauselma on varsin tasapuolinen ja ansaitsee kaiken tukemme, sillä siinä selvästi vedotaan konfliktin molempiin osapuoliin väkivallan lopettamiseksi. Meidän ei kuitenkaan pidä kuvitella liikoja vaikutuksesta, joka Euroopalla ja erityisesti Euroopan parlamentilla voi olla Lähi-idän tilanteen kehittymiseen. Ennen kuin voimme ryhtyä etsimään ratkaisua, Hamasin on lopettava ohjusiskunsa Israeliin. Samalla Israelin on vähennettävä kohtuutonta väkivaltaansa, jonka uhreiksi joutuvat viattomat lapset ja muut siviilit. Vaikka tuenkin päätöslauselmaa, haluan muistuttaa parlamentin jäseniä siitä, että väkivaltaisuuksien yltymisen pääsyy on terroristijärjestö Hamas.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – Äänestin yhteisen päätöslauselman puolesta, vaikka Israelin toimia Gazassa ei siinä tuomittukaan yhtä ankarasti kuin olisin toivonut.

Hamasin summittaiset ohjusiskut ovat kestävämpiä, mutta Hamas ei kuitenkaan ollut ainoa syyllinen tulitauon päättämiseen. Israelin toimet ovat täysin kohtuuttomia. Väkivallan kohdistaminen viattomiin siviileihin – miehiin, naisiin ja lapsiin – on eräänlainen kollektiivinen rangaistus, joka on vastoin kansainvälistä humanitaarista lakia.

YK:n toimipaikkoihin ja sen avun jakeluun kohdistetut iskut on ilmeisesti tarkoitettu riistämään apu sitä tarvitsevilta ja poistamaan Israelin barbaaristen tekojen puolueettomat tarkkailijat.

Mathieu Grosch (PPE-DE), kirjallinen. – (DE) Mielestäni on oikein ja asianmukaista, että Euroopan parlamentti puhuu yhdellä äänellä. Meidän on yhdistettävä voimamme tehdäksemme selväksi sekä Israelille että Hamasille, että vastustamme kaikkia väkivaltaisia vihamielisyyksiä ja vaadimme ehdotonta kunnioitusta rauhanturvajoukoille ja avustajajärjestöille.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Päätöslauselmassa vaaditaan tulitaukoa, joka on saavutettava pikaisesti, tästä olemme yhtä mieltä. Siitä huolimatta parlamentin hyväksymä Gazan kaistan äärimmäisen vakavaa tilannetta koskeva päätöslauselma on varsin puutteellinen ja siihen sisältyy jopa kielteisiä näkökohtia. Puutteellisuus tulee esiin erityisesti, kun päätöslauselmaa verrataan YK:n ihmisoikeusneuvoston 12. tammikuuta antamaan päätöslauselmaan. Parlamentin päätöslauselmassa:

- Ei sanallakaan tuomita Israelia huolimatta sen raa'asta väkivallasta, rikoksista ja perusoikeuksien loukkauksista.

- Tilanteen monitulkintaisuus korostuu; se tosiseikka, että Palestiinassa on valloittaja ja alistettu, hyökkääjä ja uhri, sortaja ja sorretty, hyväksikäyttäjä ja hyväksikäytetty, peittyä ja Israelin vastuu jätetään huomiotta.

- Salataan EU:n velvollisuudet, EU:n osasyllisyys siihen, että Israelia ei ole rankaistu. Esimerkkeinä voidaan ottaa esiin hiljattain tehty päätös parantaa kahdenvälisiä suhteita Israelin kanssa ja EU:n jäsenvaltioiden häpeällinen pidättäytyminen äänestämästä YK:n ihmisoikeuskomitean hyväksymästä päätöslauselmasta.

- Lisäksi tilanteessa, joka on näinkin vakava, EU ei kritisoi Israelin loukkauksia YK:n päätöslauselmia kohtaan, miehityksen päättämistä, laittomia siirtokuntia, eristävää muuria, murhia, pidätyksiä, lukemattomia nöyryytyksiä, joiden kohteena on Palestiinan kansa tai sen luovuttamaton oikeus valtioon, jolla on vuoden 1967 rajat ja pääkaupunki Itä-Jerusalemmissä.

Jens Holm ja Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), kirjallinen. – (SV) Pidämme myönteisenä sitä, että päätöslauselmassa vaaditaan Israelia lopettamaan Gazan asukkaiden tappaminen välittömästi. On kuitenkin valitettavaa, että päätöslauselmassa ei vaadita Israelin kanssa tehdyn assosiaatiosopimuksen keskeyttämistä ja Israel-suhteiden parantamisen lopettamista. Tällaiset vaatimukset tulisi ilman muuta esittää valtioille, joka rikkoo näin räikeästi tekemiään sitoumuksia erityisesti ihmioikeuksien ja kansainvälisen lainsäädännön noudattamisen suhteen.

Lisäksi asetamme kyseenalaiseksi väitteen, jonka mukaan Israelin hyökkäys olisi ollut vastaus Hamasin ohjusiskuun. Israel on rikkonut tulitaukoa toistuvasti, muun muassa 4. marraskuuta viime vuonna, kun Israelin joukot menivät Gazan kaistalle ja tappoivat kuusi palestiinalaista. Lisäksi se on rankaissut palestiinalaisia kollektiivisesti muun muassa järjestämällä kauppasaarron, katkaisemalla sähkönsaannin, laajentamalla siirtokuntia, rakentamalla muureja ja sieppaamalla johtavia palestiinalaispoliitikkoja

Tästä huolimatta kannatamme yhteistä päätöslauselmaa ja Israelille suunnattua vaatimusta lopettaa tappamiset välittömästi.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE), kirjallinen. – (ES) Puhemies Pöttering puhui hätäisesti todetessaan, että kukaan ei äänestänyt päätöslauselmaa vastaan. Minä äänestin sitä vastaan. Myönnän, että päätöslauselmaan sisältyy monia myönteisiä elementtejä, erityisesti ajatus Gazan asukkaiden "kollektiivisesta rangaistuksesta". Pidän päätöslauselmaa kuitenkin riittämättömänä. Ainoa käytännön teko, jonka Euroopan parlamentti voi toteuttaa, on pyrkiä Israelin assosiaatiosopimuksen jäädyttämiseen. Kaikki muu on pelkkää puhetta – toki myönteistä ja mukavaa –, mutta vain puhetta. Poliitikassa kauniit sanat eivät merkitse mitään. Niiden sijaan tarvitaan tekoja. Tämä päätöslauselma ei muuta Gazassa MITÄÄN. Jos kyseessä olisi ollut mikä tahansa muu valtio kuin Israel, päätöslauselma olisi ollut huomattavasti painokkaampi. Israelilla on oikeus elää rauhassa, mutta sille on tehtävä selväksi, että se ei voi kuitenkaan toimia miten tahansa. Lisäksi tämä loukkaus voi ainoastaan kärjistää konfliktia. Tämä on murheellinen päivä Euroopan parlamentille, sillä se on päättänyt vain puhua tekoihin ryhtymisen sijaan.

Carl Lang (NI), kirjallinen. – (FR) Päätöslauselma, jota kaikki Euroopan parlamentin ryhmät ovat käsitelleet ja jonka on tarkoitus edustaa Euroopan kansojen etuja, sisältää joitain erinomaisia suosituksia, kuten vaatimuksen taisteluiden lopettamisesta, mutta siinä ei viitata konfliktien tuomiseen Eurooppaan. Israelin toimien vastaiset mielenosoitukset olivat järkyttäviä väkivaltaisuuksensa vuoksi, mutta erityisesti järkytyin kahdesta niitä esittävästä kuvasta.

Toisessa niistä mielenosoittajat, joista valtaosa oli maahanmuuttajia, heiluttivat Palestiinan, Algerian, Hamasin ja Hizbollahin lippuja sekä arabiankielisiä banderolleja.

Toisessa ranskalaiset äärivasemmistojohtajat, Besancenot vallankumouksellisesta kommunistiliitosta ja Buffet kommunistipuolueesta, marssivat imaamien kanssa.

Nämä kuvat kertovat kahdesta huolestuttavasta muutoksesta: islamistijärjestöjen ote muslimivaltioista tulevista lukuisista maahanmuuttajista kiristyy vähitellen, ja kaksi sivilisaatiomme tuhoamiseen pyrkivää

vallankumouksellista liikettä, islamistiliikkeitä ja ääriivasemmisto, ovat tehneet keskenään salaliiton. Nyt enemmän kuin koskaan eurooppalaisten identiteetin ja vapauden turvaaminen vaatii tällaisten mielenosoitusten kieltämistä ja maahanmuuttoliikkeen kääntämiseen pyrkivän politiikan täytäntöön panemista.

Roselyne Lefrançois (PSE), kirjallinen. – (FR) Euroopan parlamentti ei voinut vaieta Gazan tilanteen vakavuuden edessä. Olen sen vuoksi antanut tukeni tälle päätöslauselmalle, jossa vaaditaan välitöntä ja pysyvää tulitaukoa – Israelin sotatoimien lopettamista Gazan kaistalla sekä Hamasin Israeliin kohdistamien ohjusiskujen päättämistä.

Olen kuitenkin pahoillani siitä, että päätöslauselmassa ei tuomita tiukasti ja painokkaasti Israelin armeijan tekemiä hyökkäyksiä, jotka ovat jo saaneet aikaan yli 1 000 kuolonuhria, joista pääosa on siviileitä. Yhdyn Euroopan parlamentin sosialidemokraattisen ryhmän puheenjohtajaan Martin Schulziin, joka ennen äänestystä totesi näiden iskujen olevan mahdottomia hyväksyä. Olisin kuitenkin toivonut, että tämä paheksunta olisi ilmaistu kirjallisesti.

Samaan tapaan päätöslauselmassa pyydetään Israelin viranomaisia takaamaan humanitaarisen avun keskeytyksetön jakelu ja kansainvälisen lehdistön vapaa pääsy Gazaan, mutta siinä ei viedä asiaa pidemmälle asettamalla EU:n Israel-suhteiden parantamisen ehdoksi sitä, että Israel noudattaa humanitaarista lakia, mitä olin toivonut.

Euroopalla on konfliktin ratkaisemisessa merkittävä tehtävä. Israelilaisten ja palestiinalaisten välinen kestävä rauha voidaan nähdäkseni kuitenkin saada aikaan vain luomalla elinvoimainen palestiinalainen valtio, joka tunnustaa Israelin ja jonka Israel tunnustaa.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), kirjallinen. – (ES) Gazaa koskevassa yhteisessä päätöslauselmassa on myönteisiä piirteitä: siinä pyydetään välitöntä tulitaukoa sekä tunnustetaan Israelin armeijan aikaan saamat 1 000 kuolonuhria, joista osa oli naisia ja lapsia, ja se, että Israelin järjestämä Gazan kauppasaarto rikkoo kansainvälistä humanitaarista lakia.

En kuitenkaan voinut äänestää päätöslauselman puolesta, sillä siinä Hamasille sälytetään yhtä suuri vastuu tilanteesta kuin Israelille. Päätöslauselmassa ei tunnusteta, että 4. marraskuuta tehdyn aselevon rikkoi Israelin armeija, joka hyökkäsi Gazaan maitse ja ilmaitse. Sen sijaan syy tulitauon rikkomisesta heitetään Hamasin niskoille. Päätöslauselma on selvästi puutteellinen, sillä siinä ei pyydetä komissiota ja neuvostoa ryhtymään tiukkoihin toimiin. EU:n pitäisi jäädättää nykyinen EU:n ja Israelin assosiaatiosopimus sen 2 artiklan rikkomisen perusteella. Artiklassa määrätään, että sopimus edellyttää ihmisoikeuksien kunnioittamista. Lisäksi yhteisessä päätöslauselmassa ei vaadita Israelia lopettamaan Gazan sulkua, eikä pyydetä kaikkia 27 jäsenvaltiota peruuttamaan aseiden vientiä Israeliin.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Päätöslauselma on onnistunut yhdistämään Euroopan parlamentin suurimmat poliittiset ryhmät laatimaan julistuksen, joka on ehdottoman tarpeellinen Lähi-idän tämänhetkisen humanitaarisen tilanteen ja turvallisuustilanteen vuoksi.

Konflikti vaikuttaa jo nyt vakavasti suureen osaan alueen siviiliväestöä sekä YK:n läsnäoloon Gazassa huolimatta tapahtumista, jotka johtivat sen puhkeamiseen. Uskon muiden parlamentin jäsenten tavoin, että olemme tilanteessa, jossa kestäviä ratkaisuja voidaan saada aikaan vuoropuhelun avulla, ja että vuoropuhelu on mahdollista vasta tulitaukosopimuksen solmimisen jälkeen.

Lisäksi Romanian johdonmukaiset näkemykset tässä asiassa näkyvät päätöslauselmassa monissa kohdin. Olen iloinen, että minulla on nyt tilaisuus äänestää sellaisen asiakirjan puolesta, joka edustaa sekä eurooppalaisen poliittisen perheen että oman maani näkemyksiä.

Vural Öger (PSE), kirjallinen. – (DE) Pidän Gazan kaistan tilannetta koskevan päätöslauselman hyväksymistä tervetulleena. On erittäin tärkeää, että Euroopan parlamentti ilmaisee näkemyksensä tästä kriisistä. On parlamentin velvollisuus tuomita tämä humanitaarinen katastrofi ja vaatia johtajilta ihmisoikeuksien kunnioittamista, kuten se tekeekin. Juuri tämän vuoksi parlamentti ei voi vaieta enää. Sen vuoksi äänestin päätöslauselman puolesta. Parlamentti olisi kuitenkin voinut antaa painokkaamman viestin; päätöslauselma on nyt joiltain osin liian heikko. On tärkeää, että me vaadimme pysyvää tulitaukoa ja tuomitsemme siviiliväestön kärsimykset. On myös meidän velvollisuutemme ehdottaa käytännöllisiä ratkaisuja sodan päättämiseksi ja vaatia EU:ta sitoutumaan niihin tehtävässään osana kvartettia. Koska Yhdysvallat on tällä hetkellä toimintakyvytön presidentin vaihtumisen vuoksi, EU:n on kasvatettava velvollisuudentuntoaan. Israel-suhteiden parantamista koskeviin neuvotteluihin on vaadittava taukoa Israelin kohtuuttomien

sotatoimien vuoksi. Valitettavasti päätöslauselmassa ei ole minkäänlaista mainintaa tästä. Jos Israel ei halua neuvotella suoraan Hamasin kanssa, on EU:n tehtävä varmistaa, että muut tahot keskustelevat Hamasin kanssa. Sotilasoperaation jatkuminen vaatii liian monia ihmishenkiä. Näin vakavaa humanitaarista kriisiä ei voida ratkaista pelkällä kaunopuheisuudella.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Yhteisessä päätöslauselmassa katsotaan sormien läpi Israelin julman ja raa'an sodan syitä. Sodan arvellaan olevan vastaus Hamasin ohjusiskuihin. Kaikki tietävät, että sota oli etukäteen suunniteltu ja että sen syyt ovat Israelin miehityksessä sekä Israelin haluttomuudessa toteuttaa YK:n päätöslauselmia itsenäisestä palestiinalaisvaltiosta, jonka pääkaupunki on Itä-Jerusalemmissä. Se on seurausta Yhdysvaltojen ja EU:n tukemasta Israelin aggressiivisesta politiikasta, johon kuuluvat laittomat siirtokunnat ja kieltäytyminen palaamasta vuoden 1967 rajoihin.

Päätöslauselmassa puhutaan sodan lopettamisesta, mutta siinä ollaan kuitenkin odottavalla kannalla; siinä ei vaadita EU:lta toimenpiteitä, ei edes uusien suhteiden jäädyttämistä Israelin painostamiseksi. Siinä ei myöskään tuomita Israelin hyökkäävää politiikkaa, päin vastoin siinä sekaannutaan palestiinalaisten sisäisiin ongelmiin.

Päätöslauselman allekirjoittajat vaativat yksimielisesti EU:lta näkyvämpää roolia, mikä on yhteydessä sen imperialistisiin pyrkimyksiin alueella. Ne lujittavat Yhdysvaltojen/Naton suunnitelmaa "laajemmasta Lähi-idästä", johon EU on suostunut ja jonka tavoitteena on auttaa imperialisteja alistamaan koko alue.

Näistä syistä Kreikan kommunistipuolue ei äänestänyt poliittisten ryhmien yhteisen päätöslauselman puolesta, vaan vaatii sen sijaan imperialismiin vastaisen toiminnan vahvistamista ja toteaa, että "hyvää" ja "huonoa" imperialismia ei ole olemassakaan.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Kieltäydyin äänestämästä Euroopan parlamentin Gazan kaistan tilannetta koskevan yhteisen päätöslauselman puolesta, sillä vaikka päätöslauselmassa onkin myönteisiä näkökohtia, siinä ei kuitenkaan selväsanaisesti tuomita humanitaariseen katastrofiin johtanutta, kohtuutonta sotilaallista reaktiota. Ei riitä, että Euroopan parlamentti ilmaisee olevansa järkyttynyt ja pahoillaan siviiliväestöön kohdistuneista iskuista ja humanitaarisen avun saannin estymisestä. Euroopan on kannettava vastuunsa ja vaadittava, että Israel päättää väkivallantekonsa lopullisesti ja ryhtyy etsimään pitkäaikaista ja toimivaa ratkaisua. Valitettavasti tätä vahvaa poliittista tahtoa ei kuitenkaan löydy Euroopan parlamentin hyväksymästä kompromissipäätöslauselmasta.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Israelin oikeutta rauhanomaiseen ja turvalliseen olemassaoloon ei voida kieltää. Myöskään palestiinalaisilta ei voida kieltää oikeutta elää vapaalla, itse hallitsemallaan alueella rauhanomaisesti, demokratiaa ja ihmisoikeuksia kunnioittaen. Aluetta koskevan ratkaisun on taattava, että nämä oikeudet eivät vaarannu.

Gazan vastakkainasettelu osoittaa Länsirannan päinvastaisen tilanteen kautta, että osapuolten välille voidaan jännitteistä ja konflikteista huolimatta rakentaa suhde, jos molemmat suostuvat hyväksymään toisen olemassaolon. Tämä ei koske Hamasia, joka käyttää valtaansa saamaansa aluetta ajaakseen ilmoittamaansa tavoitetta, joka on estää Israelin olemassaolo.

Nämä olosuhteet eivät kuitenkaan vähennä Gazan väkivaltaisuuksien traagisuutta. Tiedämme, että Hamas ei välitä palestiinalaisten kuolonuhrien määrästä, vaan käyttää väestöä ihmiskilpinä Israelin iskuja vastaan ja kuolonuhreja propaganda-aseinaan. Israel, joka oikeutetusti puolustaa turvallisuuttaan, jatkaa taisteluja seurausten murheellisuudesta huolimatta. Tältä prosessilta ei voida välttyä, mikäli kansainvälinen yhteisö, arabimaat mukaan lukien, ei aseta toisen osapuolen olemassaoloa ja toisen turvallisuutta Lähi-idän rauhanprosessin tavoitteeksi.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kannatan Gazan kaistan murheellista tilannetta koskevaa päätöslauselmaehdotusta.

Pidän muiden tavoin huolestuttavana sitä, että konfliktiin ei ole odotettavissa ratkaisua lähitulevaisuudessa huolimatta koko kansainvälisen yhteisön ilmaisemasta toiveesta vihamielisyyksien lopettamiseksi. Esitän kollegoideni tavoin vilpittömät pahoitteluni Gazan siviiliväestön kärsimysten vuoksi ja uskon, että ainoa mahdollinen ratkaisu ei vain tällä alueella, vaan kaikkialla pyhällä maalla, on vuoropuhelu, neuvottelu ja diplomatia – ei missään tilanteessa sota, joka ainoastaan kärjistää vihaa.

Euroopan unioni voi ottaa ja sen täytyy ottaa keskeinen rooli tässä prosessissa sekä tulitauon aikaansaamiseksi että humanitaarisen avun edellyttämien kanavien avaamiseksi. Tämän vuoksi äänestän

päätöslauselmaehdotuksen puolesta ja toivon, että sovittelupyrkimykset johtavat mahdollisimman nopeasti konkreettiseen edistykseen kohti rauhaa.

Martine Roure (PSE), kirjallinen. – (FR) Israelin ja Gazan välinen konflikti on jatkunut aivan liian pitkään.

Kuolonuhreja on jo tuhansia. Meidän velvollisuutemme on ennen kaikkea taata se, että taistelut lopetetaan välittömästi.

Gazan eristämispolitiikka on epäonnistunut, ja sen uhriksi joutunut väestö on radikalisoitunut.

Israelin ja Palestiinan välistä konfliktia ei voida ratkaista sotilaallisesti.

Ainoa mahdollinen ratkaisu on osapuolten välinen kestävä ja kattava rauhansopimus. Sen vuoksi pyydämme, että kvartetti järjestäisi mahdollisimman pian kansainvälisen konferenssin, johon osallistuisivat kaikki alueen sidosryhmät ja joka perustuisi Arabiliiton aloitteeseen, viimeisimpään israelilaisten ja palestiinalaisten väliseen sopimukseen.

Sillä välin katsomme, että EU:n ja Israelin välisten poliittisten suhteiden parantamiselle on asetettava ehdoksi kansainvälisen humanitaarisen lainsäädännön noudattaminen. Näin ollen vastustimme äänestystä, joka kannatti Israelin aktiivisempaa osallistumista yhteisön ohjelmiin.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Kannatin Euroopan parlamentin Gazan kaistan tilannetta koskevaa päätöslauselmaa, jossa vaaditaan alueelle välitöntä tulitaukoa.

Konfliktin osapuolten kannasta huolimatta uskon, että vuoropuhelu on ainoa tapa ratkaista ongelmia kaikkien parhaaksi.

Olle Schmidt (ALDE), kirjallinen. – (SV) Gazan tilannetta koskevassa päätöslauselmassa, jonka Euroopan parlamentti hyväksyi tämpäpäiväisessä äänestyksessä, ei tuomittu terroristijärjestö Hamasia, joka rikkoi tulitauon joulukuussa ja joka käyttää siviilejä ihmiskilpinään. Tästä puutteesta huolimatta äänestin päätöslauselman puolesta, sillä katsoin tärkeäksi äänestää tulitaukoa koskevan vaatimuksen puolesta.

Brian Simpson (PSE), kirjallinen. – (EN) Tilanne Gazan kaistalla on murheellinen. Satoja viattomia siviilejä on tapettu ja tuhannet joutuvat kohtaamaan kuolemaa joka päivä. Kyllä, Israelin pitää saada elää rauhassa. Kyllä, rajan toiselta puolen tulevat ohjusiskut ovat kestäättömiä, ja ne on saatava loppumaan.

Israelin reaktio on kuitenkin täysin kohtuuton, eikä sitä voida hyväksyä.

Israelilaiset eivät kunnioita kansainvälistä yhteisöä. He ovat tulittaneet YK:n aluetta, he ovat hyökänneet koulujen ja lasten kimppuun. Tällaista ei voida hyväksyä; tämän on loputtava. Tulitauko on saatava aikaan välittömästi.

Äänestän tämän päätöslauselman puolesta, sillä Euroopan parlamentin on saatava äänensä kuuluviin, jotta Gazaan loukkuun jääneitä viattomia palestiinalaisia ei unohdeta.

Israel: Sinulla on oikeus elää rauhassa. Sinulla ei ole oikeutta tuhota sattumanvaraisesti ja jakaa kuolemaa ja tuhoa viattomille siviileille. Toimesi osoittavat, että sinusta on tullut hyökkääjä, et ole enää uhri.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjallinen. – (NL) Olen hyväksynyt käsittelemämme kompromissin, vaikka siinä ei olekaan toivomaani puhtia ja terävyyttä. Olen tyrmistynyt ja vihainen Israelin ilma- ja maavoimien laajamittaisesta ja kohtuuttomasta hyökkäyksestä Gazan tiiviisti asutetulle alueella.

Tunnen myötätuntoa Gazan kaistalla jumissa olevia 1,5 miljoonaa palestiinalaista kohtaan ja olen huolissani heidän kohtalostaan ja turvallisuudestaan. Olen huolissani myös Länsirannan palestiinalaisten humanitaarisesta tilanteesta; huolimatta yhteistyöstä palestiinalaishallinnon kanssa heidän elinolonsa eivät ole parantuneet.

On valitettavaa, että kompromississa ei mainita EU:n ja Israelin välisten suhteiden parantamisen ongelmaa. Kehotan neuvostoa jäädyttämään Israel-suhteiden parantamisen, kunnes kaikki osapuolet ovat sopineet täydellisestä ja pysyvästä tulitauosta ja Israel antaa humanitaarisen avun liikkua vapaasti.

EU:n ja Israelin välisiä suhteita voidaan parantaa vasta, kun ihmisoikeuksia ja kansallista humanitaarista lainsäädäntöä kunnioitetaan, kun Gazan kaistan humanitaarinen kriisi ja palestiinalaisalueiden miehitys päättyy ja kun kattavan rauhansopimuksen solmimiseksi ja EY:n ja PLO:n väliaikaisen assosiaatiosopimuksen täytäntöönpanemiseksi ryhdytään kaikkiin tarvittaviin toimiin.

Catherine Stihler (PSE), kirjallinen. – (EN) Tuen Gazaa koskevaa päätöslauselmaa sekä välitöntä tulitaukoa koskevia vaatimuksia.

- Päätöslauselmaesitys B6-0033/2009 (Afrikan sarven tilanteesta)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Kiitos, arvoisa puhemies. Äänestän päätöslauselmaesityksen puolesta. Tilanne Afrikan sarvessa on yhä erittäin huolestuttava. Toisiinsa punoutuneiden ongelmien ja konfliktien vuoksi EU:n on oltava jatkuvasti varuillaan, jottei tilanne kärjistyisi dramaattisesti. Uskon ryhmäni tavoin, että Afrikan sarven tilanne vaatii nopeita ja kattavia toimia.

Kuten jo aiemmin on todettu, suurimmat ongelmat aiheutuvat alueen eri valtioiden välisistä lukuisista konflikteista. Tästä syystä on erittäin tärkeää kiinnittää huomiota turvallisuuteen ja siihen liittyviin moniin seikkoihin, kuten siihen, miten hallituksen vaihtoksia tulisi valvoa; hallituksia olisi vaadittava sitoutumaan ennakoivasti parantamaan ihmisoikeuksia.

Marie-Arlette Carlotti (PSE), kirjallinen. – (FR) Afrikan sarvea koettelevat tällä hetkellä useat vitsaukset:

- sota, sekä sisällissota että alueellinen sota
- demokratian ja vapauden puute
- nälänhätä ja ruokakriisi

Merirosvous, joka yleensä liitetään vain kaukaisiin aikoihin, on tämän kaaoksen viimeisen tuote.

Aluetta repivien murhenäytelmien ja verenvuodatuksen edessä meidän ei tarvitse vaieta ja todeta, ettemme voi tehdä mitään.

Juuri nyt, kun kansainvälinen yhteisö osoittaa merkkejä kyllästymisestä loputtomalta tuntuvaan kriisiin, EU:n on otettava johtava asema.

Käynnistämällä Atalante-operaation, jonka tavoitteena on suojella riskiryhmiin kuuluvia aluksia ja ruokakuljetuksia somalipakolaisille, EU on osoittanut, että se pystyy hätätilanteessa löytämään todellisia ja toimivia ratkaisuja.

Sen on kuitenkin löydettävä ratkaisuja myös alueella vallitsevaan yleiseen poliittiseen kriisiin.

Sen on rakennettava "EU:n aluepoliittinen kumppanuus rauhan, turvallisuuden ja kehityksen edistämiseksi Afrikan sarvessa", jonka kehitysyhteistyövaliokunta käynnisti hyväksyessään mietintönsä huhtikuussa 2007.

Emme saa antaa Afrikan sarven ajautua tilanteeseen, jossa rikollisuus kukoistaa ja alueen kehitys pysähtyy.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjallinen. – (SV) Uskon vakaasti, että Euroopan parlamentin ei tule sekaantua ulkopoliittikkaan. Sen vuoksi äänestin koko päätöslauselmaa vastaan. Tämä ei tarkoita sinällään, että pitäisin päätöslauselmaa kaikin tavoin vääränä tai ei-toivottuna. Mietintöön sisältyi päin vastoin monia myönteisiä seikkoja, joita olisi tukenut täysin, jos kyseessä olisi ollut vaikkapa Ruotsin hallituksen julistus. Esimerkkinä voin mainita ruotsalais-eritrealaisen toimittajan Dawit Isaakin tapauksen; Isaak on ollut vangittuna ilman oikeudenkäyntiä vuodesta 2001 lähtien.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) On epätodennäköistä, että EU ja kansainvälinen yhteisö pystyvät muuttamaan Somalian perustilannetta. Sen sijaan meillä voi olla mahdollisuudet vaikuttaa yhteen sen seuraukseen: merirosvoukseen. Meidän on muistettava, että merirosvous on pääasiassa Etelä- ja Keski-Somaliassa asuvien ryhmien keino hankkia tuloja. Näitä tuloja käytetään sitten maassa ja alueella kytevien konfliktien lietsomiseen.

Laivastoresurssien lisääminen alueella voi vaikuttaa myönteisesti Somalian turvallisuuteen ja sen seurauksena koko alueeseen. EU:n on sen vuoksi tuettava Somalian hallinnon maltillisia osapuolia, jotka ovat sitoutuneet alueen vakauttamiseen ja rauhoittamiseen. Merirosvouksen torjuminen on realistinen mahdollisuus Euroopan unionille, jolla on riittävä sotilaallinen kapasiteetti ja joka voi osallistua sekä elintärkeän kuljetusreitien turvallisuuden palauttamiseen että alueen vakauttamiseen ja rauhoittamiseen.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, äänestän Afrikan sarven tilannetta koskevan päätöslauselmaehdotuksen puolesta.

EU:n toimielinten on omaksuttava selkeä kanta Afrikan sarven aran tilanteen suhteen. Tästä syystä kannatan ajatusta kehottaa neuvostoa nimittämään erityinen EU:n edustaja tai lähettiläs Afrikan sarven alueelle. Etiopian, Eritrean, Somalian ja Djiboutin on tehtävä yhteistyötä, jos ne haluavat päästä ulos tämänhetkisestä umpikujastaan.

Sen vuoksi Eritrean hallituksen on harkittava uudelleen hiljattaista vetäytymistään IGADista. Sen vuoksi Djiboutin on tehtävä parhaansa ammattiyhdistys-oikeuksien lainsäädännöllisen turvaamisen vuoksi. Sen vuoksi Etiopian on kumottava julistuksensa kansalais- ja hyväntekeväisjärjestöjen rekisteröimisestä ja sääntelystä. Sen vuoksi Somalian on tehtävä loppu humanitaarisesta ja turvallisuuskriisistä, joka on yksi maailman pahimmista.

- Päätöslauselmaesitys RC-B6-0028/2009 (Valkovenäjä)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Näyttää siltä, että Lukashenkon hallitus alkaa vihdoinkin, vaikkakin vasta haparoivasti, osoittaa merkkejä avautumisesta kansainväliselle yhteisölle. Valko-Venäjä on lähinaapureitamme. Meidän on otettava tapahtunut kehitys huomioon, ja ryhdyttävä pian parantamaan suhteitamme yhteistyössä Valko-Venäjän kanssa. Emme kuitenkaan voi tinkiä vaatimuksistamme ihmisoikeuksien sekä sananvapauden ja tiedonvälityksen vapauden kunnioittamisen suhteen. Kuvat opposition rauhanomaisten, demokraattisten mielenosoitusten tukahduttamisesta ovat yhä kirkkaina mielissämme.

Haluaisin lisäksi pyytää, että Valko-Venäjä ryhtyisi tehokkaampiin toimiin, jotta valkovenäläisten lasten EU:ssa asuvien isäntäperheiden luo tekemiä kesävierailuja koskevista yhteisistä säännöistä voitaisiin sopia. Vierailut ovat ongelmallinen aihe, sillä Valko-Venäjän hallitus muuttaa strategiaansa vuosittain. Tämä johtaa usein varsin hankaliin tilanteisiin, jotka vaikuttavat haitallisesti erityisesti jo muilla tavoin heikommassa asemassa oleviin lapsiin. Viimeaikainen kehitys on myönteistä, mutta Valko-Venäjällä on vielä edessään pitkä tie. Toivomme, että presidentti Lukashenko haluaa jatkaa tällä tiellä, monien alkuvaikeuksien jälkeen, ainakin osan matkaa yhdessä.

Martin Callanan (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Euroopan unioni hyljeksii Valko-Venäjää yhä monelta osin presidentti Lukashenkon autoritaarisen hallinnon vuoksi. Viimeisten viiden vuoden aikana Euroopan parlamentti on myöntänyt Sakharov-palkinnon kahdesti valkovenäläiselle toisinajattelijalle; lisäksi muita valkovenäläisiä on asetettu ehdolle palkinnon saajiksi. Tämä osoittaa selvästi parlamentin tunnustavan, että ihmisoikeuksia ja poliittisia vapauksia poljetaan Valko-Venäjällä.

On kuitenkin nähtävissä merkkejä siitä, että presidentti Lukashenko on vähitellen lämpenemässä länsimaille. Tilanne Valko-Venäjällä on luonnollisesti edelleen vakava, mutta meidän on ymmärrettävä, että presidentti Lukashenkon kädenojennusten tunnustaminen ja niihin vastaaminen on yksi tapa saada Valko-Venäjä lähentymään kohti Euroopan unionia. Lyhyesti sanottuna kyseessä on keppi- ja porkkana-tilanne.

Olen kiinnostunut Keski-Aasian entisistä neuvostotasavalloista ja mielestäni niiden ja Valko-Venäjän välillä on monia yhteyksiä. Päätöslauselmassa ei pidättäydytä kritisoimasta presidentti Lukashenkoa, vaan siinä esitetään eräänlainen tiekartta, jonka avulla hän voi normalisoida suhteensa EU:n kanssa.

Meidän ei pidä kuvitella Valko-Venäjältä liikkoja, eikä meidän pidä epäröidä keskeyttää vuoropuheluumme tilanteen mahdollisesti huonontuessa. Päätöslauselma tarjoaa kuitenkin toivoa siitä, että suhteet voivat parantua ajan myötä, ja sen vuoksi äänestin sen puolesta.

Koenraad Dillen (NI), kirjallinen. – (NL) Olen äänestänyt tämän päätöslauselman puolesta. Euroopan parlamentti pitää myönteisenä sitä, että lehdistönvapauden rajoituksia on Valko-Venäjällä jonkin verran vähennetty ja että joitain poliittisia vankeja on vapautettu. On kuitenkin todettu, että osa toisinajattelijoista on yhä kaltereiden takana. Päätöslauselmassa todetaan, että EU-suhteiden parantamiseksi Valko-Venäjän tulee muun muassa vapauttaa poliittiset vankinsa ja taata sananvapaus. Myös lainsäädännöllisiä muutoksia on tehtävä, ja valkovenäläisille on annettava oikeus liikkua vapaasti.

Me kaikki kannatamme näitä vaatimuksia, mutta haluan kuitenkin kysyä teiltä: eikö Euroopan parlamentin tulisi osoittaa nämä päätöslauselmat myös valtioille, joihin EU:lla on hyvät suhteet? Mieleeni tulee Kiina, jossa ihmisoikeustilanne on vähintäänkin yhtä heikko kuin Valko-Venäjällä. Vai estävätkö meitä kenties kaupalliset näkökohdat?

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Päätöslauselma jatkaa meneillään olevaa, hedelmällistä vuoropuhelua Valko-Venäjän hallituksen kanssa. Se kertoo Euroopan parlamentin ja EU:n kansalaisten huolesta Valko-Venäjän ihmisoikeustilanteen ja yleisen kehityksen suhteen.

Valko-Venäjän viranomaiset ovat edistyneet jonkin verran, mikä on kiitettävää, mutta toivomme, että he käynnistävät todellisen demokratisaatioprosessin, eivätkä ainoastaan tee väliaikaisia kosmeettisia muutoksia. Päätöslauselma on riittävän painokas, mutta samalla sopivan hienovarainen tuodakseen esiin sekä tyytyväisyytemme ensin mainittuun kehitykseen että huolestamme jälkimmäisen mahdollisuuden vuoksi.

Alueen viimeaikaiset tapahtumat korostavat jälleen kerran merkitystä, joka on hallinnon avoimuudella sekä hallitusten demokraattisella vastuulla edustamilleen kansalaisille. Omaksutut demokraattiset arvot ovat sidoksissa sekä yhteiskuntien että markkinoiden vakauteen ja kehitykseen, energiainmarkkinat mukaan lukien. Päätöslauselma on askel kohti näiden arvojen vahvistamista.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), kirjallinen. – (PL) Euroopan unionin ja Valko-Venäjän suhteet riippuvat molemmista osapuolista. Jos yhteistä tahtoa löytyy, vuoropuhelu on mahdollista, samoin kuin sopiva naapuruuspolitiikka ja itäinen kumppanuuskin. Kumppanuutta ei voida rakentaa kielten ja käskyjen avulla. Tämän vuoksi olen tyytyväinen Euroopan komission tuoreeseen aloitteeseen Valko-Venäjä-suhteiden parantamiseksi. Jos tarkastelemme tilannetta objektiivisesti, meidän on myönnettävä, että Valko-Venäjä on tehnyt paljon yhteisymmärryksen lisäämiseksi. Esimerkkeinä tästä voidaan mainita muun muassa ”Vapauden puolesta” -liikkeen rekisteröiminen, luvan myöntäminen opposition sanomalehtien julkaisemiselle ja jakelulle sekä avoimuus Itäinen kumppanuus -aloitteen suhteen. Euroopan unioni on asettanut odotuksensa korkeammalle. Tähän on luonnollisesti hyviä syitä. Kuitenkin myös monet Valko-Venäjän odotuksista ovat perusteltuja.

Osapuolten välille tarvitaan tasapuolisuutta ja ymmärrystä monessa suhteessa. Esimerkiksi nyt, kun vaadimme Valko-Venäjän viranomaisia sallimaan kansalaistensa, erityisesti lasten ja opiskelijoiden, maasta poistumisen ilman maastapoistumisviisumia, miksei Euroopan unioni ryhdy yksinkertaistamaan ja vapauttamaan Valko-Venäjän kansalaisten viisumin saantia? Nämä ongelmat koskettavat meistä erityisesti niitä, jotka asuvat raja-alueilla ja joita siten yhdistävät kulttuurilliset ja perhesiteet.

Kulttuurillisten seikkojen ja kansalaisuuskysymysten lisäksi myös talous ja rajat ylittävä yhteistyö on tärkeää ottaa huomioon. Myös tässä suhteessa komissio ja neuvosto voisivat tehdä ja niiden tulisi tehdä enemmän.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Nykyinen tilanne ja tulevat Valko-Venäjä-suhteet muodostavat haasteen Euroopan unionin ulkopoliitikalle. Jotkin Valko-Venäjän hallituksen eleet puolustavat tiettyjen suhteiden palauttamista. On kuitenkin selvää, että energiaa koskevilla tekijöillä on nykytilanteessa merkittävä rooli tämän prosessin vauhdittamisessa. Tämä on ymmärrettävää. Realismi on erottamaton osa ulkopoliitikkaa. Realismia ei kuitenkaan voi, sitä ei tarvitse ja sitä ei pidä erottaa arvoista ja strategiasta. Valkovenäläisen demokratian edistämiseksi on kyse sekä arvoista että strategiasta. Valko-Venäjä-suhteiden nykyisessä, uudessa vaiheessa on annettava keskeinen asema eurooppalaisille keskipitkän ja pitkän aikavälin intresseille. Muutoin saamme aikaan riippuvuussuhteen, jossa arvot jäävät lyhyen aikavälin strategioiden varjoon tehokkuuden kustannuksella.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kannatin päätöslauselmaesitystä, joka koskee Euroopan unionin näkemyksiä Valko-Venäjä-suhteista.

Olen tyytyväinen Valko-Venäjän ulkoministerin ilmoitukseen, jonka mukaan maa aikoo osallistua itäiseen kumppanuuteen yhdessä muiden Itä-Euroopan valtioiden kanssa. Valko-Venäjän on kuitenkin otettava kansainväliset turvallisuusmääräykset ja vaatimukset tarkasti huomioon uuden ydinvoimalan rakentamisen yhteydessä sekä noudatettava ydinturvallisuutta koskevaa yleissopimusta.

Olen pahoillani, että Valko-Venäjällä on yhä, muista Euroopan valtioista poiketen, käytössä kuolemanrangaistus. Kuolemanrangaistus on raakalaismainen rangaistusmuoto, josta on luovuttava, ennen kuin Valko-Venäjän liittymistä Euroopan unioniin voidaan harkita.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Äänestin EU:n Valko-Venäjää koskevan päätöslauselman puolesta, sillä mielestäni mikä tahansa teko, joka voi lisätä demokratiaa missä tahansa maailman valtiossa, on askel parempaan suuntaan.

Demokratian lisääntyminen Valko-Venäjällä tulee edistämään maan kansalaisten oikeuksien ja vapauksien kunnioittamista.

Päätöslauselma on tervetullut, sillä toivon, että sen ansiosta yhä useampien Valko-Venäjän kansalaisten viisumin saanti Euroopan unionin jäsenvaltioihin helpottuu, ja he voivat oppia meiltä, meidän arvoistamme ja perinteistämme. Toivon myös, että pian Valko-Venäjällä ei ole enää poliittisia vankeja, eikä kotiarestiin määrättyjä henkilöitä.

Charles Tannock (PPE-DE), kirjallinen. – (EN) Minä ja brittiläiset konservatiivikollegani olemme täysin vakuuttuneita siitä, että demokraattisen opposition on Valko-Venäjällä voitava osallistua EU:n ja Valko-Venäjän suhteiden vähittäiseen parantamiseen. Presidentti Lukashenko, joka johtaa autoritaarista järjestelmää rautaisin ottein, on tehnyt hiljattain kädenojennuksia EU:lle ja ottanut etäisyyttä Moskovaan. Meidän tulisi edistää tällaista kehitystä parantamalla poliittisia suhteitamme Minskiin.

Tuemme myös Valko-Venäjän hallitukselle suunnattuja vaatimuksia ihmisoikeuksien ylläpitämiseksi ja kunnioittamiseksi, sillä tämä on merkittävä osa EU:n ja Valko-Venäjän suhteiden parantamisprosessia.

Näistä syistä ja korostaaksemme Valko-Venäjän demokratian tulevaisuuden merkitystä, olemme päättäneet tukea yhteistä päätöslauselmaa. Haluamme myös tehdä selväksi yhteisen päätöslauselman 16 kohdan osalta, että kuolemanrangaistus on Yhdistynyttä kuningaskuntaa edustaville konservatiivijäsenille omantunnon asia.

- Päätöslauselmaesitys RC-B6-0022/2009 (Srebrenica)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjallinen. – (IT) Äänestin päätöslauselman puolesta.

Srebrenica on jättänyt syvät arvet Euroopan historiaan. Eloönjääneet muistavat yhä, miten huhtikuun 1992 ja huhtikuun 1993 välisenä aikana tuhannet Bosnian serbihyökkäykseltä turvaa hakevat pakolaiset piileskelivät kellareissa, autotalleissa ja jopa serbien hylkäämissä taloissa, heillä oli ruoakseen vain juuria, he olivat syöpäläisten peitossa, he lämmittivät itseään vuoden 1992 hyisen talven aikana polttamalla renkaita ja muovipulloja, ja koirat söivät nälkään tai altistumiseen menehtyneiden ruumiit. 17 vuotta verilöylyn jälkeen satoja ruumiita on yhä tunnistamatta.

Uskon, että muistopäivän vakiinnuttaminen varmistaisi tapahtumien muiston säilymisen, osoittaisi solidaarisuutta järjestömän verilöylyn uhrien perheenjäsenille ja toisi uutta puhtia rauhan, yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden ja vapauden Eurooppaan tähtääviin politiikkoihimme muistuttaen mieliimme, että tasa-arvoisuuden kunnioittaminen voi toteutua ainoastaan erilaisuuden tunnustamisen kautta.

Glyn Ford (PSE), kirjallinen. – (EN) Päätöslauselma muistuttaa meitä siitä, että ihmisen epäinhimillisyyks toista ihmistä kohtaan ei päättynyt toisen maailmansodan joukkomurhiin. Se nousi uudelleen esiin Srebrenicassa ja se jatkuu yhä tänään Gazassa!

Erik Meijer (GUE/NGL), kirjallinen. – (NL) Kannatan Srebrenican kansanmurhan vuosittaista muistopäivää sen vuoksi, että EU:n ja jäsenvaltioiden puuttuminen loi valheellisen turvallisuudentunteen, jonka vuoksi asukkaat eivät paenneet ajoissa. Sotilaallisen puuttumisen kannattajat eivät ilahdu tästä kritiikistä. Jouduin lopettamaan eilisiltaisen puheeni kesken puhemiehen vaatimuksesta – kenties, koska puheeni sisältö sai aikaan ärtymystä. Puheeni loppu, joka tuskin kuului puhemiehen takooessa pöytää nuijallaan, sopii tähän mietintöön.

Srebrenica symboloi myös humanitaarisista operaatioista ja turvapaikoista luotujen optimististen käsitysten särkymistä. Alusta lähtien olisi pitänyt olla selvää, että ulkomaisten sotilaallisten joukkojen läsnäolo saattoi tarjota ainoastaan vääriä illuusioita. Se teki Srebrenicasta serbien vastaisen toiminnan tukikohdan, vaikka oli ilmiselvää, että Srebrenica joutuisi lopulta serbialueen nielemäksi.

Jos Srebrenicassa ei olisi ollut alankomaalaisia joukkoja, siellä ei olisi ollut sotatilaa, eikä serbeillä olisi ollut tarvetta ryhtyä kostotoimiin. Uhrit eivät ole ainoastaan syy tuoda Mladić ja Karadžić oikeuden eteen. Ne ovat myös syy pohtia sotilaallisten väliintulojen ja etnisesti jakautuneen Bosnian kaikkien yhdistämisyritysten epäonnistumista.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Euroopan parlamentin yhteinen päätöslauselma Srebrenicasta on yritys vääristellä historiaa ja salata tai sysätä muiden niskoille vastuu amerikkalaisten ja eurooppalaisten imperialistien rikoksista, maan silpomisesta osiin ja raakalaismaisesta sodasta, jonka Nato päästi maassa valloilleen EU:n tuella, teoista, joista syyllisten on vastattava entisen Jugoslavian uhreille.

Samalla päätöslauselmassa yritetään parantaa halveksitun, vahvasti amerikkalaisvaikutteisen Haagin erityistuomioistuimen asemaa. Sen eteen imperialistit haluavat tuoda uhrinsa, ja sitä on jo käytetty Jugoslavian johtajan Slobodan Milosevicin eliminoimiseksi fyysisesti.

Srebrenican tapahtumien kutsuminen sodanjälkeisen ajan suurimmaksi rikokseksi ja EU:n laajuisen muistopäivän ehdottaminen tilanteessa, jossa on vielä varsin epäselvää, mitä Srebrenicassa tarkkaan ottaen tapahtui, on räikeää historian vääristelyä, sillä tähän asti suurin sodanjälkeisessä Euroopassa tapahtunut

rikos on ollut teurastus, jonka amerikkalaiset ja eurooppalaiset imperialistit suorittivat Jugoslavian kansan keskuudessa.

Kreikan kommunistinen puolue ei voi tukea tämänkaltaisten päätöslauselmien hyväksymistä etenkin hetkellä, jolloin me kaikki voimme todistaa Israelin päivittäin suorittamaa satojen palestiinalaisten lasten ja siviileiden tappamista niiden samojen imperialististen valtojen tuella, jotka tällä kertaa katselevat tilannetta sormiensa välistä, ja Jugoslavian kansa ei ollut osallisena päätöslauselmassa.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjallinen. – (PT) Euroopan musta historia ja ihmisen kyky näyttää murheellisimmat puolensa ei ole päättynyt. Srebrenican järkyttävä murhenäytelmä ei ole ainoastaan viimeisin esimerkki ihmisen aikaansaamista kauhuista. Se on muistutus, mikäli sellaista tarvitaan, siitä, että tuho on aina mahdollinen, että ihmisyyys on jatkuvaa taistelua rauhan puolesta ja että mikään saavutuksemme ei ole pysyvä. Srebrenican kansanmurhan muisto, tämän murhenäytelmän muistaminen on kuitenkin myös osoitus siitä, että paha saa aikanaan palkkansa.

Me portugalilaiset olemme maantieteellisesti ja kulttuurillisesti kaukana Euroopassa 1900-luvulla tapahtuneiden suurimpien murhenäytelmien tapahtumapaikoista, ja meidän menneisyytemme on toisenlainen. Siksi meidän on erityisen tärkeää muistaa näitä tapahtumia. Maantieteelliset ja kulttuurilliset erot ovat muovanneet menneisyytemme erilaisiksi. Ne eivät kuitenkaan muuta ihmisyytemme peruspiirteitä. Muiston siitä, mitä olisimme voineet joutua todistamaan, tulisi olla keskeinen osa perintöämme.

Luca Romagnoli (NI), kirjallinen. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kannatan päätöslauselmaehdotusta, jolla on tarkoitus tehdä 11. päivästä heinäkuuta Srebrenican kansanmurhan uhrien muistopäivä.

Heinäkuu 1995, jolloin Ratko Mladićin johtamat serbijoukot surmasivat yli 8 000 bosnialaista, elää yhä murheellisena mielissämme. Paras tapa kunnioittaa entisen Jugoslavian sodan kauhujen uhreja on julistaa heille omistettu muistopäivä, jotta näitä tapahtumia ei unohdeta.

Sen lisäksi tarvitaan myös muita toimia ja uhrauksia, jotta kansanmurhan syylliset, erityisesti kenraali Ratko Mladić, saadaan oikeuden eteen kunnioituksesta sodan vuosina kuolleiden viattomien uhrien isä, äitejä, lapsia, veljiä ja sisaria kohtaan ja myös kunnioituksesta vapautta kaipaavaa Eurooppaa kohtaan.

8. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 12.35 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti

varapuhemies **Gérard ONESTA**

9. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

10. Keskustelut ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista (keskustelu)

10.1. Iran: Shirin Ebadin tapaus

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana keskustelu viidestä Irania koskevasta päätöslauselmaehdotuksesta.⁽¹⁾

Marios Matsakis, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, Nobel-palkinnon voittaja Shirin Ebadi on vain yksi monista Iranissa tällä hetkellä vainotuista henkilöistä. Tällainen vaino ei varmaankaan tule meille yllätyksenä maan vanhoillisen teokraattisen johdon ahdasmieliset näkemykset tuntien.

Meidän ei tule yllätyä myöskään siitä, että Iranin johto ei ota päätöslauselmaamme millään tavoin huomioon. He nauravat sille ja heittävät sen roskakoriin samoin kuin ovat tehneet aiemmillekin Euroopan parlamentin

⁽¹⁾ Ks. pöytäkirja.

päätöslauselmille. Kuka heitä voisi syyttää? He tietävät, että päätöslauselmamme ovat ainoastaan sanoja, eivät tekoja. Heidän näkemyksensä mukaan ne eivät ole minkään arvoisia.

Jos todella tahdomme saada muutoksen aikaan Iranissa, niin meidän on ryhdyttävä sanoista tekoihin. Voimme esimerkiksi poistaa PMOI:n terroristiluettelostamme tai voimme estää tuottoisat, EU:n jäsen- ja hakijavaltioiden sekä Iranin väliset sopimukset. Jos ryhdymme tällaisiin toimiin, voimme olla varmoja, että Teheranin viranomaiset ottavat meidät vakavasti ja miettivät tarkkaan kannattaako heidän jatkaa demokratiaa puolustavien kansalaistensa vainoamista.

Näyttää siltä, että meidän olisi pitänyt laatia toinen päätöslauselmaehdotus, jossa olisimme vaatineet joidenkin jäsenvaltioiden, kuten Yhdistyneen kuningaskunnan ja Ranskan, sekä joidenkin hakijavaltioiden, kuten Turkin, hallituksia lopettamaan tekopyhä suhtautumisensa Iraniin ja ryhtymään todellisiin ja tehokkaisiin Iranin vastaisiin toimiin välittömästi.

Catherine Stihler, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, Nobel-palkinnon voittaneen lakimiehen Shirin Ebadin tarina voi olla useimmille meistä jo tuttu. Hän on ensimmäinen musliminainen ja ensimmäinen iranilainen, joka on saanut Nobel-palkinnon. Hän oli maansa ensimmäinen naistuumari, mutta hänet pakotettiin eroamaan Iranin vallankumouksen yhteydessä.

Hän puolusti iranilaisten naisten ja lasten oikeuksia pyrkien muuttamaan Iranin avioero- ja perintölainsäädäntöä. Hän puolusti uskonnollisia vähemmistöjä ja niiden oikeuksia; viimeisimpänä hän on puolustanut seitsemää Bahá'í-uskonnon edustajaa, jotka on pidätetty ja jotka ovat joutuneet vainon kohteeksi monien muiden uskontojen edustajien tavoin. Euroopan parlamentin jäsenten kunnioituksen hän on kuitenkin ansainnut työllään ihmisoikeuksien puolesta sekä rohkeudellaan ja määrätietoisuudellaan.

Hän perusti rohkeasti yhdessä muiden ihmisoikeusaktivistien kanssa ihmisoikeuksia puolustavan keskuksen Teheraniin. Keskuksen tarkoituksena oli raportoida ihmisoikeuksien loukkauksista Iranissa, edustaa poliittisia vankeja ja auttaa näiden perheitä. Viranomaiset ovat kuitenkin pyrkineet sulkemaan keskuksen sen perustamisesta lähtien. Keskuksen työntekijöitä on uhkailtu, vangittu ja peloteltu. Shirin Ebadi on saanut useita henkilökohtaisia tappouhkauksia, ja kansainvälinen yhteisö on jo jokin aika sitten ilmaissut huolensa hänen turvallisuudestaan. Lopulta juuri ennen joulua, kun keskuksessa olivat valmistautuivat juhlistamaan ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 60. vuosipäivää, Iranin turvallisuusviranomaiset sulki keskuksen.

Keskus on avattava uudelleen välittömästi. Meidän on painostettava komissiota, korkeaa edustajaa, Tšekin puheenjohtajuutta ja omia jäsenvaltioitamme, jotta asia otetaan esille ja keskus avataan uudelleen.

Meidän on vaikea kuvitella sitä rohkeutta, urhoollisuutta ja vahvuutta, jota Shirin Ebadin kaltaisilla ihmisoikeusaktivisteilla täytyy olla toimiakseen Iranissa ja vastustaakseen maan diktatuuria. Ihmisoikeusasianajajien ja -aktivistien työtä kuitenkin tarvitaan tuomaan Iranissa tapahtuvat loukkaukset päivänvaloon ja antamaan toivoa sellaisille henkilöille kuin esimerkiksi Alaein veljeksille. Arash ja Kamiar Alaei ovat lääkäreitä, jotka auttavat HI-viruksen kantajia ja AIDSiin sairastuneita. Heitä on syytetty yhteistyöstä vihollisen kanssa, kun he ovat ainoastaan yrittäneet auttaa sairaita.

Toivon, että ihmisoikeuskeskus avataan uudelleen ja että Euroopan parlamentti tekee kaikkensa auttaakseen Shirin Ebadia. Ihmisinä olemme hänen veljiään ja sisariaan ja sen vuoksi hänen taistelunsa on myös meidän taistelumme.

Jean Lambert, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni on tärkeää, että me tuemme ihmisoikeuksien puolustajia huolimatta siitä, uskommeko hallitusten kuuntelevan meitä. Monet uhan alla elävät ihmiset ovat kertoneet meille saaneensa suurta lisärohkeutta siitä, että ulkopuolinen taho on tunnustanut heidän tilanteensa.

Kuten todettua tässä on kyseessä vakava tapaus, sillä hyökkääminen kansainvälisesti näin tunnettua ihmisoikeuksien puolustajaa vastaan kertoo, että henkilöt, jotka kyseenalaistavat valtion kannan tai käyttävät perusoikeuksiaan, kuten oikeutta uskonvapauteen, eivät ole turvassa; heidän on mukauduttava valtion tahtoon tai kärsittävä seuraukset.

Shirin Ebadi on saanut useita tappouhkauksia, ei vähiten sen takia, että hän on puolustanut Iranissa Bahá'í-uskon seitsemää johtohenkilöä, jotka ovat joutuneet laajan vainon kohteeksi. Kuluneen vuorokauden aikana on lisäksi pidätetty henkilöitä, jotka ovat työskennelleet yhdessä hänen kanssaan, ja muita Bahá'í-uskon edustajia.

Kun mietimme, mitä olemme tekemässä, meidän on myös ymmärrettävä, että seuraamme itse asiassa eri puolilla maailmaa tapahtuvaa muutosta tiettyjen hallitusten suhtautumisessa ihmisoikeuksien tunnustamiseen ja että tällä on vaikutusta valtioihin, joiden kanssa Euroopan unioni on tekemisissä. Näistä valtioista näyttää siltä, että niiden ei tarvitse juuri kiinnittää huomiota ihmisoikeuksiin, sillä ne voivat käydä kauppaa ja tehdä yhteistyötä sellaisten valtioiden kanssa, jotka eivät välitä. Mielestäni tämän vuoksi on entistäkin tärkeämpää, että me teemme kaikkemme näiden vaatimusten ylläpitämiseksi ja että, kuten on jo sanottu, emme pyri lisäämään kauppaa sellaisten valtioiden kanssa, joiden ihmisoikeustilanne on surkea, vaan pyrimme kaikin keinoin tukemaan ihmisoikeuksien puolustajia sekä demokratian kannattajia, jotka vastustavat epädemokraattista hallintoa.

Tunne Kelam, laatija. – (EN) Arvoisa puhemies, Teheranin mullahien sortodiktatuurin alla elävien Iranin kansalaisten tilanne on hälyttävä ja se on huonontunut kaikilla alueilla vuodesta 2005 lähtien. Sen vuoksi kehotan komissiota jatkamaan Iranin ihmisoikeustilanteen valvontaa ja esittämään kattavan kertomuksen tilanteesta tämän vuoden alkupuoliskon aikana.

Protestoimme tänään Nobel-palkinnon voittajan, Shirin Ebadin, ja hänen perustamansa ihmisoikeuksia puolustavan keskuksen häirintää vastaan. Usein kysytään, mitä näillä protesteilla saadaan aikaan. Tämä kysymys olisi syytä esittää neuvostolle ja komissiolle.

Iranin hallitus on maailman rauhan ja oikeusvaltioperiaatteen kenties suurin uhka. Teheran saa todennäköisesti lähitulevaisuudessa käyttöönsä ydinkärkiä. Niiden kuljettamiseen tarvittavat ohjukset sillä jo on. Myös Iran on merkittävä terrorismin lähde, joka on suuntautunut muun muassa Irakiin, ja se tukee Hizbollahia ja Hamasia.

Samaan aikaan EU toivoo yhä voivansa vakuuttaa Iranin diktatuurin kompromissien avulla ja on viime aikoihin asti auttanut Teheranin terroristihallitusta sitomaan demokraattisen opposition kädet väittäen sitä, ironista kyllä, terroristijärjestöksi.

Me tarvitsemme siis selkeää ja painokasta kannanottoa ihmisoikeusasioihin. Lisäksi meidän on tehtävä Iranin ihmisoikeustilanteesta painopistealue suhteissamme Teheraniin.

Erik Meijer, laatija. – (NL) Arvoisa puhemies, jäsen Matsakis on oikeassa. Shirin Ebadiin kohdistunut vaino ei ole yksittäistapaus. Ebadi nautti etuoikeutetusta asemasta vuosien ajan hallituksen arvostelijoiden ansiosta. Ihmisoikeuskeskuksen olemassaolo loi käsityksen, että Iranin asiat eivät olleetkaan niin huonosti.

Suurin osa Iranin teokraattisen järjestelmän uhreista jää tuntemattomiksi. Poikkeava poliittinen kanta, protesti syrjittyjen etnisten tai uskonnollisten vähemmistöjen puolesta, homoseksuaalisuus tai pyrkimykset parantaa naisten alistettua asemaa ovat kaikki syitä päätyä vankilaan tai tulla murhatuksi. Monet sellaiset asiat, joita me Euroopassa pidämme itsestäänselvyyksinä, voivat Iranissa maksaa henkesi. Osa uhreista hirtetään suuren yleisön edessä kiinni nostokurkkiin varoittavana esimerkkinä muille.

Muu maailma, Eurooppa mukaan lukien, ei kuitenkaan ole kovin kiinnostunut järkyttävästä tilanteesta, joka Iranissa vallitsee, eikä siitä, miten tämä tilanne voitaisiin saada päätökseen. Kansainvälinen huomio tapaa kiinnittyä muihin asioihin. Kansainvälinen yhteisö toki haluaisi, että Iranin sotilaallista voimaa rajoitettaisiin ja ydinenergian soveltaminen lopetettaisiin. Enemmän sitä kuitenkin kiinnostaa öljyn tuonnin jatkuvuus ja hyvien kauppasuhteiden ylläpitäminen ja/tai laajentaminen.

Tämän seurauksena Iran on ollut jatkuvan sodanuhan alaisena, mutta ihmisoikeusloukkauksia koskevaa arvostelua ei ole tuotu esiin. Tämä on johtanut jopa tilanteeseen, jossa yhteistyö Iranin hallinnon kanssa ostetaan sisällyttämällä toistuvasti keskeiset maasta paenneet oppositioryhmät terroristiluetteloon. Meidän on tehtävä loppu tästä omituisesta tilanteesta, jossa jokaista oikeudellista päätöstä, jonka mukaan kyseinen lisäys terroristiluetteloon on lainvastainen, seuraa neuvoston Euroopan unionin puolesta tekemä uusi, täysin vastaava päätös.

Useimmista Iranin vainojen uhreista poiketen Shirin Ebadi ei ole nimetön ja kasvoton, vaan kansainvälisesti tunnettu ja arvostettu henkilö. Tähän asti Nobel-palkinto on suonut hänelle aika ajoin jonkin verran vapauksia. Erityiskohtelu on kuitenkin päättyvässä. Muutokseen pyrkivät voimat tarvitsevat sen vuoksi nyt kansainvälistä tukea.

Bernd Posselt, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, toimistoni Münchenissä sijaitsee kadulla, jolla asuu monia Iranista tulleita kristittyjä armenialaisia. He kuuluvat yhteen maailman vanhimmissa kristityistä yhteisöistä ja ovat samalla isänmaallisia persialaisia. Tämä osoittaa, että Iranilla/Persialla on pitkät

suvaitsevaisuuden perinteet, ei ainoastaan muita uskontoja, vaan myös sen valtakunnan alueella asuvia lukuisia eri kansoja kohtaan.

Nykyinen mullahien suvaitsematon hallintotapa on täysin vastoin iranilaista/persialaista ajatusmaailmaa. Se on vastoin tämän maailman vanhimpiin kuuluvan valtion parhaimpia ja jaloimpia perinteitä. On siis Iranin kansan ja sen tulevaisuuden kannalta parasta, että tuomitsemme nämä loukkaukset selväsanaisesti.

Shirin Ebadi, joka on tuominnut Iranin ihmisoikeusloukkaukset saattaen itsensä vaaraan ja jolle on myönnetty tästä tunnustuksena Nobelin rauhanpalkinto, jatkaa yhä taisteluaan kaikkien etnisten ryhmien ja uskonnollisten yhteisöjen puolesta. Ebadiin kohdistuvaa kauhistuttavaa vainoa ei voida hyväksyä. Hän tarvitsee meidän tukeamme. Sen vuoksi pyydän Tšekin tasavaltaa puheenjohtajuuskaudellaan soveltamaan tervettä ihmisoikeuspolitiikkaansa myös tässä asiassa.

Józef Pinior, PSE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, haluan aivan ensiksi kiinnittää huomionne Tšekin tasavallan puheenjohtajuuden edustajan poissaoloon tästä keskustelusta. Olen hyvin pahoillani tästä, sillä Tšekin tasavalta on ihmisoikeuksien puolustamisen demokraattisen perinteen manttelinperijä koko Keski- ja Itä-Euroopassa. Toistan: on hyvin valitettavaa, että tässä keskustelussa ei ole mukana Tšekin tasavallan edustajaa, vaikka muut neuvoston puheenjohtajavaltiot, kuten Saksa, ovat aina lähettäneet edustajan.

Keskustelemme tänään Iranin ihmisoikeustilanteesta. Iran on merkittävä Lähi-idän valtio, joka tulee vaikuttamaan alueen poliittiseen tilanteeseen keskeisellä tavalla. Iranin hallituksen tulisi sen vuoksi sitoutua sitäkin lujemmin ihmisoikeuksien kunnioittamiseen ja kansainvälisen humanitaarisen lainsäädännön vaatimusten noudattamiseen.

Tuemme Nobel-palkinnon voittaja Shirin Ebadi ja vastustamme viranomaisten viimeaikaisia toimia ja hallituksen kampanjaa, jonka tarkoituksena on kääntää yleinen mielipide Shirin Ebadi vastaan. Haluan kiinnittää huomionne myös uusiin pidätyksiin, jotka ovat kohdistuneet yliopisto-opiskelijoihin Shirazissa. Tällä viikolla Euroopan parlamentin istuessa Strasbourgissa, tarkkaan ottaen 12. tammikuuta, on tehty kuusi uutta pidätystä. Meidän on tuettava Iranin opiskelijaliikkeen riippumattomuutta. Haluan kiinnittää huomionne myös AIDS-tutkimusta tekevien lääkäreiden sortoon ja häirintään.

Arvoisa komission jäsen, voimme tehdä tästä vain yhden johtopäätöksen: Euroopan komission ja koko Euroopan unionin on jatkettava Iranin ihmisoikeustilanteen valvomista.

Leopold Józef Rutowicz, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Iranissa, missä suuri osa yhteiskunnasta tukee fundamentalistisia periaatteita, erilaisiin kulttuurisiin sääntöihin pohjaavien demokraattisten instituutioiden toimet saavat osakseen paljon vastustusta ja suvaitsemattomuutta. Tällaisen esimerkin Iran tarjoaa.

Vaikka Iranissa valtaa pitävät poliitikot saattavat imagoaan parantaakseen allekirjoittaa kansainvälisiin sopimuksiin perustuvia sitoumuksia, jokapäiväinen todellisuus on kuitenkin toisenlainen. Nobelin rauhanpalkinnon voittaja ja ihmisoikeuksia puolustavan keskuksen johtaja Shirin Ebadi on tästä esimerkki. Hänen toimiinsa kohdistunut vaino johtuu maan valtaapitävien heikkoudesta. Asemansa puolesta pelkäävät johtajat eivät pysty pitämään demokratiaa vastustavia fundamentalisteja kurissa. Me tuemme päätöslauselmaa. Uskon, että tässä asiassa tarvitaan rohkeampia toimia.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Iranin ihmisoikeusloukkaukset ovat kenties koko kansainvälisen yhteisön huonoimminkin dokumentoituja. Tällä hetkellä tilanteen parantumisesta ei ole merkkejä. Shirin Ebadin vainoaminen on tässä yhteydessä erittäin vakava asia; samaa voi sanoa myös aiemmin mainittujen kuuden opiskelijan tilanteesta.

On rohkaisevaa, että asiassa on ehdotettu useita päätöslauselmia, jotka tulevat monilta eri poliittisilta ryhmiltä. Uskon kuitenkin, että Euroopan kansanpuolueen esittämä päätöslauselma toteuttaa velvollisuutemme puolustaa ihmisoikeuksia paljon paremmin. Olen kotoisin valtiosta, jota vielä jokin aika sitten hallitsi totalitaarinen järjestelmä, ennen kuin totalitarismi vaihtui demokratiaan ja sen takaamaan sananvapauteen. Tunnen siksi suurta myötätuntoa tätä ihmisoikeuksien puolesta taistelevaa naista kohtaan ja olen varma, että tämä asia otetaan huomioon.

Tämä rakentava kritiikki voi ainoastaan parantaa Euroopan unionin ja Iranin suhteita.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) En tue ainoastaan tätä päätöslauselmaa, vaan sen lisäksi erityisesti kaikkia vapaan Iranin ystäviä, jotka jäsen Matsakisin ja muiden tavoin ovat korostaneet ennen kaikkea sitä, että suurin

ongelma on politiikka, jonka tavoitteena on lepytellä Iranin hallintoa. Sen politiikan mukaan öljy- ja kauppasopimukset ovat periaatteita tärkeämpiä.

People's Mujahedin of Iran -järjestön lisääminen terroristijärjestöjen luetteloon oli skandaali alusta lähtien. Siinä käännettiin erittäin tärkeä ja todellinen ongelma päälaelleen laatimalla politiikka, jonka periaatteena on tehdä palveluksia terrorismin tukijoille.

Tämän vuoksi haluan jälleen kerran kehottaa neuvostoa tekemään tästä tilanteesta lopun ja poistamaan People's Mujahedin of Iran -järjestön terroristijärjestöjen luettelosta.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). - (PL) Arvoisa puhemies, Zbigniew Brzeziński kuvaa Egyptistä Pakistaniin ulottuvaa epävakauden aluetta suurimmaksi uhaksi maailmanlaajuiselle vakaudelle ja globaalin kehityksen tulevaisuuden näkymille. Hänen mukaansa tämän alueen keskusvaltio, eräänlainen ydin, on Iran. Jos me emme ratkaise Iran-ongelmaa, jos me emme varmista, että siitä tulee vakaa ja demokraattinen valtio, meidän on hyvin vaikea yrittää kitkeä pois Zbigniew Brzezińskin kuvailemaa uhkaa.

Me emme kuitenkaan voi viedä demokratiaa tai vakautta Iraniin. Iranialaisten on itse omaksuttava ne. Iranilaisilla tarkoitan sekä maassa asuvia, kuten Shirin Ebadia, että maanpaossa eläviä iranilaisia, kuten Miriam Rajavia. Sen vuoksi on tärkeää tukea nimenomaan maan demokraattisia liikkeitä ja tunnustaa lopultakin, että Mujahedin ei ole terroristijärjestö.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Arvoisa puhemies, ironista kyllä, Iranin tilanne muistuttaa Gazan tilannetta silloin, kun Hamas valittiin: kansa on siellä valinnut hallituksen.

Tämä on meille ongelma, sillä emme voi tehdä paljoakaan. Jonkin on muututtava Iranissa. Voimme ainoastaan puhua koko maailman edessä ja lähettää viestimme Iraniin, ilmoittaa, että tuomitsemme ihmisoikeuksien loukkaukset ja demokratian puutteen, miellytti se heitä sitten tai ei. Kenties tässä tapauksessa sanat ovat aseina ja samalla tarjoavat tukea Iranin kansalle, joka taistelee todellisen vapauden puolesta, vapauden, jonka toivon heidän saavuttavan.

Vladimír Špidla, komission jäsen. - (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan komissio tarkkailee tiiviisti Shirin Ebadin tilanteen kehittymistä ja tuomitsee uhkaukset, joita hänelle ja hänen työtovereilleen esitettiin heidän toimistossaan Teheranissa 29. joulukuuta tehtyjen etsintöjen jälkeen. Toimistossa suoritettujen etsintöjen on viimeisin esimerkki Shirin Ebadin vastaisista toimista. Tätä ennen Ebadia oli peloteltu muun muassa sulkemalla hänen johtamansa järjestön ihmisoikeuksia puolustava keskus.

Euroopan komissio tukee näin ollen täysin kahta Shirin Ebadin tapausta koskevaa julkilausumaa, jotka Ranskan puheenjohtajuus esitti 31. ja 22. joulukuuta viime vuonna. Komissio korostaa, että Iranin viranomaisien on täytettävä kansainväliset ihmisoikeuksia koskevat velvoitteensa, erityisesti oikeutta rauhanomaiseen kokoontumisvapauteen koskevat velvoitteet, joista on määrätty kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa. Iran on allekirjoittanut ja ratifioinut yleissopimuksen ja näin ollen sen on sallittava ihmisoikeuksia puolustavan keskuksen toimintojen avaaminen uudelleen ja myönnettävä niille oikeudellinen asema, jota ne ovat hakeneet jo vuosien ajan.

Komissio aikoo vuonna 2009, kuten tähänkin asti, käyttää hyväkseen kaikki tilaisuudet painostaa Iranin viranomaisia suojelemaan Shirin Ebadia ja muita ihmisoikeuksia puolustavia henkilöitä ja järjestöjä sekä sallia heidän jatkaa toimintaansa maassa puuttumatta heidän oikeutettuihin toimiinsa.

Kuten tiedätte, ydinvoimaa ja ihmisoikeuksia koskevat kysymykset rajoittavat merkittävästi toimiamme Iranissa. Siitä huolimatta komissio jatkaa vuonna 2009 yhteistyötään Iranin kanssa yhteistä etua koskevissa asioissa, erityisesti huumekaupan torjunnassa. Olemme myös onnistuneet pitämään yllä joitain ihmisoikeuksia ja julkisten asioiden asianmukaista hoitamista tukevia ohjelmia, kuten yhdessä UNICEFin kanssa toteutetun lasten oikeuksia puolustavan hankkeen sekä oikeusjärjestelmän uudistamista tukevia hankkeita.

Kehitämme parhaillaan aloitteita koulutuksen ja kulttuurin alan yhteistyön ja vaihdon parantamiseksi. Tästä esimerkkejä ovat Erasmus Mundus -ohjelman puitteissa tapahtuvat vaihdot, useiden iranilaisten toimittajien hiljattainen Brysselin-vierailu sekä persiankieliset televisiolähetykset, jotka komissio aikoo käynnistää tämän vuoden aikana. On kuitenkin selvää, että suhteemme eivät voi kehittyä normaalilla tavalla, jos Iranin ihmisoikeustilanteesta ei tapahdu merkittävää parannusta.

Puhemies. - (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskustelujen jälkeen.

10.2. Guinea

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana keskustelu kuudesta Guinean tilannetta koskevasta päätöslauselmaehdotuksesta.⁽²⁾

Marios Matsakis, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, Guinealla on varsin levoton ja murheellinen menneisyys, jossa myös Euroopan valtioilla on ollut osansa. Portugalilaiset valloittivat Guinean 1600-luvulla, ja maan asukkaat joutuivat eurooppalaisen orjakaupan uhreiksi 1700-luvulta lähtien. Vuonna 1890 Guineasta tuli Ranskan siirtomaa. Itsenäistyttyään vuonna 1958 maa solmi läheiset suhteet Neuvostoliiton kanssa. Siirtomaavallan jälkeistä Guineaa ovat suurelta osin hallinneet totalitarismia harjoittavat presidentit, joilla on ollut tukenaan maan kieltämättä melko kehittymätön armeija.

Guinealla on runsaita kivennäisesiintymiä, joista saadaan muun muassa rautaa, alumiinia, kultaa, timantteja ja uraania. Siitä huolimatta se on yksi maailman köyhimmistä maista. Mineraaleja hyödyntävät ulkomaiset yritykset Venäjältä, Ukrainasta, Ranskasta, Yhdistyneestä kuningaskunnasta, Australiasta ja Kanadasta.

Viranomaisten korruptoituneisuus on yleisessä tiedossa, ja kyseisten yritysten kotivaltioiden hallitukset tuntuvat välittävän vain vähän Guinean kansalaisten hyvinvoinnista ja alkavat valittaa maan järkyttävästä ihmisoikeustilanteesta vasta, kun niiden taloudelliset edut kärsivät tai ovat vaarassa kärsiä.

Oli miten oli, tänä päivänä Guineassa on vallassa taas uusi diktaattori, nuorempi upseeri nimeltään kapteeni Camara. Hän johtaa junttaa, joka on luvannut kitkeä maasta korruption ja parantaa maan 10 miljoonan asukkaan elintasoja. Tätä varten maata hallitsemaan perustettiin 32-jäseninen kansallinen demokratiasta ja kehityksestä vastaava neuvosto.

En tiedä, ovatko kapteeni Camaran aikeet vilpittömiä, enkä sitä, onnistuuko hän parantamaan Guinean asioita. Yksi asia on kuitenkin varma. Tilanne ei voi muuttua huonommaksi, kuin mitä se on ollut parin viime vuosikymmenen ajan. Tuona aikana Eurooppa ja muu maailma tyytyi pyörittelemään peukaloitaan, katselemaan ja nauttimaan Guinean mineraalivarojen hyödyntämisestä. Vaikka vastustankin sotilasdiktatuureja periaatteesta, voin ainoastaan toivoa, että lyhyen ajan kuluessa maassa siirrytään demokratiaan.

Jean-Pierre Audy, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, Guinean tasavallan presidentti, Lanzana Conté, menehtyi 22. joulukuuta 2008 74 vuoden iässä. 22. ja 23. joulukuuta välisenä yönä hänen lähisukulaisensa tekivät kiireesti siirtymäjärjestelyjä vallankaappausuhujen kiertäessä.

Toimivatko he tuona yönä vilpittömästi, he, jotka johtivat maata, joka Transparency International -järjestön mukaan on yksi maailman korruptoituneimmista ja joka rakentuu valheellisen oikeusvaltioperiaatteen ja demokratian varaan? Muistelivatko he tuona yönä sitä, kuinka 24 vuotta aiemmin kenraali Lanzana Conté kaappasi vallan sen jälkeen, kun vuonna 1958 saavutetun itsenäisyyden sankari, marxilainen presidentti Sékou Touré oli menehtynyt vuonna 1984? Ajattelivatko he tuona yönä, että vallan voisi kaapata pahainen armeijan polttoaineen hankinnasta vastaava upseeri? Katuivatko he tuona yönä sitä, etteivät olleet nähneet tarpeeksi vaivaa luodakseen Guineasta todellisen oikeusvaltion ja demokratian, jossa olisi voitu järjestää perustuslaissa säädettyt kultaakin kalliimmat vaalit 60 päivän kuluessa?

Jos he pahoittelivat sitä, kapteeni Moussa Dadis Camara kumppaneineen saivat tuon mielipahan muuttumaan katkeraksi katumukseksi vain muutamaa tuntia myöhemmin. Tunteettomuudesta noussut kapteeni julisti itsensä tasavallan presidentiksi keskiviikkona 24. joulukuuta. Tuhannet guinealaiset osoittivat hänelle suosiotaan, ja 25. joulukuuta hän osoitti uhkavaatimukseensa suostuneen siviilihallituksen vakuuttavan hänelle uskollisuuttaan. Kapteeni Camara lupasi ryhtyä kitkemään korruptiota ja järjestää vaalit ennen vuotta 2010. Hän nimitti pääministeriksi vakavasti otettavan henkilön, Egyptissä toimivan kansainvälisen virkamiehen. Hän totesi tyytyväisenä, että kukaan Guineassa ei vastustanut häntä; oppositiopuolueet ja kansalaisyhteiskunta tyytyivät tilanteeseen.

Pitäisikö vallankaappaus tuomita näissä olosuhteissa? Kyllä, hyvät parlamentin jäsenet, meidän on tuomittava se! Euroopan kansanpuolueen (kristillis-demokraatit) ja Euroopan demokraattien ryhmä, jonka puolesta olen saanut kunnian puhua, tuomitsee Guinean vallankaappauksen. Emme ole kuitenkaan naiiveja, tiedämme, että poliittiset ratkaisut eivät ole koskaan yksinkertaisia silloin, kun maa on nousemassa diktatuurista. Me vetoamme teihin, jotta te äänestäisitte kuuden poliittisen ryhmän yhteisen päätöslauselman puolesta.

⁽²⁾ Ks. pöytäkirja.

Erik Meijer, laatiija. – (NL) Arvoisa puhemies, keskustelimme 15. helmikuuta 2007 diktaattori Lansana Contén Guineassa harjoittamasta valtion väkivallasta kiireellisenä asiana. Conté nousi valtaan vuoden 1984 vallankaappauksessa ja on pysynyt vallassa siitä lähtien. Hän piti Guineaa yksityisalueenaan, joka oli erityisen merkittävä kulta-, rauta- ja bauksiittiesiintymiensä vuoksi. Useimmat puolueet eivät osallistuneet hänen valvontansa alla järjestettyihin vaaleihin, ja kerran parlamenttiin päässyt virallinen oppositio pakotettiin myöhemmin lähtemään parlamentista.

Demokratian puolustaminen siirtyi näin ollen pääasiassa ammattiyhdistysten keskusliittojen CNTG:n ja USTG:n vastuulle. Presidentin turvallisuusjoukot, joita johti diktaattorin poika, vastasivat liittojen 22. tammikuuta 2007 protestiksi järjestämään joukkokokoukseen surmaamalla 59 henkeä ja haavoittamalla lisäksi 150:tä.

Contén julma hallintokausi päättyi odottamattomasti hänen menehtyessään viime vuoden joulukuussa. Junta asetti pääministerikseen pankkiirin. Nyt kysymys kuuluu: mille vallan ottanut sotilasjunta on tehnyt tilaa? On kyseessä askel kohti demokratiaa ja kaikkien asukkaiden tasa-arvoa vai tekeekö uusi vallankaappaus ainoastaan tietä uudelle diktaattorille, jota edeltäjiensä tapaan kiinnostaa lähinnä maan luonnonvarat ja omien taskujensa täyttäminen?

Muun maailman reaktio on ollut hämmäntynyt. Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisö on tuominnut vallankaappauksen. Nigerian presidentti ylistää edesmennyt diktaattoria, mutta kehottaa onneksi siirtämään vallan nopeasti demokraattisesti valitulle hallitukselle. Myös Ranska ja Senegal painostavat Guineaä järjestämään vaalit vuoden kuluessa.

Ryhmäni on vuosien kuluessa aina tukenut Guinean demokraattista oppositiota, joka on ilmeisesti yhä pelin ulkopuolella. Me emme tuomitse vallan vaihtumista, mutta me tuomitsemme lähitulevaisuudessa mahdollisesti ilmenevän demokratiavajeen. Toistaiseksi ei ole mitään syytä rangaista ja eristää Guineaä, mutta meidän pitää muistuttaa maan uusia johtajia siitä, että heidän hetkensä parrasvaloissa voi jäädä varsin lyhyeksi. Guinea ei todellakaan tarvitse uutta diktaattoria, vaan demokratian palauttamista.

Filip Kaczmarek, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, onneksemme ne ajat ovat ohi, jolloin ainoa tapa kaataa hallitus Länsi-Afrikassa oli järjestää sotilasvallankaappaus. Guinean naapurivaltioissa, Sierra Leonessa, Norsunluurannikolla, Senegalissa ja Liberiassa, poliittinen tilanne on kohentumassa, sotilashallitukset ovat kaatuneet ja demokratia nostaa päätään. Guinea sen sijaan elää yhä menneisyydessä. Edesmennyt presidentti Conté otti vallan sotilasvallankaappauksella, ja nykytilanteessa on jo eletyn tuntua. Vuorokausi presidentin kuoleman julkistamisen jälkeen sotilaat ottivat vallan Guineassa ja kumosivat perustuslain.

Ainoa hyvä uutinen on se, että muut Afrikan valtiot ja Afrikan unioni ovat tuominneet vallankaappauksen. Euroopan unionin Guinealle jatkossa myöntämän tuen ehdoksi on varmastikin asetettava perustuslaillisen järjestyksen palauttaminen ja presidentinvaalien järjestäminen mahdollisimman pian. Riippumattomien kansainvälisten järjestöjen tulisi valvoa vaalien järjestämistä ja niiden oikeudenmukaisuutta. Jos kapteeni Camarassa on vähänkin halua olla Guinean Obama, niin maan korruptiota ja köyhyyttä on vähennettävä huomattavasti.

Ewa Tomaszewska, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, presidentti Lansana Contén kuolemaa seuranneena päivänä, 23. joulukuuta 2008, kapteeni Camaran johtama sotilasjunta kaappasi vallan Guineassa, kumosi perustuslain ja oikeuden poliittiseen toimintaan sekä hajotti hallituksen. Junta on julistanut sodan korruptiota vastaan ja aikoo järjestää presidentinvaalit vuoden 2010 loppuun mennessä, vaikka aiemmassa lainsäädännössä oli säädetty, että vaalit on järjestettävä 60 päivän kuluttua kauden päättymisestä.

Ei voi kuitenkaan olla huomaamatta, että guinealaiset tukevat uutta hallitusta. Afrikan unioni erotti 29. joulukuuta Guinean väliaikaisesti ja antoi maalle kuusi kuukautta aikaa palauttaa perustuslaillinen järjestys. Euroopan parlamentin pitäisi kehottaa Guinean hallitusta palauttamaan siviilioikeus ja järjestämään demokraattiset presidentinvaalit mahdollisimman pian. Toivon, että Euroopan komissio tarjoaa humanitaarista apua siviiliväestölle ja käynnistää vuoropuhelun Guinean hallituksen kanssa.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Arvoisa puhemies, presidentti Lansana Conté oli tyypillinen afrikkalainen mahtimies, korruptoitunut diktaattori, joka hallitsi Guinean kansaa rautaisin ottein. Viisi vuosikymmentä kestäneen itsenäisyytensä aikana Guinea ei ole ollut hetkeäkään todellinen demokratia.

Presidentti Contén kuolema tarjosi Guinealle tilaisuuden siirtyä eteen päin, mutta sotilasvallankaappaus tuhosi toiveet todelliseen demokratiaan pääsemisestä. Afrikan unionin vastaus vallankaappaukseen on ollut

odotetusti valitettavan laimea. Afrikan unioni ei voi odottaa muiden ottavan sitä vakavasti niin kauan, kuin se jatkaa välttelevää ja vitkastelevaa toimintatapaansa. Miksi meidän länsimaissa pitäisi vaivautua puuttumaan asiaan, jos Afrikan hallituksetkaan eivät tunnu piittaavan siitä?

EU:n pitäisi harkita Cotonoun sopimuksen sanktioita koskeviin määräyksiin vetoamista. Kapteeni Camaran ja vallankaappauksen johtajien on ymmärrettävä, että vastikkeena kauppa- ja tukisuhteille EU odottaa Guinean hallinnon täyttävän tietyt perusvaatimukset. Guinean ainoa tie hyvinvointiin kulkee demokraattisen siviilihallituksen kautta.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, meillä on jälleen käsiteltävänäme tapausta, jossa joukko upseereita on kaapannut vallan. Sotilasjuntat käyttäytyvät aina samalla tavoin. Ensin tapahtuu pidätyksiä, sen jälkeen perustuslaki kumotaan ja myöhemmin ilmoitetaan, että demokraattiset vaalit tullaan järjestämään. Guinean tapauksessa vaalit on tarkoitus järjestää kahden vuoden kuluessa. Käytännössä käy kuitenkin usein niin, että upseerit alkavat käyttää valtaa ja huomaavat pitävänsä siitä. Tämä johtaa yhteiskunnalliseen alistamiseen ja mellakoihin sekä ihmisoikeuksien ja demokratian periaatteiden loukkauksiin. Meillä on syytä epäillä, että näin saattaa tapahtua myös Guineassa, vaikka me kaikki toivomme, että tällä kertaa käy toisin, että tilanne kääntyy parempaan päin ja lopputulos on myönteisempi.

Mielestäni Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön ja Afrikan unionin ilmoitus erottaa Guinea jäsenyydestään väliaikaisesti painostaa Guineaä jossain määrin ja vetoaa terveeseen järkeen. Uskon, että Euroopan unioni ja näin ollen Euroopan komissio ryhtyvät Guinean yhteiskunnallisen tilanteen, toisin sanoen asukasta kohti laskettujen tulojen jatkuvan vähenemisen, vuoksi asianmukaisiin ja harkittuihin, mutta myös rohkeisiin, toimiin, jotta Guineassa palattaisiin normaalitilanteeseen mahdollisimman pian maan asukkaiden parhaaksi sekä kansanmurhan ja ihmisoikeusloukkausten estämiseksi.

Laima Liucija Andrikiene (PPE-DE). – (LT) Keskustelemme tänään vallankaappauksesta, joka on tapahtunut yhdessä Afrikan korruptoituneimmista valtioista, Guineassa. Kaiken lisäksi Guinean yhteiskunnallinen ja taloudellinen tilanne ei ole kadehdittava. Elinolot ovat äärimmäisen karut, peruselintarvikkeista on pulaa ja ihmisoikeuksia loukataan räikeästi. Tällaiset olosuhteet suosivat vallan anastamista laittomin keinoin.

Toisaalta tiedämme hyvin, että sotilavallankaappauksista on tullut Guineassa jo perinne. Kun kansallisen parlamentin toimikausi päättyi kaksi vuotta sitten, parlamenttivaaleja ei järjestetty. Kansainvälinen yhteisö on varmaankin näistä seikoista huolissaan. Tällainen tilanne johtaa missä tahansa maassa levottomuuksiin, epävakauteen ja usein myös verenvuodatukseen ennemmin tai myöhemmin.

Kannatan sen vuoksi täysin käsittelemääme päätöslauselmaa, jossa kehoitetaan järjestämään parlamentti- ja presidentinvaalit sekä noudattamaan kansainvälisiä vaatimuksia ja jossa painotetaan Afrikan unionin ja Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön apua. Lisäksi ennen vaaleja on taattava lehdistön-, sanan- ja kokoontumisvapaus, muutoin vaalit jäävät pelkäksi farssiksi.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Guinean vallankaappaus on seurannut samaa kaavaa kuin useimmat muut samantapaiset vallankaappaukset Afrikassa ja muualla. Vallankaappaus tapahtui välittömästi presidentti Conté kuoleman jälkeen. Conté oli itsekkin noussut valtaan vallankaappauksen yhteydessä 24 vuotta aiemmin. Guinea on äärimmäisen köyhä maa. Sen taloudellinen ja poliittinen tilanne saa kansalaiset protestoimaan. Mielenilmausten taltuttamisesta huolehtivat asevoimat, jotka tukevat korruptoitunutta hallitusta ja edistävät maan jakautumista niihin, jotka menestyvät, ja niihin, jotka kuolevat nälkään.

Afrikan unionin ja Afrikan talousyhteisön päätökset keskeyttää suhteet junttaan on tässä tilanteessa myönteinen käänne. Ulkoinen painostus voi saada juntan järjestämään demokraattiset vaalit. Guinean tapauksesta voitaneen ottaa opiksi se, että demokratian edistämiseksi Afrikassa Afrikan unionilla on oltava toimintasuunnitelma, jonka avulla voidaan estää valtavia menetyksiä jo ennestään köyhälle alueelle aiheuttavat vallankaappaukset. Tuen tätä päätöslauselmaa.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, saimme uutisen Guinean presidentin Lansana Contén kuolemasta aamulla 23. marraskuuta 2008. Joitain tunteja myöhemmin vallan kaappasi sotilasjunta, joka perusti kansallisen demokratiasta ja kehityksestä vastaavan neuvoston, julisti perustuslain kumotuksi ja hajotti hallituksen toimielimet.

Euroopan komissio tukee täysin EU:n puheenjohtajuuden julkilausumaa, jossa tuomitaan vallankaappaus ja kehoitetaan Guinean viranomaisia palaamaan perustuslailliseen ja demokraattiseen siviilihallitukseen.

mahdollisimman pian. Myönteinen vastaanotto, jonka sotilashallinto on saanut guinealaisten, erityisesti poliittisten puolueiden ja ammattiliittojen, keskuudessa, osoittaa selvästi guinealaisten elintason heikentyneen niin paljon, että kansan mielissä jopa sotilasvallankaappaus on muutos parempaan ja luo uskoa tulevaisuuteen. Vastaanotto osoittaa myös, että entinen hallinto oli menettänyt guinealaisten luottamuksen siinä määrin, että he halusivat vallan siirtyvän sotilaille mieluummin kuin presidentin virallisille seuraajille.

Guinean sekavassa tilanteessa on tärkeää kiittää Länsi-Afrikan valtioiden talousyhteisön ja sen puheenjohtajan, Mohamed Ibn Chambasin, nopeita ja tehokkaita toimia sekä yhteisön ja Afrikan unionin määrätietoisuutta ja päättäväisyyttä siinä, että molemmat ovat erottaneet Guinean väliaikaisesti jäsenyydestään ja tuominneet vallankaappauksen. Komissio tukee ECOWASin ja Afrikan unionin pyrkimyksiä, erityisesti toimia, joiden tavoitteena on paluu perustuslailliseen ja demokraattiseen siviilihallitukseen mahdollisimman pian vapaat ja avoimet vaalit järjestämällä.

Kansainvälisen yhteisön haasteena tulevina kuukausina on auttaa Guineaa siirtymään demokratiaan ja järjestämään vapaat ja avoimet parlamentti- ja presidentinvaalit.

Hyvät parlamentin jäsenet, kuten tiedätte, demokratian periaatteiden vastaisten ja Cotonoun sopimuksen keskeisiä määräyksiä rikkovien vaalien seurauksena päätimme maaliskuussa 2004 käynnistää Guinean ja Euroopan unionin väliset neuvottelut sopimuksen 96 artiklan nojalla. Edistystä tapahtui seuraavissa asioissa: parlamenttivaalit vuonna 2006, tiedotusvälineiden vapauttaminen, vaalijärjestelmän muutokset, jotka oli tarkoitus toteuttaa hallituksen ja opposition yhteistyönä, sekä makrotaloudellisten puitteiden parannukset.

Me emme ole menettäneet toivoa. Uskomme vakaasti, että vaalijärjestelyt, jotka aloitettiin viime vuoden lokakuussa, voidaan käynnistää uudelleen. Puheenjohtajuuden ja komission yhteinen valtuuskunta on lähdessä Guineaan keskiviikkona. Valtuuskuntaan kuuluu ECOWASin ja Afrikan unionin edustajia ja sen tavoitteena on arvioida maan tilannetta sekä ehdottaa asianmukaisia toimenpiteitä Guinean tukemiseksi sen siirtyessä demokratiaan.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskustelujen jälkeen.

10.3. Lehdistönvapaus Keniassa

Puhemies. – (FR) Esityslistalla on seuraavana keskustelu kuudesta lehdistönvapautta Keniassa koskevasta päätöslauselmaehdotuksesta.⁽³⁾

Marios Matsakis, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, lehdistönvapaus kulkee käsi kädessä sananvapauden ja demokratian kanssa. Se ei tietenkään toteudu ihanteellisella tavalla yhteiskunnassamme, jossa mediamoguleilla sekä hallituksen ja poliittisten puolueiden medioilla voi olla oma vaikutuksensa; joissain länsimaissa niillä on näkyväkin asema, mukaan lukien Yhdysvalloissa ja joissain EU:n jäsenvaltioissa. Tästä huolimatta länsimainen lainsäädäntö tarjoaa tiedotusvälineille ainakin teoriassa suojan, jota niiden mahdollisimman asianmukainen toiminta edellyttää.

Tässä suhteessa me eroamme Kenian hallituksesta, joka laatii lainsäädäntöä, jota valtio voi mahdollisesti käyttää alistaakseen ja vainotakseen lehdistöä. Me vetoamme sen vuoksi Kenian viranomaisiin, jotta he harkitsisivat uudelleen kantaansa tässä asiassa ja antaisivat joukkoviestimilleen lainsäädännöllisen vapauden, jota ne tarvitsevat voidakseen edes yrittää toimia mahdollisimman demokraattisesti. Kenian hallituksen on ymmärrettävä ja hyväksyttävä, että lehdistön suojelu on erittäin tärkeää maan asukkaiden elintason parantamisen kannalta. Me toivomme ja uskomme, että Kenian hallitus ei tulkitse päätöslauselman kautta esittämäämme vetoamusta sekaantumisenä maan asioihin, vaan ystävällisenä neuvona, että se otetaan asianmukaisesti huomioon ja että tästä lähin hallitus harkitsee toimiaan aiempaa huolellisemmin.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, laatiija. – (PL) Arvoisa puhemies, Kenia on jo pitkään kärsinyt vakavasta poliittisesta kriisistä. Maan nykyinen presidentti, Mwai Kibaki, toteuttaa toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on selvästi rajoittaa sanan- ja lehdistönvapautta. Hän loukkasi 2. tammikuuta 2009 ihmisoikeuksien julistuksen ja Afrikan ihmisoikeuksien peruskirjan määräyksiä hyväksymällä Kenian vuoden 1998 viestintälakialoitteeseen muutoksia, joilla annetaan kansallisille viranomaisille uusia oikeuksia, muun muassa oikeus purkaa lähetys- ja viestintävälineitä sekä valvoa ja muuttaa joukkojulkaisujen sisältöä.

⁽³⁾ Ks. pöytäkirja.

Kansainvälinen yhteisö totesi yksimielisesti tämän olevan uusi askel kohti tiedotusvälineiden sensuuria Keniassa.

Lisäksi presidentti ei kuullut ennen tämän päätöksen, eikä myöhempien päätösten tekemistä virassa olevaa pääministeriä, mikä on vastoin sitoumuksia, jotka perustuvat Kenian koalitionhallituksen perustamiseksi allekirjoitettuihin sopimuksiin. Tämä vaikeutti Kenian kriisiä, joka oli jatkunut jo yli vuoden ajan ja joka oli vaatinut noin 1 000 uhria ja jättänyt 350 000 ihmistä kodittomaksi. Euroopan unioni ei voi katsella sivusta, kun perusvapauksia loukataan näin räikeästi.

Meidän pitäisi ottaa myönteisesti vastaan Kenian presidentin vakuutukset, joiden mukaan muutokset tarkistetaan ja kaikkia poliittisia tahoja kuullaan, jotta muutoksille voidaan antaa uusi, demokraattinen leima ja jotta niille voidaan taata kenialaisen yhteiskunnan laaja tuki. Euroopan unionin on tuettava näitä toimenpiteitä ja valvottava niitä tarkasti sekä vaalittava moniarvoisuutta kansalaisyhteiskuntaa rakennettaessa. Samalla Kenian viranomaisien tulisi ryhtyä rohkeampiin toimiin luodakseen maahan normaalitila ja muun muassa perustaakseen kansallista ja kansainvälisistä asiantuntijoista koostuva erityiskomitea, jonka tavoitteena on rankaista väkivaltaan syyllistyneitä ja viimevuotisen kriisin aiheuttajia. Tällaisilla toimenpiteillä voidaan toivon mukaan vakiinnuttaa maan sisäinen tilanne ja estää humanitaarinen katastrofi, joka uhkaa vääjäämättä tätä itä-afrikkalaista 10 miljoonan asukkaan valtiota.

Colm Burke, laatiija. – (EN) Arvoisa puhemies, pidän valitettavana, että presidentti Kibaki hyväksyi Kenian viestintälakialoitteen muutokset. Tämä laki laiminlyö sanan- ja lehdistönvapautta, jotka on vahvistettu ihmisoikeuksien yleismaailmallisessa julistuksessa ja joihin viitataan myös muissa kansainvälisissä yleissopimuksissa, muun muassa Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien peruskirjassa.

Laki antaisi Kenian tiedotusministerille huomattavia valtuuksia purkaa lähetysvälineitä sekä tehdä yllätystarkastuksia mediatiloihin, joiden epäillään voivan vaarantaa kansallisen turvallisuuden. Laki antaa lisäksi valtiolle oikeuden säädellä sähköisten medioiden lähettämiä ja painettujen medioiden julkaisemia sisältöjä. Suhtaudun kuitenkin myönteisesti presidentti Kibakin äskettäiseen päätökseen tarkistaa kyseistä medialakia ja eleeseen, jonka hän teki ilmoittaessaan ottavansa huomioon tiedotusvälineiden edustajien ehdottamia lakimuutoksia.

Sananvapaus on perusoikeus, mikä on todettu ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 19 artiklassa. Vetoan Kenian hallitukseen, että se käynnistäisi sidosryhmien kuulemisen, jonka tavoitteena on luoda yhteisymmärrys siitä, miten viestintäteollisuutta voidaan säädellä paremmin rajoittamatta lehdistönvapautta ja loukkaamatta ihmisoikeuksien julistukseen sisältyviä oikeuksia.

Haluan lopuksi korostaa, että on tärkeää muuttaa Keniassa olevaa rankaisematta jättämisen kulttuuria, jotta henkilöt, jotka olivat joulukuussa 2007 järjestettyjä vilpillisiä vaaleja seuranneiden väkivaltaisuuksien takana, saadaan oikeuden eteen. Kehotan perustamaan paikallisista ja kansainvälisistä lakiasiantuntijoista koostuvan riippumattoman komitean, jonka tehtävänä on tutkia vaaleja seuranneita väkivaltaisista tapahtumista ja nostaa tarvittavat kanteet.

Erik Meijer, laatiija. – (NL) Arvoisa puhemies, Kenialla on väkivaltainen menneisyys. Kun Eurooppa toisen maailmansodan jälkeen alkoi vähitellen hyväksyä, että Afrikan valtioiden itsenäistyminen oli vääjäämätön tosiasia, Kenia suljettiin täysin näiden ajatusten ulkopuolelle, samoin kuin maa, joka nykyään tunnetaan Zimbabweksi. Siirtomaahallitsijoiden mukaan Keniassa ja Zimbabweksi oli niin paljon ulkomaisia uudisasukkaita ja niistä riippui niin monia ulkomaisia taloudellisia intressejä, että niitä ei voitu jättää pääasiallisesti mustan väestön käsiin.

Toisin kuin muissa Länsi-Afrikan valtioissa, Keniassa itsenäisyyttä ei saatu rauhanomaisesti, vaan vasta itsenäisyysliike Mau Mau pitkällisen ja väkivaltaisen taistelun tuloksena. Väkivaltaisten toimien tarve loi perustan jatkuvalla väkivallalla ja pelolla. Taistelun voitoista on saanut nauttia pääasiassa yksi merkittävä heimo, Kikujut. Muut väestöryhmät on aina pidetty oppositiossa – tarvittaessa vääristeltyjen vaalitulosten avulla. Viimeisimmät presidentinvaalit osoittivat jälleen kerran, että presidentiksi ei voi päästä ehdokas, joka ei kuulu Kikuju-heimo, ei vaikka hänellä olisikin takanaan äänestäjien enemmistö.

Kompromissiratkaisun ansiosta opposition ehdokas on nyt pääministerinä, ja maan sisäinen tilanne näyttää rauhoittuneen. Kahdesta vilpillisestä presidentinvaalista järjestäneestä Afrikan valtiosta Zimbabwe pidetään valtiona, jossa on tehty huono kompromissi, kun taas Keniaa on ylistetty maaksi, jossa on saatu aikaan onnistunut kompromissi. Länsi-Eurooppa ja Amerikka pitivät Keniaa vuosien ajan suurena menestystarinana. Kenia oli suhteellisen hyvinvoiva valtio, jossa kansainväliset yritykset saattoivat toimia vapaasti, jolla oli lämpimät suhteet länteen ja joka oli huomaavainen matkailijoita kohtaan. Kenia on nyt menettänyt

menestyksekkään imagonsa. Elintarvikepula ja uusi lehdistölaki ovat saaneet aikaan uusia jänniteitä. Elintarvikepula johtuu osittain siitä, että maan presidentti on vuokrannut korvauksena sataman rakentamisesta 40 000 hehtaaria viljelysmaata öljyvaltio Qatarille elintarvikkeita varten.

Lehdistölaki on ilmeisesti painostuskeino, jota presidentti käyttää rajoittaakseen koalitiohallituksen valtaa ja eliminoidakseen häntä arvostelevia vastustajia. Erityisen järkyttävää asiassa on se, että kyseinen laki hyväksyttiin edes kuulematta pääministeriä. Presidentin ja pääministerin välinen koalitiokompromissi vaarantuu, jos presidentille annetaan mahdollisuus kävellä pääministerin yli, rajoittaa hallituksen asemaa ja suojella omaa asemaansa kriittiseltä lehdistöltä.

Charles Tannock, PPE-DE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, ennen viime vuoden väkivaltaisuuksia Keniaa pidettiin yhtenä Afrikan poliittisesti vakaimmista maista ja maassa oli jo pitkään ollut suhteellisen vapaa ja vahva lehdistö.

Presidentti Kibakin on ymmärrettävä, että poliittinen vakaus ja vapaa lehdistö tukevat toinen toisiaan. Ehdotetunlainen sananvapauden rajoittaminen ei sovi valtiolle, jonka johtaja lupasi valtaan noustessaan aloittavansa uuden avoimuuden ajan. Ikävä kyllä vaikuttaa siltä, että monet kenialaiset pitkän linjan poliitikot eivät ole vielä kukaan riittävän paksunahkaisia kestääkseen vapaan lehdistön ja demokratian väistämättömiä piikkejä. Toivon, että presidentti Kibaki ottaa neuvostamme vaarin ja muuttaa mielensä. Se vahvistaisi käsityksemme Kenian oletetusta sitoutuneisuudesta vapaaseen yhteiskuntaan, jota hallitsee vallan sisällään jakanut koalitiohallitus. Samalla se vahvistaisi Kenian moraalista auktoriteettia ja johtajuutta epävakaa alueella.

Otan myönteisesti vastaan presidentin lupauksen harkita lakiehdotusta koskevia muutoksia ja kuulla tiedotusvälineitä laajemmin. Pääministeri Raila Odinga ja hänen puolueensa ODM vastustavat kyseistä lakia ehdottomasti. Sen vuoksi on elintärkeää myös hallituksen vakauden kannalta, että asiasta ei muodostu tämän tulehtuneempaa ja enemmän erimielisyyttä aiheuttavaa poliittista kysymystä.

Catherine Stihler, PSE-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, olen iloinen saadessani tilaisuuden puhua tästä lehdistönvapautta Keniassa koskevasta yhteisestä päätöslauselmasta. Olin vuosi sitten monien muiden tavoin tyrmistynyt ja pettynyt siitä, että vilpillisten presidentinvaalien jälkeen puhjenneet katumielenosoitukset johtivat Keniassa koko maan kattaviin mellakoihin ja etnisiin yhteenottoihin, jotka aiheuttivat yli 1 000 kuolonuhria ja jättivät 350 000 ihmistä kodittomaksi. Vaalien jälkeisistä väkivaltaisuuksista vastuussa olevat henkilöt on tuotava oikeuden eteen. Keniassa on nyt rakennettava sovintoa ja luotava suvaitsevaisuutta.

Presidentti Kibakin perjantaina 2. tammikuuta 2009 antama hyväksyntä Kenian vuoden 2008 viestintälakialoitteen muutoksille, joilla tarkistetaan Kenian vuoden 1998 viestintälakia, on tässä tilanteessa erittäin huono uutinen. Kyseinen lakialoite on vastoin lehdistönvapautta ja laiminlyö Kenian hallituksen allekirjoittamia kansainvälisiä yleissopimuksia. Kahdessa kohdassa jopa annetaan siunaus hallituksen harjoittamalle tiedotusvälineiden sensuurille. Kohdassa 88 annetaan tiedotusministerille huomattavia valtuuksia tehdä yllätystarkastuksia ja purkaa lähetysvälineitä mediatalossa, jonka epäillään olevan vaaraksi kansalliselle turvallisuudelle. Kohdassa 46 annetaan valtiolle lupa säädellä sähköisten medioiden lähettämiä ja painettujen medioiden julkaisemia sisältöjä. Keniassa lakialoitetta ovat vastustaneet toimittajat sekä pääministeri Odinga ja hänen puolueensa ODM. Lakialoitteen läpimeno osoittaa, että nykyisen suuren koalition kuulemista on laiminlyöty räikeästi. Olen pahoillani tämän lakialoitteen hyväksymisestä ja toivon, että tiedotusvälineitä koskevan lain mahdollisen tarkistamisen yhteydessä otetaan huomioon esiin tuodut lukuisat ongelmat.

Ewa Tomaszewska, UEN-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, Solidarnośćin jäsenenä ja Puolen sotalain alaisuudessa eläneenä tiedän, että sananvapaus on demokratian elinehto. Kenian hallitus on allekirjoittanut ja ratifioinut ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja muita kansainvälisiä yleissopimuksia, muun muassa Afrikan ihmisoikeuksien ja kansojen oikeuksien peruskirjan. Nämä yleissopimukset edellyttävät sananvapautta.

Itä-Afrikan toimittajien liitto on ilmoittanut meille tänään, että Kenian hallitus aikoo käynnistää maassa sensuurin. Toivon, että presidentti Kibaki pidättäytyy tekemästä tiedotusvälineitä koskevaan lainsäädäntöön muutoksia, jotka voisivat loukata sananvapautta. Vetoan Kenian viranomaisiin, jotta he luopuisivat sensuurisuunnitelmistaan ja ryhtyisivät rakentamaan yhteisymmärrystä lehdistönvapauden ja julkisen viestintäalan suojelemiseksi. Toivon, että Keniassa kunnioitetaan uskonnollisten ja etnisten vähemmistöjen oikeuksia. Yli 1 000 henkeä menehtyi vuosi sitten vaaleja seuranneissa mielenilmauksissa ja 350 000 ihmistä joutui jättämään kotinsa. Toivon, että näistä tapahtumista vastuussa olevat tahot saavat asianmukaisen rangaistuksen.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Arvoisa puhemies, on totta, että jotkin yksityiset tiedotusvälineet auttoivat lietsomaan Kenian kiistanalaisia vaaleja seuranneita mellakoita. Tämä ei kuitenkaan oikeuta rajoittamaan sananvapautta.

Kenian lehdistönvapauteen kohdistunut hyökkäys loukkasi samalla myös parlamentaarisen demokratian perusperiaatteita. On syytä mainita, että lain hyväksymistä kannatti 25 parlamentin 220 jäsenestä. Tämä on täysin käsittämätön tilanne. Pahinta tilanteessa on se, että ennen lakiehdotuksen hyväksymistä Kenialla oli ollut yksi koko Afrikan kehittyneimmistä ja moniarvoisimmista lehdistöverkostoista. Tämä tulee muuttumaan uuden lainsäädännön täytäntöönpanon myötä, kun erityisyksiköt saavat valtuudet puuttua tiedotusvälineiden toimintaan, sulkea toimitusten osia sekä valvoa painettua ja puhuttua sanaa. Kansallisen turvallisuuden vaaliminen tiedotusvälineiden vapautta rajoittamalla voi saada aikaan vain päinvastaisia tuloksia.

Laima Liucija Andrikienė (PPE-DE). – (LT) Miksi olemme huolissamme lehdistönvapaudesta Keniassa? Miksi Euroopan parlamentti käsittelee tätä asiaa kiireellisenä ihmisoikeuksien loukkauksena?

Ensinnäkin koska sananvapaus on perusoikeus Kenian allekirjoittaman ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 19 artiklan nojalla. Kenian on muiden allekirjoittajavaltioiden tavoin noudatettava julistusta kirjaimellisesti; ei riitä, että se kunnioittaa sitä ainoastaan periaatteessa.

Lähes vuosi sitten presidentinvaalien jälkeen alkaneet mielenosoitukset, jotka laajenivat yli 1 000 kuolonuhria vaatineiksi ja kymmeniä tuhansia kodittomia jättäneiksi mellakoiksi ja etniseksi konfliktiksi, osoittavat parhaiten, että tällaisten tapahtumien ei voida antaa toistua. Kenian hallituksen ja presidentin tulisi tehdä yhteistyötä ja noudattaa omaa velvollisuuttaan kunnioittaa lehdistön-, sanan- ja kokoontumisvapautta. Lisäksi niiden tulisi ennen kaikkea ryhtyä toimiin rankaisemattomuuden kitkemiseksi ja tuoda vuosi sitten syntyneiden mellakoiden syylliset oikeuden eteen.

Marios Matsakis (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, nyt kun keskustelemme humanitaarisista kysymyksistä ja lehdistönvapaudesta kolmansissa maissa, käytän tilaisuutta hyväkseni ilmoittaakseni läsnäolijoille, että tiedotusvälineiden Gazasta välittämien tietojen mukaan YK:n tilat, joita Israelin joukot pommittivat aiemmin tänään, ovat ilmiliekeissä ja tiloihin varastoitu YK:n humanitaarinen apu, josta suuri osa oli saatu EU:lta, on tuhoutunut täysin. Myös Reutersin ja muiden kansainvälisten toimittajien tilat ovat kokeneet Gazassa saman kohtalon. Haluan todeta olevani yhtä mieltä parhaillaan Israelissa olevan YK:n pääsihteeri Ban Ki-moonin kanssa. Hän on saamiensa tietojen mukaan raivoissaan Israelin viranomaisille.

Puhemies. – (FR) Jäsen Matsakis, kiitän tästä ilmoituksesta. Periaatteessa minun ei kuitenkaan tulisi hyväksyä sitä, sillä sääntöjen mukaan puheenvuorojen, joita pyydetään "catch the eye" -menettelyn mukaisesti, täytyy koskea käsiteltävänä olevaa asiaa, tässä tapauksessa siis lehdistönvapautta Keniassa. Tapahtumat, joihin viittaatte, ovat kyllä varsin dramaattisia, siitä olemme kaikki varmasti yhtä mieltä.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin päätöslauselma lehdistönvapaudesta Keniassa tuo esiin tärkeän ongelman. Diktatuurit alkavat lehdistön- ja tiedonvapauden sekä kansalaisoikeuksien rajoittamisella. Toivon, että tämä kehityskulku voidaan pysäyttää kansainvälisten ja kansallisten toimien avulla. Uskon, että presidentti Kibaki ja pääministeri Odinga ryhtyvät asianmukaisiin toimenpiteisiin. Tuen tätä päätöslauselmaa; se auttaa varmasti demokratian kehittymistä Keniassa.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Arvoisa puhemies, kommunismin aikakaudella sekä Puolassa että muissa maissa rikoslaissa oli säännös, jonka mukaan henkilöä, joka levittää levottomuuksia mahdollisesti aiheuttavia tietoja, on rangaistava. Tällainen säännös oli varsin hyödyllinen käytettäväksi lyömäaseena yksilöitä vastaan ja ennen kaikkea lehdistöä vastaan. Nyt voimme nähdä samankaltaisia aikeita Kenian lainsäädännön muutosten takana. Ei voida sanoa tai uhata, että lehdistö tulee vaientaa sillä perusteella, että se saattaa aiheuttaa maassa levottomuuksia. Levottomuuksien uhka ei oikeuta tai selitä tällaista sensuuria. Lehdistöä tarvitaan tarjoamaan kansalaisille tietoa, joka on demokratian kulmakivi.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan heti aluksi korostaa, että sananvapaus, joka koskee myös televisiota ja radiota, on yksi EU:ta kannattelevista peruspilareista. Sananvapaus on yksi keskeisistä eurooppalaisista arvoista, jota ei voida kyseenalaistaa.

2. tammikuuta 2009 hyväksytty Kenian vuoden 2008 viestintälaki sisältää kohtia, jotka mielestämme voivat loukata tiedotusvälineiden vapautta. Ilauduimme siksi presidentti Kibakin 7. tammikuuta tekemästä päätöksestä tarkistaa lain joitain kiistellyjä kohtia. On hienoa, että presidentti Kibaki valtuutti tiedotus- ja viestintäministerin ja oikeusministerin tapaamaan tiedotusvälineiden edustajia ehdottaakseen lakiin muutoksia, jotka poistaisivat esiin nousseet pelot.

Sananvapaus ja lehdistönvapaus ovat osa julkishallinnon hoitamista sen laajimmassa merkityksessä, ja tämä on keskeinen osa EU:n kehittämisstrategiaa. Katson, että vapaa ja vastuullinen lehdistö on keskeinen edellytys demokratialle ja oikeusvaltiolle, jotka ovat puolestaan kestävä kehityksen erottamattomia osia. Tiedostusvälineet ja Kenian hallitus voivat rakentaa yhteisymmärrystä ja molemminpuolista kunnioitusta ainoastaan vuoropuhelun avulla. Euroopan komissio odottaa siksi mielenkiinnolla Keniassa eri osapuolten välillä käytävien keskustelujen tuloksia ja toivoo, että osapuolet pääsevät sopimukseen asianmukaisista suosituksista tiedotusvälineitä koskevan lain muuttamiseksi.

Vaalien jälkeisen väkivallan osalta komissio on tyytyväinen tapahtumia käsitelleen tutkintakomitean raporttiin (Waki-raportti). Komissio arvostaa Kenian hallituksen sitoutumista raportin suositusten toteuttamiseen, mukaan lukien erityisen tuomioistuimen perustamiseen väkivaltaisuuksista vastuussa olevien rankaisemiseksi.

Puhemies. – (FR) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan välittömästi.

Kirjallinen lausuma (työjärjestyksen 142 artikla)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), kirjallinen. – (RO) Demokratia kärsi Keniassa vuoden 2009 alussa lehdistönvapauden vastaisista muutoksista. Presidentti Mwai Kibaki on allekirjoittanut lain, joka antaa Kenian viranomaisille oikeudet tehdä toimituksiin yllätystarkastuksia, kuunnella toimittajien puheluita ja tarkistaa lähetysten sisällöt ”kansallisen turvallisuuden” nimissä; hän tosin on sittemmin muuttanut mieltään. Tällaisten räikeiden sensuuroimien lisäksi laissa säädetään myös huomattavista sakoista ja vankeusrangaistuksista ”hallituksen vastaisiin” toimiin syyllistyneille toimittajille. Presidentti Kibaki antoi viikkoa myöhemmin määräyksen näiden säännösten muuttamiseksi; me emme kuitenkaan tiedä, mitä nämä ”muutokset” pitävät sisällään.

Alkuperäisessä muodossaan kyseinen on laki on muistutus synkistä diktatuurin ajoista, jolloin Kenian lehdistö oli pakotettu polvilleen. Kenia on nyt demokratia, ja uskon vakaasti, ettei kukaan, presidentti Kibaki mukaan lukien, halua palata diktatuurin aikoihin. Loukkaus lehdistönvapautta vastaan on loukkaus demokratiaa vastaan. Kansainvälisen yhteisön on jatkettava Kenian viranomaisten painostamista, jotta nämä kunnioittaisivat kansalaisoikeuksia ja erityisesti lehdistönvapautta.

Marianne Mikko (PSE), kirjallinen. – (ET) Hyvät parlamentin jäsenet, Kenian toimet ovat vastoin ihmisoikeuksien yleismaailmallista julistusta ja Afrikan ihmis- ja kansalaisoikeuksien peruskirjaa. Maassa ei kunnioiteta sananvapautta eikä lehdistönvapautta, jotka ovat demokratian ehdottomia kulmakiviä. Vapaa lehdistö on Keniassa suuressa vaarassa.

Viestintälakiin tehty muutosehdotus sisälsi kohtia, joissa valtuutettiin valtion valvonta ja sensuuri. Presidentti Kibakin harkitsemattomien toimien seurauksena ne ovat nyt osa maan lainsäädäntöä.

On ennenkuulumatonta, että hallituksella tulisi olla oikeus järjestää yllätystarkastuksia sanomalehtien ja sähköisten medioiden toimituksiin sekä valvoa lähetysten sisältöä ja sisällön esitystapaa. Tällainen on kaukana demokraattisen yhteiskunnan toiminnasta.

Näitä säännöksiä on ehdottomasti muutettava. Lehdistöä on mahdollista säädellä vaarantamatta sananvapautta ja lehdistönvapautta. Toimenpiteisiin on ryhdyttävä mahdollisimman pian.

11. Äänestys

11.1. Iran: Shirin Ebadin tapaus (äänestys)

11.2. Guinea (äänestys)

11.3. Lehdistönvapaus Keniassa (äänestys)

12. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

13. Tiettyjä asiakirjoja koskevat päätökset: ks. pöytäkirja

14. Luetteloon kirjatut kirjalliset kannanotot (työjärjestyksen 116 artikla): ks. pöytäkirja

15. Tämän istuntojakson aikana hyväksyttyjen tekstien edelleen välittäminen: ks. pöytäkirja

16. Seuraavien istuntojen aikataulu: ks. pöytäkirja

17. Istuntokauden keskeyttäminen

Puhemies. - (FR) Julistan Euroopan parlamentin istuntokauden keskeytetyksi.

(Istunto päättyi klo 16.10.)

LIITE (Kirjalliset vastaukset)

KYSYMYKSET NEUVOSTOLLE (Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltio on yksin vastuussa annetuista vastauksista)

Brian Crowleyn laatima kysymys numero 6 (H-0973/08)

Aihe: Seitsemäs tutkimuksen ja kehityksen puiteohjelma

Mitä poliittisia aloitteita neuvosto aikoo toteuttaa tänä vuonna markkinoidakseen pk-yrityksille seitsemännen tutkimuksen ja kehityksen puiteohjelman 2007–2013 olemassaoloa ja vaikutusta ottaen huomioon, että kyseisenä ajanjaksolla eurooppalaisille liikeyrityksille on saatavilla 52 miljardia taloudellista tukea?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa tammikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Euroopan parlamentti ja neuvosto vahvistivat selvän tavoitteen seitsemättä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelmaa 2007–2013 (seitsemäs puiteohjelma)⁽⁴⁾ koskevassa säädöspaketissa. Sen mukaan pienten ja keski suurten yritysten (pk-yritykset) asianmukainen osallistuminen ohjelmaan on varmistettava kiinnittämällä siihen asianmukaista huomiota.

Näin ollen kyseinen tavoite on olennainen osa seitsemännen puiteohjelman täytäntöönpanotoimia, varsinkin ”Yhteistyö”-ohjelmaa, jossa edellytetään, että kutakin keskeistä aihealuetta varten laaditaan pk-yrityksiä koskeva strategia ja että tavoitteena on, että vähintään 15 prosenttia tämän erityisohjelman osalta käytettävissä olevasta rahoituksesta suunnataan pk-yrityksille. Pk-yritysten tukikelpoisten kustannusten rahoitusosuus seitsemännessä puiteohjelmassa on 75 prosenttia, mikä on enemmän kuin suurilla yrityksillä, joilla se on 50 prosenttia. Kuudennen puiteohjelman kollektiivinen taloudellinen vastuu korvattiin seitsemännessä puiteohjelmassa takuurahastolla, jonka ansiosta pk-yritysten taloudelliset riskit saatiin minimoitua.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, komissio vastaa seitsemännen puiteohjelman täytäntöönpanosta ohjelman tavoitteiden mukaisesti, ja näin ollen sen olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet edistääkseen pk-yritysten osallistumista. Yksi näistä toimenpiteistä on Research Connection 2009 -konferenssi, jonka komissio järjestää Tšekin puheenjohtajakaudella toukokuussa 2009 Prahassa. Yksi konferenssin teemoista on nimenomaan pk-yritysten osallistuminen seitsemänteen puiteohjelmaan.

Neuvosto haluaa myös kiinnittää arvoisan parlamentin jäsenen huomion Euroopan yhteisön merkittäviin innovointia tukeviin aloitteisiin, joita ovat muun muassa:

Kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelmasta 24 päivänä lokakuuta 2006 tehty Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös⁽⁵⁾.

Komission käynnistämä aloite edelläkävijämarkkinoiden luomiseksi Eurooppaan. Neuvosto suhtautui aloitteeseen myönteisesti ja kannustavasti 29. toukokuuta 2008 antamissaan päätelmissä⁽⁶⁾.

Alueellisia innovaatioklustereita koskeva politiikka, jonka neuvosto hyväksyi pk-yritysten mahdollisuuksien edistämisen ja korkean teknologian verkostoihin integroitumisen välineeksi 1. joulukuuta 2008 antamissaan päätelmissä⁽⁷⁾.

(4) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1982/2006/EY, tehty 18 päivänä joulukuuta 2006, Euroopan yhteisön seitsemännessä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelmasta (2007–2013) (EUVL L 412, 30.12.2006) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1906/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, säännöistä, jotka koskevat yritysten, tutkimuskeskusten ja korkeakoulujen osallistumista seitsemännen puiteohjelman toimiin sekä tutkimustulosten levittämistä (2007–2013) (EUVL L 391, 30.12.2006).

(5) EUVL L 310, 9.11.2006.

(6) Neuvoston päätelmät – Euroopan talouden kilpailukyky ja innovointi uuteen vauhtiin – (asiak. 10174/08).

(7) Neuvoston päätelmät – Maailmanluokan klustereita Euroopan unioniin – laajapohjaisen innovaatiostrategian toteuttaminen (asiak. 14679/08).

Korostettakoon lopuksi myös, että Euroopan investointipankki päätti hiljattain osoittaa eurooppalaisille pk-yrityksille 30 miljardia euroa tukea Euroopan talouden elvytysuunnitelman yhteydessä.

Kyseiset aloitteet on mainittava seitsemännessä puiteohjelmassa suunniteltujen tutkimustoimien yhteydessä, sillä seitsemänteen puiteohjelmaan kuulumattomia tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen alan toimia toteuttavat innovatiiviset pk-yritykset voisivat kehittyä näiden muiden Euroopan unionin toteuttamien innovoinnin tukijärjestelmien avulla.

Vakuutan arvoisalle parlamentin jäsenelle, että puheenjohtajavaltio Tšekki ymmärtää täysin pienten ja keski suurten yritysten (pk-yritykset) merkityksen tutkimuksen, sen sovellusten ja innovaatioiden edistäjänä. Puheenjohtajavaltion mukaan tarvitaan pk-yrityksiä koskeva erityisstrategia, jotta helpotetaan niiden osallistumista seitsemänteen puiteohjelmaan – mielestämme menettelyjä, jotka koskevat pk-yritysten osallistumista kaikkiin puiteohjelmiin, on yksinkertaistettava vielä tehokkaammin. Puheenjohtajavaltio antaa myös täyden tukensa Euroopan komission täytäntöönpanotoimille.

*
* *

Eoin Ryanin laatima kysymys numero 7 (H-0975/08)

Aihe: Euroopan unionin jakama kehitysapu

Euroopan unioni on maailman suurin kehitysavun myöntäjä. Kuitenkin marraskuun lopulla 2008 lähetetyssä BBC:n Panorama-ohjelmassa korostettiin, että tätä apua käytetään liian usein väärin tai tehottomasti, eikä se saavuta kohdeväestöä. Monien ohjelmassa esille otettujen kysymysten joukossa oli koulutussektorille käytetyn kehitysavun tehottomuus. Rahat oli käytetty rakennuksiin eikä opettajien koulutukseen ja palkkoihin, jolloin opetuksen taso voi jäädä heikoksi. Opettajat ovat usein poissa, koska he joutuvat tekemään monia eri töitä elättääkseen itsensä. Tällainen kehitys voi helposti johtaa huolestuttavaan ja kestävämmään tilanteeseen, jossa vuosituhatien kehitystavoitteisiin kuuluvat peruskoulutustavoitteet saavutetaan pintapuolisesti, mutta opetuksen taso on niin huono, että koulutuksesta ei ole mitään hyötyä oppilaiden elämässä. Mitä muutoksia neuvosto suunnittelee tekevänsä varmistaakseen, että eurooppalainen kehitysapu jaetaan ja toteutetaan tehokkaammin?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa tammikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto muistuttaa, että komissio vastaa rahoitusvarojen käytön suunnittelusta ja yhteisön tuen hallinnoinnissa avustamisesta sekä Euroopan kehitysrahastosta (EKR).

Neuvosto haluaa kiinnittää huomiota tuen kahteen ulottuvuuteen, toisin sanoen (1) tuen toimittamisen seurantaan tarkoitettuihin erityissäännöksiin ja (2) avun tehokkuuden parantamista koskeviin aloitteisiin. Neuvosto seuraa nyt ja jatkossakin tarkasti ja aktiivisesti molempia näkökohtia.

1. Tuen toimittamisen seuranta

Kaikkiin EY:n kehitysyhteistyön rahoitusvälineisiin sisältyy erityissäännöksiä, joiden tarkoituksena on EY:n taloudellisten etujen suojaaminen. Komissiolla ja tilintarkastustuomioistuimella on valtuudet tarkastaa kaikkien yhteisön varoja saaneiden toimeksisaajien ja alihankkijoiden tilit asiakirjoista tai paikalla tehtävillä tarkastuskäynneillä.

Sekä neuvostolla että Euroopan parlamentilla on mahdollisuus arvioida EY:n ulkomaanavun täytäntöönpanoa vuosittain EY:n kehitys- ja ulkomaanavun politiikkoja ja niiden toteuttamista koskevassa vuosikertomuksessa, jonka komissio yleensä esittelee kesäkuun loppupuolella.

Näin ollen neuvosto katsoo, että kehitysavun asianmukainen hallinnointi ja täytäntöönpano ei ole vain avunantajan vastuulla: omavastuun, hyvän hallintotavan ja molemminpuolisen vastuun periaatteita on noudatettava, ja tässä suhteessa myös tukikelpoiset kumppanimme ovat yhteisvastuullisia. Neuvosto korosti 27. toukokuuta 2008 antamissaan päätelmissä tehokkaampien molemminpuolisen vastuun mekanismien toteuttamisen merkitystä valtiollisella, alueellisella ja kansainvälisellä tasolla tasa-arvoisempien kumppanuuksien varmistamiseksi.

Komissio perusti heinäkuussa 2008 myös internet-sivuston, jolla on monipuolista tietoa kaikkien EY:n ulkoista yhteistyötä koskevien ohjelmien hallinnoinnista ja täytäntöönpanosta. Sivustoa ylläpitää Europe Aid, ja se on yleisön käytettävissä.

2. Avun tehokkuus

EU on vahvasti sitoutunut avun määrän lisäämiseen ja sen laadun parantamiseen sekä avun tuloksellisuudesta maaliskuussa 2005 annetussa Pariisin julistuksessa⁽⁸⁾ että kehityspolitiikkaa koskevasta eurooppalaisesta konsensuksesta marraskuussa 2005 annetussa yhteisessä julkilausumassa⁽⁹⁾. Erityisesti EU on sitoutunut edistämään avunantajien toimien parempaa yhteensovittamista ja täydentävyyttä pyrkimällä yhteiseen monivuotiseen ohjelmasuunnitteluun, joka perustuu kumppanimaiden köyhyyden vähentämisstrategioihin tai vastaaviin ja niiden omiin budjettimenettelyihin, yhteisiin täytäntöönpanojärjestelyihin ja niihin liittyvään yhteiseen arviointiin, avunantajien yhteisiin tarkastuskäynteihin ja yhteisrahoitusjärjestelyjen käyttöön.

Avunantajien toimien täydentävyys on ensiarvoisen tärkeää avun tehokkuuden lisäämisen ja siten tehokkaamman ja vaikuttavamman kehitysavun kannalta. Tässä tarkoituksessa neuvosto ja jäsenvaltiot hyväksyivät toukokuussa 2007 EU:n menettelysäännöt täydentävyydestä ja työnjaosta kehitysyhteistyöpolitiikassa⁽¹⁰⁾. Myös syyskuussa 2008 avun tuloksellisuutta käsittelevän kolmannen korkean tason kokouksen jälkeen annetussa ministeritason julistuksessa (eli Accran toimintasuunnitelmassa) edellytetään EU:lta erittäin tehokasta strategiaa ja vaadittiin vahvoja, täsmällisiä ja mitattavissa olevia sitoumuksia sekä täytäntöönpanoaikataulua.

*
* *

Liam Aylwardin laatima kysymys numero 8 (H-0977/08)

Aihe: Tšekin tasavalta puheenjohtajavaltiona

Ottaen huomioon kevään Eurooppa-neuvoston kokouksen ja EU:n kasvu- ja työllisyysstrategian voisiko puheenjohtajavaltio kertoa, kuinka se aikoo saattaa Euroopan unionin kilpailukyyn painopisteidensä huipulle, etenkin tämän taloudellisen laskusuunnan vallitessa?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa tammikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Kevään Eurooppa-neuvoston kokouksesta ja EU:n kasvu- ja työllisyysstrategiasta voidaan todeta, että puheenjohtajavaltio Tšekki aikoo ehdottomasti asettaa Euroopan unionin kilpailukykystrategian ensisijaiseksi painopisteekseen, sillä se ymmärtää hyvin, että nykyinen taloudellinen taantuma edellyttää EU:lta tehokkaita ja määrätietoisia toimia. Talouskasvun huomattava hidastuminen korostaa Lissabonin strategian merkitystä välineistönä, jolla vahvistetaan talouskasvua ja talouksien kykyä varautua sisäisiin ja ulkoisiin häiriöihin. Sen vuoksi kilpailukykyneuvoston maaliskuun kokouksen pääaiheena on kilpailukykyneuvoston kevään 2009 Eurooppa-neuvostolle laatiman avainasiakirjan⁽¹¹⁾ hyväksyminen. Siinä käsitellään pelkästään kasvua ja työllisyyttä. Loput puheenjohtajakaudesta käytetään ensisijaisesti Euroopan talouden elvytysuunnitelman⁽¹²⁾ täytäntöönpanoon ja Eurooppa-neuvoston uusien toimeksiantojen, kuten eurooppalaisen innovaatio-suunnitelman, toteuttamiseen.

⁽⁸⁾ Kyseisessä konferenssissa EU suostui toimittamaan kaiken vastaanottokyvyn kehittämiseen tarkoitetun avun koordinoitujen ohjelmien avulla ja käyttämällä enemmän järjestelyjä, joihin osallistuu useita avunantajia, ohjaamaan 50 prosenttia hallitusten välisestä avusta maakohtaisten järjestelmien kautta, myös lisäämällä budjettitukena tai alakohtaisin järjestelyin annetun avun osuutta, välttämään uusien yksiköiden perustamista hankkeiden täytäntöönpanoa varten ja vähentämään koordinoimattomien operaatioiden määrää 50 prosentilla.

⁽⁹⁾ Asiak. 14820/08.

⁽¹⁰⁾ Neuvoston päätelmät 15. toukokuuta 2007 (asiak. 9558/07).

⁽¹¹⁾ 17359/08.

⁽¹²⁾ 16097/08.

Puheenjohtajavaltion tarkoitus käy varsin hyvin selville jo puheenjohtajuuskaudelle valitusta tunnuslauseesta ”Esteetön Eurooppa”, joka on paljon enemmän kuin poliittinen iskulause. Tosiasiassa siihen sisältyy kunnianhimoinen ohjelma, jolla edistetään yhtenäismarkkinoiden sekä tutkimuksesta, koulutuksesta ja innovaatioista muodostuvan osaamiskolmion tehokasta lujittamista. Tarkoituksena on ylläpitää ja lisätä kasvua ja työllisyyttä sekä ottaa samalla huomioon välttämätön hallinnollisen rasituksen vähentäminen ja lainsäädännön yksinkertaistaminen.

Viisi vuotta sitten toteutetun EU:n mittavimman laajentumisen vuosipäivä antaa tilaisuuden arvioida laajentumisen kustannuksia ja hyötyjä kaikille jäsenvaltioille. Puheenjohtajavaltio Tšekki aikoo yhdessä Euroopan komission ja OECD:n kanssa antaa selvityksen, jossa määritellään sisämarkkinoiden jäljellä olevat esteet, ja käsitellä sitä EU:n viisi vuotta sitten toteutettua laajentumista koskevassa kansainvälisessä ”5 Years After” -konferenssissa, joka pidetään maaliskuussa 2009.

Tässä yhteydessä puheenjohtajavaltio Tšekki aikoo keskittää toimiaan ja saada jäsenvaltiot aktiivisesti mukaan seuraavissa kuudessa tärkeässä kysymyksessä:

- Täysin toimivat ja esteettömät sisämarkkinat.
- Saumattoman vuorovaikutuksen edistäminen osaamiskolmiossa.
- Hallinnollisen rasituksen vähentämiseen keskittyvä parempi sääntely.
- EU:n teollisuuden selkärangan vahvistaminen: pienten ja keski suurten yritysten (pk-yritykset) tukeminen.
- Talouden uudistusprosessin nopeuttaminen, jotta voidaan keskittyä tarkemmin kilpailukykyyn ja innovointiin.
- Osaamiseen, tutkimukseen ja innovointiin tehtävien investointien lisääminen ja kehittäminen.

Nämä toimet kattavat EU:n kilpailukykyä koskevat lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin suunnitelmat. Toisin sanoen on toimittava nyt ja ajateltava samalla tulevaisuutta. Tämä huomioon ottaen puheenjohtajavaltio Tšekki aikoo keskittää jäsenvaltioiden väliset keskustelut kyseisiin kilpailukykystrategian näkökohtiin, ja se on vakaasti sitä mieltä, että niistä olisi ilmaistava selkeä kanta valtioiden ja hallitusten päämiehille, jotka kokoontuvat maaliskuussa 2009 keskustelemaan muun muassa EU:n taloustilanteesta.

*
* *

Claude Moraesin laatima kysymys numero 9 (H-0980/08)

Aihe: Ihmiskauppa

Kesäkuussa 2008 julkaistussa asiakirjassa, jossa hahmotellaan Ranskan, Tšekin ja Ruotsin puheenjohtajakausten 18 kuukauden ohjelma, todetaan, että ihmiskaupan torjunta säilyy ensisijaisena tavoitteena. Lisäksi komissio pyysi lokakuussa ”ylimääräisiä ponnisteluja” sekä EU:lta että jäsenvaltioilta ihmiskaupan torjunnassa.

Mitä erityistoimia puheenjohtajavaltio Tšekki suunnittelee toteutettaviksi tällä alalla seuraavien kuuden kuukauden aikana?

Mikel Irujo Amezagan laatima kysymys numero 10 (H-1006/08)

Aihe: Ihmiskaupan torjunta

Euroopan parlamentin 17. tammikuuta 2006 hyväksymässä päätöslauselmassa seksuaaliselle hyväksikäytölle alttiina olevien naisten ja lasten kaupan ehkäisemistä koskevista strategioista (2004/2216(INI)) pahoitellaan, että huolimatta ihmiskaupan torjunnasta tehdystä puitepäätyöstä 2002/629/YOS⁽¹³⁾, jossa vahvistetaan keskeiset osatekijät ja unionin jäsenvaltioille yhteinen määritelmä ihmiskaupasta, ei ole vielä kukaan yhdenmukaistettu seuraamuksia, joita jäsenvaltiot langettavat naisten ja lasten seksuaalisesta hyväksikäytöstä.

Voiko neuvosto kertoa, miten jäsenvaltioissa langettavien seuraamusten yhdenmukaistamisessa on edistetty vuodesta 2006?

⁽¹³⁾ EYVL L 203, 1.8.2002, s. 1.

Yhteinen vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa tammikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Ihmiskaupan torjunta kuuluu nykyajan merkittävimpiin haasteisiin sekä EU:ssa että maailmanlaajuisesti. Ihmiskauppa on yksi järjestäytyneen rikollisuuden vakavimmista muodoista, ja rikollisten kyseisestä toiminnasta saamien suunnattomien voittojen takia se on myös yksi kannattavimmista rikollisuudenaloista. Koska ihmiskauppaa harjoitetaan monin eri tavoin, myös sen torjuntatoimenpiteiden on oltava yhtä laaja-alaisia ja monipuolisia.

Järjestäytyneen rikollisuuden uhrien auttamista koskevaan pakettiin ("Organised Crime Package: helping the victims") kuuluvassa lainsäädäntö- ja työohjelmassaan vuodeksi 2009⁽¹⁴⁾ komissio ilmoitti neuvostolle esitettävästä säädöshdotuksesta, jolla saatetaan ajan tasalle ihmiskaupan torjunnasta tehty neuvoston puitepäätos 2002/629/YOS⁽¹⁵⁾. Näin ollen on ensisijaisesti komission tehtävä selvittää, onko kyseisen rikosoikeudellisen säännösten suurempi yhdenmukaistaminen mahdollista ja tarpeellista. Puheenjohtajavaltio Tšekki aikoo tämän jälkeen käynnistää neuvostossa nopeasti neuvottelut kyseisestä ehdotuksesta.

Ihmiskaupan torjunnan alalla puheenjohtajavaltio Tšekki aikoo edistää pääasiassa tietojenkeruun yhdenmukaistamista koskevien parhaiden käytänteiden käyttöönottoa. Prahassa on määrä järjestää 30.–31. maaliskuuta 2009 "Joint Analysis, Joint Action" -asiantuntijakonferenssi. Muiden aiheiden lisäksi konferenssissa on erityisesti tarkoitus selvittää mahdollisuuksia ihmiskauppaa Euroopan unionissa käsittelevän kansallisen raportointiverkoston perustamiseen sekä kysymystä heikossa asemassa olevien uhrien suojelusta ja heidän asemastaan rikosoikeudenkäynnissä.

*
* *

Marie Panayotopoulos-Cassiotoun laatima kysymys numero 11 (H-0985/08)

Aihe: Kotityön tunnustaminen

Euroopan tasolla tehdään päätöksiä monista äideille ja vanhemmille annettavista oikeuksista ja helpotuksista samoin kuin huollettavien perheenjäsenten (lasten, ikääntyneiden, vammaisten) oikeuksista sekä työ- ja perhe-elämän yhteensovittamisesta ainoastaan siltä osin kuin ne liittyvät palkkatyöhön tai itsenäiseen ammatinharjoittamiseen. EU ei ole tunnustanut itsenäistä ammatinharjoittamista perheiden sisällä, tästä perheiden sisällä aiheutuvia seurauksia tai kotia työnantajana. Mitkä ovat puheenjohtajavaltio Tšekin ehdotukset tässä asiassa?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa tammikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Arvoisa parlamentin jäsen on nostanut esiin hyvin merkittävän asian käsitellessään kysymystä perheiden sisällä tehtävästä työstä ja etenkin kyseisen työn tunnustamisesta ja sen vaikutuksista perheeseen.

Kuten tiedätte, Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat käyttää lainsäädäntövaltaa ainoastaan komission ehdotuksen pohjalta. Muistuttaisin, että komissio on todellakin hiljattain jättänyt käsiteltäväksi arvoisan parlamentin jäsenen esittämiä näkökohtia koskevan ehdotuksen. Tarkoitin ehdotusta uudeksi direktiiviksi miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja direktiivin 86/613/ETY kumoamisesta⁽¹⁶⁾. Ehdotuksen tarkoituksena on parantaa itsenäisten ammatinharjoittajien sosiaaliturvaa ja samalla poistaa pidäkkeitä naisten yrittäjyydeltä. Sillä pyritään myös parantamaan "avustavien puolisoitten" sosiaaliturvaa. He työskentelevät usein itsenäisinä ammatinharjoittajina saamatta näille kuuluvia oikeuksia. Kuten arvoisa parlamentin jäsen tietää, valtaosa "avustavista puolisoista" on naisia, ja monet heistä työskentelevät maatalousalalla. Komission ehdotuksen tarkoituksena on myös

⁽¹⁴⁾ KOM(2008)0712 lopullinen.

⁽¹⁵⁾ EYVL L 203, 1.8.2002, s. 1.

⁽¹⁶⁾ 13981/08.

edistää perheen sisällä tapahtuvan itsenäisen ammatinharjoittamisen tunnustamista. Mahdollistamalla äitiysloma-oikeuden myöntäminen sitä haluaville ”avustaville puolisoille” ehdotuksessa myös pyritään korjaamaan niitä toisinaan ongelmallisia vaikutuksia, joita perheyrityksessä tehdyllä epävirallisella työllä voi olla perheeseen etenkin silloin, kun ”avustavalla puolisoilla” on lapsia.

Käsitelläkseni ”avustavien puolisoitten” tunnustamattoman työn laajempia vaikutuksia pitkällä aikavälillä haluan myös vakuuttaa arvoisalle parlamentin jäsenelle, että neuvosto on tietoinen siitä erityisen vaikeasta asemasta, jossa ovat ilman palkkatuloja olevat naiset, joiden tulot ovat riippuvaisia puolisoista ja joiden taloudellinen tilanne on usein epävarma heidän jäädessään eläkkeelle, erotessaan tai jäädessään leskeksi. Neuvosto ilmaisi huolensa tästä kysymyksestä joulukuussa 2007 antamissaan päätelmissä ”Naiset ja köyhyys”, joihin sisältyi useita puheenjohtajavaltio Portugalin Pekingin toimintaohjelman⁽¹⁷⁾ yhteydessä kehittämiä tilastointikaattoreita. Päätelmissään neuvosto myönsi, että naiset olivat alttiimpia tuloköyhyydelle kuin miehet ja että sukupuolten väliset erot kasvoivat ikääntymisen myötä.

Aivan hiljattain, joulukuussa 2008, neuvosto antoi päätelmät aiheesta ”Naiset ja talous: Työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen”, jälleen kerran Pekingin toimintaohjelman täytäntöönpanon tarkastelun⁽¹⁸⁾ yhteydessä. Näissäkin päätelmissä neuvosto korosti niiden toimenpiteiden merkitystä, joiden avulla naiset ja miehet voivat sovittaa yhteen työ- ja perhevelvollisuuksia, ja vaati asianmukaisia toimia.

Todettakoon lopuksi, että neuvosto käsittelee aktiivisesti arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuomia huolenaiheita, jotka koskevat itsenäistä ammatinharjoittamista perheen sisällä. Puheenjohtajavaltio Tšekki jatkaa neuvotteluja yllä mainitusta lainsäädäntöaloitteesta ja seuraa asian etenemistä Euroopan parlamentissa.

*
* *

Jim Higginsin laatima kysymys numero 12 (H-0987/08)

Aihe: Tieliikenne-rikkomusten rangaistusten täytäntöönpano yli rajojen

Marraskuussa pidetyn oikeus- ja sisäasioiden neuvoston 2908. kokouksen päätelmissä todettiin, että neuvosto katsoo nykyisten järjestelmien olevan riittäviä pyrittäessä ratkaisemaan ongelmia, jotka liittyvät siihen, että tieliikennelainsäädäntöä rikkovat ulkomaiset kuljettajat usein onnistuvat välttämään rangaistukset. Käytännön kokemukset kuitenkin osoittavat selvästi, että asia ei ole näin ja useimmat ulkomaalaiset kuljettajat pääsevät rangaistuksetta tieliikenne-rikkomuksista. Jos neuvosto ei halua antaa tukea uudelle lainsäädännölle, mihin toimenpiteisiin se ryhtyy varmistaakseen, että ulkomaiset kuljettajat eivät nykyisen lainsäädännön puitteissa jää rankaisematta?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa tammikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto on parlamentin tavoin huolissaan Euroopan maanteillä vuosittain sattuvien liikennekuolemien suuresta määrästä ja ongelmista, jotka liittyvät ulkomailla asuvien kuljettajien rankaisemiseen liikenne-rikoksista.

Neuvosto huomauttaa, että syyskuussa 2008 neuvoston puheenjohtajavaltio Ranska järjesti liikenneturvallisuuskampanjoiden eurooppalaista koordinoitua koskevan seminaarin. Seminaarissa selvitettiin mahdollisuuksia tieliikenneturvallisuutta koskevien toimien tehostamiseen. Seminaarin jälkeen neuvosto antoi 27. ja 28. marraskuuta 2008 liikenneturvallisuusalan poliisitoimien koordinoitua koskevat päätelmät. Päätelmien tarkoituksena on käynnistää liikenneturvallisuutta käsitteleviä poliisiviranomaisia koskeva Euroopan laajuinen koordinoituprosessi. Neuvosto vahvisti myös haluavansa käynnistää tarvittavat aloitteet liikenneturvallisuuden parantamista koskevan strategisen ja operatiivisen yhteistyön edistämiseksi nykyisten saavutusten pohjalta.

⁽¹⁷⁾ 13947/07.

⁽¹⁸⁾ 17098/08.

Tässä yhteydessä neuvosto palauttaa mieliin vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta taloudellisiin seuraamuksiin tehdyn puitepäätöksensä 2005/214/YOS⁽¹⁹⁾. Tieliikennetutkimuksista määrätty sakkorangaistukset kuuluvat tämän puitepäätöksen soveltamisalaan. Oikeusviranomaisten ja määrättyissä tapauksissa myös hallintoviranomaisten pitäisi puitepäätöksen mukaisesti annetun kansallisen lainsäädännön nojalla voida lähettää sakkorangaistus toisen jäsenvaltion viranomaisille, ja kyseinen rangaistus on tunnustettava ja pantava täytäntöön ilman muita mahdollisuuksia.

Neuvosto palauttaa mieliin myös rajatylittävän yhteistyön tehostamisesta erityisesti terrorismin ja rajatylittävän rikollisuuden torjumiseksi tekemänsä päätöksen 2008/615/YOS⁽²⁰⁾. Tässä niin kutsutussa ”Prümin sopimusta koskevassa päätöksessä” määrätään rajat ylittävästä yhteistyöstä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston soveltamisalaan kuuluvissa asioissa ja muun muassa helpotetaan ajoneuvorekisteritietojen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä.

Neuvosto viittaa lopuksi 19 päivänä maaliskuuta 2008 tehtyyn ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rajatylittävän lainvalvonnan helpottamisesta liikenneturvallisuuden alalla. Ehdotuksella pyritään parantamaan liikenneturvallisuutta Euroopan unionissa säätämällä seuraamusten rajatylittävästä täytäntöönpanosta neljän eniten kuolemantapauksia aiheuttavan liikennetutkimuksen eli ylinopeuden, rattijuopumuksen, turvavyön käytön laiminlyönnin ja punaisen liikennevalon noudattamatta jättämisen osalta, kun rikkomukseen käytetty ajoneuvo on rekisteröity muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa rikkomus on tapahtunut. Neuvosto on tarkastellut ehdotusta.

On totta, että suuri enemmistö neuvoston jäsenistä on epävarmoja siitä, voiko yhteisö hyväksyä nämä toimenpiteet ehdotettujen oikeusseikkojen perusteella. Tästä kannasta ei voida päätellä, että neuvosto olisi haluton tukemaan sille mahdollisesti esitettäviä muita uusia lainsäädäntöehdotuksia. Neuvoston jäsenet eivät siis varsinaisesti ole epäilleet liikennetutkimuksista määrättävien seuraamusten rajatylittävän täytäntöönpanon varmistamista koskevan tavoitteen oikeutusta.

*
* *

Gay Mitchellin laatima kysymys numero 13 (H-0989/08)

Aihe: Euroopan rannikkovartiosto

Lissabonin sopimuksen myötä on tarkoitus lisätä puolustuksen alan yhteistyötä. Mitä mahdollisuuksia on luoda yleiseurooppalainen rannikkovartiosto? Olisiko mahdollista perustaa esimerkiksi Frontexin pohjalta kehitetty yhteinen organisaatio, joka muodostuisi jäsenvaltioiden rannikkovartiolaistoksista, mutta joka olisi EU:n rahoittama ja tehostaisi yhteistyötä, jotta Irlannin kaltaiset pienet maat voisivat vartioida paremmin pitkää rantaviivaansa ja aluevesiään ja torjua tehokkaammin huumeiden ja ihmisten salakuljetusta sekä muuta laitonta toimintaa?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa tammikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Ajatus Euroopan rannikkovartioston perustamisesta esitettiin alusten aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta ja säännösten rikkomisista määrättävistä seuraamuksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/35/EY⁽²¹⁾ 11 artiklassa. Kyseisessä direktiivissä komissiota pyydettiin tekemään toteutettavuustutkimus sellaisesta Euroopan rannikkovartiostosta, jonka tehtävänä olisi pilaantumisen ehkäiseminen ja siihen puuttuminen. Tutkimusta ei toistaiseksi ole tehty. Kysymystä siitä, pitäisikö eurooppalainen rannikkovartiosto perustaa, on käsitelty myös EU:n meripolitiikkaa koskevassa komission vihreässä kirjassa⁽²²⁾ kesäkuulta 2006.

⁽¹⁹⁾ EUVL L 76, 22.3.2005, s. 16–30.

⁽²⁰⁾ EUVL L 210, 6.8.2008, s. 12–72.

⁽²¹⁾ EUVL L 255, 30.9.2005, s. 14.

⁽²²⁾ Komission vihreä kirja, annettu 7 päivänä kesäkuuta 2006: ”Euroopan unionin tuleva meripolitiikka: Meriä ja valtameriä koskeva eurooppalainen näkemys” – KOM(2006)0275 lopullinen.

Rajavalvonnasta ja laittoman maahanmuuton torjunnasta voidaan todeta, että Eurooppa-neuvoston kokouksessa 5 päivänä marraskuuta 2004 hyväksytyssä asiakirjassa ”Haagin ohjelma: vapauden, turvallisuuden ja oikeuden lujittaminen Euroopan unionissa”⁽²³⁾ tarkastellaan mahdollisuutta perustaa ”eurooppalainen rajavartiolaitosjärjestelmä”. Ajatus tuotiin esiin Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksessa⁽²⁴⁾, jonka Eurooppa-neuvosto hyväksyi 15. ja 16. lokakuuta 2008 ja jossa todetaan, että myöhemmin voidaan tarkastella kyseisen järjestelmän perustamista.

On tosiasia, että uhkiin on puututtava tarkoituksenmukaisilla toimenpiteillä, ja tämä koskee sekä meri-, maa- että ilmarajoja. Frontexilla on huomattava merkitys jäsenvaltioiden operatiivisen ulkorajayhteistyön hallinnoinnissa, ja se kehittää parhaillaan nykyisen toimeksiannon perusteella käytettävissä olevien välineiden hyödyntämistä.

Huomattakoon, että EY:n perustamissopimuksen 62 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaan yhteisön toimivalta koskee vain niiden vaatimusten ja menettelyjen hyväksymistä, joita jäsenvaltioiden on noudatettava ulkorajoilla tapahtuvissa henkilötarkastuksissa, mikä edellyttää kyseisten tarkastusten suorittamisen kuuluvan jäsenvaltioiden vastuulle.

Toistaiseksi komissio ei ole esittänyt neuvostolle ehdotusta eurooppalaisen rannikkovartioston tai eurooppalaisen rajavartiolaitosjärjestelmän perustamisesta.

*
* *

Colm Burke laatima kysymys numero 14 (H-0991/08)

Aihe: Valko-Venäjältä matkustavien lasten kansainvälinen matkustuskielto

Kun otetaan huomioon, että ulkosuhteet ovat yksi Tšekin tasavallan puheenjohtajakauden painopistealueista, voiko puheenjohtajavaltio kertoa pääpiirteittäin, mitä toimia se aikoo toteuttaa kannustaakseen Valko-Venäjän hallitusta kumoamaan kansainvälisen matkustuskiellon, johon se on asettanut Irlantiin ja muihin EU:n jäsenvaltioihin lepäämään ja kuntoutumaan matkustavat lapset?

Tällä hetkellä näyttää siltä, että Irlannin ja Valko-Venäjän viranomaiset ovat saaneet tehtyä poikkeuspäätöksen, jolla lasten sallitaan matkustaa jouluksi. Virallisesta hallitusten välisestä sopimuksesta, jolla matkustuskielto kumottaisiin kokonaan, käydään edelleen neuvotteluja. Irlantiin saapuu vuosittain noin 3 000 lasta osana lepo- ja kuntoutusohjelmia.

Aikooko puheenjohtajavaltio Tšekki asettaa etusijalle pyrkimyksen päästä Valko-Venäjän viranomaisten kanssa koko EU:n laajuiseen sopimukseen, jonka perusteella lapset saisivat matkustaa Valko-Venäjältä mihin tahansa EU:ssa, sen sijaan, että Valko-Venäjä ja muut EU:n jäsenvaltiot neuvottelevat yksittäisiä kahdenvälisiä sopimuksia?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa tammikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto on selvillä viimeaikaisista ongelmista, jotka koskevat valkovenäläisten lasten osallistumista heidän auttamisekseen järjestettävälle matkoille (Chernobyl charities) ja lomille, jotka suuntautuvat useisiin Euroopan maihin, muun muassa Irlantiin, ja on seurannut tilannetta alusta alkaen.

Asianomaiset valtiot käyvät parhaillaan neuvotteluja Valko-Venäjän asiasta vastaavien viranomaisten kanssa selvittääkseen kahdenvälisesti ne huolenaiheet, joita tämä kysymys on herättänyt. Yhteisymmärrys, jonka Irlanti ja Valko-Venäjä saavuttivat 8. joulukuuta 2008 Tšernobylin katastrofista kärsineiden lasten tulevista lepo- ja kuntoutusmatkoista, oli myönteinen saavutus.

Lisäksi on pantava merkille, että EU:n paikallinen troikka oli ottanut tästä asiasta virallisesti yhteyttä Minskissä sijaitsevaan Valko-Venäjän ulkoasiainministeriöön 3. joulukuuta 2008. Tässä yhteydessä korostettiin kyseisten matkojen jatkamisen merkitystä, ja Valko-Venäjän viranomaiset olivat suhtautuneet asiaan myönteisesti.

⁽²³⁾ EUVL C 53, 3.3.2005, s. 1.

⁽²⁴⁾ 13440/08.

Neuvosto aikoo jatkossakin seurata kysymystä tiiviisti ja ottaa sen tarvittaessa esiin ollessaan yhteydessä Valko-Venäjän viranomaisiin.

*
* *

Avril Doylen laatima kysymys numero 15 (H-0993/08)

Aihe: Kierrätysmarkkinoiden romahtaminen

Pakkausjätedirektiivin vaatimusten perusteella Irlanti ja muut jäsenvaltiot ovat kehittäneet pakkausjätealaa varten kohdennettuja toimia ja asettaneet tavoitteita, jotka ovat yhteensopivia jätteitä koskevassa puitedirektiivissä (direktiivi 2006/12/EY⁽²⁵⁾) laaditun jätehierarkian kanssa. Kierrätysalan kannattavuus, josta tavoitteiden saavuttaminen riippuu, määräytyy markkinaperusteisten kustannusten ja hintojen mukaan.

Tähän alaan on kuitenkin kohdistunut huomattavia paineita viimeisten kuukausien aikana, koska kierrätysmateriaalin hinnat ovat romahtaneet maailman markkinoilla. Tämä kehitys on ollut niin voimakasta, että tietyt markkinat ovat käytännössä katsoen tyrehtyneet, ja monissa tapauksissa jätealan yritysten toiminnan jatkaminen on käymässä taloudellisesti kannattamattomaksi. Kun otetaan huomioon tämän alan merkitys kestävän kulutuksen ja tuotannon kannalta EU:ssa, aikooko neuvosto käynnistää toimia, kuten markkinoiden vajavaisen toiminnan yhteydessä käynnistettävät täytäntöönpanotoimet, vastatakseen nykyiseen kiireelliseen tilanteeseen, joka on seurausta kierrätysmateriaalin hintojen romahtamisesta?

Aikooko neuvosto panna täytäntöön viipymättä suositukset, jotka on laadittu komission kertomuksessa kierrätystä käsittelevästä erityistyöryhmästä (joka koottiin valmisteltaessa tiedonantoa Aloite edelläkävijämarkkinoiden luomiseksi Eurooppaan KOM(2007)0860)?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa tammikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto on tietoinen arvoisan parlamentin jäsenen esiin tuomasta ongelmasta. Irlanti otti viimeaikaisen kierrätysmateriaalien raaka-aineiden hinnanlaskun 4. joulukuuta 2008 pidetyn neuvoston kokouksen esityslistalle kohtaan ”muut asiat”, ja useat neuvoston jäsenet käsittelivät aihetta. Nämä näkökohdat huomioon ottaen komissio totesi arvioivansa tilannetta ja harkitsevansa tarvittaessa mahdollisuuksia lisätoimiin. Lisäksi uusi puheenjohtajavaltio lupasi esittää komission arvioinnin tulokset ja muut suositusehdotukset neuvoston tarkasteltaviksi viivytyksettä heti kun ne ovat saatavilla.

*
* *

Mairead McGuinnessin laatima kysymys numero 16 (H-0995/08)

Aihe: Munivat kanat

Munivien kanojen suojelun vähimmäisvaatimuksista annetussa neuvoston direktiivissä 1999/74/EY⁽²⁶⁾ kielletään tavanomaisissa tai varustelemattomissa häkeissä tapahtuva tuotanto 1. päivästä tammikuuta 2012 lähtien. Viime vuonna Irlannissa pidetyssä konferenssissa johtava elintarviketeollisuuden tiedottaja totesi, että jos EU ei halua tuottaa yli puolta siipikarjastaan laittomasti, direktiiviin olisi myönnettävä poikkeus. Voiko neuvosto kommentoida tätä näkemystä ja ilmoittaa, pitääkö se poikkeusta tarpeellisenä, kun otetaan huomioon, että vuonna 2006 lähes 80 prosenttia EU:n kananmunatuotannosta tuotettiin häkkikanaloissa?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa tammikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

⁽²⁵⁾ EUVL L 114, 27.4.2006, s. 9.

⁽²⁶⁾ EYVL L 203, 3.8.1999, s. 53.

Heinäkuussa 1999 neuvosto antoi direktiivin 1999/74/EY munivien kanojen suojelun vähimmäisvaatimuksista. Direktiivissä säädetään, että 1. tammikuuta 2012 alkaen EU:ssa ei enää sallita munivien kanojen pitämistä häkeissä, jotka eivät täytä direktiivissä säädettyjä hyvinvointia koskevia vähimmäisvaatimuksia.

Sidosryhmien huolenaiheita silmällä pitäen direktiivissä valtuutettiin komissio antamaan neuvostolle tieteellisen lausunnon perusteella laadittu kertomus, jossa otetaan huomioon munivien kanojen eri tuotantojärjestelmien fysiologiset ja etologiset tekijät sekä terveyttä ja ympäristöä koskevat näkökohdat. Lisäksi kertomus perustuu tutkimukseen kyseisten järjestelmien sosiaalitaloudellisista vaikutuksista ja niiden seurauksista yhteisön taloudellisille kumppaneille. Kertomukseen oli määrä liittää tarkoituksenmukaisia ehdotuksia, joissa otetaan huomioon kertomuksen päätelmät ja Maailman kauppajärjestössä käytävien neuvottelujen tulokset.

Komissio esitti kyseisen kertomuksen neuvostolle tammikuussa 2008 komission valmisteluasiakirjan yhteydessä mainiten siinä myös käytetyt lähteet. Kertomusta laadittaessa otettiin huomioon muun muassa jäsenvaltioiden kertomukset sisältävä sosioekonominen tutkimus.

Komissio vahvisti kertomuksen perusteella neuvostolle, ettei se aio esittää tavanomaisten häkkien suunnitellun kieltämispäivän lykkäämistä eikä muitakaan asiaa koskevia ehdotuksia.

EY:n perustamissopimuksen 249 artiklan mukaan direktiivi 1999/74/EY velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu, mutta jättää kansallisten viranomaisten valittavaksi muodon ja keinot.

*
* *

Silvia-Adriana Țicău laatima kysymys numero 17 (H-0997/08)

Aihe: Romania-laisten ja bulgaria-laisten työntekijöiden palkkaukseen liittyvien esteiden poistaminen

Laiton siirtolaisuus vaikuttaa sekä jäsenvaltioiden paikallisen työvoiman että laillisten maahanmuuttajien tilanteeseen. Mitä toimia neuvosto aikoo siis toteuttaa poistaakseen työntekijöiden vapaan liikkuvuuden esteet ja edistääkseen muista jäsenvaltioista ja kolmansista maista lähtöisin olevien työntekijöiden laillista maahanmuuttoa? Mitä toimenpiteitä neuvosto aikoo lisäksi toteuttaa poistaakseen romanialaisten ja bulgaria-laisten työntekijöiden rekrytointiin liittyvät esteet?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa tammikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Kuten arvoisa parlamentin jäsen varmasti tietää, Bulgarian ja Romanian kanssa tehdyssä liittymissopimuksessa määrätään työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevasta enintään seitsemän vuoden siirtymäkaudesta. Siirtymäkauden aikana EU:n 25 jäsenvaltiota voivat soveltaa kansallisia toimenpiteitä, joilla säädellään uusien jäsenvaltioiden kansalaisten pääsyä niiden työmarkkinoille.

Liittymisestä alkanut alustava kaksivuotinen siirtymäkausi päättyi 31. joulukuuta 2008. Neuvostoa pyydetään tarkastelemaan uudelleen siirtymäkauden rajoituksia komission antaman kertomuksen perusteella. Neuvosto pani merkille komission 17. joulukuuta 2008 esittämän kertomuksen. Kertomus on uudelleen esityslistalla työllisyyttä, sosiaalipolitiikkaa, terveyttä ja kuluttaja-asioita käsittelevän neuvoston kokouksessa maaliskuussa 2009. Puheenjohtajavaltio Tšekki asetti yhdeksi tärkeimmistä poliittisista painopisteistään esteiden poistamisen EU:n sisämarkkinoilta, työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevat esteet mukaan luettuna, tarkoituksenaan käydä perusteellista poliittista keskustelua useilla tasoilla, esimerkiksi työllisyysministeriöiden epävirallisessa kokouksessa Tšekin tasavallassa, ja rohkaista jäsenvaltioita poistamaan liikkuvuutta ja työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevia tarpeettomia ja perusteettomia esteitä. Neuvosto aikoo edistää lukuisia toimenpiteitä, jotka helpottavat liikkuvuutta ja työntekijöiden vapaata liikkuvuutta Euroopan unionin alueella.

Kansallisia toimenpiteitä voidaan kuitenkin edelleen soveltaa neljän vuoden ajan liittymisestä, ja niitä voidaan jatkaa kahdella lisävuodella niissä jäsenvaltioissa, joissa työmarkkinoilla aiheutuisi vakavia häiriöitä.

Joka tapauksessa on korostettava, että liittymissopimuksen mukaisesti päätös kansallisten toimenpiteiden jatkamisesta sekä kyseisten toimenpiteiden luonteesta kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. Asianomaisen jäsenvaltion pitäisi kuitenkin tehdä kyseinen päätös vasta harkittuaan asiaa vakavasti vallitsevasta tilanteesta tehdyn puolueettoman arvion perusteella.

*
* *

Manuel Medina Ortega laatima kysymys numero 18 (H-1002/08)

Aihe: Monenvälisten kauppaneuvottelujen aloittaminen uudelleen

Kun otetaan huomioon G20-ryhmän äskettäin Washingtonissa pitämässään huippukokouksessa hyväksymät sopimukset, jotka koskevat monenvälisten kauppaneuvottelujen (Dohan kierroksen) aloittamista uudelleen, millaisia arvioita neuvosto esittää ja mitä ehdotuksia se voisi tehdä kyseisen prosessin jatkamiseksi?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa tammikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Puheenjohtajavaltio Tšekin tunnuslause on esteetön Eurooppa. Tavoitteenamme on sekä sisä- että ulkopoliittisten esteiden poistaminen. EU on osa suhteisiin ja mahdollisuuksiin perustuvaa maailmaa, eikä se näin ollen ole koskaan toiminut yksin kauppapolitiikan alalla. EU:n sisäiset tavoitteet, kuten työllisyys, korkea elintaso, kehitys tai turvallisuus, ovat suurelta osin kytköksissä EU:n taloudellisten toimijoiden kykyyn vahvistaa asemaansa EU:n rajojen ulkopuolella. Puheenjohtajavaltio Tšekki on selvillä tästä ja edistää aktiivisesti uusien markkinoiden avaamista EU:n tuotteille, palveluille ja investoinneille – vapaakauppa on yksi väline nykyisen kriisin ratkaisemiseksi.

G20-ryhmän jäsenet korostivat 15. marraskuuta sitä, että on tärkeää saavuttaa ”yksityiskohdista yhteisymmärrys, jonka ansiosta WTO:n Dohan kehitysohjelma saadaan onnistuneesti päätökseen ja sillä saavutetaan merkittäviä ja tasapainoisia tuloksia tänä vuonna”. Tässä yhteydessä komissio tiedotti Genevessä joulukuun lopussa mahdollisesti pidettävää ministerikokousta silmällä pitäen neuvostolle 8. joulukuuta Maailman kauppajärjestön uusimmista tapahtumista, jotka koskivat Dohan kehitysohjelman yhteydessä järjestettäviä kauppaneuvotteluja.

Eurooppa-neuvosto ilmoitti 11.–12. joulukuuta 2008 antamissaan päätelmissä yhtyvän tavoitteeseen, että Maailman kauppajärjestössä olisi päästävä tänä vuonna sopimukseen Dohan kehitysohjelman päättämisen yksityiskohdista ja saavutettava tavoitteellinen, kattava ja tasapainoinen lopputulos.

Tätä varten komissio ja neuvosto olivat valmistautuneet siihen, että EU antaisi rakentavan panoksen ministerikokoukseen, kun sellainen mahdollisesti järjestettäisiin. WTO:n pääjohtaja kuitenkin ilmoitti 12. joulukuuta 2008 valtuuskuntien johtajien epävirallisessa kokouksessa, että ellei ”seuraavien 48 tunnin aikana tapahtuisi ratkaisevaa käännettä”, hän ei kutsuisi ministereitä koolle päättämään yksityiskohdista vuoden loppuun mennessä. Samassa yhteydessä hän totesi, että viikon jatkuneiden intensiivisten neuvottelujen jälkeen hän ei ollut havainnut riittävää poliittista tahtoa lopullisen yhteisymmärryksen saavuttamiseksi ja katsoi, että kyseisen kokouksen järjestämisessä olisi suuri epäonnistumisen riski, mikä olisi voinut vahingoittaa paitsi neuvottelukierrosta myös koko WTO:n järjestelmää, joten ministerikokousta ei järjestetty.

Euroopan unioni on jatkossakin ehdottomasti sitoutunut monenväliseen kauppajärjestelmään sekä tasapainoisen, kunnianhimoisen ja kattavan sopimuksen tekemiseen Dohan kehityskierroksesta, etenkin nykyisessä talous- ja rahoitustilanteessa. Puheenjohtajavaltio Tšekki pyrkii Dohan kehitysohjelman avulla monenvälisen kaupan avoimeen vapauttamiseen, jolla saavutetaan pitkäaikaista hyötyä. Puheenjohtajavaltio pyrkii aloittamaan keskustelun uudelleen mahdollisimman pian ja kannattaa myös tiiviimpiä neuvotteluja WTO:n muiden ohjelmien yhteydessä, etenkin palvelujen ja teollis- ja tekijänoikeuksien kauppaan liittyvien näkökohtien alalla. Puheenjohtajavaltio kannattaa monenvälisen kauppajärjestelmän mahdollisimman laajaa soveltamista. Näistä syistä se jatkaa WTO:n jäsenpohjan laajentamisprosessia.

*
* *

Dimitrios Papadimoulisin laatima kysymys numero 19 (H-1009/08)

Aihe: Homoseksuaalisuuden dekriminalisointia koskeva EU:n puheenjohtajavaltion päätöslauselmaesitys Yhdistyneille Kansakunnille (YK)

Neuvoston puheenjohtajavaltio Ranska aikoo 10. joulukuuta 2008, ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 60. vuosipäivänä, esittää Yhdistyneille Kansakunnille Euroopan unionin puolesta päätöslauselmaesityksen, jossa kehoitetaan kaikkia maailman hallituksia dekriminalisoimaan homoseksuaalisuus. Vatikaanin tarkkailija YK:ssa on jo ilmoittanut, että hänen maansa aikoo asettua vastustamaan tätä päätöslauselmaa.

Ottaen huomioon Euroopan parlamentin antaman päätöslauselman, jonka aiheena on homofobia Euroopassa (P6_TA(2007)0167) ja jossa pyydetään homoseksuaalisuuden rangaistavuuden poistamista kaikkialla maailmassa ja syrjimättömyyttä koskevan yhteisön lainsäädännön täyttä toimeenpanoa ja samalla tuomitaan jäsenvaltioissa esiintyvät homofobian ilmiöt, kysyn neuvostolta: Missä maailman valtioista homoseksuaalisuus on kriminalisoitu? Mitä jatkotoimia puheenjohtajavaltio Ranskan päätöslauselman jälkeen on tarkoitus toteuttaa? Mitä toimia neuvosto aikoo toteuttaa Euroopan parlamentin päätöslauselman panemiseksi täysimääräisesti toimeen? Katsooko neuvosto, että turvapaikkahakemustapauksia tarkasteltaessa on otettava huomioon, vainotaanko hakijaa kotimaassaan hänen seksuaalisen suuntautumisensa vuoksi?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa tammikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvoston vakaa käsitys on, että sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaan, ikään taikka sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä on ristiriidassa EU:n perusperiaatteiden kanssa. EU:n toimielimet ovat toistuvasti torjuneet ja tuominneet kaikki osoitukset tällaisesta syrjinnästä.

EU noudattaa sille perustamissopimuksissa annetun toimivallan rajoissa määrätietoisesti selkeää toimintalinjaa näiden ilmiöiden torjumiseksi sekä omalla alueellaan että ulkosuhteidensa yhteydessä maailmanlaajuisesti 80 maassa, jotka edelleen kriminalisoivat homoseksuaalisuuden.

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 13 artiklassa määrätään oikeusperusta, jonka nojalla toteuttaa "tarvittavat toimenpiteet sukupuoleen, rotuun, etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjumiseksi". Tämän toimivallan nojalla EU antoi kesäkuussa 2000 yksimielisesti rotujen välistä tasa-arvoa koskevan direktiivin (2000/43/EY)⁽²⁷⁾ ja marraskuussa 2000 työllisyyspuitedirektiivin (2000/78/EY)⁽²⁸⁾.

Ulkosuhteiden alalla EU on aktiivisesti mukana Yhdistyneiden Kansakuntien rasmin ja syrjinnän vastaisissa toimissa, ja tämä koskee myös sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvaa syrjintää. Tässä yhteydessä EU on varauksetta ja menestyksekkäästi puolustanut vuonna 2006 lesbojen, homojen, biseksuaalien ja transsukupuolisten/transseksuaalisten henkilöiden oikeuksia ajavien ryhmien neuvoa-antavaa asemaa YK:n talous- ja sosiaalineuvoston Ecosocin valtioista riippumattomien järjestöjen komiteassa. Lisäksi YK:n yleiskokouksessa annettiin 18. joulukuuta 2008 (toistaiseksi) 66 valtion puolesta sukupuolista suuntautumista ja sukupuoli-identiteettiä koskeva julistus Yleiskokouksen asialistan kohdasta 64b "Ihmisoikeuskysymykset sekä vaihtoehtoiset tavat parantaa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien tosiasiallista kunnioittamista" käydyssä keskustelun yhteydessä. Julistuksessa vahvistetaan (muun muassa) yleismaailmallisuuden ja syrjimättömyyden periaatteet ja "kehoitetaan valtioita toteuttamaan etenkin kaikki välttämättömät lainsäädännölliset ja hallinnolliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, etteivät rikosoikeudelliset seuraamukset – varsinkaan teloitukset, vangitsemiset ja pidätykset – missään olosuhteissa perustu sukupuoliseen suuntautumiseen tai sukupuoli-identiteettiin."

EU on sisällyttänyt rasismiin, muukalaisvihaan ja syrjintään liittyvät kysymykset kolmansien maiden kanssa käymiinsä poliittisiin vuoropuheluihin ja edistää jatkuvasti syrjimättömyyden periaatetta, joka edellyttää

⁽²⁷⁾ Neuvoston direktiivi 2000/43/EY, annettu 29 päivänä kesäkuuta 2000, rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta, EYVL L 180, 19.7.2000, s. 22–26.

⁽²⁸⁾ Neuvoston direktiivi 2000/78/EY, annettu 27 päivänä marraskuuta 2000, yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista, EYVL L 303, 2.12.2000, s. 16–22.

ihmisoikeuksien soveltamista tasavertaisesti kaikkiin ihmisiin sukupuolisesta suuntautumisesta tai sukupuoli-identiteetistä riippumatta.

Turvapaikkahakemuksista todettakoon, että kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelyä pakolaisiksi tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitseviksi henkilöiksi koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä myönnetyn suojelun sisällöstä annetussa neuvoston direktiivissä 2004/83/EY otetaan käyttöön vainon käsite, jonka perusteena on kuuluminen tiettyyn yhteiskunnalliseen ryhmään. Direktiivin 10 artiklan d alakohdan mukaan tietty yhteiskunnallinen ryhmä voi olla ryhmä, jonka yhteisenä ominaisuutena on sukupuoli suuntautuminen. Jäsenvaltioiden on otettava tämä tekijä huomioon arvioidessaan vainon syitä kansainvälistä suojelua koskevasta hakemuksesta tehtävän päätöksen yhteydessä.

*

* *

Pedro Guerreiron laatima kysymys numero 21 (H-1012/08)

Aihe: Laittomasti pidätettyjä vankeja kuljettavien CIA:n lentokoneiden kulku useiden EU-maiden lentoasemien kautta

Espanjassa äskettäin julki tulleiden uutisten mukaan eräästä virallisesta asiakirjasta ilmenee, että Yhdysvaltain suurlähetystön sotilaspoliittinen neuvonantaja ilmoitti tammikuussa 2002 Espanjan hallituksen korkea-arvoisille virkamiehille, että Yhdysvallat haluaisi käyttää Espanjan ilmatilaa ja lentoasemia ”vankien” kuljetukseen Guantánamon sotilastukikohtaan. Tuolloin ilmeisesti sallittiin kyseisen maan sotilastukikohtien käyttö tarvittaessa kuljetuksen tukemiseksi. Tähän asti salaisesta asiakirjasta ilmenee, että samaa menettelyä sovellettiin useissa maissa, joiden kautta lentokoneiden oli määrä kulkea, erityisesti Italiassa ja Portugalissa. Kun jäsenvaltiot olivat suostuneet pyyntöön, niille ilmoitettiin, että Yhdysvallat käyttäisi niiden ilmatilaa ja aluetta laittomasti pidätettyjen vankien kuljetukseen Guantánamon sotilastukikohtaan. Nyt julki tullut asiakirja vahvistaa käsitystä siitä, että Yhdysvallat ei olisi voinut ylläpitää tällaista pidätyks-, sieppaus- ja kidutusverkostoa, joka loukkaa kaikkein perusluonteisimpia ihmisoikeuksia, ilman useiden EU-maiden hallitusten osallistumista.

Mitä mieltä neuvosto on näistä nyt julki tulleista uutisista ja millaisia selvityksiä se aikoo pyytää niistä?

Mitä toimenpiteitä neuvosto aikoo ehdottaa, jotta tällaiset tapaukset eivät pääsisi toistumaan nyt tai vastaisuudessa?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa tammikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Tiedustelu- ja turvallisuuspalvelutoiminnan valvonta jäsenvaltioiden alueella kuuluu jäsenvaltioiden toimivaltaan. Näin ollen jäsenvaltioiden alueen (maa- ja merialueet, ilmatila) valvonta sekä kyseiselle alueelle saapuminen ja sieltä lähteminen eivät kuulu Euroopan unionin neuvoston toimivaltaan.

*

* *

Johan Van Hecken laatima kysymys numero 22 (H-1017/08)

Aihe: Luottokriisi

Puheenjohtajavaltio Tšekin asialistalla on muun muassa luottokriisin hillitsemiseen tähtäävän eurooppalaisen ja kansainvälisen lähestymistavan tarkastelun jatkaminen. Kehitysmaat kärsivät tästä kriisistä eniten. Raaka-aineiden hinnat laskevat erittäin nopeasti, mikä merkitsee vähemmän tuloja köyhille maille. Lisäksi luotonanto kehitysmailla uhkaa tyrehtyä.

Aikooko puheenjohtajavaltio Tšekki näyttää hyvää esimerkkiä ja jatkaa virallisen kehitysapunsa nostamista huomattavasti, jotta se noudattaa lupaustaan antaa 0,7 prosenttia BKT:sta kehitykseen vuodesta 2010 alkaen?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa tammikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Puheenjohtajavaltio on huolestunut maailmanlaajuisesta talouskriisistä ja sen mahdollisista vaikutuksista kehitysmaihin. Kehitysministerit keskustelevat tästä kysymyksestä epävirallisessa ministerikokouksessaan, joka on määrä pitää Prahassa muutaman päivän kuluttua (29.–30. tammikuuta 2009).

Toukokuussa 2008 virallisesta kehitysavusta (ODA) annetuissa neuvoston päätelmissä⁽²⁹⁾ EU vahvistaa noudattavansa pitkän aikavälin rahoitussitoutumustaan kehitysmaiden kanssa voidakseen saavuttaa virallista kehitysapua koskevan yhteisen tavoitteen, joka on 0,56 prosenttia BKT:sta vuoteen 2010 mennessä ja 0,7 prosenttia BKT:sta vuoteen 2015 mennessä, kuten toukokuussa 2005 annetuissa neuvoston päätelmissä, kesäkuussa 2005 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä ja 22. marraskuuta 2005 laaditussa kehityspolitiikkaa koskevassa eurooppalaisessa konsensuksessa on sovittu.

Toukokuussa 2005 annettujen neuvoston päätelmien⁽³⁰⁾ yhteydessä täsmennettiin erityisesti, että ne jäsenvaltiot, joissa virallinen kehitysapu ei ole vielä noussut 0,51 prosenttiin BKT:sta, sitoutuvat saavuttamaan omien talousarviomenettelyjensä mukaisesti kyseisen tason vuoteen 2010 mennessä, kun taas ne jäsenvaltiot, jotka ovat jo kyseisen tason yläpuolella, lupaavat jatkaa ponnistelujaan. Lisäksi jäsenvaltiot sitoutuivat saavuttamaan vuoteen 2015 mennessä virallista kehitysapua koskevan tavoitteen, joka on 0,7 prosenttia BKT:sta, kun taas kyseisen tavoitteen saavuttaneet jäsenvaltiot sitoutuvat pysyttämään mainitun tavoitteen yläpuolella. Vuoden 2002 jälkeen EU:hun liittyneet jäsenvaltiot pyrkivät nostamaan virallisen kehitysavun määrän vuoteen 2015 mennessä 0,33 prosenttiin BKT:sta.

Tšekin tasavallan sitoumuksen pitäisi koskea viralliselle kehitysavulle asetettua yhteistä tavoitetta, johon EU sitoutui saavuttaakseen tavoitteet, kuten useissa yhteyksissä on jo korostettu.

Äskettäin, 11. marraskuuta 2008, antamissaan päätelmissä⁽³¹⁾ neuvosto korosti kysymyksen kuuluvan jäsenvaltioiden toimivaltaan ja kannusti kyseisiä jäsenvaltioita laatimaan vuoden 2010 loppuun mennessä kansalliset aikataulut, jotta kehitysavun määriä voitaisiin nostaa jäsenvaltioiden omien talousarviomenettelyjen mukaisesti julkiselle kehitysavulle asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Neuvosto pitää huomattavan tärkeänä sitä, että keskeisillä rahoitusvälineillä ja -säännöillä pyrittäisiin korostamaan välttämätöntä avun tehokkuutta ottaen huomioon kaupan ja WTO:n asema kehityksessä sekä kauppaa tukevaa apua koskevan ohjelman merkitys. Kumppaneidemme vastuu järkevästä kehityspolitiikasta niiden omissa maissa on ratkaisevan tärkeää sekä avunantaja- että avunsaajamaille – ottaen huomioon, että olemme veronmaksajille tilivelvollisia heiltä saamistamme varoista. Näitä asioita on käsitelty laajasti kansainvälisillä foorumeilla. Viimeaikaisissa foorumeissa New Yorkissa ja korkean tason foorumissa Accrassa sekä Dohan kokouksessa korostettiin, että kehitysrahoituksen seurantarjestelmän tehostamista koskevat keskustelut aloitetaan Ecosocin kevätkokouksessa huhtikuussa 2009. Mielestämme virallista kehitysapua koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä olisi pidettävä tehokkaana keinona, ja näin ollen kaikkien toimijoiden olisi niiden avulla voitava myöhemmin hyötyä virallisesta kehitysapua koskevista sitoumuksista.

Puheenjohtajavaltio Tšekin toimet ovat nyt ja jatkossakin aiemmin mainittujen neuvoston päätelmien mukaisia. Useiden EU:n jäsenvaltioiden tavoin puheenjohtajavaltio Tšekki pyrkii lisäämään virallista kehitysapuaan 0,17 prosenttiin vuoteen 2010 mennessä ja 0,33 prosenttiin vuoteen 2015 mennessä. Nykyisen maailmanlaajuisen talouskriisin aikana ei edellytetä virallisen kehitysavun merkittävää lisäämistä.

*
* *

Christa Pretsin laatima kysymys numero 23 (H-1020/08)

Aihe: Albiinon tapot Tansaniassa

Euroopan parlamentti hyväksyi 4. syyskuuta 2008 yhteisen päätöslauselman albiinon tapoista Tansaniassa.

Päätöslauselmassa kehoitettiin neuvostoa seuraamaan tiiviisti albiinon ihmisoikeustilannetta Tansaniassa. Voiko neuvosto antaa tietoja albiinon nykyisestä tilanteesta Tansaniassa, sillä paikalla toimivat lääkintäalan työntekijät eivät ole vielä havainneet albiinon ihmisoikeustilanteen kohentuneen?

⁽²⁹⁾ 9907/08.

⁽³⁰⁾ 9266/05 sekä liitteet I ja II.

⁽³¹⁾ 15480/08.

Mitä toimia puheenjohtajavaltio Ranska on toteuttanut ja mitä toimia tuleva puheenjohtajavaltio Tšekki aikoo toteuttaa parantaakseen Tansanian albiinojen tilannetta ja erityisesti hoidon saatavuutta, ja mitä tuloksia tähän mennessä on saatu aikaan?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa tammikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto seuraa tiiviisti Tansanian ihmisoikeustilannetta ja on pannut erittäin huolestuneena merkille albiinojen tilanteen heikkenemisen maassa. Ihmisoikeuspolitiikkansa mukaisesti neuvosto käsittelee asiaa Tansanian viranomaisten kanssa ja vaatii lisätoimia ilmiön kitkemiseksi sekä oikeutta uhreille ja heidän perheilleen.

Tansaniassa albiinoja on perinteisesti syrjitty. Joillakin alueilla albiinolapsen saamista pidettiin pitkään kirouksena koko yhteisölle, ja suuri osa niistä tapettiin syntyessään. Ongelma on kuitenkin viime aikoina saanut toisenlaiset mittasuhteet, ja albiinojen nykyisiin hirvittäviin murhiin on syynä silkka rahanhimo murhaajien käyttäessä hyväkseen köyhyyttä, epätoivoa ja voimakasta taikauskoa.

Tansanian hallitus on jo toteuttanut joitakin toimenpiteitä saadakseen mainitut rikokset loppumaan, ja presidentti Jakaya Kikwete on antanut paikallisille päälliköille ohjeet tätä varten.

Toimenpiteisiin kuuluvat albiinojen turvallisuuden ja suojelun parantaminen Mwanzan alueella ja tiedotustoimet. Albiinoja koululaisia, joiden henkeä oli uhattu, on muun muassa siirretty Misungwin alueella sijaitsevaan erityiskouluun ja muihin alueen sisäoppilaitoksiin, joita poliisi vartioi. Albiinojen väestönlaskenta on parhaillaan käynnissä.

Samanaikaisesti kansalaisjärjestöt osallistuvat aktiivisesti tiedotustoimiin. Monissa kylissä, joita asia koskee, ihmiset on tiedon avulla yritetty saada vastustamaan albiinojen surmia. Kaikissa albiinoperheissä on vierailtu erikseen tiedottamassa asiasta ja rohkaisemassa heitä ilmoittamaan epäilyttävistä henkilöistä poliisille.

Neuvosto seuraa jatkossakin tilannetta tarkasti.

*
* *

Jolanta Dičkutėn laatima kysymys numero 24 (H-1021/08)

Aihe: HIV:n ehkäisy ja hoidon lisääminen

Tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalaisen keskuksen (ECDC) tammikuussa 2008 pidetyssä kokouksessa "HIV Testing in Europe: From policies to effectiveness" korostettiin, että monet HIV-tartunnat jäävät diagnosoimatta erityisesti EU:n jäsenvaltioiden terveydenhuollon piirissä. Arviolta noin 30 prosenttia EU-maiden HIV-tartunnan saaneista eivät tiedä tartunnastaan. Myöhäisestä diagnoosista seuraa antiretroviruslääkityksen myöhästyminen, lääkevalikoiman rajoittuneisuus, kuolleisuusmäärien lisääntyminen ja tartuntariskin kasvaminen.

Aikooko Tšekin tasavalta ottaa esimerkiksi Luxemburgin, Saksan, Portugalin ja Ranskan puheenjohtajakaudesta toteuttaa toimia, joilla lisätään HIV:n ehkäisyä ja hoitoa?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa tammikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Puheenjohtajavaltio Tšekki korostaa sitoutuvansa maailmanlaajuisen hiv/aids-pandemian asettaman haasteen ratkaisemiseen. Tähänastiset toimet eivät ole riittäneet pysäyttämään hiv/aids-pandemian maailmanlaajuisia leviämistä, jota köyhyys sekä yhteiskunnallinen, taloudellinen ja sukupuolten välinen eriarvoisuus pahentavat.

Tässä yhteydessä neuvosto haluaa palauttaa mieliin 31. toukokuuta 2007 antamansa päätelmät "Hiv:n/aidsin torjuminen Euroopan unionissa ja sen naapurimaissa" sekä 3. kesäkuuta 2005 antamansa päätelmät hiv/aidsin torjumisesta.

Erityisesti vuonna 2007 antamissaan päätelmissä neuvosto tähdensi, että hiv:n/aidsin ehkäisemisessä, diagnosoinnissa, lääke- ja muussa hoidossa ja tuessa on toimittava integroidusti ja koordinoitusti, ja toiminnan on pohjaututtava ihmisoikeuksien edistämiseen sekä hiv-infektion saaneiden että tartunnalle alttiiden väestönosien keskuudessa. Neuvosto kehotti jäsenvaltioita muun muassa edistämään asianmukaisia seuloita- ja hoitomenetelmiä, jotta vähennettäisiin mahdollisimman paljon hiv:n siirtymistä äidistä lapseen, ja edistämään näyttöön perustuvien hiv:n/aidsin ehkäisy menetelmien saattamista kaikkien ulottuville ja kokonaisvaltaista haittojen vähentämistä keskeisenä osana tuloksellista toimintaa hiv:n/aidsin vaikutuksen lieventämisessä.

Puheenjohtajavaltio Tšekki aikoo edistää tätä työtä saavutettujen tulosten perusteella, jotta EU säilyttäisi maailmanlaajuisen johtoasemansa hiv/aids-pandemian poistamista koskevan lupauksen täyttämässä.

*
* *

Laima Liucija Andrikiénėn laatima kysymys numero 26 (H-1027/08)

Aihe: Kaasuputkihankkeet ja Euroopan unionin yhteinen energiapolitiikka

Nabucco-kaasuputkihankkeen tarkoituksena on tuoda kaasua Kaspianmereltä Wieniin, ja Itämeren alla kulkevan Nord Stream -kaasuputken on määrä toimittaa kaasua Venäjältä Saksaan. Miten puheenjohtajavaltio Tšekki aikoo vähentää Euroopan unionin riippuvuutta venäläisestä kaasusta? Miten suunniteltu Nabucco-kaasuputki voi muuttaa Euroopan kaasutoimituksia? Mikä on puheenjohtajavaltio Tšekin kanta Nord Stream -kaasuputkihankkeeseen? Millaisia toimia puheenjohtajavaltio aikoo panna täytäntöön Euroopan unionin yhteisen energiapolitiikan luomiseksi ja vahvistamiseksi?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa tammikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Energia kuuluu puheenjohtajavaltio Tšekin kolmen tärkeimmän poliittisen painopisteen joukkoon. Yleisesti myönnetään, että Eurooppa-neuvoston keväällä 2007 hyväksymän Eurooppa-neuvoston toimintasuunnitelman (2007–2009) täytäntöönpanossa olisi kiinnitettävä huomiota energian toimitusvarmuuteen. Puheenjohtajavaltio Tšekki keskittyy toimitusvarmuuteen juuri tähän edistääkseen ja tehostaakseen EU:n energiapolitiikkaa. Venäjän kaasuntoimitusten ja Ukrainan kautta tapahtuvan kaasunsiirron keskeytyminen hiljattain korosti tämän asian merkitystä EU:n asialistalla.

Neuvosto palauttaa mieliin kyseisessä toimintasuunnitelmassa mainitun tavoitteen, joka koskee Euroopan unioniin suuntautuvaa kaasuntoimintaa: toimitusvarmuuden lisäämisen energialähteiden, energiantoimittajien ja kuljetusreittien tehokkaan monipuolistamisen avulla. Puheenjohtajavaltio Tšekki on korostanut Prahassa 8. tammikuuta 2009 pidetyssä yleisten asioiden neuvoston epävirallisessa kokouksessa, että luottamuksen lisääminen nykyisiin toimittajiin kohtaan on välttämätöntä, mutta samalla on tiivistettävä yhteistyötä muiden täydentävien toimittajien kanssa. Energian toimitusvarmuus oli yksi Eurooppa-ministereiden ja ulkoministereiden epävirallisen kokouksen kolmesta pääaiheesta.

Puheenjohtajavaltion aikataulun mukaan neuvoston on helmikuussa 2009 määrä antaa päätelmät tiedonannosta ”Toinen strateginen energiakatsaus – Energian toimitusvarmuutta ja energia-alan solidaarisuutta koskeva EU:n toimintasuunnitelma”, jonka komissio esitteli marraskuussa 2008. EU:n sisäistä energian toimitusvarmuutta koskevassa laajemmassa yhteydessä tiedonannossa mainitaan Baltian yhteenliittämissuunnitelma sekä eteläinen kaasulinja. Mainitut neuvoston päätelmät ja varsinainen tiedonanto jätetään keväällä 2009 kokoontuvan Eurooppa-neuvoston käsiteltäväksi.

Puheenjohtajavaltio Tšekki aikoo lisäksi ilmaista yhteisön kiinnostuksen Kaukasian alueella ja Keski-Aasiassa sijaitseville kaasun tuottaja- ja kauttakulkumaille idän ja lännen yhdistävää eteläistä kaasulinjaa koskevassa huippukokouksessa (”Southern Corridor Summit – East West Link”), joka pidetään Tšekin puheenjohtajakauden aikana. Huippukokous, jonka valmistelua puheenjohtajavaltio jatkaa tiiviissä yhteistyössä komission ja jäsenvaltioiden kanssa, pidetään valtionpäämiestasolla, ja sen tavoitteena on käynnistää pysyvä yhteistyö alueen maiden kanssa.

Kaasuvarantojen monipuolistamista tehostetaan myös rakentamalla nesteytetyn maakaasun vastaanottoasemia.

Tämä vaihtoehto on kuitenkin ajankäytön, rahoituksen ja energiatalouden kannalta vaativa.

Paitsi riippuvuuden vähentäminen tuontikaasusta myös Venäjän ja Ukrainan toistuvat kaasukiistat, jotka ovat rajoittaneet EU:n toimintaa ennennäkemättömän voimakkaasti, ovat korostaneet kaikkien jäsenvaltioiden yhteisvastuun merkitystä toimitushäiriötilanteessa. Kysymystä käsiteltiin puheenjohtajavaltio Tšekin 12. tammikuuta 2009 koolle kutsumassa ylimääräisessä energianeuvoston kokouksessa. Mahdollisiin toimenpiteisiin kuuluu maakaasun toimitusvarmuuden takaavista toimenpiteistä annetun direktiivin 2004/67/EY tarkistaminen. Kyseinen direktiivi on nykyisin tärkein säädös, jonka tavoitteena on energia-alan yhteisvastuun täyttämöönpano sekä energiainfrastruktuurin yhteenliittämiseen tehtävien investointien (jotta jäsenvaltioilla on tekniset mahdollisuudet auttaa toisiaan tarvittaessa) ja jäsenvaltioiden väliseen energia-alan tietojenvaihtoon tarkoitettun avoimuusmekanismiin (mukaan luettuna yhteydet EU:n ulkopuolisiin kumppaneihin tai infrastruktuurihankkeista tehdyt investointisuunnitelmat) toteuttaminen.

Tiedon saamiseksi neuvoston kannasta Nabucco-hankkeeseen ja vaikutuksiin, joita sillä on Euroopan unioniin suuntautuvaan kaasun vientiin, neuvosto kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan vastauksiin, joita se on antanut kyseistä aihetta koskevaan suulliseen kysymykseen H-0590/07.

Kun on kyse neuvoston kannasta Nord Stream -kaasuputkihankkeeseen, neuvosto kehottaa arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan vastauksiin, joita neuvosto on antanut aihetta koskeviin suullisiin kysymyksiin H-0121/07 ja H-575/07.

*
* *

Athanasios Pafilisin laatima kysymys numero 27 (H-1028/08)

Aihe: Turvapaikan epääminen pakolaisilta EU:n jäsenvaltioissa

Julkisuuteen äskettäin tulleiden tietojen mukaan Kreikassa turvapaikan hakijat järjestelmällisesti pidätetään ja heitä pidetään kurjissa olosuhteissa, ja kreikkalaiset viranomaiset ajavat heidät väkivaltaisesti Kreikan aluevesiltä tai jarruttavat turvapaikkahakemuksen jättämismenettelyä. Sitä paitsi vuonna 2007 jätetyistä 25 111 turvapaikkahakemuksesta vain 0,04 prosenttia hyväksyttiin ensimmäisessä haastattelussa ja 2 prosenttia muutoksenhakumenettelyn jälkeen. Lisäksi asetuksen (EY) N:o 343/2003⁽³²⁾ (nk. Dublin 2 -asetus) pohjalta se, että kreikkalaiset viranomaiset epäävät turvapaikan, vie maahanmuuttajilta kaikki mahdollisuudet pyytää turvapaikkaa mistä tahansa muusta EU:n jäsenvaltiosta, eivätkä he voi palata kotimaahansa sotien ja vainon pelossa. Vastaavanlaisia tietoja on kerrottu myös muista EU:n jäsenvaltioista.

Mikä on neuvoston kanta tähän syntyneeseen sietämättömään tilanteeseen, kun otetaan huomioon, että äskettäinen eurooppalainen maahanmuuttoa koskeva sopimus sekä Frontexin kehittäminen rajoittavat pakolaisten oikeuksia entistä enemmän?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa tammikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Arvoisan parlamentin jäsenen esittämä kysymys koskee erityisesti niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, annetun neuvoston asetuksen 343/2003/EY (Dublin II -asetus) soveltamisen vaikutuksia. Kyseisen asetuksen 28 artiklassa säädetään, että komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen asetuksen soveltamisesta ja tekee tarvittaessa ehdotuksia sen muuttamiseksi. Näin ollen komissio on esittänyt joulukuussa 2008 ehdotuksen Dublin-asetuksen uudelleen laatimiseksi. Ehdotuksen pääasiallinen tarkoitus on vahvistaa Dublin II -asetuksen soveltamisalaan kuuluvia turvapaikanhakijan oikeuksia ja takuita.

Lisäksi komissio todennäköisesti jättää käsiteltäväksi ehdotuksen, jonka tarkoituksena on turvapaikkadirektiivien uudelleen laatiminen. Ehdotuksessa kiinnitetään huomiota tähän mennessä asetettujen vähimmäisvaatimusten parantamiseen, ja sen tarkoituksena on kehittää yhteistä eurooppalaista turvapaikkajärjestelmää. Erityisesti olisi painotettava turvapaikkamenettelyn alkuvaihetta, toisin sanoen varsinaisen menettelyn piiriin pääsyä. Ensimmäiset ehdotukset on jo julkistettu joulukuussa 2008: ehdotus

⁽³²⁾ EUVL L 50, 25.2.2003, s. 1.

vastaanotto-olosuhteita koskevan direktiivin sekä Dublin II -asetuksen ja Eurodac-asetuksen uudelleen laatimiseksi. Keväällä 2009 tehdään todennäköisesti ehdotukset aseman määrittelyä koskevan direktiivin ja turvapaikkamenettelyä koskevan direktiivin muuttamisesta. Myös näiden ehdotusten tarkoituksena on turvapaikanhakijoiden aseman parantaminen. Pantakoon kuitenkin merkille, että kaikkia EU:n jäsenvaltioita sitovat direktiivissä 2003/9/EY säädetyt vähimmäisvaatimukset, jotka koskevat turvapaikanhakijoiden vastaanotto-olosuhteita.

Molempiin ehdotuksiin, joita neuvosto käsittelee vuonna 2009, sovelletaan yhteispäätösmenettelyä.

*
* *

Konstantinos Droutsasin laatima kysymys numero 28 (H-1030/08)

Aihe: Meksikossa monopoliasemassa olevan konsernin vastuuttomien toimien uhreina työntekijät

Noin kolme vuotta sitten, 19. helmikuuta 2006, Industrial Minera Mexico -konserniin kuuluvan Mina Pasta de Conchosin kaivoksessa sattui kaasuräjähdyksen aiheuttama suuri työtapaturma. Onnettomuuden 65 kuolonuhrista vain kahden ruumiit on saatu kaivettua esiin ja loput ruumiit ovat edelleen hautautuneina kaivokseen. Työnantaja ja viranomaiset ovat kieltäytyneet yrityksistä kaivaa ruumiit esiin, koska sen myötä kävisi ilmi, että yritys rikkoi jatkuvasti turvallisuussääntöjä. Ennen onnettomuutta kyseisen kaivoksen työntekijät olivat jo valittaneet, että kaivoksessa oli kaasuvuotojen takia suuri räjähdysvaara. Uhrien sukulaiset, joiden kärsivällisyys on lähes lopussa, ovat päättäneet kerätä rahaa ruumiiden kaivamiseksi esiin heidän omasta aloitteestaan.

Mikä on neuvoston kanta maan hallituksen mielivaltaiseen toimintaan, jolla provosoivasti peitellään kyseisen konsernin vastuuttomia toimia?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa tammikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto ei ole käsitellyt asiaa.

*
* *

Georgios Toussasin laatima kysymys numero 29 (H-1031/08)

Aihe: Perun oppositiojohtajien joukkopidätykset

Marraskuun lopussa Perun hallitus määräsi pidättämään 14 kommunistisen puolueen johtavaa virkailijaa sekä opposition jäseniä, joiden joukossa myös viime presidentinvaalien ehdokas Ollanta Humala. Verukkeena pidätyksille olivat FARC-järjestön jäsenen Raúl Reyesin tietokoneelta löytyneet niin sanotut todisteet. Mainittakoon, että pidätettyjä on kielletty saamasta tietoa näistä niin sanotuista todisteista, jotka väitetysti todistavat heidän syyllisyytensä. Nämä pidätykset ovat herättäneet vastalauseita kansassa ja oppositiopuolueissa, joiden esittämien syytösten mukaan hallitus rankaisee tällä tavoin sen kantojen vastustamisesta ja kriminalisoi yleisemmin kansanliikkeitä. Viranomaiset ovat hyökänneet väkivaltaisesti kaikenlaisia kansannousuja vastaan.

Mikä on neuvoston kanta näihin vakaviin demokraattisten vapauksien loukkauksiin Perussa, poliittisista erimielisyyksistä ja kyseenalaistamisesta rankaisemiseen sekä niiden yhdistämiseen muka terroristijärjestöihin?

Vastaus

(EN) Tätä puheenjohtajavaltion laatimaa vastausta, joka ei sinänsä sido neuvostoa eikä sen jäseniä, ei esitetty suullisesti neuvoston kyselytunnilla Euroopan parlamentin Strasbourgissa tammikuussa 2009 pidetyllä istuntojaksolla.

Neuvosto ei ole käsitellyt nimenomaan tätä kysymystä, jonka arvoisa parlamentin jäsen toi esiin.

EU on aina ilmaissut kannattavansa oikeusvaltion periaatteiden, demokratian periaatteiden ja arvojen sekä ihmisoikeuksien kunnioittamista Latinalaisen Amerikan valtioissa toukokuussa 2008 annetun Liman julistuksen⁽³³⁾ mukaisesti.

Neuvosto vahvistaa nämä periaatteet uudelleen kyseisten maiden viranomaisten kanssa pitämissään poliittisissa kokouksissa.

*
* *

KYSYMYKSET KOMISSIOLLE

Claude Moraesin laatima kysymys numero 38 (H-0981/08)

Aihe: Rikosten torjunta EU:ssa

Aikaisempaan kysymykseeni (E-3717/06) saamaani vastaukseen viitaten kysyn komissiolta, aikooko se raportoida edistymisestä laajan eurooppalaisen rikostorjuntapolitiikan ja vertailukelpoisuuden varmistavan eurooppalaisen rikostilastointijärjestelmän kehittämisessä.

Kysyn lisäksi, ilmoittaako komissio mahdollisista erityistoimista, joihin se on ryhtynyt torjuakseen Euroopassa esiintyvää katuväkivaltaa ja erityisesti teräseiden käyttöä tällaisissa rikoksissa.

Vastaus

(FR) Rikosten torjunnalla on suuri merkitys rikollisuuden syiden ja vaikutusten tehokkaalle selvittämiselle. Komissio on sitoutunut edistämään ennaltaehkäisyä periaatetta laatiessaan eri rikostyyppisiä koskevia strategisia suuntaviivoja. Vuoden 2006 jälkeen EU on edistynyt huomattavasti rikollisuutta ja rikoslainkäyttöä koskevia tilastoja käsittelevän toimintasuunnitelman laatimisessa. Asiantuntijaryhmän vahvistamia indikaattoreita voidaan keskipitkällä aikavälillä käyttää jäsenvaltioilta saatujen tietojen vertailuun.

Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti kaupunkien rikollisuuden ennaltaehkäisy ja torjunta kuuluu jäsenvaltioiden ja/tai alue- ja paikallisviranomaisten toimivaltaan. Eurooppalainen rikoksantorjuntaverkosto (EUCPN), jonka sihteeristöpalveluista komissio vastaa, on hyödyllinen foorumi myös kaupunkiväkivaltaa koskevien tietojen ja parhaiden käytänteiden vaihtoon.

*
* *

Stavros Arnautakis laati kysymys numero 39 (H-0982/08)

Aihe: Osana yhteisvastuun ja maahanmuuttovirtojen hallinnan yleisohjelmaa perustettujen rahastojen täytäntöönpano

Voiko Euroopan komissio toimittaa tietoja niiden uusien rahastojen täytäntöönpanosta, jotka on perustettu osana yhteisvastuun ja maahanmuuttovirtojen hallinnan yleisohjelmaa (Euroopan unionin rahasto kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista varten, Euroopan pakolaisrahasto, ulkorajarahasto ja Euroopan palauttamisrahasto)?

Miten alue- ja paikallisviranomaiset sekä kansalaisjärjestöt osallistuvat rahastojen toimien suunnitteluun ja täytäntöönpanoon?

Vastaus

(FR) Yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevassa yleisohjelmassa on juuri otettu käyttöön neljä rahastoa: kolmansien maiden kansalaisten kotouttamista koskeva eurooppalainen rahasto, Euroopan pakolaisrahasto, ulkorajarahasto ja Euroopan paluurahasto. Rahastojen kokonaisarvo vuosiksi 2007–2013 on 4,02 miljardia euroa.

Tähän mennessä komissio on hyväksynyt valtaosan rahastoihin osallistuvien jäsenvaltioiden ohjelmista. Euroopan paluurahaston määrärahat saatiin käyttöön vasta marraskuussa 2008, ja tämän rahaston osalta viimeisten ohjelmien hyväksyntämenettely saadaan oletettavasti päätökseen vuoden 2009 ensimmäisellä

⁽³³⁾ Asiak. 9534/08 (presse 128).

neljänneksellä. Menettelyn loputtua komissio on osoittanut 580 miljoonaa euroa mainittujen neljän rahaston käyttöönottoon. Vuonna 2008 kolme jäsenvaltiota – Kreikka, Italia ja Malta – hyötyivät myös Euroopan pakolaisrahaston hätätoimenpiteiden yhteydessä myönnetystä 10 miljoonan euron suuruudesta lisätuesta.

Jäsenvaltioille maksetaan parhaillaan määriä, jotka on tarkoitettu ohjelman alkuvuosina toteutettavien toimien rahoittamiseen.

Rahastojen käyttöönotto on edellyttänyt komissiolta ja kansallisilta hallituksilta huomattavia ponnistuksia. Tämä osoittaa, että Euroopan unioni on sitoutunut käytännössä soveltamaan yhteisvastuuperiaatetta maahanmuuttovirtojen hallintaan.

Komissio kiinnittää erityistä huomiota siihen, että alue- ja paikallisviranomaiset ja kansalaisjärjestöt saadaan mukaan rahastojen toteuttamiseen. Itse asiassa komissio kehotti jäsenvaltioita toteuttamaan kumppanuusjärjestelyt viranomaisten ja ohjelmiin osallistuvien elinten sekä muiden sellaisten tahojen kanssa, jotka voisivat antaa hyödyllisen panoksen ohjelmien kehittämiseen. Näihin kumppanuuksiin voisivat osallistua kaikki toimivaltaiset viranomaiset, etenkin alue-, paikallis- ja kunnallisviranomaiset, sekä kansainväliset elimet ja kansalaisyhteiskuntaa edustavat valtiosta riippumattomat järjestöt. Kumppanuuksien muodostaminen on kunkin jäsenvaltion vastuulla ja riippuu muun muassa kunkin rahaston erityispiirteistä. Tässä yhteydessä monien kansalaisjärjestöjen pitäisi saada hankkeilleen osarahoitusta esimerkiksi Euroopan unionin kotouttamisrahastosta, Euroopan paluurahastosta ja Euroopan pakolaisrahastosta.

*
* *

Marie Panayotopoulos-Cassiotoun laatima kysymys numero 40 (H-0986/08)

Aihe: Euroopan unionin strategia lasten oikeuksien suojelemiseksi

EU on laatinut strategian lasten oikeuksien suojelemiseksi alueellaan. Mitä edistymistä EU:n toimilla on tähän mennessä saavutettu? Tunnustetaanko sikiön – syntymättömän lapsen, terveen tai vammaisen – oikeudet Euroopan tasolla, ja miten ne toteutetaan?

Vastaus

(FR) Esitettyään vuonna 2006 tiedonannon ”Tavoitteena lasten oikeuksia koskeva EU:n strategia” komissio on sitoutunut edistämään konkreettisia toimia torjuakseen lasten oikeuksien loukkaukset.

Tiedonannossa mahdollistetaan vuosia 2010–2014 koskevan EU:n strategian esittäminen. Kuuleminen on parhaillaan käynnissä.

EU:n toiminta perustuu siihen, että lasten oikeudet sisällytetään kaikkiin EU:n politiikanaloihin ja käytännön aloitteisiin EU:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla.

Euroopan unionin perusoikeuskirjassa taataan ihmisarvon loukkaamattomuuden periaate. Päätökset, jotka koskevat ihmisarvon loukkaamattomuuden periaatteen soveltamista sikiöön ja sen asemaa oikeussubjektina, kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan. Euroopan unionilla ei ole toimivaltaa tässä kysymyksessä.

*
* *

Jim Higginsin laatima kysymys numero 41 (H-0988/08)

Aihe: Huumausaineiden merikuljetusten analysointi- ja torjuntakeskus

Voiko komissio kertoa, antaako se nykyisin rahoitusta Lissaboniin äskettäin perustetulle huumausaineiden merikuljetusten analysointi- ja torjuntakeskukselle? Voiko komissio lisäksi kertoa, onko se huolestunut siitä, että samalla kun yhä enemmän pyritään jakamaan tietoja jäsenvaltioiden välillä, tämän keskuksen tiedonhankintaa ja muuta vastaavaa toimintaa vaikeuttaa konkreettisen rannikkoalueiden seurannan puuttuminen sen johdosta, että Irlannin ja muiden jäsenvaltioiden hallitukset eivät rahoita toimintaa riittävästi?

Vastaus

(EN) Huumausaineiden merikuljetusten analysointi- ja torjuntakeskus (MAOC-N) on rikosten torjunnasta vastaavien viranomaisten tukema hallitustenvälinen sotilaallinen organisaatio, jonka seitsemän EU:n jäsenvaltiota (UK, F, I, ES, PT, IRL, NL) perustivat 30. syyskuuta 2007 allekirjoitetulla perustamissopimuksella Lissabonissa. MAOC-N toteuttaa valvontaoperaatioita avomerellä koordinoimalla kannekelpoisten

(merenkulku- ja ilmailu)tietojen vaihtoa, käytettävissä olevia varoja ja koulutettua henkilöstöä Atlantin molemmin puolin harjoitettavan huumausainekaupan aiheuttaman uhkan torjumiseksi.

Tietojen keruun, vaihdon ja analysoinnin tarkoituksena on hyödyntää parhaalla mahdollisella tavalla organisaation perustamissopimuksen osapuolina olevien jäsenvaltioiden meri- ja ilmakalustoa. Sopimusosapuolet ovat itse määritelleet keskuksen toiminta-alueeksi Atlantin valtameren itäisen osan Islannista Hyväntoivonniemelle, Euroopan ja Länsi-Afrikan rannikko mukaan luettuna.

Komissiolla on tammikuusta 2008 alkaen ollut organisaatiossa tarkkailija-asema, samoin kuin Key Westissä (Yhdysvallat) sijaitsevilla Yhdysvaltojen yhteisellä virastojen välisellä eteläisellä työryhmällä (JIATF-S), jossa jotkut EU:n jäsenvaltiot ovat mukana sen alueellisen ulottuvuuden (Karibianmeri) takia. Se kattaa joidenkin jäsenvaltioiden alueet, muun muassa jotkin Euroopan yhteisön perustamissopimuksen IV osastoon sisältyvät alueet, ja Kanadan. Myös Brasilia on osoittanut kiinnostusta tarkkailija-asemaa kohtaan.

Komissio osallistuu MAOC-N:n toimien rahoittamiseen 661 000 eurolla oikeus-, vapaus- ja turvallisuusasioiden pääosaston⁽³⁴⁾ rikosten ennaltaehkäisyä ja torjuntaa koskevan rahoitusohjelman yhteydessä ISEC-ohjelman budjettikohdasta⁽³⁵⁾ henkilöstö- ja laitteistokulujen kattamiseksi syyskuuhun 2010 saakka.

Koska kaikki EU:n jäsenvaltiot eivät ole MAOC-N:n jäseniä, on tärkeää, etteivät sen aloitteet mene päällekkäin eivätkä ole ristiriidassa mahdollisten EU:n tason aloitteiden tai MAOC-N:n ulkopuolella olevien EU:n jäsenvaltioiden aloitteiden kanssa. Siksi Europolin tehtäväksi on annettu valvoa tarkoin tämän merilain alueellisen valvontaorganisaation toimia osallistumalla tähän mennessä järjestettyihin MAOC-N:n johtokunnan kokouksiin sekä nimittämällä yhteyshenkilön tammikuusta 2009 alkaen.

Komissio katsoo Europolin olevan sopiva elin EU:ssa tehtävälle lainvalvontayhteistyölle, toisin sanoen tiedustelutietojen vaihdolle, johdonmukaisuuden ja yhteentoimivuuden varmistamiselle sekä mahdollisten päällekkäisten toimeksiantojen, tehtävien ja kulujen välttämiseksi.

Edellä esitetyn perusteella komissio näin ollen (i) tukee merilain valvontatoimien johdonmukaisuutta muiden alueellisten merenkulkualan aloitteiden kanssa ja (ii) seuraa tiiviisti vuorovaikutusta meriturvallisuudesta, merenkulun turvatoimista ja ympäristöalasta annetun laajan yhteisön säännösten kanssa sekä tukee mahdollista yhteistyötä muiden toimijoiden kanssa. Niitä ovat muun muassa EU:n elimet, kuten Frontex ja EMSA⁽³⁶⁾, joiden on noudatettava erilaisia erityissääntöjä.

Vuonna 2009 käynnistyy kokeiluhanke, jonka tarkoituksena on testata ratkaisuja, jotka koskevat merenkulun valvontatietojen tehokkaampaa jakamista merenkulkuviranomaisten kesken Välimeren ja Atlantin alueen strategioiden yhteydessä, ja valmistelutoimien avulla selvittää avaruuteen sijoitettujen vastaanottimien tehokkuus alusten automaattisen tunnistusjärjestelmän (AIS) signaalien keräämisessä avomereltä.

*

* *

Bernd Posseltin laatima kysymys numero 42 (H-1000/08)

Aihe: Euroopan unionin perusoikeusvirasto

Mitä mieltä komissio on Wienissä sijaitsevan Euroopan unionin perusoikeusviraston toiminnasta, sillä monien asiantuntijoiden mielestä se tekee päällekkäistä työtä Euroopan neuvoston kanssa tai harjoittaa ideologista agitaatiota, jolla ei ole mitään tekemistä perinteisten ihmisoikeuksien kanssa? Millainen asema on viraston oikeudellisten asiantuntijoiden ryhmällä (FRALEX), joka on kehittynyt verkostosta, johon viraston nykyinen johtaja Morten Kjærum kuului ja joka kuuluu nyt saaneen 10 miljoonan arvoisen ja yli nelivuotisen konsultointisopimuksen?

⁽³⁴⁾ Oikeus, vapaus ja turvallisuus.

⁽³⁵⁾ JLS/2007/ISEC/426.

⁽³⁶⁾ Euroopan meriturvallisuusvirasto.

Vastaus

(FR) Komissio tukee työtä, jota Euroopan unionin perusoikeusvirasto on tähän mennessä tehnyt neuvostolta saamansa toimeksiannon mukaisesti, ja odottaa kiinnostuneena muiden parhaillaan toteutettavien toimien tuloksia.

Yleinen kysymys päällekkäisyydestä Euroopan neuvoston tekemän työn kanssa on ratkaistu viraston perustamisesta annetussa asetuksessa. Päällekkäisyyksien välttämistä koskevat mekanismit perustettiin Euroopan neuvoston ja yhteisön välillä tehdyssä sopimuksessa.

Virasto on komissiosta riippumaton ja päättää itse toimintatavoistaan ja sisäisestä organisaatiostaan.

Pystyäkseen suoriutumaan uudesta, laajemmasta toimeksiannostaan virasto järjesti heinäkuussa 2007 tarjouskilpailun hankkiakseen vaadittavan lainopillisen asiantuntemuksen. Marras- ja joulukuussa 2007 virasto allekirjoitti puitesopimukset muutamien tiukalla seuralalla valittujen sopimuspuolten, kuten FRALEXin, kanssa. Sopimukset allekirjoitettiin ennen kesäkuuta 2008, toisin sanoen ennen nykyisen johtajan tuloa. Sopimukset ovat voimassa neljä vuotta, ja niiden arvo saattaa nousta jopa 4 miljoonaan euroon. Lisätietoa saa viraston internet-sivustolta.

*
* *

Manuel Medina Ortega laatima kysymys numero 43 (H-1003/08)**Aihe: Maahanmuuttoa koskevat ehdotukset Euroopan ja Afrikan huippukokouksen jälkeen**

Toinen Euroopan ja Afrikan maahanmuuttoa käsittelevä huippukokous pidettiin Pariisissa marraskuussa 2008. Mitä ehdotuksia komissiolla on huippukokouksen tulosten perusteella niiden alaikäisten maahanmuuttajien ongelman ratkaisemiseksi, jotka ovat ilman huoltajaa ja laittomasti Euroopan unionissa?

Vastaus

(FR) Komissio on tietoinen jäsenvaltioiden ongelmista, jotka johtuvat monien ilman huoltajaa olevien alaikäisten maahanmuutosta. Tässä yhteydessä komissio korostaa, että nykyisiä toimintalinjoja voidaan hyödyntää tämän kysymyksen käsittelemiseksi eri näkökulmista lapsen ensisijainen etu ehdottomasti huomioon ottaen, vaikka vielä ei olisi mahdollista löytää kokonaisratkaisua esiin nostettuun ongelmaan.

Sisäpolitiikan alalla voimassa oleviin yhteisön maahanmuutto- ja turvapaikkasäädöksiin sisältyy säännöksiä alaikäisten, ja etenkin ilman huoltajaa olevien alaikäisten⁽³⁷⁾, tehokkaammasta suojelusta. Yhteisvastausta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevan yleisohjelman (2007–2013) sekä erityisesti kotouttamisrahaston, Euroopan pakolaisrahaston ja Euroopan paluurahaston soveltamisalaan kuuluu toimenpiteitä ja toimia, jotka koskevat ilman huoltajaa olevia alaikäisiä.

Ulkoisesta ulottuvuudesta voidaan todeta, että tämä kysymys on hiljattain lisätty Pariisissa maahanmuutto- ja kehitysasioista pidetyssä EU:n ja Afrikan konferenssissa hyväksytyn yhteistyöohjelman painopisteisiin sekä maahanmuuttoa koskevasta kokonaisvaltaisesta lähestymistavasta annettuihin neuvoston päätelmiin.

Komissio tukee jo Aeneas-ohjelman ja sitä jatkavan, muuttoliikettä koskevan aihekohtaisen ohjelman avulla useita tämän alan hankkeita, jotka on tarkoitettu erityisesti Marokosta Espanjaan ilman huoltajaa saapuneiden alaikäisten auttamiseen ja joilla tuetaan mahdollisuuksien mukaan heidän uudelleenkotoutumistaan kotimaahansa ja estetään muiden laittomien alaikäisten muuttajien maasta lähteminen. Lisäksi vuodeksi 2009 on myönnetty rahoitusta Marokossa, Algeriassa ja Senegalissa toteutettaville uusille hankkeille.

On kuitenkin selvää, että ilman huoltajaa olevien alaikäisten ongelmaan on kiinnitettävä enemmän huomiota. Tämä on yksi painopisteistä seuraavassa ehdotuspyynnössä, joka järjestetään muuttoliikettä ja turvapaikka-asioita koskevasta aihekohtaisesta ohjelmasta (vuoden 2009 ensimmäinen vuosipuolisko). Lisäksi asia otetaan EU:n kolmansien maiden kanssa tekemien sopimusten siirtolaisuuslausekkeisiin ja

⁽³⁷⁾ Ks. SEK(2006)0889, 4. heinäkuuta 2006, 1.1 jakso – Asylum, immigration and external borders. Ks. erityisesti esimerkiksi seuraavat neuvoston direktiivit: 27 päivänä tammikuuta 2003 annettu direktiivi 2003/9/EY, 1 päivänä joulukuuta 2005 annettu direktiivi 2005/85/EY ja 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettu direktiivi 2004/83/EY (turvapaikka-asiat) sekä 29 päivänä huhtikuuta 2004 annettu direktiivi 2004/81/EY (ihmiskauppa) ja 24 päivänä joulukuuta 2008 annettu direktiivi 2008/115/EY (palauttaminen).

kolmansien maiden kanssa käytävän poliittisen vuoropuhelun asialistalle. Alaikäisten tilanteesta voidaan myös tarvittaessa tehdä konkreettisia yhteistyötarjoja liikkuvuuskumppanuuksien yhteydessä.

Muistettakoon tämän alan tulevista ehdotuksista, että syksyllä 2009 Eurooppa-neuvosto hyväksyy oikeuden, vapauden ja turvallisuuden alan uuden viisivuotisen ohjelman, joka on jatkoa Haagin ohjelmalle (Tukholman ohjelma). Uudet toimintalinjat tai toimenpide-ehdotukset olisi esitettävä ja niitä olisi käsiteltävä uuden ohjelman valmistelun yhteydessä.

*
* *

Marco Cappaton laatima kysymys numero 44 (H-1004/08)

Aihe: Huumeet

YK:n yleiskokous käsittelee vuonna 2009 kansainvälistä huumeepolitiikkaa koskevaa julistusta. Tällöin tulee kuluneeksi 10 vuotta siitä, kun YK käynnisti huumeettomaan maailmaan tähtäävän kampanjan, jonka teemana oli "Drug-free world – We can do it!" Kampanjaan sisältyneissä aloitteissa luvattiin vähentää merkittävästi YK:n yleissopimuksissa laittomiksi julistettujen aineiden kysyntää ja tarjontaa. Useimmissa jäsenvaltioissa on sen jälkeen lujitettu huumeepolitiikkaa tai muutettu sitä pragmaattisempaan suuntaan, kun taas Hollannissa pormestarit vaativat kannabistuotannon laillistamista.

Minkä kannan Euroopan komissio ottaa yleiskokousta valmistelevissa kansainvälisissä konferensseissa vuonna 2009? Eikö komission mielestä olisi arvioitava kansainvälisen huumeepolitiikan kustannuksia ja hyötyjä ja pyytää mahdollisesti muutoksia kansainvälisiin sopimuksiin, kuten monet ovat esittäneet?

Vastaus

(EN) Maaliskuussa 2009 Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) huumausainetoimikunnan korkean tason ryhmä viimeistelee selontekonsa antamalla uuden poliittisen julistuksen Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen maailman huumeongelmaa koskevassa erityisistunnossa, joka tunnetaan nimellä vuoden 1998 Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokouksen ylimääräinen istunto (UNGASS)⁽³⁸⁾, annetuista julistuksista.

Valmistellessaan UNGASS:n vuoden 2008 uudelleentarkastelua komissio on tukenut aktiivisesti prosessia muun muassa myöntämällä rahoitusta YK:n asiantuntijaryhmille, jotka antoivat UNODC:lle⁽³⁹⁾ neuvoja vuonna 1998 annettujen julistusten täytäntöönpanosta. Lisäksi komissio on osallistunut aktiivisesti neuvoston lokakuussa 2008 hyväksymän, UNGASS:n uudelleentarkasteluprosessia koskevan EU:n kannanoton⁽⁴⁰⁾ laatimiseen.

Komissiolla ei ole YK:ssa – huumausaineiden lähtöaineiden alaa lukuun ottamatta – toimivaltaa edustaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita. Jäsenvaltioilla on omat edustajat, kun taas Euroopan unionia koordinoi EU:n puheenjohtajavaltio, jonka tavoitteena on esittää mahdollisimman monta EU:n yhteistä kantaa. Yllä mainittu UNGASS:ia koskeva EU:n kannanotto on esimerkki tällaisesta yhteisestä kannasta.

Kyseisessä asiakirjassa EU:n jäsenvaltiot toteavat, että vaikka vuonna 1998 annettujen julistusten ja niiden liitteenä olevien toimintasuunnitelmien täytäntöönpanossa on edistytty useilla aloilla, maailmanlaajuinen huumeongelma ei ole pysynyt kurissa tai vähentynyt merkittävästi, mikä oli vuonna 1998 annetun poliittisen julistuksen tavoite.

Kannanotossa vahvistetaan uudelleen EU:n sitoutuminen huumeita koskeviin YK:n yleissopimuksiin vuodelta 1961, 1971 ja 1988 ja korostetaan samalla vuonna 1998 annettujen julistusten päämääriä ja tavoitteita. Samanaikaisesti siinä vaaditaan viime vuosikymmenellä saatujen kokemusten perinpohjaista arviointia ja aiempien kokemusten hyödyntämistä. Asiakirjassa esitetään myös tulevia julistuksia ja toimintasuunnitelmia ajatellen monia keskeisiä periaatteita:

⁽³⁸⁾ Poliittinen julistus (S-20/2), Julistus huumausaineiden kysynnän vähentämistä koskevasta suuntaa-antavista periaatteista (S/20-3), Toimenpiteitä kansainvälisen yhteistyön edistämiseksi maailman huumausaineongelman torjumiseksi koskeva päätöslauselma (S-20/4).

⁽³⁹⁾ YK:n huume- ja rikosjärjestö.

⁽⁴⁰⁾ 13501/1/08 – CORDROGUE 71, 3.10.2008.

Vahvistetaan YK:n huumausainepoliittikkaa koskevaa tasapainoista lähestymistapaa kehittämällä huumausaineiden kysyntää vähentäviä toimia ja tunnustamalla haittojen vähentäminen huume politiikan tehokkaaksi ja tärkeäksi osa-alueeksi.

Kiinnitetään huomiota ihmisoikeuksien kunnioittamiseen sekä huumausainepoliittikan lainvalvontatoimien ja kysynnän ja tarjonnan vähentämistä koskevien toimien oikeasuhteisuuteen.

Tuetaan määrätietoisesti kestävä vaihtoehtoista kehitystä asettamatta kuitenkaan sen ehdoksi huume viljelmien hävittämistä etukäteen.

Painotetaan voimakkaammin arviointi-, tietojenkeruu- ja seurantatarvetta, jotta toiminta perustuu näyttöön ideologioiden sijasta.

Vuoden 2009 alussa komissio julkaisee lisäksi laajan tutkimuksen tulokset, joihin sisältyy perinpohjainen analyysi laittomien huumausaineiden maailmanmarkkinoiden toiminnasta ja poliittisista toimenpiteistä niiden hillitsemiseksi. Tutkimus on yksi esimerkki komission panoksesta eurooppalaisen ja kansainvälisen huume politiikan perustana olevaan tietokantaan. Vuoden 2008 syyskuussa komissio myös teki lisäehdotuksia EU:n huumeiden vastaista toimintasuunnitelmaa (2009–2012) koskevista toimista ja painotti erityisesti yhteistä seurantaa, tietojenkeruuta ja arviointia huumeiden tarjonnan vähentämisen ja lainvalvonnan aloilla. Niistä on tehty niukasti – ainakaan julkaistuja – analyysijä.

*

* *

Mikel Irujo Amezagan laatima kysymys numero 45 (H-1007/08)

Aihe: Ihmiskaupan torjunta

Euroopan parlamentin 17. tammikuuta 2006 hyväksymässä päätöslauselmassa seksuaaliselle hyväksikäytölle alttiina olevien naisten ja lasten kaupan ehkäisemistä koskevista strategioista (2004/2216(INI)) katsotaan, että jäsenvaltioiden toimien olisi oltava johdonmukaisia niiden antamien poliittisten julistusten kanssa ja jäsenvaltioiden olisi saatettava asiaa koskeva yhteisön lainsäädäntö tehokkaammin osaksi kansallista lainsäädäntöään, erityisesti parantamalla toiminnallista yhteistyötä ja tiedonvaihtoa välillään sekä Europolin ja Eurojustin kanssa.

Voiko komissio kertoa, miten jäsenvaltioiden välisessä toiminnallisessa yhteistyössä ja tiedonvaihdoissa sekä jäsenvaltioiden toiminnallisessa yhteistyössä ja tiedonvaihdoissa Europolin ja Eurojustin kanssa on edistytty?

Vastaus

(EN) Jäsenvaltioiden vuoden 2008 alussa toimittamista tiedoista käy ilmi myönteinen kehitys, joka koskee kansainvälistä yhteistyötä ihmiskaupan torjunnan alalla. Jäsenvaltiot ovat aiempaa halukkaampia hyödyntämään Europolin ja Eurojustin resursseja parantaakseen ihmiskaupan institutionaalisten torjuntatoimien laatua.

Kesäkuussa 2007 avattiin jäsenvaltioiden Europolille toimittamia tietoja ja aineistoa varten ihmiskauppaan keskittyvä Phoenix-analyysitietokanta (AWF). Jäsenvaltioista 22 on ilmoittanut kannattavansa kyseistä tietokantaa, ja analyysitietokannan tuella suoritetaan parhaillaan useita erilaisia tutkimuksia, jotka koskevat seksuaalisessa hyväksikäyttötarkoituksessa harjoitettua ihmiskauppaa, työvoiman hyväksikäyttöä ja lapsikauppaa. Syyskuusta 2007, jolloin Phoenix-analyysitietokannan toiminta alkoi, jäsenvaltiot ovat toimittaneet tietokantaan 131 kappaletta tiedustelutietoja.

Näiden tietojen ohella jäsenvaltiot ovat lisänneet Europolin tietojärjestelmään 127 ihmiskauppatapausten tiedot sen jälkeen kun tietojärjestelmä saatiin käyttöön huhtikuussa 2006.

Eurojustin merkityksestä todettakoon, että vuonna 2008 on kirjattu 78 uutta ihmiskauppatapausta. Kehityssuunta osoittaa tapausten lisääntyneen huomattavasti, sillä vuonna 2004 kirjattiin 13 tapausta ja vuonna 2006 puolestaan 33 tapausta. Eurojust järjesti vuonna 2007 myös 10 koordinoitinkokousta erityisesti laitonta kauppaa ja salakuljetusta koskevista tapauksista, mikä on yli 10 prosenttia Eurojustin koordinoitinkokouksista.

*

* *

Dimitrios Papadimoulisin laatima kysymys numero 46 (H-1010/08)**Aihe: Maahanmuuttajien lasten oikeudet**

Tuoreessa lakiesityksessä Kreikan hallitus sääntelee myös kansalaisuuteen ja maahanmuuttopolitiikkaan liittyviä kysymyksiä, jotka koskevat lapsia. Kreikassa syntyneet maahanmuuttajien lapset, jotka ovat täyttäneet 18 vuotta ja joiden vanhemmat oleskelevat laillisesti maassa, voivat nimittäin saada tietyin ehdoin ”pitkään maassa oleskelleen maahanmuuttajan” aseman, mutta eivät Kreikan kansalaisuutta. Lakiehdotuksessa ei oteta huomioon lapsia, jotka eivät ole syntyneet Kreikassa, mutta varttuvat tässä maassa ja opiskelevat kreikkalaisissa kouluissa, tai vastaavanlaisia lapsia, joiden vanhemmat eivät oleskele maassa laillisesti. Euroopan yhteisö on sopimuspuolena Yhdistyneiden Kansakuntien lasten oikeuksista tehdyssä yleissopimuksessa, ja myös komissio toteaa tiedonannossaan (KOM(2006)0367), että: ”Haasteena on... huolehtia siitä, että maahanmuuttaja-, turvapaikanhakija- ja pakolaislasten oikeudet otetaan täysimääräisesti huomioon EU:n ja sen jäsenvaltioiden lainsäädännössä ja politiikassa.”

Katsooko komissio edellä mainittujen säännösten olevan sopusoinnussa yhteisön oikeuden ja ihmisoikeuksien kanssa? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä maahanmuuttajien lasten oikeuksien turvaamiseksi kokonaisuudessaan?

Vastaus

(FR) Kreikalla on yksinomainen toimivalta päättää niistä edellytyksistä, joiden nojalla kolmannen maan kansalainen voi saada Kreikan kansalaisuuden. Kysymys ei kuulu yhteisön oikeuden soveltamisalaan.

Yhteisestä maahanmuuttopolitiikasta voidaan todeta, että yksi keskeisistä vaatimuksista, joka direktiivissä 2003/109/EY on säädetty pitkään oleskelleen henkilön asemasta, on viiden vuoden laillinen oleskelu. Kysymyksessä viitataan niiden lasten tilanteeseen, joiden vanhemmat eivät oleskele maassa laillisesti. Direktiivin 2003/109/EY mukaan kyseisiltä lapsilta ei automaattisesti evätä pitkään oleskelleen henkilön asemaa. Periaatteessa alle 18-vuotiaalle lapselle voidaan myöntää kyseinen asema hänen vanhemmistaan riippumatta, mikäli kaikki direktiivissä säädetty edellytykset täyttyvät. Lisäksi direktiivissä on säädetty kattavat edellytykset pitkään oleskelleen henkilön aseman saamiselle. Koska henkilön ei edellytetä olevan syntynyt jonkin jäsenvaltion alueella, tällaisen edellytyksen ottaminen käyttöön Kreikassa vaikuttaisi olevan ristiriidassa direktiivin kanssa. Komissio ottaa näin ollen yhteyttä Kreikan viranomaisiin saadakseen lisätietoa näistä kahdesta kysymyksestä.

Lasten oikeuksien osalta jäsenvaltioiden olisi kunnioitettava jäsenvaltioiden valtiosääntöperinteestä ja niiden kansainvälisistä velvoitteista johtuvia perusoikeuksia. Yhdistyneiden Kansakuntien vuonna 1989 laatima lapsen oikeuksien yleissopimus, jonka kaikki EU:n jäsenvaltiot ovat ratifioineet, velvoittaa sopimusvaltioita kunnioittamaan yleissopimuksessa tunnustettuja oikeuksia ja takaamaan ne kaikille niiden lainkäyttövallan alaisille lapsille riippumatta muun muassa lapsen asemasta ja etenkin lapsen vanhempien oleskeluoikeutta koskevasta asemasta.

*
* *

Sarah Ludfordin laatima kysymys numero 47 (H-1014/08)**Aihe: Profilointi**

Suunnittelee ko komissio yhteisön välinettä, joka käsittelee erityisesti henkilötietojen louhintaa ja profilointia koskevia ongelmia ja jolla etenkin luodaan suojaa haitallisilta vaikutuksilta, kuten yksityisyyden perusteeton loukkaus, syrjintä ja stereotyyppit?

Vastaus

(FR) Tällä hetkellä komissio ei suunnittele esittelevänsä säädöstä, jossa keskityttäisiin nimenomaan profilointia koskevaan kysymykseen.

Edellytyksistä, joiden nojalla henkilötietojen käsittely voi tapahtua, on säädetty yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetussa direktiivissä 95/46/EY⁽⁴¹⁾.

(41) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

Direktiivissä täsmennetään käsittelyn hallinnoinnista vastaavien tahojen – joko yhtiöiden tai hallitusten – velvoitteet. Siinä eritellään myös niiden henkilöiden oikeudet, joiden tietoja käsitellään, ja säädetään seuraamukset ja oikeussuojakeinot kyseisten oikeuksien rikkomisen varalta.

Direktiivin 15 artiklassa kielletään nimenomaisesti turvautuminen automatisoituihin päätöksiin, poikkeustapauksia lukuun ottamatta.

Säännöksen mukaan henkilö ei saa joutua sellaisen päätöksen kohteeksi, josta hänelle aiheutuu oikeudellisia vaikutuksia tai joka vaikuttaisi häneen merkittävällä tavalla ja joka perustuu yhteen automaattiseen tietojenkäsittelytapautumaan. Kyseisten päätösten tekeminen edellyttää poikkeuksetta ihmisen osallisuutta.

Euroopan neuvosto valmistelee puolestaan profilointia koskevaa suositusluonnosta, joka pohjautuu pääosin direktiivin 15 artiklaan. Ministerikomitean on määrä antaa suositus vuoden 2009 lopulla. Komissio osallistuu aktiivisesti kyseiseen työhön, joka edellyttää koordinoitua EU:ssa, kun suositusta kehitetään pidemmälle.

*
* *

Manolis Mavrommatisin laatima kysymys numero 48 (H-1015/08)

Aihe: Rikollisuuden ehkäisemistä ja torjuntaa koskeva ohjelma

Vastauksena kysymykseen P-6247/07, joka koski rikollisuuden ehkäisemistä ja torjuntaa, komissio mainitsi, että sen 600 miljoonaa euroon nousevan kokonaisbudjetin tavoitteena on taloudellisen tuen antaminen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen VI osaston alaisuuteen kuuluville toiminnolle, jotka koskevat kaikenlaisia rikoksia.

Voiko Euroopan komissio kertoa, mikä on tähänastinen taloudellisen avun käyttöönoton aste? Minkä tyyppisille toimille varoja on annettu, ja mitkä jäsenvaltiot ovat anoneet rahoitusta?

Vastaus

(EN) Toimenpidetyypit:

Koska rikosten ennaltaehkäisyä ja torjuntaa (ISEC) koskeva ohjelma on hyvin laaja, se myös kattaa hyvin monenlaisia toimia. Siihen kuuluu seuraavanlaisia toimia:

konferenssit ja seminaarit (esimerkiksi Europolin järjestämä korkean tason konferenssi, joka koskee varallisuuden takaisin hankinnasta Euroopan unionin jäsenvaltioissa vastaavien toimistojen välisen yhteistyön vakiinnuttamista)

yhteiset toimet (esimerkiksi Ranskan yleisen tulli- ja valmiste- ja tulliverohallinnon johtama yhteinen tulliopeeraatio "Athena")

lainvalvonnasta vastaavien viranomaisten vaihto (CEPOLin⁽⁴²⁾ järjestämä ylempien lainvalvontaviranomaisten vaihto-ohjelma)

Prümin sopimuksen täytäntöönpanon tukitoimet (esimerkiksi Tšekin tasavallan poliisin teknisten valmiuksien kehittäminen Prümin sopimuksen periaatteiden täytäntöönpanoa ajatellen) ja monet muut toimet (vuosittaisissa työohjelmissa ilmoitetulla tavalla)

rikosten uhrien tukeminen (esimerkiksi Puolan oikeusministeriön organisoima rikosten uhrien tukiverkosto)

ihmiskaupan torjunta (esimerkiksi Ihmiskauppa: tietojenkeruuta ja tiedonhallintajärjestelmien yhteensovittamista koskeva hanke, jonka toteuttaa Portugalin sisäasioiden pääosasto).

Määrärahojen käyttö:

Vuonna 2007 rikosten ennaltaehkäisyä ja torjuntaa koskevalle ohjelmalle myönnettiin yhteensä 44,6 miljoonaa euroa. Vuonna 2007 myönnettyjen varojen kokonaismäärä on 37,5 miljoonaa euroa.

Vuonna 2008 ohjelman kokonaistalousarvio oli 51 miljoonaa euroa. Toistaiseksi talousarviosta on käytetty 36 miljoonaa euroa.

⁽⁴²⁾ Euroopan poliisiakatemia.

Liitteenä on yksityiskohtainen erittely talousarviosta.

Rahoitusta hakevat jäsenvaltiot:

Vuoden 2007 ja 2008 aikana 25 jäsenvaltion elimet jättivät tukihakemuksen. Hakemusta eivät jättäneet Luxemburg ja Slovenia. Tästä huolimatta kyseisten jäsenvaltioiden elimet osallistuivat hankkeen kumppanuustoimiin.

Vuotta 2008 koskevat tilastot (hankeavustusten ja kumppanuutta koskevien puitesopimusten hankeavustusten osalta yhteensä) ovat seuraavat:

Jätettyjen hakemusten lukumäärä: 167 (suunnilleen 95 hanketta valittiin).

Jätettyjen hakemusten jakauma hakijan maan mukaan:

AT	1	DE	23	FI	4	IT	31	PL	5
BE	2	DK	1	FR	9	LT	3	PT	1
BG	4	EE	1	GB	29	LV	3	RO	1
CY	1	EL	1	HU	4	MT	1	SE	11
CZ	3	ES	12	IE	1	NL	8	SK	7

Liite: Talousarvion yksityiskohtainen erittely (miljoonaa euroa)

2007 2008

EnnakoituMyönnetty talousarviossa	Hankkeiden määrä	EnnakoituMyönnetty talousarviossa	Hankkeiden määrä
Hankeavustukset18,5	24	78	23,5
Toimintaavustukset0,6	0	0	0,6
Kumppanuutta17 koskevien puitesopimusten hankeavustukset	8,4	45	12
Tuennat3,5 monopoliasemassa oleville elimille	2,3	2	1,6
Julkiset5 hankinnat	2,8	37	13
Yhteensä	44,6	37,5	50,7

*

* *

Justas Vincas Paleckisin laatima kysymys numero 49 (H-1022/08)

Aihe: Toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmä

Tšekin tasavalta, Viro, Latvia, Liettua, Malta, Puola, Slovakia, Slovenia ja Unkari liittyivät Schengen-alueeseen 21. joulukuuta 2007. Teknisten ongelmien vuoksi ja siksi, että määräaikoja ei noudatettu, maat liittyivät kuitenkin ensimmäisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS 1+) eivätkä toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II), kuten alun perin oli suunniteltu. Komissiolle annettiin 6. joulukuuta 2001 tehtäväksi luoda uusi järjestelmä, joka oli tarkoitus ottaa käyttöön maaliskuussa 2007. Koska hanke kuitenkin viivästyi useaan otteeseen, hyväksyttiin uusi aikataulu, jonka mukaan SIS II -järjestelmän piti aloittaa toimintansa 17. joulukuuta 2008.

Voiko komissio ilmoittaa, missä vaiheessa SIS II -järjestelmä on tällä hetkellä ja heikentääkö sen käyttö etenkin uusissa jäsenvaltioissa Schengen-järjestelmään osallistuvien maiden rajavalvontaa?

Vastaus

(FR) Toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) pitäisi aikanaan korvata nykyinen SIS 1+ -järjestelmä, jonka perusta on kehitetty 1990-luvulla. SIS II:ssa käytetään uusinta tekniikkaa, ja se tarjoaa uusia toimintamahdollisuuksia ja siihen voidaan tallentaa biometrisia tietoja. Teknisen kehityksen lisäksi SIS II:sta annetuissa säädöksissä on tietosuojan parantamista ja parlamentin avoimuuden lisäämistä koskevia säännöksiä.

Vuoden 2008 marras- ja joulukuun välisenä aikana SIS II:n kehittämistä vastaava komission päätoimeksisaaja suoritti testisarjan kokeillakseen määrättyjen kansallisten järjestelmien kanssa vuorovaikutteisen keskusjärjestelmän toimivuutta.

Lopullisessa testausselesteessä ja laadusta vastaavan komission toimeksisaajan analyysissä vahvistetaan, että päätoimeksisaaja ei lopulta ollut pystynyt osoittamaan muutamien SIS II -järjestelmältä edellytettujen toimintojen moitteetonta sujuvuutta. Näin ollen ne eivät pysty täyttämään kaikkia sopimusvelvoitteitaan.

Tämä haittapuoli vaikuttaa myös hankkeen aikatauluun. Tavoitetta, joka koskee SIS II -järjestelmän saamista toimintakuntoon syyskuussa 2009, joudutaan tarkastelemaan uudelleen.

SIS II -järjestelmän vaikeudet eivät kuitenkaan aiheuta ongelmia toiminnalle jäsenvaltioiden rajoilla, sillä SIS 1+ -järjestelmän toiminta jatkuu nykyisessä muodossaan ja takaa korkean turvallisuustason Schengen-alueen ulkorajoilla.

Komission ensisijaisena tavoitteena on lähikuukausina tehdä kaikki voitava nykyisten ongelmien selvittämiseksi ja saada käyttöön toimintavalmis järjestelmä, joka on oikeudellisen kehyksen mukainen ja täyttää kaikilta osin käyttäjien vaatimukset.

*
* *

Athanasios Pafilisin laatima kysymys numero 50 (H-1029/08)

Aihe: Valtiollinen väkivalta ja poliisiväkivalta Kreikassa tapahtuneen 15-vuotiaan koululaisen murhan taustaa vasten

Joitakin päiviä sitten poliisi murhasi Ateenassa kylmäverisesti 15-vuotiaan koululaisen Aleksandros Grigoropoulosin. Tämä murha, joka on synnyttänyt vastalauseiden myrskyn ja joukkomielenosoituksia Kreikassa, on jatkoa kymmenille muille vastaaville tapauksille, joissa on kyse poliisiväkivallasta ja valtiollisesta väkivallasta ja murhasta ja joita on esiintynyt Kreikassa sekä muissa EU:n jäsenvaltioissa, esimerkiksi Isossa-Britanniassa. Nämä tapaukset ovat luonnollinen ja odotettavissa ollut tulos terrorisoinnin ja alistamisen ilmapiiristä, jonka EU:n ja jäsenvaltioiden luoma ennennäkemätön, autoritaarinen lainsäädäntöverkko on tuottanut; se on myös synnyttänyt ennennäkemättömiä, jättimäisiä alistamiskoneistoja, ja se rajoittaa tukahduttavasti yksilön perusoikeuksia ja demokraattisia vapauksia sekä kohtelee kansaa ja järjestäytyneitä kansanliikkeitä "sisäisinä vihollisina".

Katsooko komissio, että tämä lainsäädäntökehys edistää ja vaalii valtiollista väkivaltaa sekä poliisin omavaltaisuutta? Aikooko komissio tunnustaa yksilön oikeuksien ja demokraattisten vapauksien koskemattomuuden suhteessa valtiollisiin alistamiskoneistoihin ja peruuttaa tällaisia koneistoja vahvistavat lainsäädäntötoimet?

Vastaus

(FR) Komissio on surullinen saatuaan tietää Alexandros Grigoropoulosin järkyttävästä kuolemasta ja olosuhteista, joissa se tapahtui.

Saatavilla olevan tiedon mukaan Kreikassa on aloitettu tapauksen oikeuskäsittely. Kreikan tuomioistuinten tehtävä on tutkinnan päätyttyä antaa oikeuden tuomio niistä seikoista, jotka johtivat kyseessä olevan koululaisen järkyttävään kuolemaan.

Komissio korostaa sitoutuvansa kunnioittamaan ilmaisun- ja kokoontumisvapautta, johon kuuluu oikeus osoittaa mieltä. Samalla sillä ei ole muuta vaihtoehtoa kuin tuomita jyrkästi Kreikassa järjestettyjen mielenosoitusten väkivallanteot.

EU perustuu vapauden, demokratian, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamisen sekä oikeusvaltion periaatteille, jotka ovat kaikille jäsenvaltioille yhteiset.

Euroopan unioni kunnioittaa ja edistää kaikissa tomissaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdystä yleissopimuksessa turvattuja perusoikeuksia.

Näin ollen komissio torjuu ehdottomasti arvoisan parlamentin jäsenen väitteet, että Kreikan tapahtumat ovat seurausta EU:n toimintalinjoista tai lainsäädännöstä.

*
* *

Brian Crowleyn laatima kysymys numero 54 (H-0974/08)

Aihe: EU:n sääntelyrakenne

Katsooko Euroopan komissio, että EU voi lähikuukausina ottaa käyttöön uuden sääntelyrakenteen ohjaamaan maailmanlaajuisten finanssimarkkinoiden tulevaa toimintaa yhdessä USA:n presidentiksi valitun Barack Obaman sekä Intian ja Kiinan hallitusten kanssa?

Vastaus

(EN) Rahoituskriisi on osoittanut, miten tiiviisti maailmanlaajuiset rahoitusmarkkinat ovat nykyisin nivoutuneet yhteen. G20-prosessi merkitsee uutta vaihetta kansainvälisessä taloudellisessa yhteistyössä ja rahoitusyhteistyössä, jossa kehittyneet taloudet tekevät tiiviimpää yhteistyötä nopeasti kehittyvien maiden kanssa. Tämä on keskeistä, jos aiomme taata vakaamman maailmanlaajuisen talous- ja rahoitusjärjestelmän.

Washingtonissa 15. marraskuuta 2008 pidetyssä huippukokouksessa G20-ryhmän johtajat hyväksyivät toimintasuunnitelman maailmanlaajuisten rahoitusmarkkinoiden uudistamiseksi viiden yleisperiaatteen mukaisesti: (i) lisätään rahoitusmarkkinoiden avoimuutta ja vastuullisuutta ja yhtenäistetään kannustimia liiallisen riskinoton välttämiseksi, (ii) tehostetaan sääntelyjärjestelmiä, toiminnan vakauden valvontaa ja riskinhallintaa sekä varmistetaan, että kaikki rahoitusmarkkinat ja -tuotteet sekä rahoitusalan toimijat ovat olosuhteisiinsa nähden tarkoituksenmukaisen sääntelyn tai valvonnan piirissä, (iii) edistetään rahoitusmarkkinoiden luotettavuutta vahvistamalla sijoittajien ja kuluttajien suojelua, välttämällä eturistiriitoja, estämällä markkinoiden laiton manipulointi, vilpillinen toiminta ja väärinkäyttö ja taataan suoja yhteistyön piiriin kuulumattomista lainkäyttöalueista johtuvia laittomia rahoitusriskejä vastaan, (iv) tehostetaan maailmanlaajuisia yhteistyötä sääntelyn alalla sekä kriisien ennaltaehkäisyä, hallintaa ja ratkaisemista ja (v) uudistetaan kansainvälisiä rahoituslaitoksia (esimerkiksi Bretton Woodsin toimielimet) niiden legitimiuden ja tehokkuuden lisäämiseksi. Toimintasuunnitelmaan kuuluu joukko ensisijaisen tärkeitä toimia, jotka on määrä toteuttaa ennen 31. maaliskuuta 2009, sekä joitakin keskipitkän aikavälin toimenpiteitä. EU osallistuu kokonaisuutena näiden periaatteiden toteuttamiseen käytännön yhteistyön avulla ennen G20-ryhmän seuraavaa huippukokousta, joka pidetään 2. huhtikuuta Lontoossa.

Vaikka G20-ryhmä myöntääkin, että sääntely on ennen kaikkea alueviranomaisten ja kansallisten viranomaisten tehtävä, se pääsi yksimielisyyteen siitä, että kansainvälisen yhteistyön tiivistäminen, kansainvälisten normien lujittaminen ja johdonmukainen täytäntöönpano ovat välttämätön suoja kansainvälisten rahoitusmarkkinoiden vakautta heikentäviä rajatylittäviä, alueellisia ja maailmanlaajuisia tapahtumia vastaan. Komissio suhtautuu erittäin myönteisesti kansainvälisiin toimiin maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän uudistamiseksi ja edistää niitä aktiivisesti. Avainasemassa olevat maat, kuten Yhdysvallat, Brasilia, Intia ja Kiina, osallistuvat näihin toimiin, ja komissio luottaa siihen, että prosessi todellakin lujittaa rahoitusmarkkinoita ja sääntelyjärjestelmiä ja siten vähentää vastaavien kriisien mahdollisuutta tulevaisuudessa. Koska komissio edustaa EU:ta joillakin keskeisillä politiikanaloilla ja laatii merkittäviä säädöksiä sekä valvoo niiden täytäntöönpanoa rahoituspalvelujen alalla, se on jatkossakin kyseisissä kansainvälisissä neuvotteluissa aktiivinen ja sitoutunut kumppani.

*
* *

Eoin Ryanin laatima kysymys numero 55 (H-0976/08)

Aihe: Ehdotukset kasvun ja yrittäjyyden edistämiseksi pk-yritysten alalla

Komissio on muutaman viime kuukauden aikana esittänyt ehdotukset jäsenvaltioiden maksutaseesta, talletustakuista, vakavaraisuusdirektiivistä (KOM(2008)0602) ja luottoluokituslaitoksista. Se on ryhtynyt toimiin sekä talouden ja markkinoiden vakauden parantamiseksi että epäselvyyksien poistamiseksi

rahoitusjärjestelmästä. Mitä sellaisia ehdotuksia komissio aikoo esittää elpymisen vauhdittamiseksi, joilla edistetään kasvua, yrittäjyyttä ja kilpailukykyä reaalityaloudessa erityisesti pk-yrityssektorilla?

Vastaus

(EN) Marraskuun 26. päivänä 2008 komissio teki ehdotuksen Euroopan talouden elvytysuunnitelmaksi⁽⁴³⁾ tarjotakseen tarkoituksenmukaisen EU:n laajuisen poliittisen ratkaisun nykyiseen taloudelliseen taantumaa. Se esittelee toimintakehityksen, joka otetaan käyttöön sekä EU:ssa että jäsenvaltioissa. Brysselissä 11. ja 12. joulukuuta 2008 pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa saavutettiin yhteisymmärrys mainitusta elvytysuunnitelmasta ja sen tärkeimmästä ehdotuksesta, joka koskee 200 miljardin euron (1,5 prosenttia EU:n BKT:sta) finanssipoliittisen elvytyspaketin välitöntä toteuttamista sekä lukuisia muita ensisijaisia toimia, jotka perustuvat Lissabonin strategian rakenneuudistuksiin. Niiden tavoitteena on vahvistaa EU:n talouden kasvua ja mukautumiskykyä pitkällä aikavälillä.

Elvytysuunnitelmaan sisältyy sekä yhteisö- että jäsenvaltiotason toimenpiteitä, joiden tavoitteena on palauttaa kasvu ja parantaa reaalityalouden kilpailukykyä etenkin pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset) osalta. Jäsenvaltioita kehoitettiin esittämään kansallisia finanssipoliittisia elvytystoimia. Lisäksi ehdotettiin muun muassa seuraavia yhteisö- ja jäsenvaltiotason aloitteita:

Laaja EU:n työllisyystukialoite.

Yritysten rahoitusmahdollisuuksien parantaminen muun muassa Euroopan investointipankin pk-yrityksille myöntämällä 30 miljardin euron lainapaketilla.

EU:n infrastruktuuri-investointien lisäämistä ja kehittämistä koskevat ehdotukset sekä nopeiden internet-yhteyksien edistäminen.

Rakennusten energiatehokkuuden parantamista ja ympäristömyötäisten tuotteiden käyttöönoton lisäämistä koskevat ehdotukset.

Elvytysuunnitelmaan kuuluu olennaisesti Small Business Act -toimintasuunnitelman⁽⁴⁴⁾ kattava täytäntöönpano. Sen tarkoituksena on erityisesti vähentää yritysten hallinnollisia rasitteita, parantaa niiden kassavirtaa ja auttaa useampia henkilöitä ryhtymään yrittäjiksi. Tätä varten yhteisöä ja jäsenvaltioita kehoitetaan varmistamaan seuraavat seikat:

Yrityksen perustaminen on kaikkialla EU:ssa mahdollista kolmessa päivässä ilman kustannuksia ja ensimmäisen työntekijän palkkaamiseen liittyvät muodollisuudet voidaan hoitaa yhden pisteen kautta.

Poistetaan mikroyritysten velvollisuus laatia tilinpäätös ja rajataan yksityisen eurooppayhtiön pääomavaatimus yhteen euroon.

Nopeutetaan yksityisen eurooppayhtiön sääntöjä koskevan ehdotuksen hyväksymistä, jotta sillä voidaan vuoden 2009 alkupuolelta helpottaa pk-yritysten rajatylittäviä liiketoimintoja ja mahdollistaa se, että kyseisiin yrityksiin sovelletaan samoja sääntöjä kaikkialla EU:ssa.

Varmistetaan, että viranomaiset maksavat tavara- ja palvelulaskunsa kuukauden kuluessa maksuvalmiuden parantamiseksi ja hyväksyvät sähköiset laskut paperilaskujen ohella. Myös kaikki julkisten laitosten rästissä olevat maksut olisi hoidettava.

Pienennetään jopa 75 prosenttia patenttihakemuksista ja patenttien voimassa pitämisestä perittäviä maksuja ja puolitetaan EU:n tavaramerkistä aiheutuvat kustannukset.

Elvytysuunnitelmassa korostetaan myös tarvetta lisätä tutkimus- ja kehittämistoimintaan (T&K), innovaatioihin ja koulutukseen tehtäviä investointeja. On erittäin tärkeää, että teollisuutta ja etenkin pk-yrityksiä kannustetaan ylläpitämään ja jopa lisäämään T&K-toimia ja innovointia. T&K-menot olisi nähtävä investointina eikä menoina, joita pitää vähentää. T&K-toimiin ja innovointiin tehtävillä investoinneilla luodaan nyt perusta eurooppalaisen teollisuuden vahvalle kilpailuasemalle tulevaisuudessa sekä lyhyellä että keskipitkällä aikavälillä. Komissio jatkaa pk-yritysten T&K-toimien tukemista seitsemänten tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroinnin puiteohjelmaan kuuluvien erilaisten toimien kautta. Esimerkiksi

⁽⁴³⁾ KOM(2008)0800, 26.11.2008.

⁽⁴⁴⁾ Kilpailukykyneuvosto hyväksyi aloitteen 1. joulukuuta 2008. Lisätietoa eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevasta aloitteesta (Small Business Act) sivustolla http://www.ec.europa.eu/enterprise/entrepreneurship/sba_en.htm.

"Pk-yrityksiä hyödyttävä tutkimus" -erityisohjelmasta myönnetään vuonna 2009 ylimääräiset 25 miljoonaa euroa lisähankkeiden rahoittamiseen, ja komissio myöntää myös jäsenvaltioille tukea, jotta ne voivat parantaa pk-yritysten T&K-toimiin suunnattujen tukiohjelmien koordinoitua.

Lisäksi komissio esitti elvytysuunnitelmassa muutamia aloitteita parantaakseen EU:n teollisuuden kilpailukykyä etenkin auto- ja rakennusteollisuuden alalla. Komissio käynnistää kolme merkittävää julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta tukeakseen innovointia ja valmistaakseen näitä aloja kohtaamaan vihreään talouteen siirtymisestä johtuvat merkittävät haasteet.

Autoteollisuuden alalla energiatehokkaiden kuljetustekniikoiden tutkimusta ja kyseisten tekniikoiden yleistymistä markkinoilla tuetaan vähäpäästöisiä ajoneuvoja koskevalla eurooppalaisella aloitteella.

Rakennusalaalla energiatehokkaita rakennuksia koskevalla eurooppalaisella aloitteella edistetään ympäristöystävällisten teknologioiden sekä energiatehokkaiden järjestelmien ja materiaalien kehittämistä uusia ja korjattavia rakennuksia varten. Tavoitteena on vähentää jyrkästi rakennusten energiankulutusta ja hiilidioksidipäästöjä.

Lisäksi tulevaisuuden tehtaita koskevalla aloitteella autetaan EU:ssa toimivia kaikkien alojen valmistajia ja etenkin pk-yrityksiä mukautumaan maailmanlaajuisiin kilpailupaineisiin laajentamalla EU:n valmistusteollisuuden teknologiapohjaa. Tätä varten kehitetään ja otetaan käyttöön tulevaisuuden tekniikoita, joihin kuuluvat muun muassa muunneltavien koneiden ja teollisuusprosessien suunnittelutekniikat, tieto- ja viestintätekniikka sekä kehittyneet materiaalit.

Elvytysuunnitelman painopisteitä yhteisössä eriteltiin yksityiskohtaisesti 16. joulukuuta 2008 julkaistussa Yhteisön Lissabon-ohjelman toteuttamista koskevassa kertomuksessa⁽⁴⁵⁾, jota käsitellään keväällä 2009 pidettävässä Eurooppa-neuvoston kokouksessa.

*
* *

Avril Doylen laatima kysymys numero 56 (H-0994/08)

Aihe: Rajat ylittävä terveydenhuolto ja sisämarkkinat

Komissio julkaisi äskettäin ehdotuksen (KOM(2008)0414) rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista, jota edelsivät Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen äskettäiset tuomiot, joissa vahvistettiin potilaiden oikeus saada sairaalahoitoa toisessa jäsenvaltiossa. Katsooko komissio näin ollen, että tämän raportin täytäntöönpanoon liittyy vaikeuksia tai eturistiriitoja, kun otetaan huomioon jäsenvaltioiden toimivalta terveydenhuoltopalvelujen tarjoamisessa?

Vastaus

(EN) Komission ehdotus direktiiviksi rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavista potilaiden oikeuksista⁽⁴⁶⁾ ei millään tavoin vaikuta jäsenvaltioiden vastuuseen terveyspalvelujen ja sairaanhoidon järjestämisestä ja tarjoamisesta. Jäsenvaltioilla on kokonaisvastuu potilaan oikeuksien määrittelystä kotimaassa ja siitä, miten terveydenhuolto järjestetään.

Komissio ei näe direktiiviehdotuksen täytäntöönpanon ja terveydenhuoltopalvelujen järjestämistä koskevan jäsenvaltioiden toimivallan välillä varsinaista eturistiriitaa. Komission vaikutustenarvioinnin mukaan ehdotuksen kokonaisvaikutus kansallisiin terveydenhuoltojärjestelmiin on vähäinen.

Rajatylittävässä terveydenhuollossa sovellettavia potilaiden oikeuksia koskevan komission direktiiviehdotuksen tarkoituksena on yksinkertaisesti parantaa määrätyissä olosuhteissa niiden potilaiden tilannetta, joille rajat ylittävä terveydenhuolto on paras ratkaisu, ja tarjota lisävaihtoehto niille potilaille, jotka eivät saa lupaa lähteä suunniteltuun hoitoon ulkomaille asetuksessa (ETY) N:o 1408/71 säädettyjen edellytysten mukaisesti.

*
* *

⁽⁴⁵⁾ KOM(2008)0881, 16. joulukuuta 2008

(<http://www.ec.europa.eu/growthandjobs/pdf/european-dimension-200812-annual-progress-report/COM2008881EN.pdf>).

⁽⁴⁶⁾ KOM(2008)0414 lopullinen.

Silvia-Adriana Țicău laatima kysymys numero 57 (H-0998/08)

Aihe: Investoinnit liikenneinfrastruktuuriin

Talous- ja rahoituskriisin vaikutus tuntuu useissa jäsenvaltioissa. Joka viikko korviimme kantautuu eri jäsenvaltioista uutisia tuhansien työntekijöiden irtisanomisista. Yksi vastaus Euroopan talouskriisiin olisi liikenneinfrastruktuureihin (rautatie-, maantie- lento- ja laivaliikenne) tehtävien investointien lisääminen. Näiden infrastruktuurien kehittämiseksi tarvitaan suuria investointeja ja pitkän ja keskipitkän aikavälin hankkeita. Jotta jäsenvaltiot pystyisivät investoimaan liikenneinfrastruktuureihin riittävästi, olisi joko lisättävä Euroopan laajuisten liikenneverkkojen määrärahoja tai maiden olisi kasvatettava budjettialijäämäänsä tietyllä aikavälillä. Mitä toimia komissio aikoo toteuttaa tukeakseen jäsenvaltioita talous- ja rahoituskriisin aikana siten, että ne voisivat lisätä huomattavasti investointiaan liikenneinfrastruktuureihin?

Vastaus

(EN) Komissio suhtautuu myönteisesti siihen, että arvoisa parlamentin jäsen korostaa liikenneinfrastruktuuriin tehtävien investointien merkitystä talouskriisin ratkaisukeinona. Kyseisillä investoinneilla paitsi vakautetaan makrotalouden edellytyksiä ja lisätään työllisyyttä sekä välittömästi että välillisesti myös pohjustetaan samalla kestäväää talouskasvua ja tuottavuuden parantamista tulevaisuudessa. Koko Euroopan kannalta on olennaisen tärkeää muuttaa nykyisen kriisin asettama haaste mahdollisuudeksi.

Euroopan talouden elvytysuunnitelma, jolle neuvosto on äskettäin antanut tukensa, on komission välitön ratkaisu ja edellyttää muun muassa järkeviä infrastruktuuri-investointeja. Erityisesti liikenneinfrastruktuuri-investointien lisäämiseksi suunnitelmassa määrätään seuraavat neljä erityistoimenpidettä:

1. Euroopan investointipankin pääomarakenteen vahvistaminen ja mahdollisuus pankilta saatavan rahoituksen lisäämiseen noin 15 miljardilla eurolla seuraavien kahden vuoden kuluessa.
2. Infrastruktuuriin sekä energia- ja ilmastonmuutoshankkeisiin tarkoitetun pääomarahaston perustaminen.
3. Yksityiselle sektorille annetut laajemmat mahdollisuudet osallistua infrastruktuuri-investointeihin selkeyttämällä säännöstöä ja poistamalla hallinnollisia esteitä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksilta.
4. Vuonna 2009 käynnistetään Euroopan laajuisia liikenneverkkohankkeita (TEN-T) koskeva ehdotuspyyntö, jonka lisämäärärahat ovat 500 miljoonaa euroa. Yhteisön tuella hankkeiden rakennustyöt voitaisiin aloittaa ennen vuoden 2009 loppua.

Tämän odotetaan nopeuttavan Euroopan laajuisten infrastruktuurien toteuttamista ja lisäävän kansallisia investointeja yli 3 miljardia euroa. On kuitenkin selvää, että 500 miljoonan euron ehdotuspyynnöllä ei vastata nykyiseen tarpeeseen. Useiden hankkeiden osalta töitä ei saada etenemään niukan rahoituksen vuoksi, mikä on erityisen vakavaa nykyisessä taloustilanteessa. Jos lisämäärärahoja olisi saatavilla, voitaisiin välittömästi nopeuttaa monia muitakin konkreettisia TEN-T-hankkeita, mistä olisi apua myös jäsenvaltioiden omien elvytysohjelmien edistämisessä.

*
* *

Saïd El Khadraoui laatima kysymys numero 58 (H-1001/08)

Aihe: Tupakointikielto hotelli- ja ravintola-alalla

Käytännössä kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa sovelletaan unionin lainsäädännön mukaisesti julkisissa tiloissa ja työpaikoilla tupakointikieltoa. Kielto on jo voimassa tai sen pikaista käyttöönottoa suunnitellaan Ruotsissa, Irlannissa, Maltalla, Italiassa, Alankomaissa, Skotlannissa, Englannissa, Belgiassa, Espanjassa ja Ranskassa.

Naapurimaassani Alankomaissa on heinäkuusta 2008 lähtien ollut voimassa tupakointikielto myös hotelli- ja ravintola-alalla (kahvilat ja ravintolat). Komissio julkisti aikoinaan epämääräisiä suunnitelmia kyseisenlaisen kiellon ulottamiseksi koko Eurooppaan.

Voiko komissio kertoa, mihin määräaikaan mennessä se aikoo panna suunnitelman täytäntöön tai onko sille kaavailtu aikataulua?

Irlannissa tehtyjen tutkimusten perusteella voidaan todeta, että ravintoloiden kävijämäärien pienentyminen johtuu vain hyvin vähäisessä määrin tupakointikiellosta.

Onko komissiolla käytettävissään tutkimustuloksia tupakointikiellon mahdollisista myönteisistä tai kielteisistä vaikutuksista ravintoloiden kävijämääriin?

Vastaus

(EN) Tupakoinnin torjuntaa koskevan WHO:n puitesopimuksen sopimuspuolina yhteisö ja 26 jäsenvaltiota ovat sitoutuneet suojelemaan ihmisiä tupakansavulle altistumiselta työpaikkojen sisätiloissa ja julkisissa tiloissa.

Vuosina 2006–2007 komission yksiköt osallistuivat kyseisen velvoitteen täyttämistä koskevien laajojen suuntaviivojen laatimiseen. Kaikki sopimuspuolet hyväksyivät suuntaviivat heinäkuussa 2007. Ne muodostavat ”kultaisen standardin”, joka jokaisen sopimuspuolen pitäisi pyrkiä täyttämään viiden vuoden kuluessa sopimuksen astumisesta voimaan kyseisen sopimuspuolen osalta – EY:n ja jäsenvaltioiden enemmistön osalta siis vuoteen 2010 mennessä.

Tukeakseen jäsenvaltioita kattavien savuttomuuslakien antamisessa komissio aikoo vuonna 2009 esittää ehdotuksen neuvoston suositukseksi savuttomista ympäristöistä.

Lisäksi komissio on päättänyt käynnistää yhteisön tason työmarkkinaosapuolten kanssa neuvottelut tarvittavista lisätoimista työntekijöiden suojelemiseksi terveysriskeiltä, jotka johtuvat altistumisesta ympäristön tupakansavulle työpaikoilla.

Savuttomuuspolitiikan vaikutuksesta tuloihin ja työllisyyteen ravintola-alalla on saatu ristiriitaista tutkimusnäyttöä. Yleisesti ottaen vaikutukset näyttävät varsin neutraaleilta.

On syytä panna merkkeille, että tutkimuksista, jotka koskevat savuttomuuspolitiikan taloudellisia vaikutuksia ravintola-alan, on tehty kansainvälinen selvitys, jonka mukaan parhaiten suunnitelluista 49 tutkimuksesta 47:ssä ei havaittu kielteisiä vaikutuksia tutkimuskohteisiin, kuten veronalaiseen myyntiin.

Mikä tärkeintä, luotettavat selvitykset osoittavat baari- ja ravintolatyöntekijöiden terveyden kohentuneen huomattavasti muutaman kuukauden kuluessa tupakoinnin vastaisen lainsäädännön täytäntöönpanosta. Ravintola-alan työntekijöiden hengityselinoireiden on osoitettu vähentyneen jopa 50 prosenttia savuttomuuspolitiikan ansiosta.

Komissio käsittelee tätä kysymystä yksityiskohtaisesti savuttomia ympäristöjä koskevaa ehdotustaan täydentävässä vaikutustenarvioinnissa.

*
* *

Marco Pannellan laatima kysymys numero 59 (H-1005/08)

Aihe: ACTA

Euroopan unioni neuvottelee parhaillaan Japanin, USA:n ja muiden valtioiden kanssa väärentämisen vastaisesta sopimuksesta (ACTA). Näitä neuvotteluja käydään salassa eikä niistä anneta tietoja Euroopan parlamentille, kansallisille parlamenteille tai suurelle yleisölle. Sopimuksesta julkisuuteen vuotaneissa versioissa on määräyksiä tekijänoikeusrikkomuksiin sovellettavista rikos- ja siviilioikeudellisista toimenpiteistä, kuten äärimmäisen laajojen valtuuksien myöntämisestä rajoilla ja lentoasemilla työskentelevälle turvallisuushenkilöstölle. Sallittuja olisivat erityisesti matkustajien tietokoneiden tai digitaalisoitettujen tarkastukset, laitteiden takavarikointi ja jopa matkustajien pidättäminen.

Voiko komissio vahvistaa edellä esitetyn asian ja antaa lisätietoja ACTA-sopimuksesta? Minkälainen suoja matkustajille annetaan äärimmäisen pitkälle yksityisyyden suojan puolelle ulottuvien tarkastusten suhteen ja miten heille taataan oikeus syyttömyysolettamaan ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin? Miten asiaa on tarkasteltu Euroopan tietosuojavaltuutetun, art. 29 tietosuojatyöryhmän ja EU:n perusoikeusviraston kanssa? Saattaako kyseinen sopimus komission mielestä olla Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja perusoikeuskirjan vastainen?

Vastaus

(EN) Väärentämisenvastaisesta kauppasopimuksesta (Anti-Counterfeit Trade Agreement, ACTA) käytyjen neuvottelujen tarkoituksena on vahvistaa tiukemmat kansainväliset normit teollis- ja tekijänoikeuksien laajamittaisten loukkauksien vastaisille toimille.

Väärentäminen on nykyisin teollista toimintaa. Siitä on tullut äärimmäisen kannattavaa liiketoimintaa, jonka tuotto on rinnastettavissa huume- ja asekauppaan mutta jonka riskit ovat paljon pienemmät. On selvää, että tämänkaltaisen toiminta aiheuttaa valtavat vahingot EU:n taloudelle, jonka tärkein suhteellinen etu perustuu laatuun ja innovointiin. Tämä kehityssuunta on erityisen huolestuttava myös kuluttajansuojan näkökulmasta, sillä monet väärennökset ovat selvästi vaarallisia (väärennetyt lääkkeet, varaosat, lelut, elintarvikkeet ja niin edelleen).

Tästä syystä EU tekee väärentämisenvastaista kauppasopimusta (ACTA) koskevien neuvottelujen yhteydessä yhteistyötä samasta asiasta huolestuneiden kumppaneiden, kuten Yhdysvaltojen ja Japanin kanssa, mutta myös Meksikon, Korean, Marokon ja muiden maiden kanssa.

ACTAlla pyritään ennen muuta puuttumaan rikollisjärjestöjen harjoittamaan toimintaan, joka vahingoittaa taloutta tai kuluttajia. ACTAlla ei ole tarkoitus rajoittaa kansalaisvapauksia tai heikentää kuluttajien asemaa. Näin ollen ACTAsta parhaillaan käytävissä neuvotteluissa ei ole kyse siitä, että rajoilla ja lentoasemilla työskentelevälle turvahenkilöstölle annettaisiin uusia valtuuksia tarkastaa matkustajien tietokoneita tai digitaalisioittimia.

EU:n nykyisessä säännöstössä on de minimis -lauseke, joka jättää matkustajan henkilökohtaisissa matkatavaroissa olevat tavarat säädöksen soveltamisalan ulkopuolelle, ellei tavaroita kuljeteta osana kaupallista toimintaa. ACTAn tarkoitus ei ole heikentää kuluttajien asemaa vaan tarjota tullille selkeät perusteet toimia väärennetyjen tavaroiden kaupallista tuontia vastaan ja suojella kuluttajia mahdollisesti vaarallisilta tuotteilta.

ACTAn määräykset eivät ole tiukempia kuin teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta annettu nykyinen yhteisön säännöstö⁽⁴⁷⁾, jolla ei rajoiteta Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettuja perusoikeuksia ja -vapauksia eikä kansalaisvapauksia. Kyseinen teollis- ja tekijänoikeuksien täytäntöönpanoa koskeva säännöstö ei myöskään vaikuta kansalliseen tai yhteisön säännöstöön muilla aloilla, etenkin henkilötietosuojan alalla (esimerkiksi tietosuojadirektiivi⁽⁴⁸⁾ ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla annettu direktiivi⁽⁴⁹⁾).

Kuten kaikissa kauppaneuvotteluissa, myös ACTAn neuvottelijoilla on tietynasteinen salassapitovelvollisuus. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että neuvottelut olisivat salaisia tai että EU:n toimielimiä estettäisiin käyttämästä institutionaalista toimivaltaansa. EU:lla on neuvotteluissa hyvin selkeät tavoitteet, ja sekä neuvostolle että parlamentille on tiedotettu säännöllisesti neuvottelutilanteesta, ja niitä on kuultu siitä. Myös kansalaisyhteiskunnan sidosryhmien kanssa on keskusteltu.

Neuvosto ja jäsenvaltiot ovat olleet tiiviisti mukana prosessissa, koska siihen saatetaan sisällyttää kriminaalipoliittisia kysymyksiä, joita ei ole vielä yhdenmukaistettu EU:ssa. Näin ollen puheenjohtajavaltio neuvottelee tästä asiasta (ja muista mahdollisesti esiin nousevista yhdenmukaistamattomista asioista, kuten oikeus- ja poliisiyhteistyöstä).

Komissio on myös käsitellyt asiaa säännöllisesti Euroopan parlamentin ja erityisesti INTA-valiokunnan⁽⁵⁰⁾ kanssa, ja tekee niin jatkossakin. Luonnollisesti komissio on pyydettäessä valmis antamaan neuvotteluista lisätietoa muissakin valiokunnissa.

*

* *

(47) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/48/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta, EUVL L 157, 30.4.2004.

(48) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta, EYVL L 281, 23.11.1995.

(49) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi), EYVL L 201, 31.7.2002.

(50) Kansainvälisen kaupan valiokunta.

Göran Färmin laatima kysymys numero 60 (H-1013/08)**Aihe: EU:n tutkimusapurahojen hakemiseen tarkoitettujen sääntöjen yksinkertaistaminen**

Euroopan parlamentin teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta piti äskettäin kokouksen Ruotsin tiedeakatemian niiden tutkijoiden ("physics class") kanssa, jotka jakavat fysiikan Nobelin-palkinnon. Kokouksessa kritisoitiin paljon EU:n tutkimusapurahojen hallinnointia. Monet tutkimusyhteisön jäsenet ovat sitä mieltä, että apurahojen hakemiseen esimerkiksi seitsemännestä puiteohjelmasta sovelletaan suurelta osin niin monimutkaisia sääntöjä, että eurooppalaiset tutkijat hakevat tutkimukselleen mieluummin yksityistä, kansallista tai amerikkalaista rahoitusta.

Miten komissio aikoo yksinkertaistaa hakemusmenettelyä?

Vastaus

(EN) EU:n tutkimuksen ja teknologian kehittämisen seitsemäs puiteohjelma on tärkeä tutkimuspolitiikan ja tutkimusrahoituksen väline, jolle osoitettuja määrärahoja on lisätty aikaa myöden. Ohjelman eurooppalainen luonne, enimmäkseen monikansallisten ja monialaisten yhteenliittymien toteuttamat hankkeet ja oikeus- ja rahoituskehys, joilla ohjataan kaikkia EU:n menoja, tekevät siitä luonnostaan jonkin verran kansallisia tutkimusohjelmia monitahoisemman. Komission on myös huolehdittava julkisten varojen moitteettomasta hoidosta ja noudatettava ohjelman oikeusperustasta johtuvia velvoitteita ja raportointivaatimuksia.

Tätä taustaa vasten komissio pyrkii jatkuvasti parantamaan ja tehostamaan prosesseja, sääntöjä, dokumentointia ja tietotekniikkajärjestelmiä keventääkseen osallistujien hallinnollista raskautta. Seitsemännen tutkimuksen ja teknologian kehittämisen puiteohjelman (2007–2013) (seitsemäs puiteohjelma) onnistuneen käynnistysvaiheen ansiosta komissio pystyy jo nimeämään muutamia yksinkertaistamisesta johtuvia parannuksia aikaisempiin ohjelmiin verrattuna:

Osallistuvien oikeussubjektien yhden rekisteröintijärjestelmän käyttöönotto, jolloin ei enää ole tarpeen toistuvasti todentaa kunkin osallistujan olemassaoloa ja oikeudellista asemaa. Oikeudelliset asiakirjat on toimitettava vain kerran, ja kaikki tiedot tallennetaan keskustietokantaan, johon kaikilla seitsemännen puiteohjelman täytäntöönpanosta vastaavilla pääosastoilla on oikeus tutustua.

Asettamalla alarajaksi 375 000 euroa vähennetään seitsemännen puiteohjelman edellyttämien, tilinpäätöksiä koskevien todistusten määrää kymmenesosaan kuudenteen puiteohjelmaan verrattuna.

Seitsemännen puiteohjelman takuurahaston käyttöönoton ansiosta tarvitaan huomattavasti vähemmän taloudellisia valmiuksia koskevia ennakkotarkastuksia ja suojatoimenpiteitä. Ennakkotarkastuksia edellytetään nyt vain koordinaattoreilta ja niiltä osallistujilta, jotka hakevat EY:ltä yli 500 000 euron rahoitusosuutta. Tämä hyödyttää erityisesti pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritykset) ja vasta perustettujen yritysten osallistumista.

Avustusoppimuksesta käytävät neuvottelut ja muutokset: Kaikkien tutkimuksen pääosastojen käytössä oleva uusi Internet-pohjainen sähköinen neuvottelujärjestelmä otettiin käyttöön vuoden 2007 lopulla. Järjestelmän ansiosta osallistujilla ja hankkeista vastaavilla komission virkamiehillä on mahdollisuus sähköiseen vuorovaikutukseen. Muutoksia koskevat suuntaviivat yhdenmukaistetaan. Monet muutokset voidaan nyt hoitaa pelkillä tiedonannoilla, toisin sanoen ne eivät edellytä virallista muutosmenettelyä. Lisäksi kaikki muutokset hoidetaan internet-pohjaisen sähköisen järjestelmän avulla.

Hankekertomuksia ja tilinpäätösten varmentamista koskevan raskauden vähentäminen: Määräaikauskertomusten ja teknisten loppukertomusten rakennetta kevennettiin huomattavasti, ja komissio aikoo pidentää raportointi- ja maksukausia (keskimääräistä kautta pidennetään 12:sta 18:aan kuukauteen), mikä vähentää huomattavasti kertomusten ja maksutapahtumien kokonaismäärää.

Kaikki mainitut aloitteet ja kevennetty hakuohjeistus edistävät seitsemännen puiteohjelmaan liittyvien menettelyjen yksinkertaistamista. Komissio on sitoutunut jatkamaan samansuuntaisia toimia. eFP7-aloitteen tavoitteena on esimerkiksi parantaa huomattavasti komission ja osanottajien väliseen vuorovaikutukseen tarkoitettuja tietotekniikkajärjestelmiä. Komissio esittää pian myös tilintarkastusmenetelmien ennakkovarmennusta koskevia toimenpideohjeita lisätäkseen määrättyjen tuensaajien keskimääräisistä kustannuksista antamien kertomusten käyttömahdollisuuksia. Muiden mahdollisesti yksinkertaistettavien alojen määrittelemiseksi komissio pyytää neuvoja monilta osapuolilta, muun muassa pienten tutkimusalan toimijoiden palauteryhmältä.

*
* *

Zsolt László Becseyn laatima kysymys numero 61 (H-1019/08)

Aihe: Serbian kieltäytyminen tunnustamasta Vojvodinan unkarilaisten, saksalaisten ja juutalaisten kansanmurhaa 1944–1945

Ihmisarvo ja näin ollen humanisuus ovat Euroopan unionin perusarvoja (ks. sekä Nizzan että Lissabonin sopimus). Serbia loukkaa jatkuvasti näitä arvoja, koska se ei tunnusta Titoa kannattaneiden partisaanien vuosina 1944–1945 tekemää kansanmurhaa, jonka uhriksi joutui noin 40 000 Vojvodinan unkarilaista ja 260 000 saksalaista ja juutalaista sillä verukkeella, että he olivat ”kollektiivisesti syyllisiä”, ja kieltäytyy tämän vuoksi järjestämästä kuntoutusta uhreille. Miksi komissio ei ota tätä esille olennaisesti vakaas- ja assosiaatiosopimukseen ja Kööpenhaminan kriteereiden mukaisiin laajentumisehtoihin liittyvänä asiana neuvotellessaan ja toimiessaan Belgradin hallituksen kanssa? Ilman historiallisten syyllisyyksien tunnustamista ja anteeksipyyntöä mikään Euroopan kansakunta ei ole voinut liittyä unioniin sovinnollisesti – miten serbit, unkarilaiset, saksalaiset ja juutalaiset voisivat tehdä näin?

Vastaus

(EN) Euroopan nykyiset ja tulevat sukupolvet eivät saa unohtaa julmuuksia, joihin toisen maailmansodan aikana syyllistyi.

Sovinnonteko on hidasta ja tuskallista, mutta valtioiden on käytävä läpi tämä ratkaisevan tärkeä prosessi pystyäkseen hyväksymään menneisyyden. Sovintoprosessin lähtökohtana on EU:n keskeinen perusperiaate.

Komissio on selvillä arvoisan parlamentin jäsenen tarkoittamista inhimillisistä kärsimyksistä, joita Vojvodinan unkarilaiset ja saksalaiset joutuivat kokemaan vuosina 1944 ja 1945. Komissio ei ole suoraan puuttunut toisen maailmansodan aikaisiin tapahtumiin, mutta on korostanut vapaan ja kaikille avoimen keskustelun edistämistä koko alueella.

Komissio on rohkaissut etnisten ryhmien välisten suhteiden tukemista Serbiassa poliittisen vuoropuhelun ja luottamusta lujittavien toimenpiteiden avulla. Komissio on myös tukenut useita hankkeita, joilla edistetään Vojvodinan monietnistä identiteettiä, ihmisoikeuksia ja vähemmistöjen oikeuksia sekä kansalaisvapauksia. Se tukee myös yhteisiä kulttuuri- ja koulutustoimia Serbian ja sen naapurivaltioiden välillä, Unkari mukaan luettuna.

Komissio seuraa Vojvodinan tilannetta tarkasti Belgradissa sijaitsevan edustustonsa kautta ja antaa edistymistä koskeissa vuosikertomuksissa selonteon poliittisesta tilanteesta. Komissio pitää tiiviisti yhteyttä maakunnan kansalaisjärjestöihin, jotka osallistuvat sovittelutoimintaan ja rankaisemattomuuden torjumiseen.

Viime kädessä maiden on itse ohjattava menneisyyden selvittämisprosessia käymällä avointa vuoropuhelua ja pyrkimällä keskinäiseen yhteisymmärrykseen niistä kärsimyksistä, joita kaikki osapuolet ovat joutuneet kokemaan sekä lähimenneisyydessä että jo kauan sitten.

*
* *

Pedro Guerreiron laatima kysymys numero 62 (H-1023/08)

Aihe: N+2-säännön soveltaminen rakennerahastoihin vuosien 2000–2006 rahoituskehyksessä: ajantasaiset tiedot

Kysymys on jatkoa vastaukseen, jonka komissio antoi kysymykseen E-4746/08 automaattisen maksusitoumusmäärärahojen poistamista koskevan säännön soveltamisesta rakennerahastoihin. Tämä niin sanottu N+2-sääntö otettiin käyttöön vuosien 2000–2006 rahoituskehyksessä, ja sen mukaan maksusitoumusmäärärahat peruutetaan, jos niitä ei ole toteutettu kahden vuoden kuluessa.

Mikä on N+2-säännön nojalla peruutettujen maksusitoumusmäärärahojen ajantasainen määrä vuosittain ja maittain?

Mikä on niiden vuosien 2000–2006 rahoituskehyksen maksusitoumusmäärärahojen tosiasiallinen määrä maittain, jotka peruutettaisiin, jos N+2-sääntöä sovellettaisiin vuoden 2008 loppuun saakka?

Tietojen mukaan vuosien 2000–2006 osalta vuonna 2006 toteutuneet maksusitoumusmäärärahat ja mahdolliset peruutetut määrärahat arvioidaan ohjelmien päättyessä. Mikä on kunkin ohjelman päättymisaika maittain?

Ehdottaako komissio tai aikooko se ehdottaa toimia, joiden avulla voidaan saavuttaa rakennerahastojen menoja koskeva tavoite, eli N+2-säännön kumoamista vuosien 2000–2006 rahoituskehysten osalta ja N+2-säännön ja N+3-säännön kumoamista vuosien 2007–2013 rahoituskehysten osalta ”taloudellisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden” ja työllisyyden edistämiseksi?

Vastaus

(EN) Arvoisaa parlamentin jäsentä pyydetään kiinnittämään huomiota liitteenä olevaan Excel-tiedostoon, jossa esitetään vuosittain, jäsenvaltioittain ja rahastoittain (EAKR, KOR, EMOTR, ESR) niiden hyväksytyjen kustannusten nykyinen määrä, jotka komissio on joutunut toistaiseksi peruuttamaan n+2-säännön mukaisesti.

Lopullinen varmuus n+2-säännön mukaisesti vapautettavien varojen kokonaismäärästä ohjelmakaudella 2000–2006 saadaan toimintaohjelmien sulkemisen yhteydessä (Asetuksen EY N:o 1083/2006 105 artiklan 3 kohta).

Sulkemispäivämääristä on todettava, ettei komissio voi antaa yksityiskohtaista vastausta toimintaohjelmittain ja jäsenvaltioittain, sillä kullakin toimintaohjelmalla on oma tukikelpoisuuden päättymispäivämäärä, ja sulkemispäivämäärä vahvistetaan kyseisen päivämäärän perusteella. Nykyisen talous- ja rahoituskriisin aiheuttamien paineiden vuoksi komissio haluaa myös pohtia rakentavasti jäsenvaltioiden pyyntöjä toimintaohjelmien menojen tukikelpoisuuden päättymispäivämäärän lykkäämisestä ohjelmakaudella 2000–2006. Arvioidut sulkemispäivät ovat kuitenkin yleisesti ottaen seuraavat:

Maaliskuun 2009 loppu niiden ohjelmien osalta, joiden viimeinen tukikelpoisuuspäivä on vuoden 2007 lopussa ja jotka eivät saa valtiontukea.

Heinäkuun 2009 loppu niiden ohjelmien osalta, joiden viimeinen tukikelpoisuuspäivä on vuoden 2007 lopussa ja jotka sisältävät valtiontukea.

Maaliskuun 2010 loppu niiden ohjelmien osalta, joilla on maksusitoumus vuonna 2006 ja jotka eivät saa valtiontukea.

Heinäkuun 2010 loppu niiden ohjelmien osalta, joilla on maksusitoumus vuonna 2006 ja jotka saavat valtiontukea.

Syyskuun 2010 loppu, jos 4 tai 5 kohdassa mainituille ohjelmille pyydetään jatkoa.

Maaliskuun 2011 loppu niiden Kreikan ohjelmien osalta, joiden tukikelpoisuuspäivämäärää on jo lykätty.

On muistettava, että n+2-sääntö on olennainen osa ohjelmakauden 2000–2006 sääntelykehystä ja n+3-sääntö ohjelmakauden 2007–2013 sääntelykehystä parlamentin ja neuvoston päätöksen mukaisesti. Säännöillä kannustetaan hallintoviranomaisia nopeuttamaan merkittävästi toimintaohjelmien toteuttamista paikan päällä, jotta niiden vaikutus taloudelliseen ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja työllisyyteen saadaan maksimoitua. Näin ollen komissio ei aio ehdottaa n+2-säännön kumoamista vuosien 2000–2006 osalta eikä n+2-säännön ja n+3-säännön kumoamista vuosien 2007–2013 osalta.

Nykyisen talous- ja rahoituskriisin valossa komissio on sen sijaan ehdottanut elvytyspakettia, jolla pyritään varmistamaan rakennerahastojen menotavoitteiden täyttyminen. Tämä tarkoittaa, että jäsenvaltioille suoritetaan lisäennakkomaksuja heti, kun asetuksen (EY) N:o 1083/2006 muutosehdotus on hyväksytty, minkä pitäisi vauhdittaa toimintaohjelmien täytäntöönpanoa lisäämällä järjestelmän maksuvalmiutta.

Samoin neuvosto on heinäkuussa 2008 antanut kalatalousalaa koskevan asetuksen (EY) N:o 744/2008 talouskriisistä kärsivien Euroopan yhteisön kalastuslaivastojen rakenneuudistuksen tukemiseksi toteutettavasta väliaikaisesta erityistoimesta. Toimenpiteisiin kuuluu jäsenvaltioille annettu mahdollisuus pyytää toista ennakkomaksua, jotta nopeutetaan EKTR:n toimintaohjelmiin kuuluvien toimenpiteiden täytäntöönpanoa.

*

* *

Mihael Brejcin laatima kysymys numero 63 (H-1025/08)**Aihe: Tuonti EU:n ulkopuolisista maista**

EU on hyväksynyt lukuisia asiakirjoja ihmisoikeuksien kunnioittamisesta ja vaatii tässä yhteydessä erityisesti noudattamaan yleissopimuksia, joissa kielletään lapsityövoiman käyttö. Se kuitenkin tuo huomattavia määriä tavaroita Aasiasta, Afrikasta ja Etelä-Amerikasta, joissa lapsityövoimaa hyödynnetään edelleen laajamittaisesti.

Näin ollen kun on kyse tuonnista, vahvistaako komissio, että lapsityövoiman kieltäviä yleissopimuksia noudatetaan?

Vastaus

(EN) Komissio on sitoutunut lapsityövoiman poistamista koskevaan maailmanlaajuiseen tavoitteeseen. Tämä on otettu huomioon komission tiedonannossa ”Lapsille erikoisasema EU:n ulkoisissa toimissa”⁽⁵¹⁾ ja lasten oikeuksia ulkosuhteiden alalla koskevassa EU:n toimintasuunnitelmassa (EU Action Plan on Children’s Rights in External Relations). Neuvosto hyväksyi molemmat asiakirjat 27. toukokuuta 2008⁽⁵²⁾.

EU edistää kolmansien maiden työnormien parantamista tehokkaasti kannustimien ja yhteistyön avulla muun muassa hyödyntämällä kahdenvälisiä kauppaneuvotteluja ja -sopimuksia (esimerkiksi vapaakauppasopimukset) sekä yleistä tullietuusjärjestelmää.

EU:n yleinen tullietuusjärjestelmä on keskeinen väline, jolla kannustetaan kauppakumppaneita parempiin suorituksiin tällä alalla. Erityisesti kestävä kehitys ja hyvää hallintoa koskevan erityisen kannustusmenettelyn (GSP+) kautta EU tarjoaa lisätullietuuksia kannustaakseen heikossa asemassa olevia kehitysmaakumppaneita ratifioimaan ja panemaan tehokkaasti täytäntöön määrätty kansainväliset normit, mukaan luettuna asiaankuuluvat Kansainvälisen työjärjestön (ILO) lapsityötä koskevat yleissopimukset (lapsityön pahimpia muotoja koskeva ILO:n yleissopimus nro 182 ja työhön pääsemiseksi vaadittavaa vähimmäisikää koskeva ILO:n yleissopimus nro 138) ja lapsen oikeuksia koskeva Yhdistyneiden Kansakuntien (YK) yleissopimus. Tähän mennessä (1. tammikuuta 2009 alkaen) 16 maata on toteuttanut riittävät toimet GSP+-menettelyyn kuuluvien lisäetuuksien saamiseksi. Komissio voi samaten peruuttaa väliaikaisesti GSP-etuudet miltä tahansa yleisen tullietuusjärjestelmän edunsaajamalta, jos ne asiasta vastaavien kansainvälisten valvontaelinten päätelmien perusteella loukkaavat vakavasti ja järjestelmällisesti YK:n/ILO:n vahvistamia keskeisiä ihmisoikeuksia ja työntekijöiden oikeuksia.

Varsinaisesti tämä koskee kahta maata, Valko-Venäjää ja Myanmaria, joissa komissio ryhtyi toimiin perinpohjaisten tutkimusten jälkeen ja ILO:n varmojen todisteiden perusteella.

Lapsityö on köyhissä maissa useimmiten rakenteellinen ja kehitykseen liittyvä ongelma, joka nivoutuu tiiviisti niiden omiin kehityshaasteisiin, puutteellisiin yhteiskuntarakenteisiin ja koulutuksen saatavuuteen. Kehityspolitiikkaan perustuvaa kokonaisvaltaista strategiaa, poliittista vuoropuhelua ja yhteistyötä monenvälisillä foorumeilla – ILO:ssa ja YK:ssa – pidetään parhaina välineinä lapsityövoiman poistamiseksi. Komissio tukee ILO:n tärkeintä ohjelmaa lapsityövoiman käytön poistamiseksi (IPEC-ohjelma). Vuoden 2008 puolivälissä käynnistettiin Euroopan yhteisön rahoitustuella IPEC-ohjelman yhteydessä uusi TACKLE-ohjelma (Tackling child labour through education; lapsityövoiman torjuminen koulutuksen avulla). Ohjelma on osa hanketta, jonka tavoitteena on jouduttaa köyhyyden torjumista ja vuosituhatien kehitystavoitteiden saavuttamista 11:ssä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen maassa. Hankkeen tavoitteena on tehostaa lapsityötä ja koulutusta koskevaa säännöstöä ja parantaa institutionaalisia valmiuksia lapsityövoiman poistamista koskevien strategioiden täytäntöönpanemiseksi.

Komissio käsittelee kumppaneidensa kanssa säännöllisesti työntekijöiden oikeuksien loukkaamista ja etenkin lapsityötä koskevia kysymyksiä. Vaikka edistystä onkin jo saavutettu, lapsityön torjuminen on edelleen maailmanlaajuinen haaste ja edellyttää jatkuvia ponnisteluja.

*

* *

(51) KOM(2008)055 lopullinen.

(52) SEK(2008)0136.

Kathy Sinnottin laatima kysymys numero 64 (H-1026/08)**Aihe: Home Choice Loan -asuntolainaohjelma**

Irlannin hallituksen Home Choice Loan -ohjelma sisällytettiin vuoden 2008 lokakuun talousarvioon. Sen tarkoituksena on tarjota kuntien kautta asuntolainaa sellaisille ensiasunnon ostajille, jotka eivät voi saada riittävää rahoitusta pankilta tai rakennusyhtiöltä. Myönnettävä summa on korkeintaan 285 000 euroa ja enintään 92 prosenttia asunnon "markkina-arvosta". Lainaa voi saada ainoastaan uusiin asuntoihin.

Onko komissio sitä mieltä, että tämä lainajärjestelmä on yhteisön lainsäädännön vastainen? Katsooko se, että järjestelmä vääristää markkinoita, pitää yllä hintatasoa ja suosii uusien asuntojen rakennuttajia samalla kun markkinoilla on jo suurta ylitarjontaa tyhjästä uusista asunnoista? Suosiiko se ensiasunnon ostajia niiden kustannuksella, joilla syystä tai toisesta on jo aiemmin ollut omistusasunto? Luoko se subprime-asuntolainaohjelman? Sitooko se ensiasunnon ostajat maksamaan korkeita hintoja taantuvilla markkinoilla?

Vastaus

(EN) Komissio on hyvin selvillä arvoisan parlamentin jäsenen käsittelemästä toimenpiteestä. Asia on jo tullut komission tietoon lukuisten kantelujen yhteydessä. Komissio on kehottanut Irlannin viranomaisia vastaamaan joidenkin kantajien esittämiin väitteisiin, ja komission yksiköt tutkivat parhaillaan Irlannin viranomaisten vastauksessa annettuja tietoja.

*
* *

Georgios Toussasin laatima kysymys numero 65 (H-1032/08)**Aihe: Kabotaasin vapauttaminen lisää laivanvarustajien voittoja**

Kreikan hallitus edistää, laivanvarustajien vaatimuksia noudattaen, meriliikenteestä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3577/92⁽⁵³⁾ täysimääräistä täytäntöönpanoa, mutta 36 rannikkoliikenteen alusta on mielivaltaisesti poistettu käytöstä, yli 2 000 merimiestä on irtisanottu ja jätetty palkatta, työoikeuksia poljetaan, rannikkoliikennettä puretaan ja maa "silvotaan". Laivanvarustajat ovat kääntyneet komission puoleen asetuksen noudattamatta jättämisen johdosta ja pyytäneet peruuttamaan rannikkoliikenteen 10 kuukauden toiminnan ja 10 kuukauden pysyvän miehistön perusvelvoitteen, rajaamaan kreikan kieltä koskevan vaatimuksen yksinomaan turvallisuushenkilöstöön ja vapauttamaan saarien välisten reittien turistiluokan lippujen hinnat, jotka ovat vuodesta 2001 nousseet 376 prosenttia myös tuetuilla reiteillä.

Kysyn komissiolta, onko se hyväksynyt rannikkoliikenteen laivanvarustajien esittämät vaatimukset, aikooko se pyytää Kreikan hallitusta täyttämään nämä vaatimukset ja aikooko se peruuttaa kabotaasin vapauttamisen, jonka täytäntöönpano on huonontanut tarjottuja palveluja ja nostanut kuljetusmaksuja tarjoten laivanvarustajille valtavia voittoja?

Vastaus

(FR) Komissio on jo toteuttanut tarvittavat toimet pannakseen kabotaasiasetukset⁽⁵⁴⁾ kaikilta osin täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa, Kreikka mukaan luettuna.

Täytäntöönpano tarkoittaa siis kabotaasin vapauttamista. Komission suunnitelmassa ei ole kumota kabotaasin vapauttamista vaan täydentää sitä. Samoin kantajien esittämät asianmukaisesti perustellut kanteet, jotka koskevat kyseisen asetuksen virheellistä soveltamista, on katsottu päteviksi, ja komissio on tutkinut ne.

Kabotaasin vapauttamisen ansiosta Kreikka voi toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet palvelun parantamiseksi ja hintojen alentamiseksi pitkällä aikavälillä. Näin ollen sääntelyjärjestelmä ei yksin määrää meriliikennealan hintakehitystä, mikä pitäisi ottaa huomioon vapauttamisen vaikutuksia koskevissa arvioinneissa.

*
* *

⁽⁵³⁾ EYVL L 364, 12.12.1992, s. 7.

⁽⁵⁴⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 3577/92, annettu 7 päivänä joulukuuta 1992, palvelujen tarjoamisen vapauden periaatteen soveltamisesta meriliikenteeseen jäsenvaltioissa (meriliikenteen kabotaasi), EYVL L 364, 12.12.1992.

Proinsias De Rossan laatima kysymys numero 66 (H-1033/08)**Aihe: Miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpano tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla**

Viitataan komission 3. syyskuuta 2008 suulliseen kysymykseeni H-0604/08 antamaan kirjalliseen vastaukseen ja kysyn, missä vaiheessa ovat komission tutkimukset siitä, miten Irlanti on saattanut osaksi kansallista lainsäädäntöään direktiivin miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palvelujen saatavuuden tarjonnan alalla (direktiivi 2004/113/EY⁽⁵⁵⁾), ja mikä on komission kanta Irlannin reagointiin sille annettuun viralliseen ilmoitukseen?

Vastaus

(EN) Arvoisan parlamentin jäsenen edelliseen kysymykseen (H-0604/08) antamassaan vastauksessa komissio ilmoitti tutkivansa parhaillaan Irlannin viranomaisten vastausta syyskuussa 2008 annettuun viralliseen ilmoitukseen.

Tutkimuksissa ilmeni, että Irlannin viranomaiset ovat toteuttaneet ilmoitetut kansalliset toimenpiteet direktiivin 2004/113/EY⁽⁵⁶⁾ saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä, toisin sanoen osaksi vuosina 2000–2004 säädettyjen tasa-arvolakien tarkistamisesta vuonna 2008 säädettyä siviilioikeuslakia (erinäiset säännökset).

Komissio on näin ollen päättänyt rikkomisesta johtuvan menettelyn, joka käynnistettiin Irlantia vastaan direktiivin kansallisista täytäntöönpanotoimista ilmoittamatta jättämisen takia. Komissio seuraa kuitenkin edelleen yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa, ja jos jäsenvaltion havaitaan rikkoneen yhteisön lainsäädäntöä, komissio käyttää täysimääräisesti sille EY:n perustamissopimuksessa annettuja valtuuksia.

*

* *

(55) EUVL L 373, 21.12.2004, s. 37.

(56) Neuvoston direktiivi 2004/113/EY, annettu 13 päivänä joulukuuta 2004, miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla, EUVL L 373, 21.12.2004, s. 37–43.